

PALESTINA IN BEELD

17 Februari 1931

17-2-1931 J.

29762

PALESTINA IN BEEELD

300 PLATEN

INLEIDING VAN

SVEN HEDIN

134437

W. DE HAAN

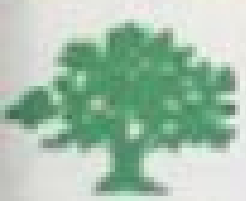
—

UITGEVER

—

UTRECHT

H. J. Francken 1931

Vandaag ontzaglijk grote menigte bij Klaagmuur

Eeuwenoud heiligdom hersteld in volle luister

14-6-67

(Van onze correspondent uit Jeruzalem)

Vandaag is het een grote dag voor de Israëli's nu op de eerste dag van het Wekenfeest — het Israëli'sch Pinksteren — voor de eerste keer in bijna twee decennia de poorten van de oude stad naar de klaagmuur open zijn voor het Israëli'sche volk.

Van vandaag af kunnen zij bidden aan de klaagmuur, de muur van kolossale rotsblokken die de laatste rest vormt van de bijbelse tweede tempel. Het Wekenfeest is een van de drie Joodse feesten waarop de Joden naar oude traditie een pelgrimage maken naar de heilige stad. Met dat vooruitzicht hebben drie dagen lang bulldozers koortsachtig gewerkt om voor de klaagmuur alles wat er aan krotachtige optreksels was verzezen en de onvoorstelbare rommel die er was gekomen, op zij te schuiven om een groot plein vrij te maken voor een enorme menigte. Na de vernietiging van de tempel door keizer Titus in het jaar 70 na Christus en de verdrijving van de Joden uit het Heilige Land bijna negentien honderd jaar geleden hebben de Joden tot de proclamatie van de Joodse staat in 1948 toegang gehad tot hun heiligste plaats. Bij gedogen, niet als recht. Ze hadden geen recht van bezwaar toen er tot op enkele meters van de klaagmuur behuizingen wer-

den opgericht. Na 1948 mochten ze er helemaal niet meer komen.

Arabieren verdreven

Dat is veranderd sinds vorige week. Zonder pardon hebben de opruimingsploegen bij de muut alles naar het noorden, zuiden en westen met de grond gelijk gemaakt. Naar het oosten hoefde dat niet omdat de Joden niet mogen binnenkomen via het daar gelegen mohammedaanse heiligdom. Vijfentwintig verkrotte gebouwen die de laatste eeuw voor de klaagmuur zijn opgetrokken — inclusief een openbaar privaat, dat er is neergezet nadat de Joden in 1948 uit de oude stad hadden moeten vluchten — zijn spoorloos verdwenen, nadat zondag de Jordaanse bewoners uit de wijk aanzegging hadden gekregen onmiddellijk hun biezen te pakken.

Vandaag staat de klaagmuur in al zijn indrukwekkendheid aan de rand van een enorm plein. Onmiddellijk zichtbaar voor iedere pelgrim zodra hij naar rechts afslaat van de weg die komt van de noordelijke poort van de oude stad, die eeuwen lang gesloten is geweest.

De menigte die vandaag werd verwacht zou van ontzagelijke omvang zijn. Zodra het nieuws van de overgave van de oude stad vorige week woensdag be-

kend was geworden begonnen gelovige Joden uit alle delen van Israël zich op te maken voor de reis naar Jeruzalem in de hoop de oude klaagmuur te kunnen bezoeken.

Slechts belangrijke mensen werden totnogtoe toegelaten. Onder hen was Mosje Dayan die niet als zeer gelovig bekend staat. Toch schreef ook hij een wens op een stuk papier omdat vervol-

gens tussen de spleten in de met mos begroeide muur te steken. Zoals gelovige Joden doen in de vaste overtuiging dat dan hun wens verhoord zal worden.

Maandagavond nam Mosje Dayan alle leden van zijn staf en zijn commandanten te velde mee naar de muur om God te danken voor de zege.

Enkele uren later, dinsdagmorgen was het plein voor de muur gereed voor de menigte die verwacht werd zodra om zes uur vanmorgen de grote poort zou worden geopend.

„Na het bidden van vanavond zal ik in de rij gaan staan om te wachten tot de poort open gaat” zei mij dinsdag een zwart gebaarde oudere Jood uit Safad in Galilea. Ondanks de bijna ondragelijke hitte was hij gekleed in de traditionele zwarte mantel. Vandaag zou hij voor het eerst in zijn leven de klaagmuur zien. Want hij is één van de overlevenden van de Duitse dodenkampen die eerst na 1948 Israël binnen kon komen toen de oude stad al voor de Joden was gesloten. „De dag van de verlossing nadert”, voorspelde hij: „God heeft ons getoond dat hij met ons is.”

right Daily Express-
Het Vaderland.

Palestina

J. J. DE VOS VAN NEDERVEEN CAPPEL

m. l. g. 16(17) 2.30

MEN ZAL IN DE GANSCHЕ WJDE WERELD MOEILJK EEN GEBIED KUNNEN aanwJzen, dat in verleden en heden en toekomst, Syrië en Palestina in beteekenis evenaart. Het is het land dat in de Psalmen en het Hooglied bezongen is. Het vormt de verbinding tusschen het Westen en het Oosten, tusschen Europa en Azië, tusschen Azië en Afrika, tusschen de kustlanden van de Middellandsche Zee in het Westen en de overoude Assyrische, Babylonische, Perzische en Indische rijken in het Oosten. Gedurende duizenden van jaren heeft het niet opgehouden als de schouwplaats dienst te doen van gebeurtenissen die hun diepe sporen in de wereldgeschiedenis hebben achtergelaten. Zoo was het in de dagen, toen de koningen van Assyrië en van Egypte elkander de wereldmacht betwistten en zoo ook is het heden ten dage, nu Engeland en Frankrijk zijn opgetreden als mandaat-mogendheden over een groot deel van de Aziatische wingewesten van het voormalige Romeinsche Rijk.

In verheven ernst en vaak met betooverende schoonheid verheffen zich in Palestina de Zuidelijke, tot de kalk- en tertiair-periode behoorende en veelal met vulkanische toppen gekroonde zandsteen bergketenen, die den schakel vormen tusschen den Taurus en de hoogvlakte van West-Arabië. Zij zijn als een grensmuur tusschen de Middellandsche Zee en de Syrische woestijn.

Van de Akaba-golf loopt naar het Noorden tot de Doode Zee, door het dal van den Jordaan en de samenvloeiing van Libanon en Antilibanon, een laagvlakte die het gansche land in twee uitgestrekte deelen splitst, waarvan het Westelijk oppervlak steil naar de Middellandsche Zee afhelt, maar zich ook hier en daar in de nabijheid van de kust vervlakt, terwijl de Oostelijke helft geleidelijk in de Syrische woestijn overgaat,

wier dorre eenzaamheid tot den oever van den Euphraat reikt, in schilderachtige valleien door schuimende rivieren gekruist, door Orontes en Leontes, door Baranda en Jarmuk, waar de knarsende schepraderen het levenwekkend water naar de akkers en de tuinen van de landbouwers stuwten.

Niet vele zijn de landen die als Syrië en Palestina op een zoo rijke verscheidenheid van klimaat kunnen wijzen: van de Alpijsche koude van de eeuwige sneeuw-velden op de kruinen van den Libanon en den Hermon tot de verstikkende hitte van de Doode Zee. En hoe zou het ook anders mogelijk zijn in dit land, waarvan de hoogte tot 3068 M. boven den zeespiegel stijgt en het laagste punt 394 M. onder het zeeoppervlak ligt. Zachte winden brengen den neerslag van de zee en droge winden dragen den verlamdenden ademtucht van de woestijn over het land. Tusschen October en April roept de regen een verzadigd groen en een rijk afwisselende bloemenpracht te voorschijn. Dan volgt een kortstondige lente, die den overgang vormt tot het droge jaargetijde, waarin de reiziger de bergen van Judea verdord en verschroeid aantreft. Maar in de dalen en langs de rivieren waar de bronnen of een kunstmatige bevoeiing het noodige vocht verschaffen, groeien eiken en terpentijn-boomen, johannes-brood-boomen en palmen, dennen, cypressen, platanen, olijven- en acacia-boomen. Daar rijpen abrikozen en vijgen, sinaasappelen, citroenen en granaat-appelen, noten, moerbeien, amandelen, ook dadels, met name in Jericho. De belangrijkste vruchten zijn olijven en druiven. De wijngaard en de wijnpers zijn even onmisbare bestanddeelen van het landschap van Palestina als de olijven-boschjes en hun jaarlijksche pluk.

Sinds den dag toen ik — nu veertig jaren geleden — voor de eerste maal den voet op den klassieken grond van Assyrië zette, heb ik naar het oogenblik uitgezien, waarin het heimwee van den Profeet ook in mijn leven verwezenlijkt zou worden „Zie op naar Sion, naar de stad van onze feesten. Uwe oogen zullen Jeruzalem aanschouwen” Maar een-en-dertig jaren lang, tot 1916, heb ik moeten wachten, eer het mij vergund was die streken te bezoeken die buiten mijn eigenlijk arbeidsveld in het midden van het groote vasteland lagen. Met de hoogst gespannen verwachtingen betrad ik het Heilige Land, maar de werkelijkheid heeft al mijn droomen overtroffen. Met eerbied en beven zwerven wij door dit land en herdenken de ontroerende gebeurtenissen waarvan onze moeder ons in onze kinderjaren placht te verhalen. Sinds mijn prille jeugd herinner ik mij met onuitwischbare duidelijkheid de kribbe met het kindeke Jezus en zijn ouders, arm en behoeftig, en daarbij de drie Koningen uit het Oosten in al hun weidsche pracht. Ik zie weer de herders en hun schapen en omhoog de gouden ster van Bethlehem. Zulk een herinnering vergezelt den zwerver als een vriendelijk

licht op zijn vaak vreugdeloos levenspad en wanneer het hem gegeven is na vele jaren het tooneel van die verhalen uit zijn jonkheid te aanschouwen, dan draagt hij het beeld daarvan voor altijd met zich mede en verheugt zich in het vooruitzicht zijn moeder daarvan deelgenoot te maken, — een schamele vergoeding voor haar liefde en trouw.

Maar behalve dezen glans die over het land zweeft, bezit het nog een anderen rijkdom: de zeldzame bekoring van wonderschoone natuurtafereelen. Ik zou geen plek ter wereld kunnen noemen, die dieper en sterker indruk op mij gemaakt heeft dan het Meer van Genezareth, vastgelegd in een krans van kale bergen, met in het Westen de heuvelen van Galilea, waarover de wind van de Middellandsche Zee zijn suizende groetenis zendt. De rabbijnen van eertijds beweerden, dat God zeven meren geschapen had, maar het meer van Genezareth boven alle andere stelde. Ginds, in het Noord-Westen ligt Safed en niet ver van daar bevindt zich het oude Magdala, thans de Joodsche kolonie, Migdal genaamd. Iets verder treffen wij Tabiga aan, teekenachtig tegen de glooiing van den oever gebouwd. Nu worden wij Capernaum gewaar, met zijn synagoge, waaraan de herinnering in het aloude verhaal bewaard is en in de verte verrijst de berg, aan den voet waarvan onsterfelijke woorden en eenvoudige waarheden in onvergankelijke schoonheid eens door den Profeet van Nazareth zijn uitgesproken. Wat nood, indien wij niet met volkomen zekerheid de plek kunnen aanwijzen waar de Berg-rede gehouden is. Weten wij dan niet dat in deze streek voor de eerste maal het „Onze Vader” geklonken heeft?

Hier stort de Jordaan zijn troebel water in den kristal-helderen schoot van het Meer van Genezareth uit en hier zeilen over de gewijde wateren de visschersbooten met hun hoogen mast, sierlijk van aanblik wanneer zij aan den oever voor anker liggen.

Op weg naar Jeruzalem verzuimt de vreemde westerling niet zijn reis in Nazareth op te schorten en bij den Ain Mirjam een wijle te peinzen. Deze streek wordt doorkruist door heirwegen die reeds vóór twee duizend jaren overoud waren en ook thans nog Egypte met Babylon verbinden.

Wij vervolgen onzen tocht door Samaria en voortdurend gaat onze weg over bergen en door dalen. In de schaduw van de olijvenboomen grazen zwarte geiten en witte schapen. Onze blik volgt de omtrekken van de geweldige hoogte-keten die zich tusschen de zee en het Jordaan-dal uitstrekt en in de Oudheid Ephraim genoemd werd, een bergrug die zich in Zuidelijke richting ongemerkt in de hoogten van Judea oplost. Het bergland van Ephraim doet aan een zee van gestolde golven denken, grijs en in den zomer bruin geschroeid. De bodem vertoont slechts weinig plantengroei. Hier en daar prijken donkere, stoere olijvenboomen die hun weelderige groene kroon omhoog-

heffen. Wanneer men Nablus achter den rug heeft, waar de Samaritanen op den berg Garizim offeren, bereikt men het iets hooger gelegen dorp El Bire, waar de Tempelridders in het jaar 1446 een kerk gebouwd hebben. Hier wordt men het eerste gezicht op Jeruzalem deelachtig, „de stad Gods op zijn heiligen berg, de stad van den grooten Koning.” Voor onze oogen breidt zich het bergland van Judea uit, donkergrijs, plechtig, majestueus, een hoogvlakte met effen treden, als zandbanken aan het strand van de zee. Het landschap dat zich naar het Zuiden verwijdt, toont deze eigenaardigheid van den bodem in steeds helderder kleuren, totdat zij zich eindelijk als neveldampen aan den gezichteinder vervagen. Dit landschap is doortrokken van een plechtig ernstige en sombere schoonheid. Het verheft zijn breede welving tusschen het meer en de glooiing die den Jordaan en de Doode Zee onzichtbaar maakt. Geen ander landschap ter wereld had een waardiger omlijsting kunnen vormen voor het gewijd verleden, waarvan de kroniek hier als een lofzang uit de aarde opstijgt. Sinds duizenden van jaren zijn de Semieten die hier en in de naburige landen verblijven, de bemiddelaars tusschen het Oosten en het Westen. Zij zijn in den godsdienst de leiders van de menschheid geweest en hebben aan de grootste Profeten het aanzien geschonken. Aan hen hebben de nimmer rustende zwervers van de aarde de drie godsdiensten te danken die den éénen God verkondigen.

Daar verrijst in de verte Jeruzalem. Bij dien aanblik vaart ons een heilige huivering door de ziel. Wij vertragen den tred en toeven nog een wijle in de schaduw van den olijfboom, om rustig de indrukken in ons op te nemen die ons bestormen. Het zijn de bergen van Judea die deze stad dragen, — geen passender voetstuk had men kunnen kiezen voor het gedenkteeken van het aangrijpendste treurspel waarvan de wereldgeschiedenis gewaagt.

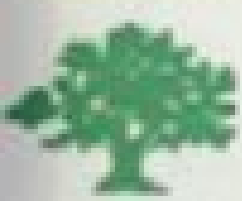
Maar onze tocht is nog niet ten einde en plotseling zien wij de stad van den grooten Koning, zijwaarts van den Scopus-berg en Oostwaarts van de plek waar Titus in het jaar 70 zijn hoofdkwartier had opgeslagen. Woorden schieten te kort in de afbeelding van dit tafreel, van deze merkwaardige verzameling van Christelijke, Joodsche en Mohammedaansche koepeldaken die zich boven een chaos van huizen welven. Hier kan men naar waarheid zeggen, dat ook de steenen spreken.

Schooner nog en sterker van ontroerend vermogen is het uitzicht dat men op den Olijfberg heeft. Van dien heuveltop laten wij onze blikken over gansch Jeruzalem en over de dalen van den omtrek gaan. In het Westen zien wij den stadsmuur met de Gouden Poort en de Stefanus-poort, het Tempelplein met de heilige Moskee van Omar en de El-Aqsa. Niet minder aangrijpend is het uitzicht Oostwaarts over de Doode Zee

en over de smalle groene strook, die zich tegen den lichtgelen bodem van het Jordaan-dal afteekent.

Glanzende onvergankelijke herinneringen dringen zich aan mij op, wanneer ik terugdenk aan de korte maanden die het mij vergund geweest is in dit land door te brengen. In de voorafgaande regels heb ik enkele van deze heugenissen vluchtig aangeroerd, en het is daarbij mijn bedoeling geweest de talloos velen die den grond van Palestina nooit betreden zullen, een weliswaar zwakken indruk te geven van een der belangrijkste brandpunten van de wereldgeschiedenis. Maar woorden zijn hier niet toereikende. Dank zij deze prent-verzameling zal het mogelijk zijn, zich een veel aanschouwelijker voorstelling te vormen dan van de nauwkeurigste beschrijving verwacht kan worden, — een voorstelling van Palestina zooals het zich voor de oogen van den toeschouwer ontrolt.

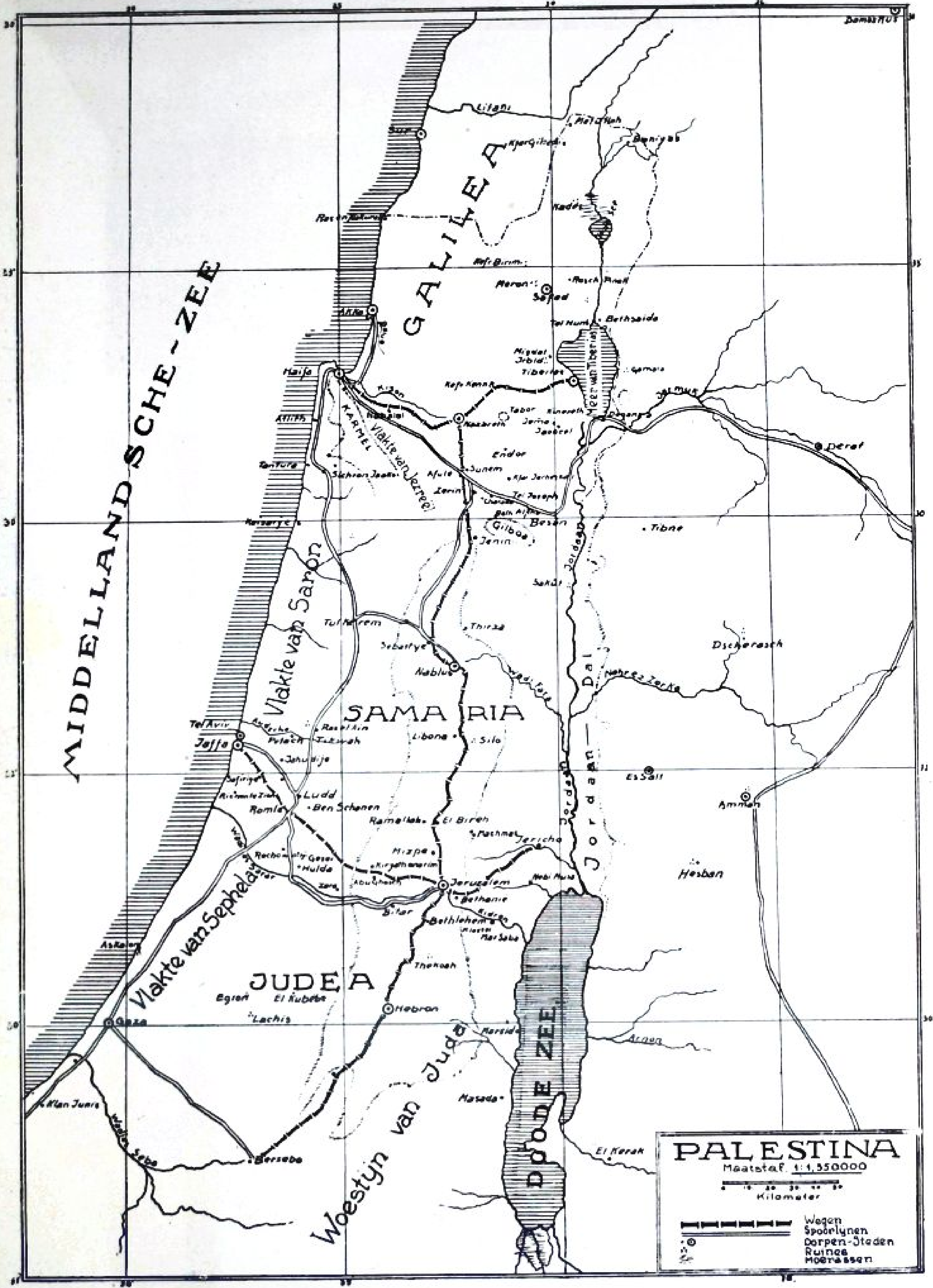
Hier vinden wij de stad Jeruzalem met haar muren en haar poorten, met haar kerken en synagogen en moskeeën, met haar nauwe straten en sloppen, met haar stoepen en poortjes die zich achter schilderachtige pilaren verbergen en ons oog met een eindelooze reeks van architectonische schoonheden verheugen. Hier doemen de staties van de Via Dolorosa, van den Lijdensweg, voor ons op en daartusschen bespieden wij in bonte afwisseling mannen en vrouwen van velerlei ras en levenskring. Wij zien de bazaars met hun winkels en uitstallingen, de neringdoenden die hun koopwaren aanprijzen. Wij betrappen de handwerkslieden bij hun arbeid en worden, als door een bekwamen gids, naar de belangrijkste steden van Palestina geleid, zoowel in het binnenland als aan de kust. Wij trekken door de onderscheiden eigenaardige landstreken en onze weg brengt ons langs indrukwekkende, grijze, licht glooiende bergen, door dalen waar de sinds korten tijd gevestigde Zionistische Joden met den akkerbouw een aanvang hebben gemaakt en bezig zijn een nieuwen boerenstand te stichten. Wij zien de tuinen en olijvenboomgaarden, waar de handen zich reppen bij den oogst en nemen van de nieuwe Joodsche nederzettingen met belangstelling kennis. Ook het godsdienstig leven is in deze afbeeldingen vertegenwoordigd. Hier kunnen wij de belangrijkste heiligdommen van de onderscheiden belijdenissen en tijdperken in oogenschouw nemen, ook de zeden en gebruiken die daarmee verband houden, de telken jare wederkerende feesten en processies die daarbij in eere worden gehouden. Het geheele werk is er op aangelegd den lezer en kijker een duidelijk beeld bij te brengen van het land en de bergen, van de kusten en de woeste streken, van de ongerepte natuur en de toebereide akkers, van de gebouwen wier dagteekening zich van de Oudheid tot onzen tijd uitstrekt. En daarbij zijn de menschen niet vergeten, de menschen en hun bestaan op werk- en

feestdagen. En ten slotte zijn wij hier in de gelegenheid in bedevaart op te gaan naar het graf van den Verlosser en naar de begraafplaatsen die ons van de glooiende heuvels wenken.

Aldus is het Palestina van onze dagen. Achter ons liggen de eeuwen van een tijdperk dat, door de nevelen van de legende heen, slechts onvolkomen tot ons doordringt. — Het is de tijd, toen het brandpunt van de wereldgeschiedenis binnen de grenzen van dit land lag en de groote, beslissende, baanbrekende daden en denkbelden hier hun oorsprong vonden. Tyrus en Sidon bewaren de herinnering aan de macht van de Pheniciërs en de wereldoorlogen van weleer zijn op Palestijnschen grond gestreden. In den loop der eeuwen is de glorie van deze landouwen allengs verbleekt en nog vóór negen jaren, tijdens mijn reis, lag het Heilige Land als in een diepen slaap verzonken. De echo van het verleden was reeds sinds langen tijd verstomd. De akkers die een rijken oogst voor het brood van de groote volken plachten te dragen, dienden als weidegrond voor de geiten en schapen en het verval scheen als een pest voort te woekeren.

Gedurende de laatste jaren heeft een nieuwe, frissche wind over de bergen van Jeruzalem gestreken en, indien niet alle voortekenen bedriegen, staan wij aan den vooravond van een nieuwe ontwikkeling in de geschiedenis van Palestina. Wanneer de landverhuizing van de Joden uit de gansche wereld die onder den naam Zionisme bekend is, met welslagen gekroond wordt, dan lijdt het geen twijfel, dat Palestina een algeheele wedergeboorte tegemoetgaat. De verblindheid waarmede de cultuurvolken van het Westen hun ondergang in de armen snellen en niet minder het ontwaken van de volken van Azië vervullen ons van schrik en ontzetting ten aanzien van de toekomst. Maar wat ook de komende tijden in hun schoot mogen bergen, — laat ons hopen dat Palestina wederom als voorheen een middelpunt van de beschaving moge worden, zichzelf ten zegen en tot welzijn van de gansche menschheid.

Jeruzalem. Oud stadsdeel met de kerk van den Heiligen Verlosser.

Jeruzalem. Gezicht op Jeruzalem van den Scopusberg.

Jeruzalem. Gezicht van het Hinnomdal op den Westelijken muur.

Jeruzalem. De Westelijke muur en de Citadel.

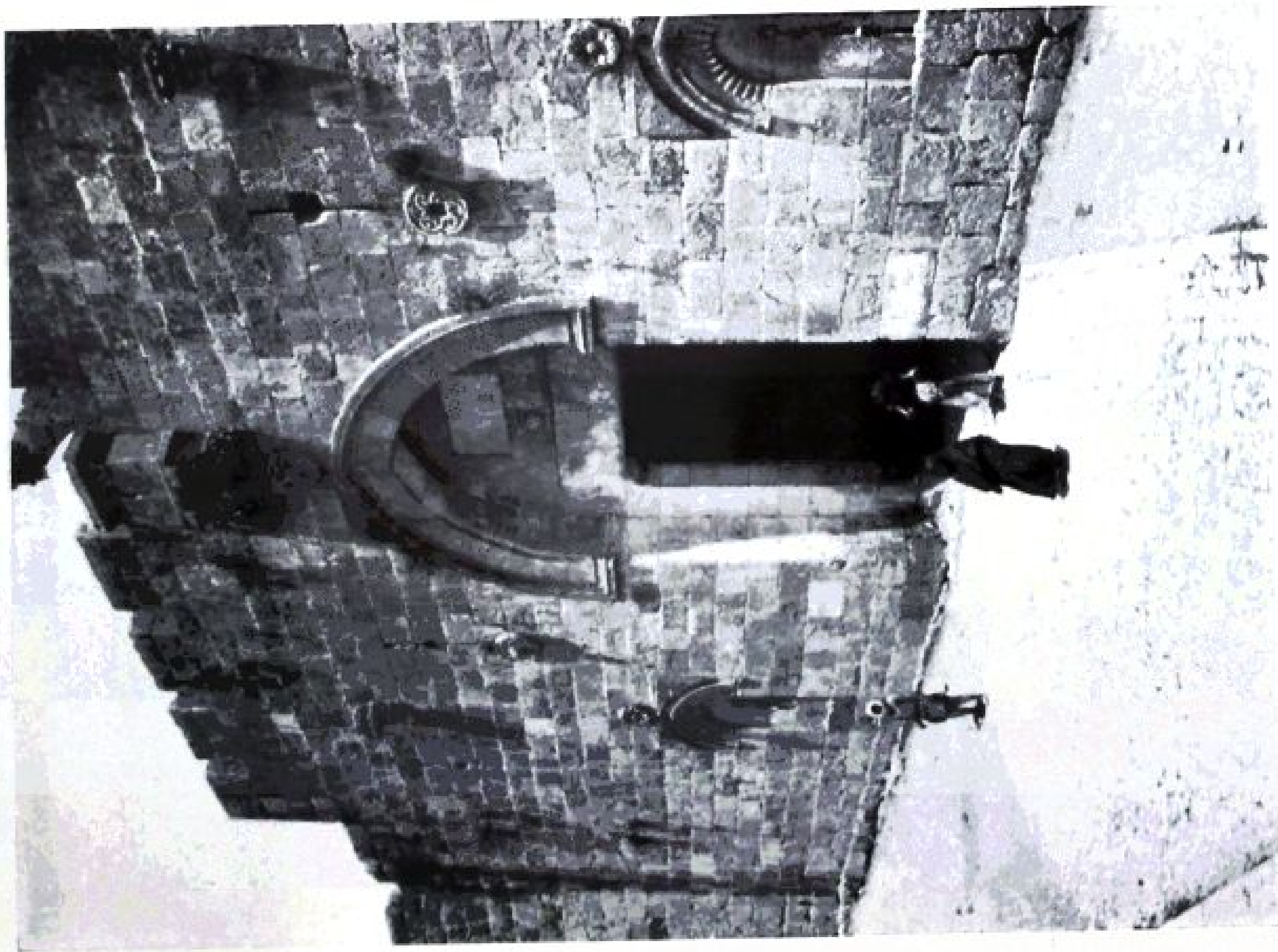
Jeruzalem. De Jaffa-poort.

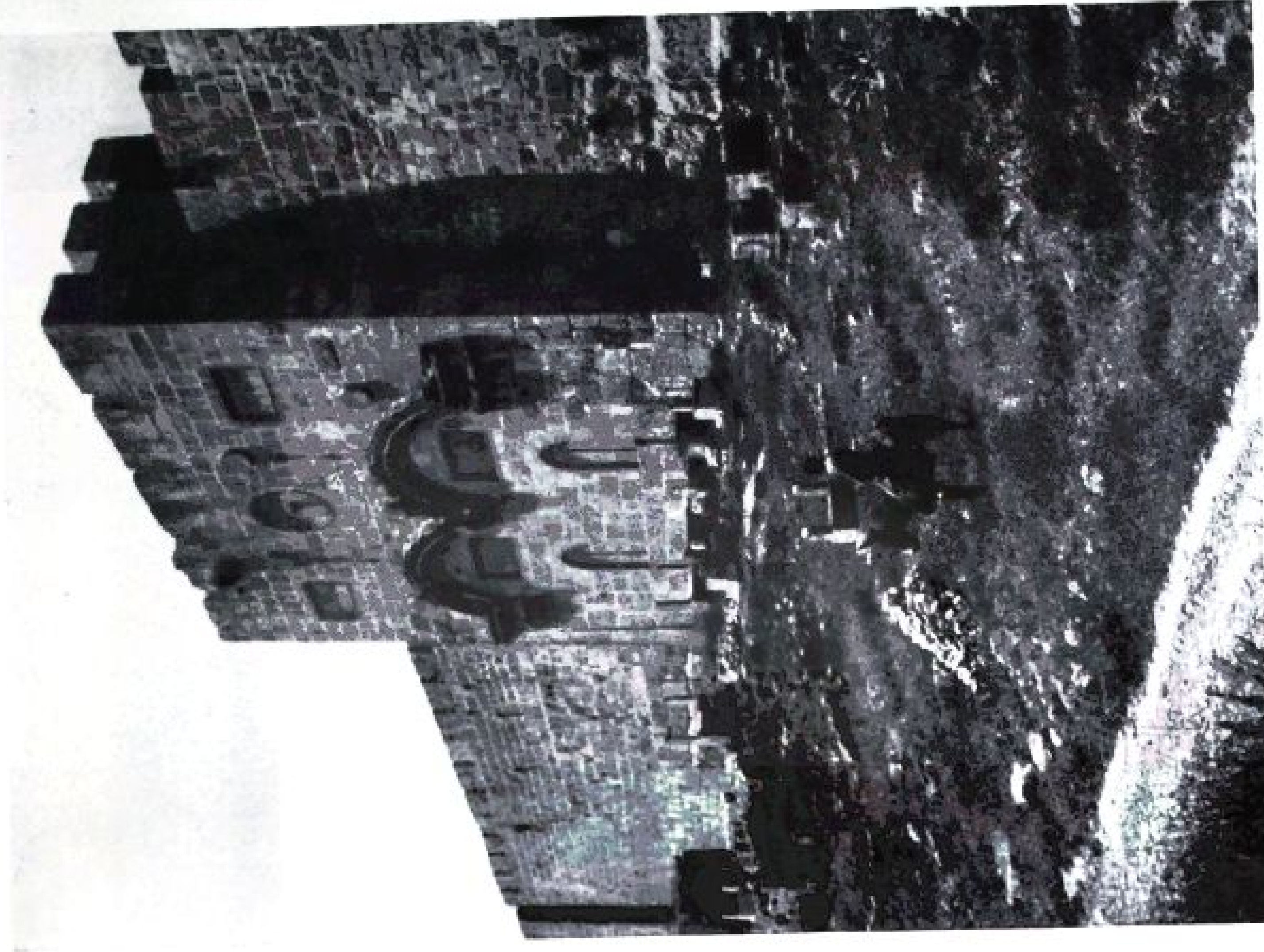
Jeruzalem. Noord-Oostelijke hoek van den stadsmuur.

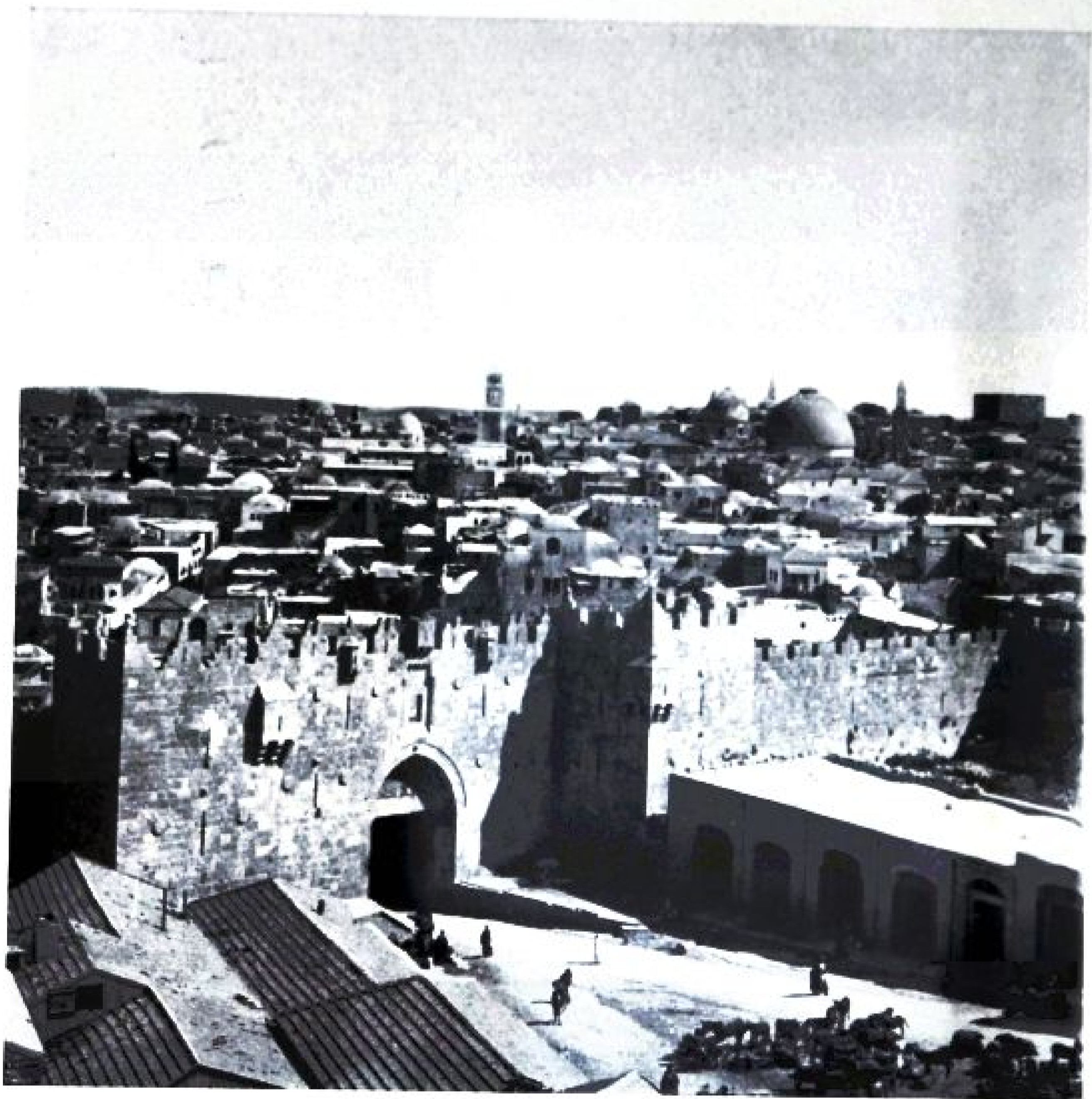
Jeruzalem. De Zuid-Oostelijke hoek.

Jeruzalem. De Zionspoort.

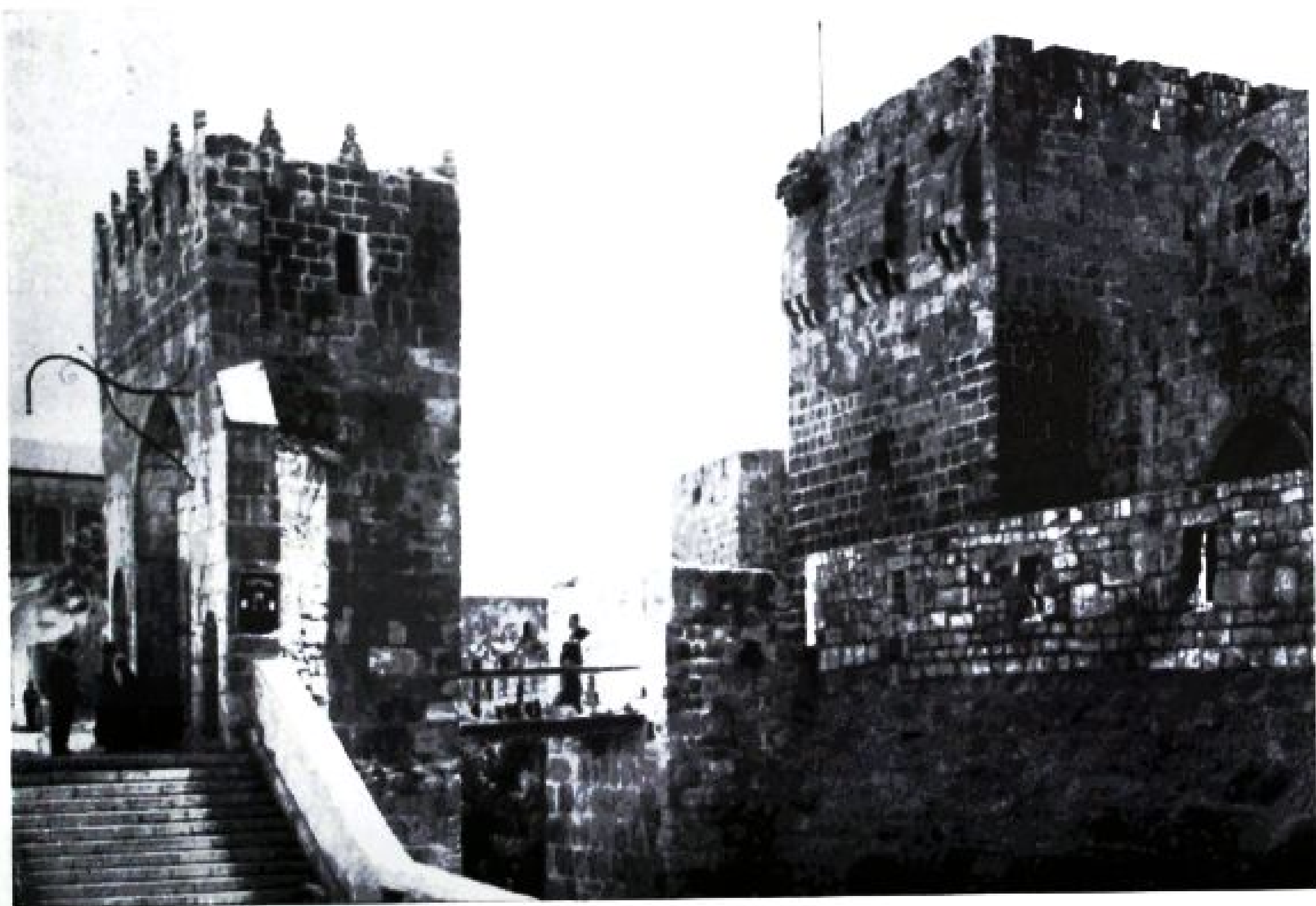
Jeruzalem. De Gouden Poort.

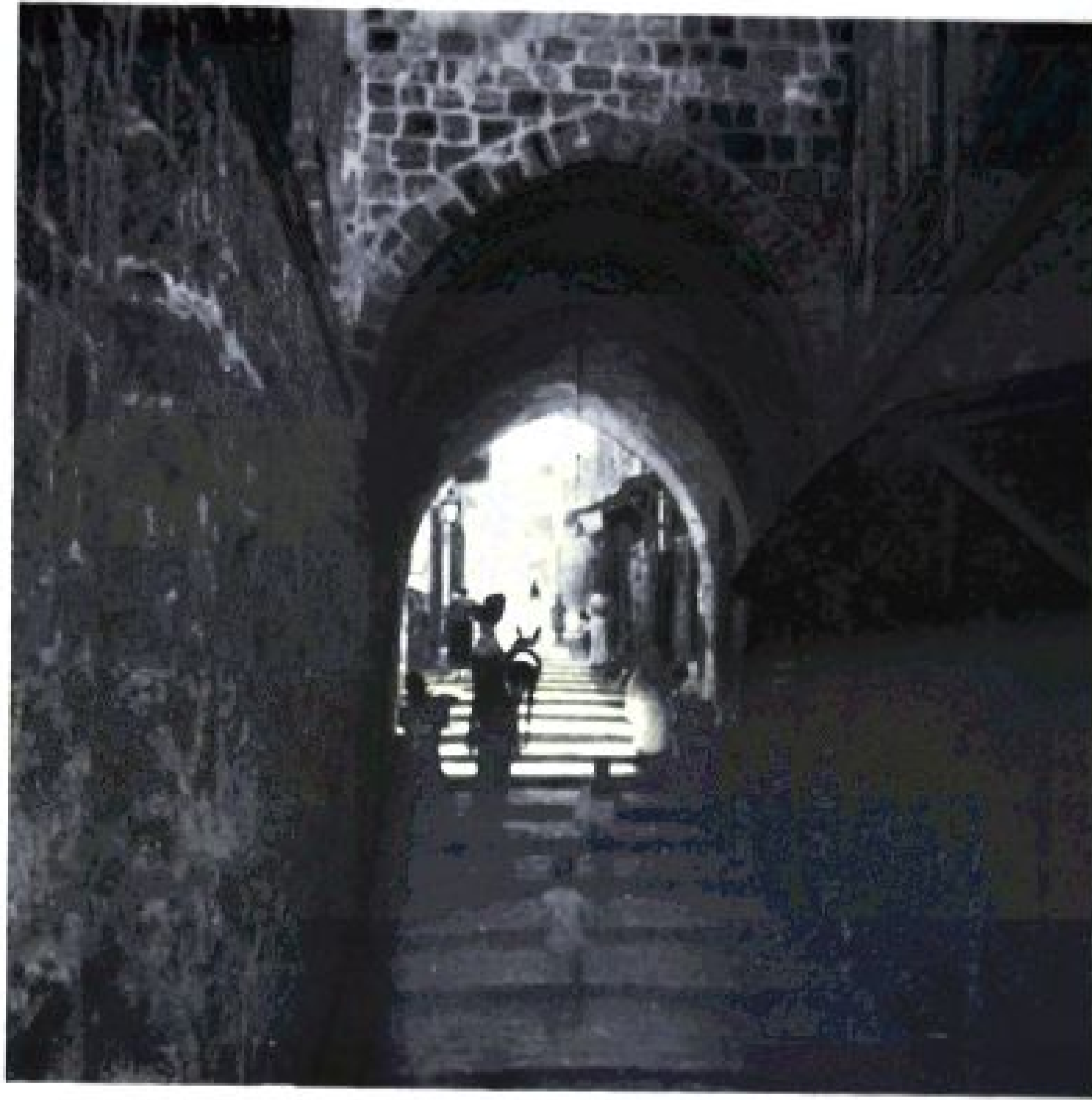
Jeruzalem. De Damascus-poort.

Jeruzalem. Straat achter de Jaffa-poort.

Jeruzalem. De Davids-toren.

Jeruzalem. Trappenstraat.

Jeruzalem. Straat naar de Damascus-poort.

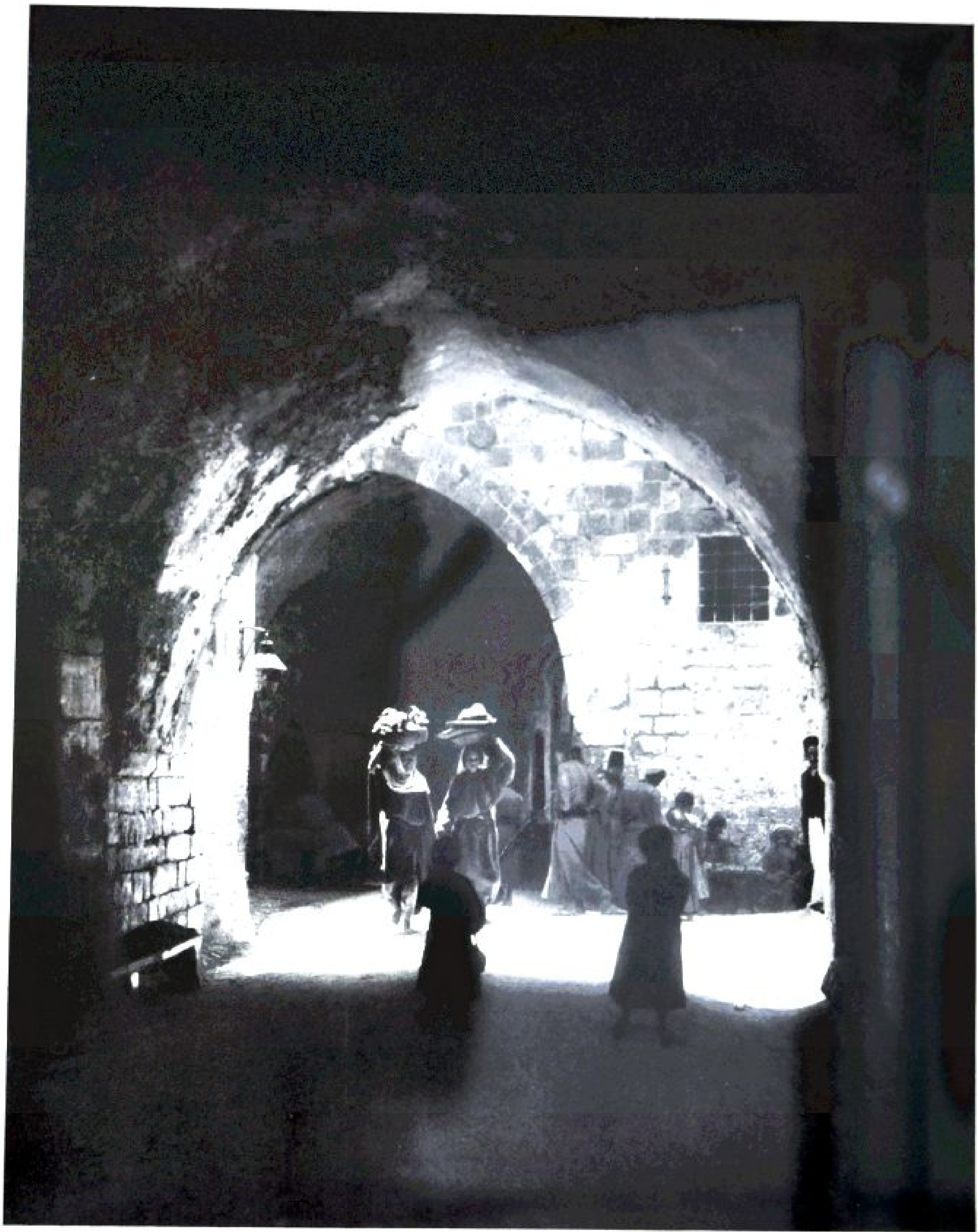
Jeruzalem. De Herodes-poort.

Jeruzalem. De Davids-sstraat.

Jeruzalem. Straat in de Jodenwijk.

Jeruzalem. Straat in de wijk van de Arabieren.

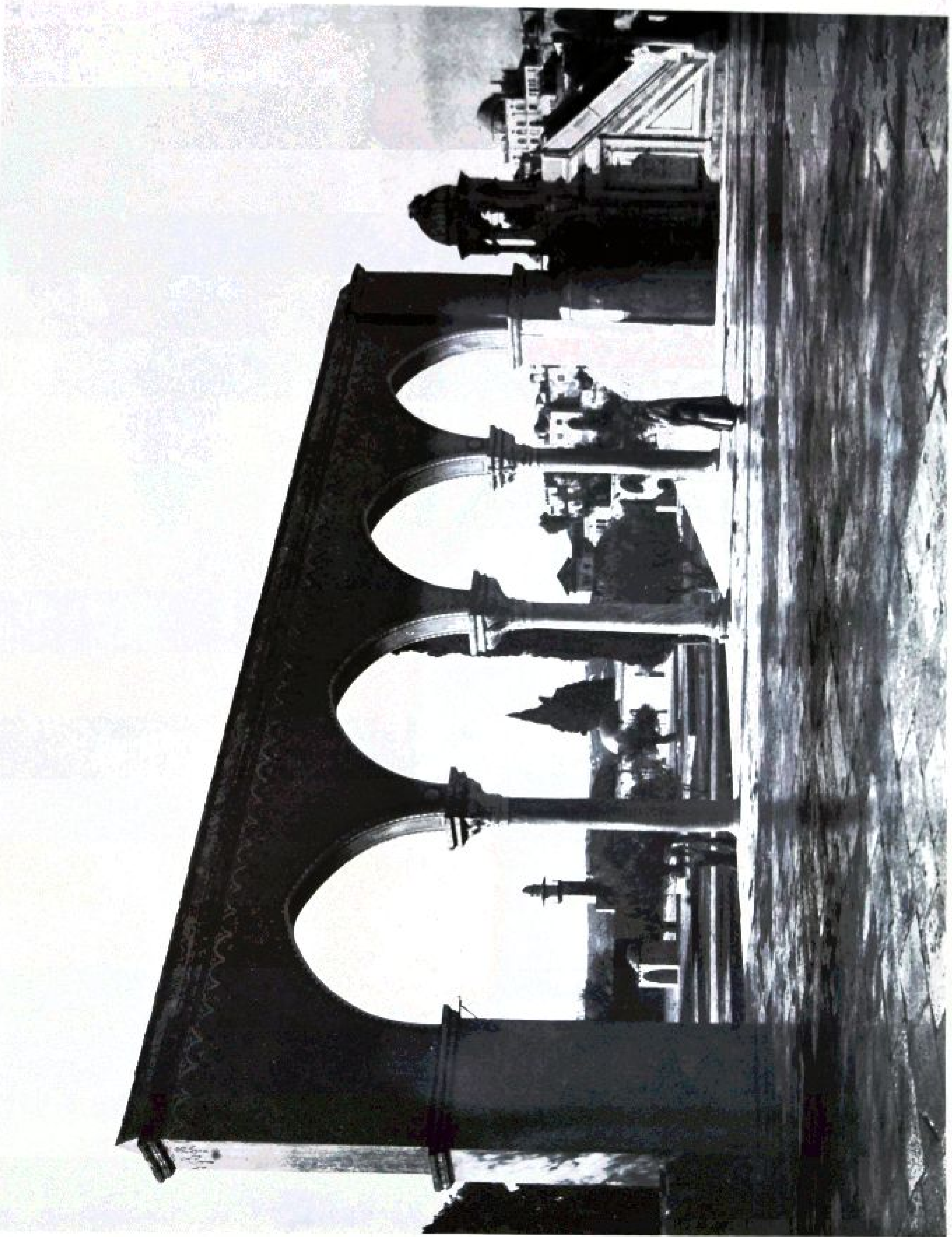
Jeruzalem. Oude bron aan het Tempelplein.

Jeruzalem. Gezicht van het Noordwesten op het Tempelplein.

Jeruzalem. De Aksa-moskee.

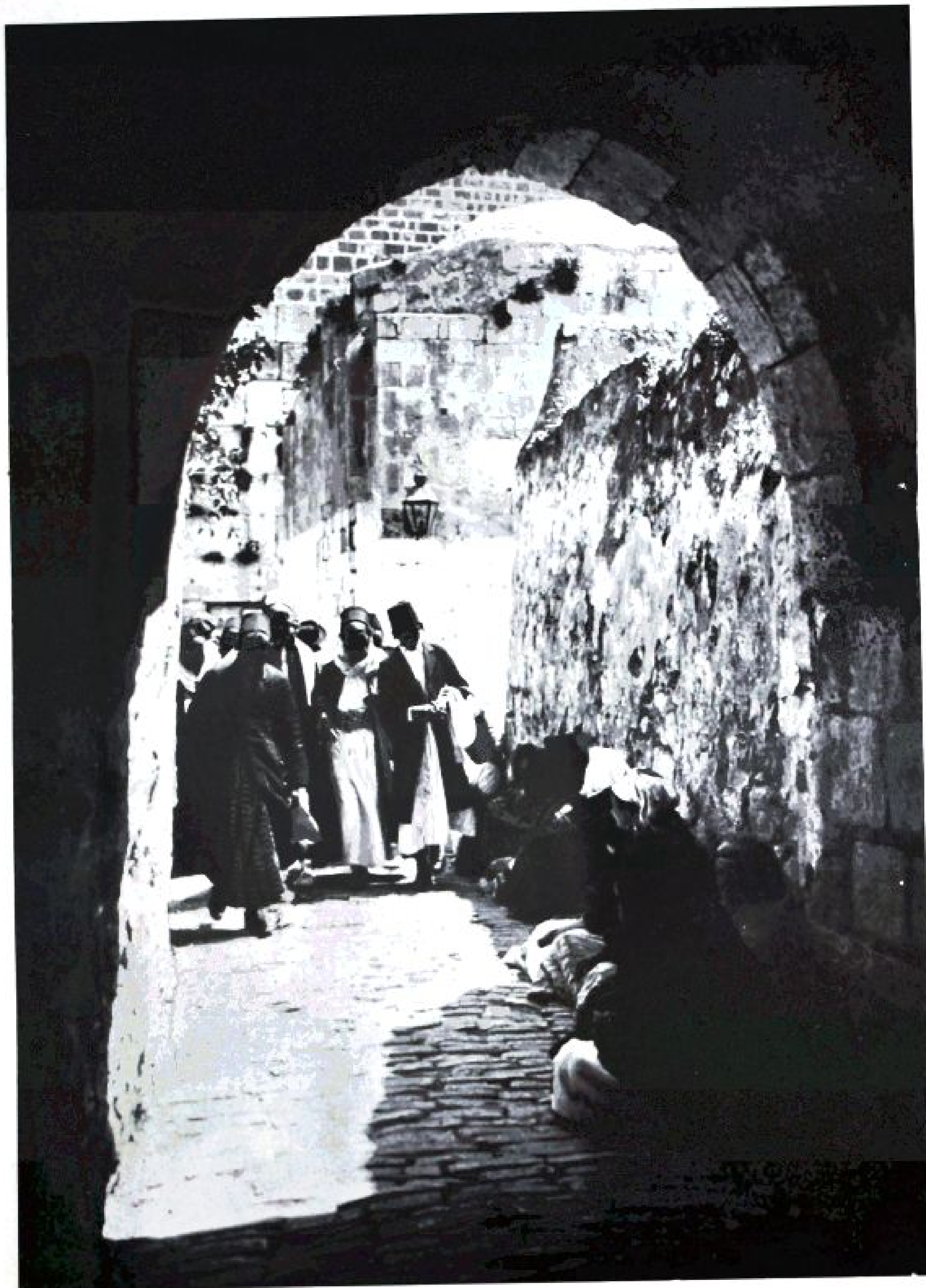
Jeruzalem. Zuilengang op het Tempelplein.

Jeruzalem. Domkerk der Rots (Omar-Moskee).

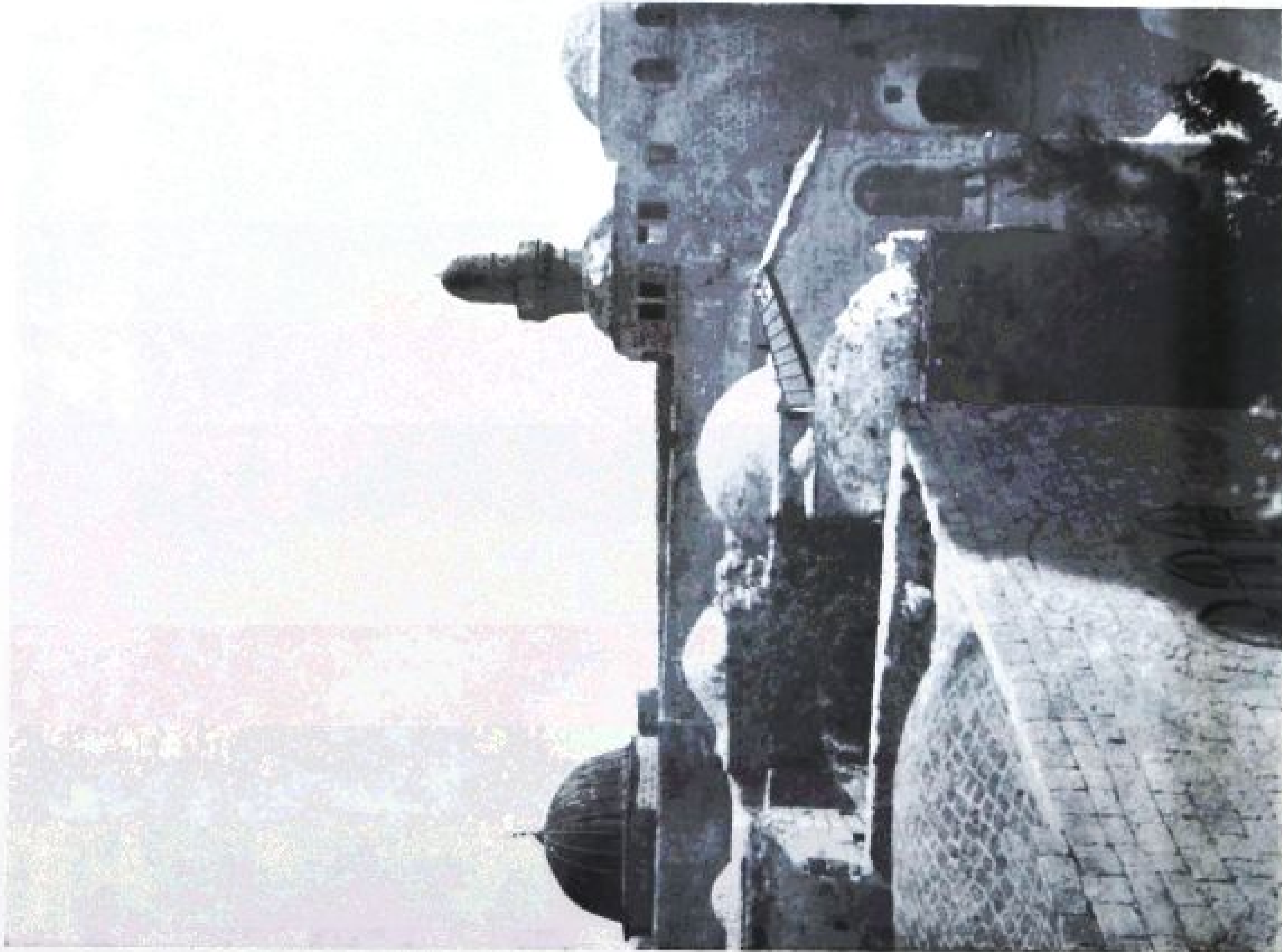
Jeruzalem. De rots Maria in de Moskee.

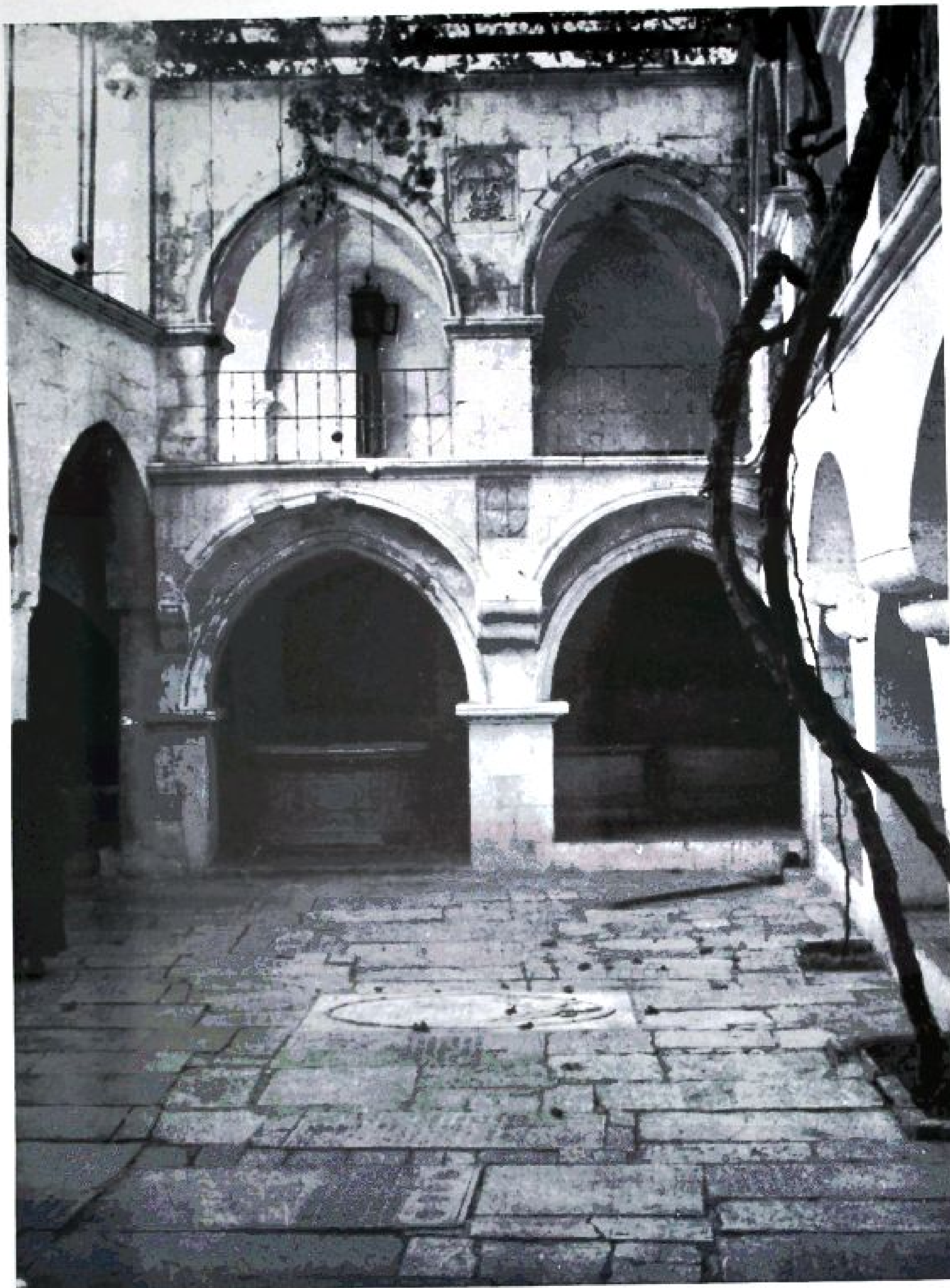
Jeruzalem. Weg naar den Klaagmuur.

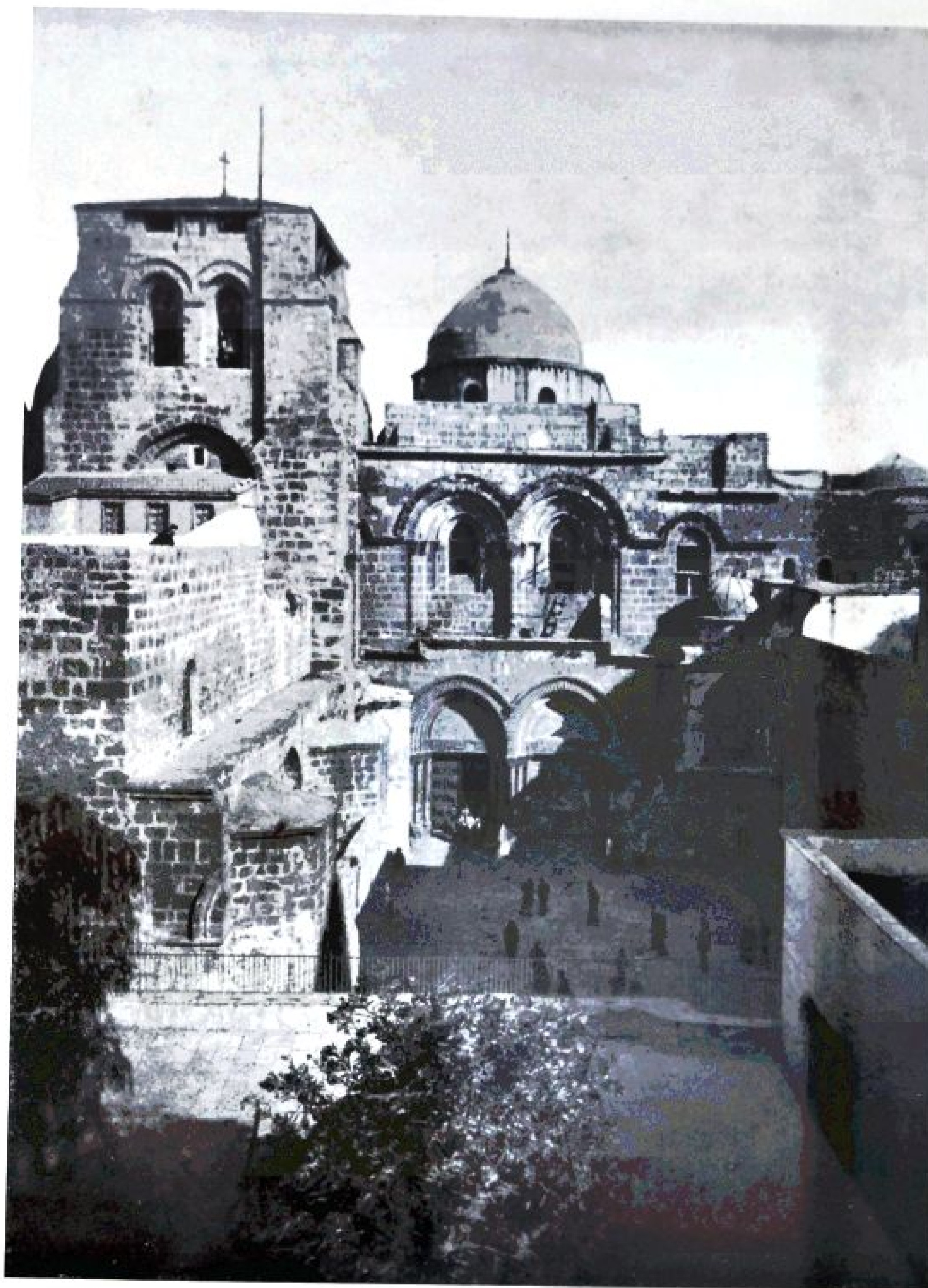
Jeruzalem. Bij het Armenische Klooster.

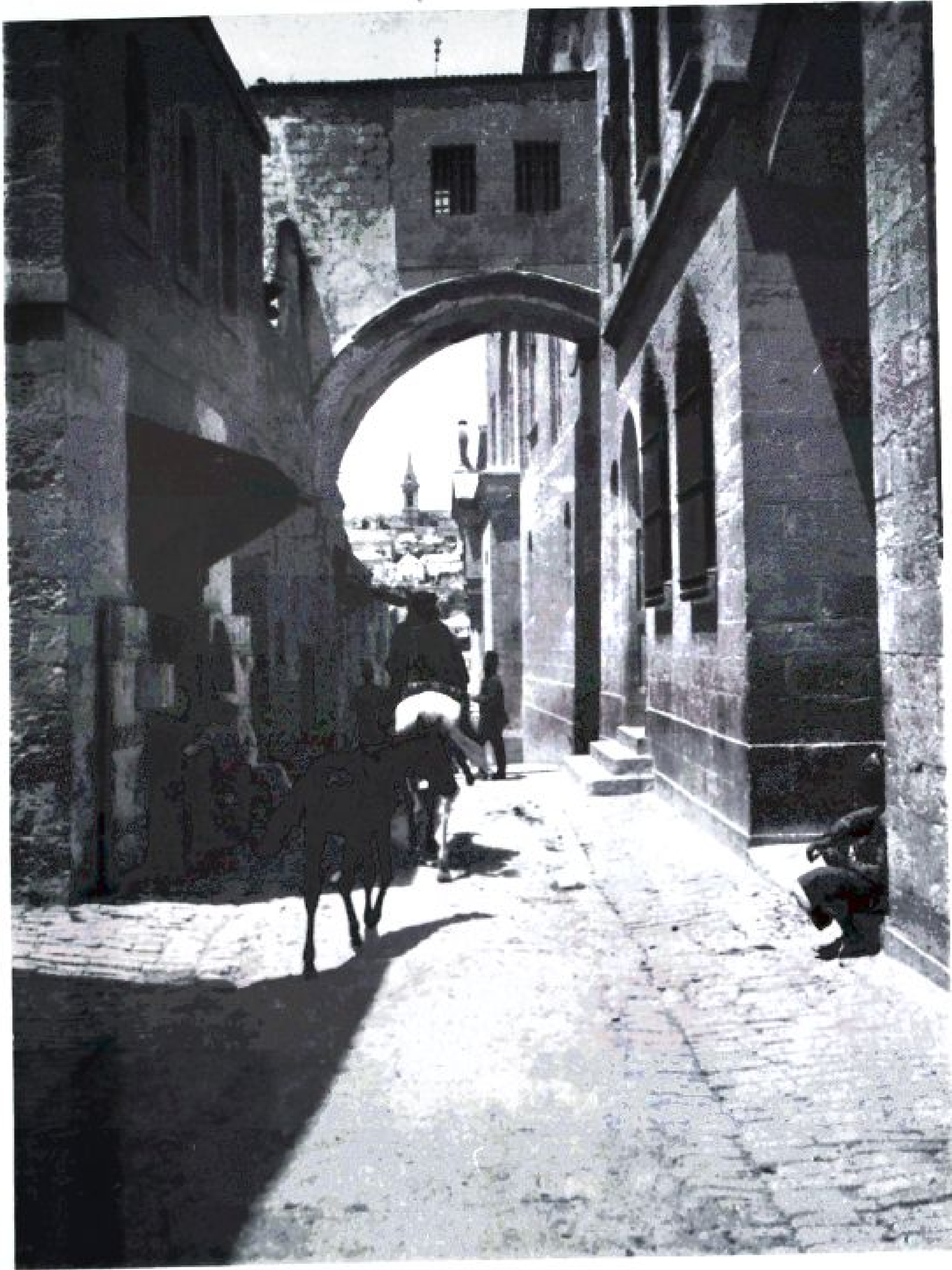
Jeruzalem. Het Graf van David.

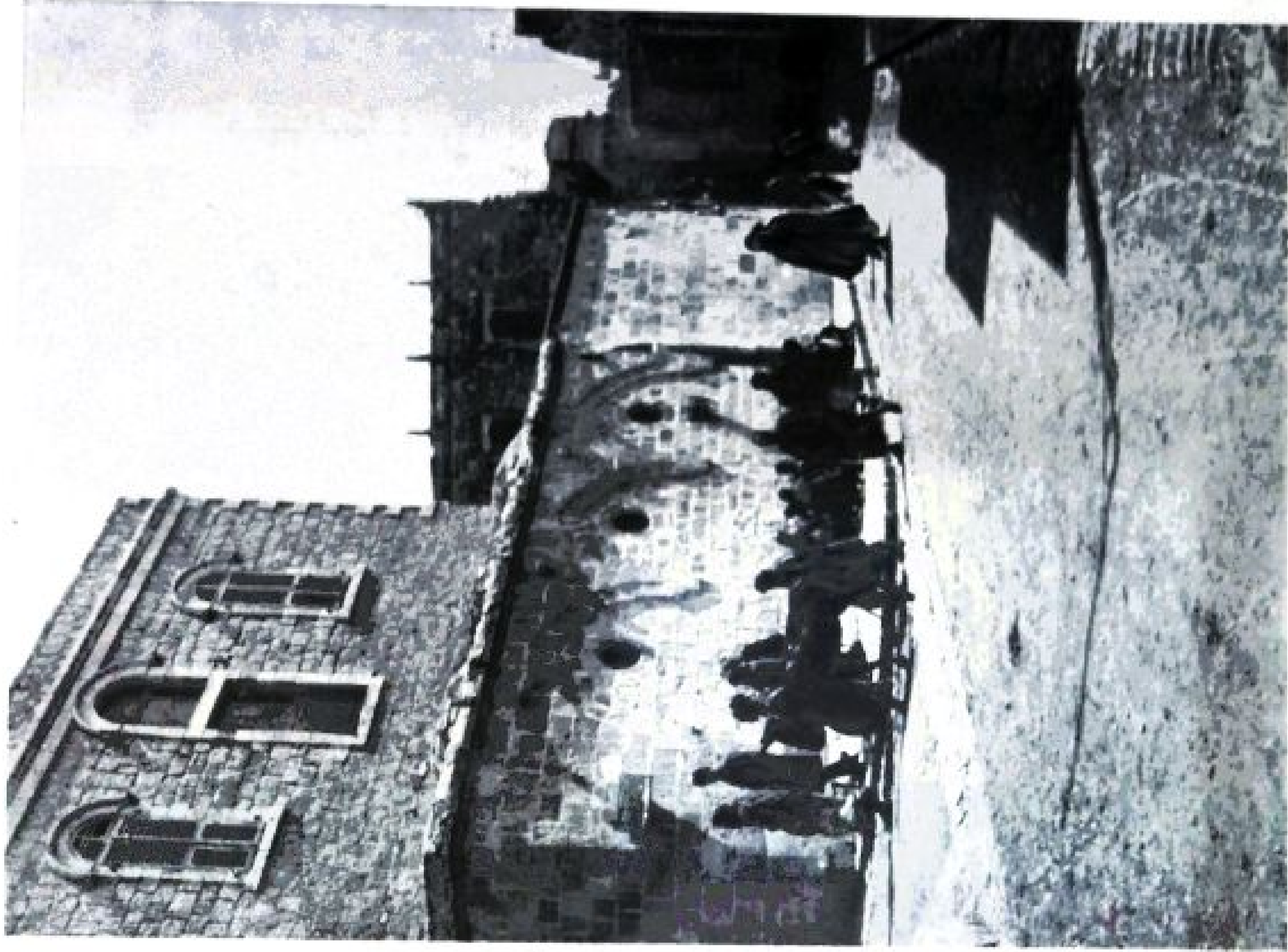
Jeruzalem. Binnenplaats van het huis van Kajafas.

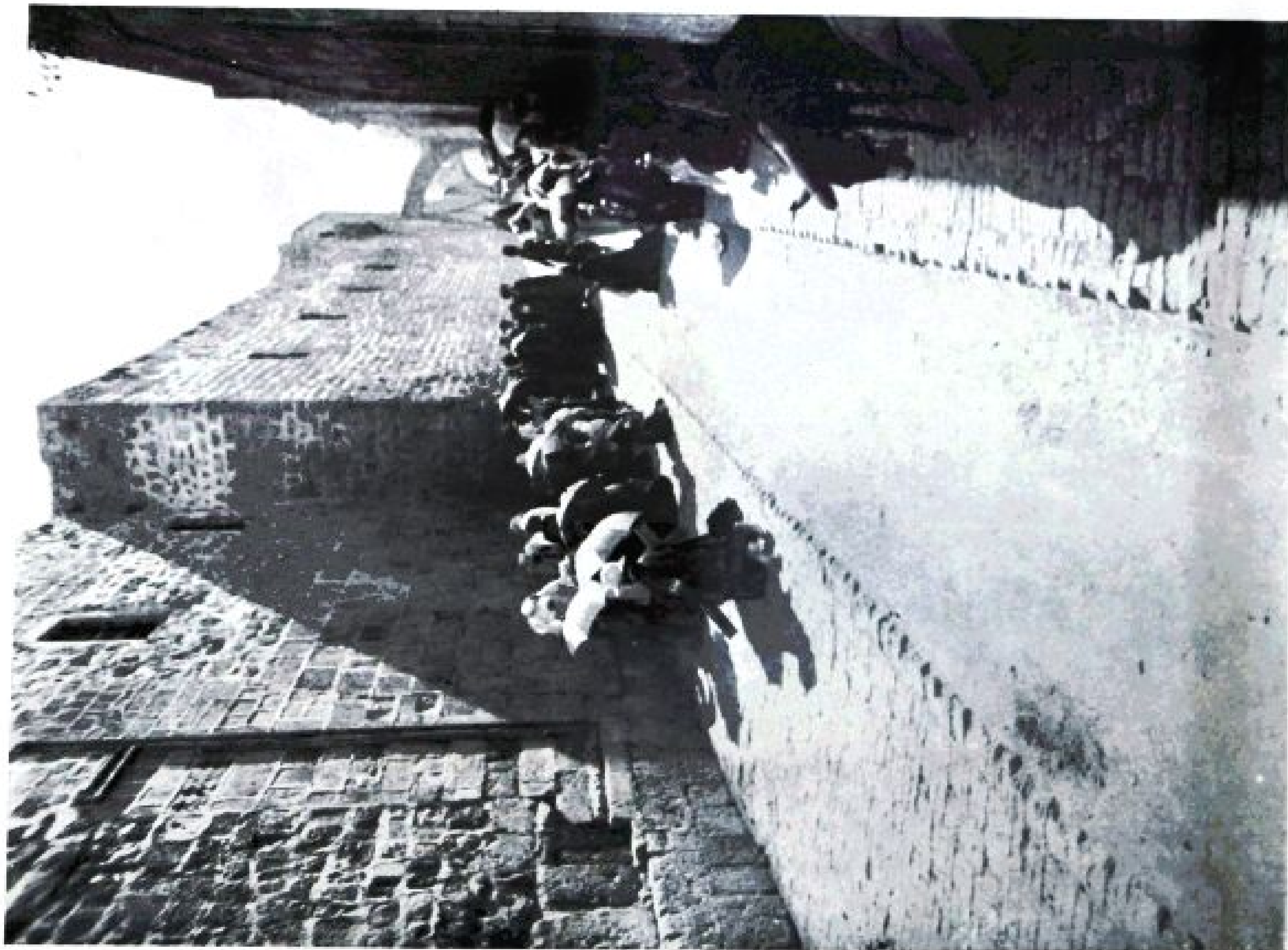
Jeruzalem. Kerk van het Heilige Graf.

Jeruzalem. Ecce-Homo-boog.

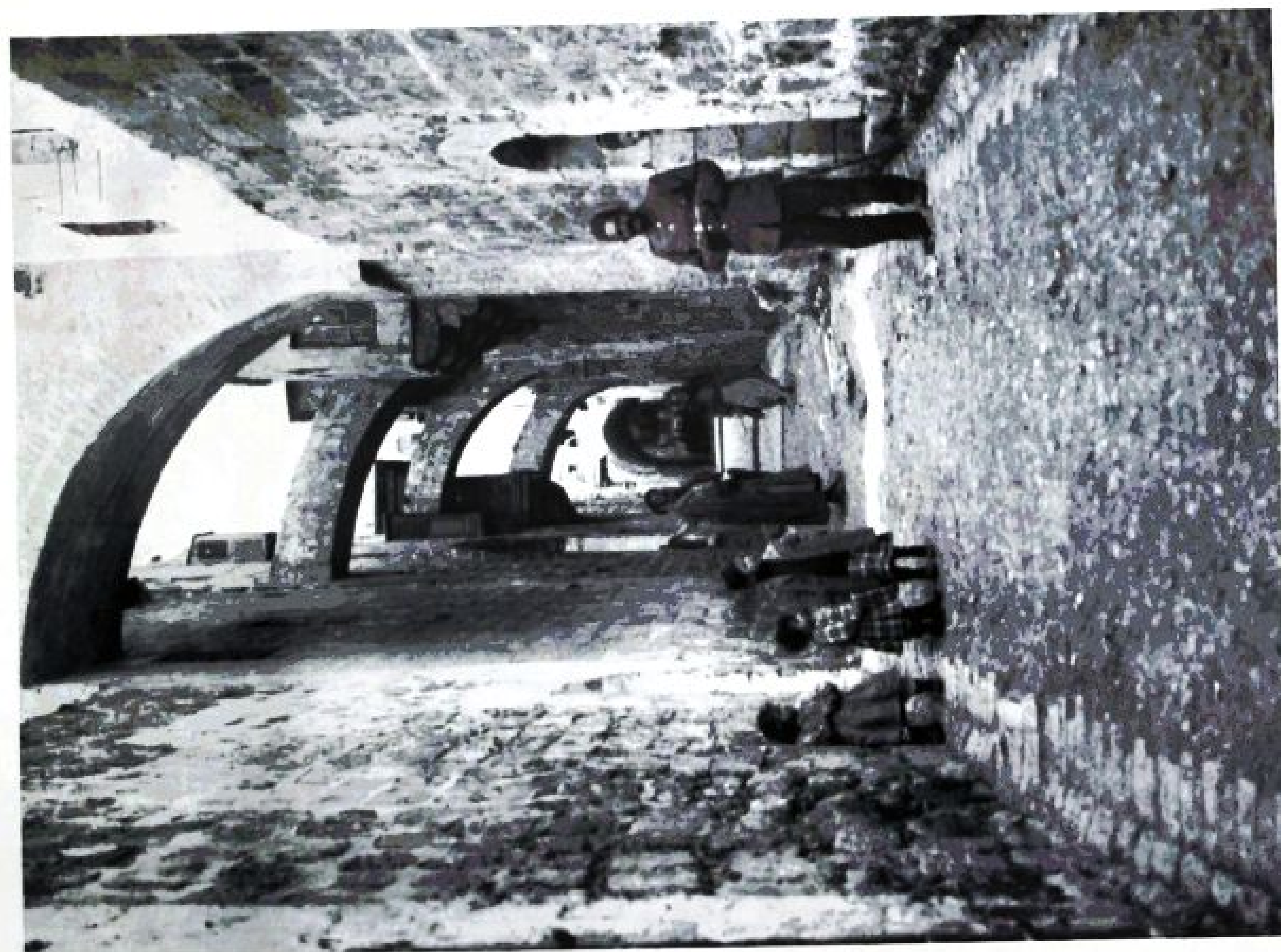
Jeruzalem. Derde statie.

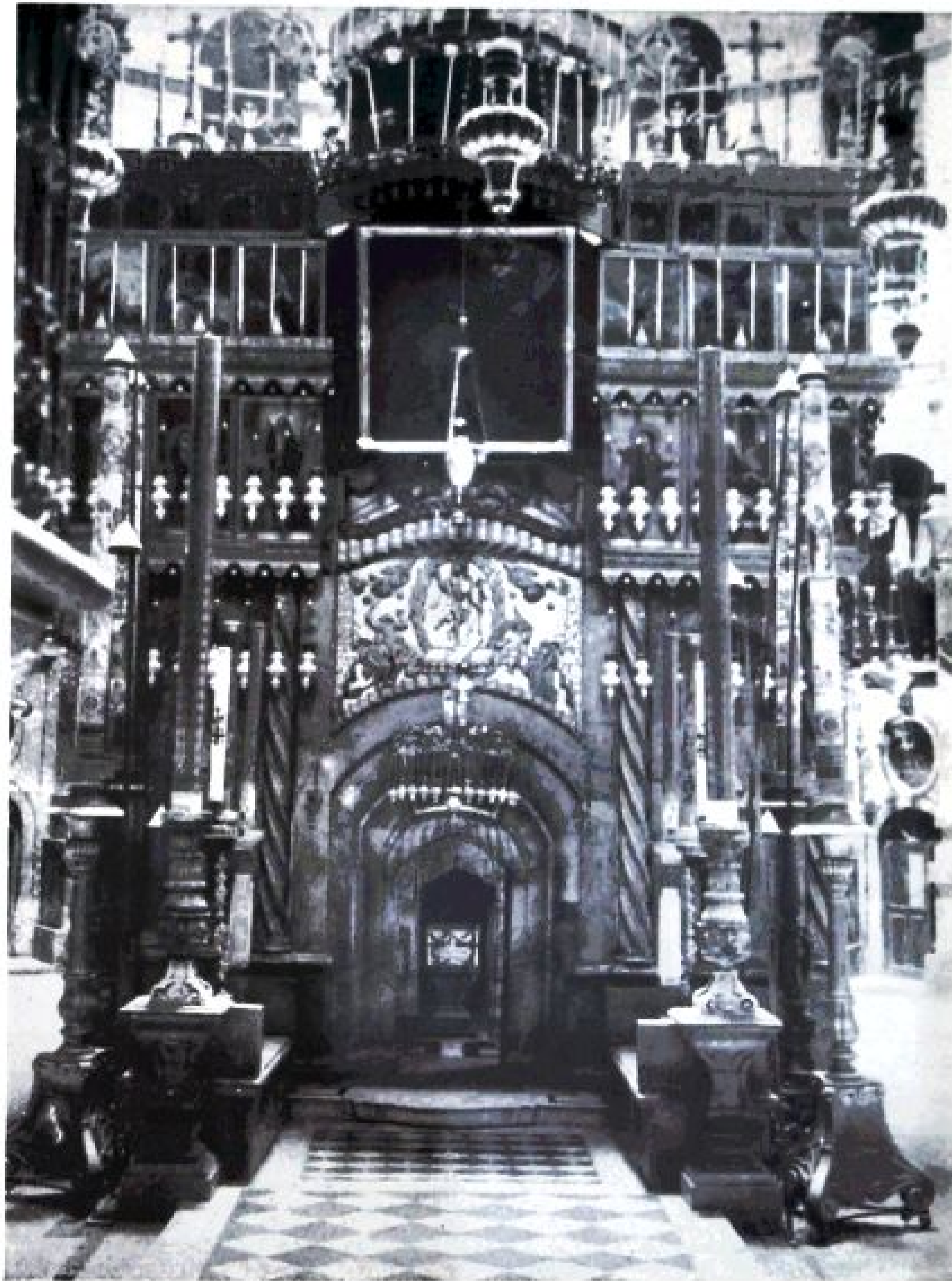
Jeruzalem. Kruisweg, eerste statie.

Jeruzalem. Zesde Statie.

Jeruzalem. Vijfde Statie.

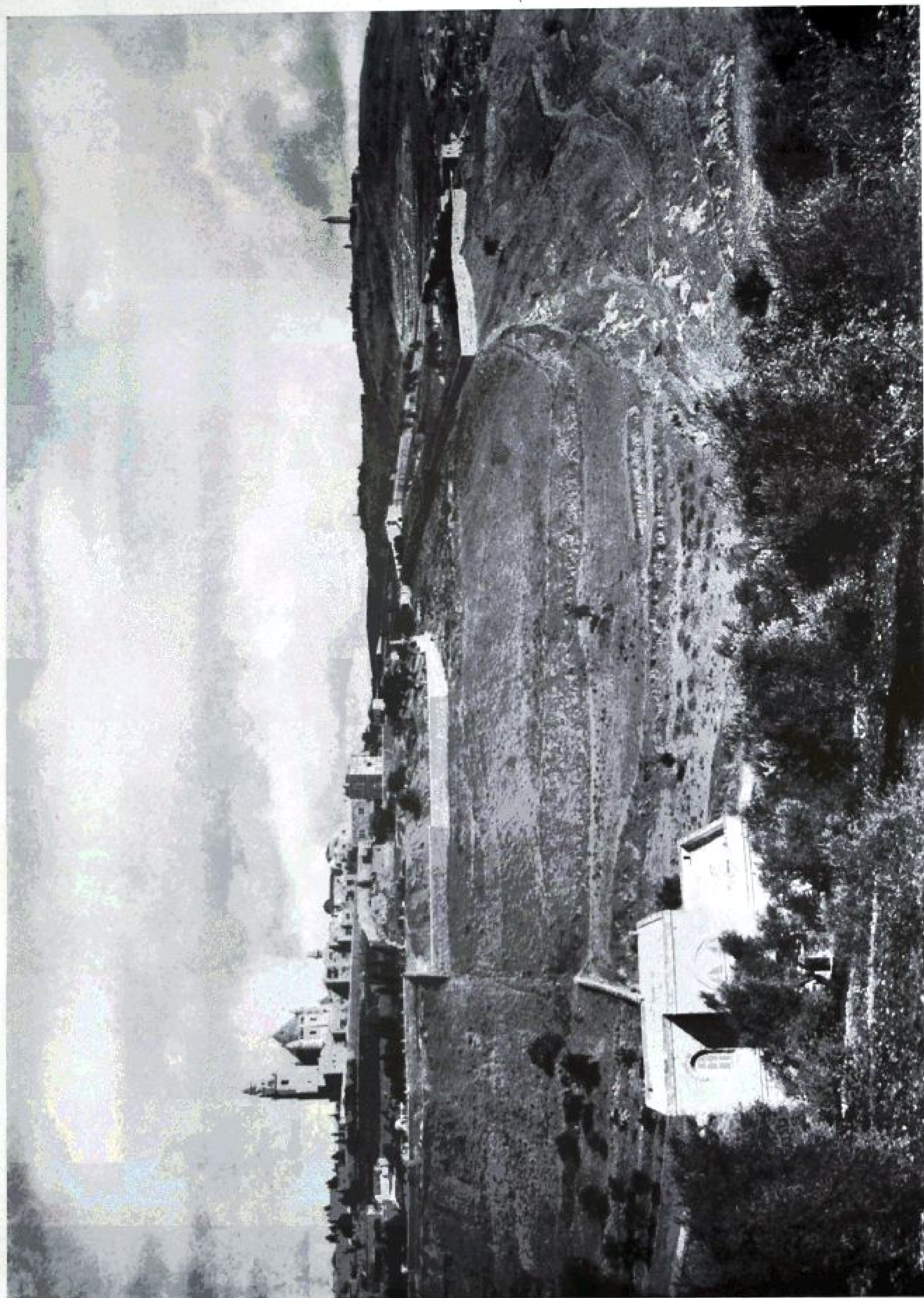
Jeruzalem. Toegang tot het Heilige Graf.

Jeruzalem. Hiskia-vijver en gezicht van het Westen op Jeruzalem.

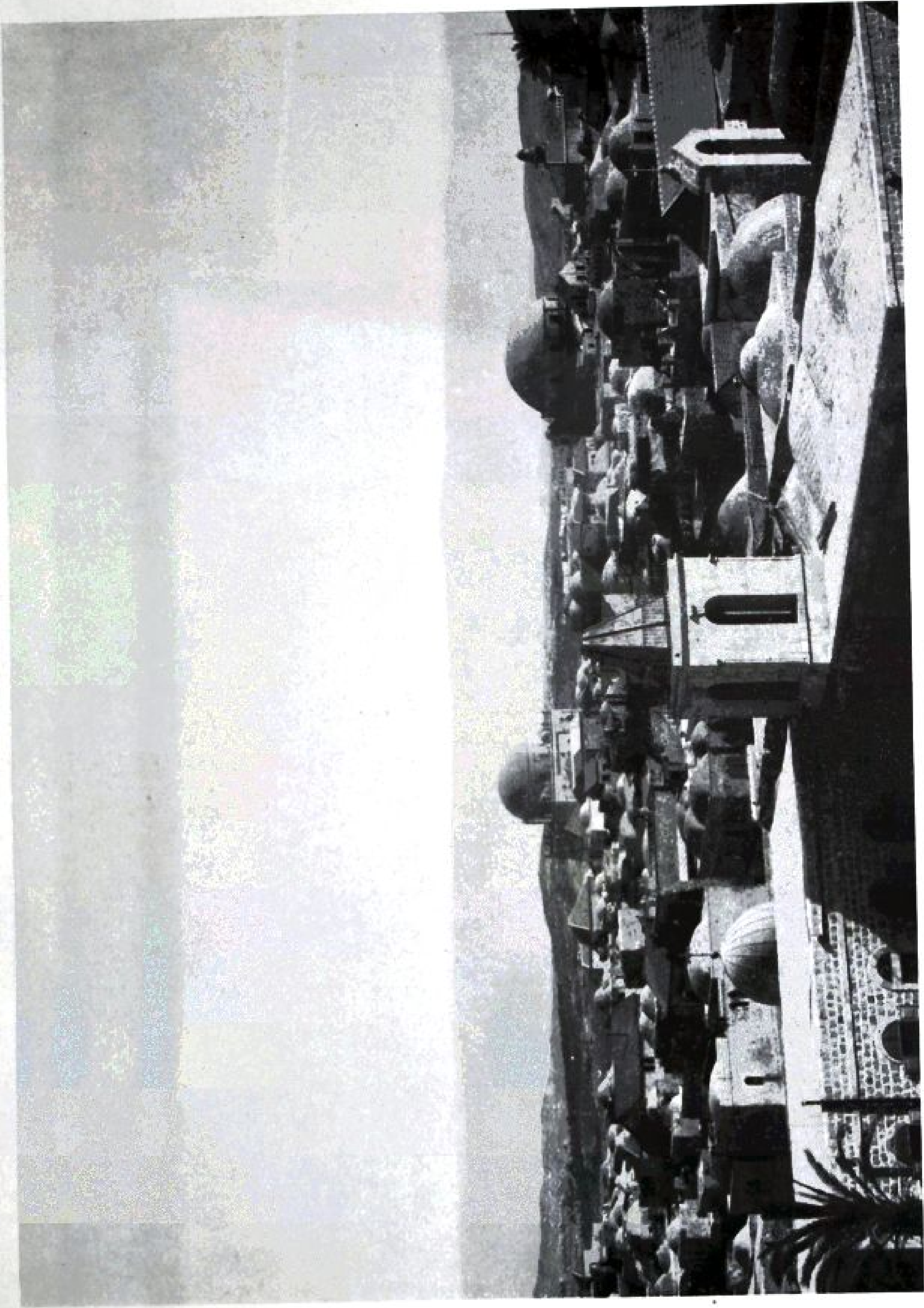
Jeruzalem. Gezicht van den Oostelijken muur op de stad en het Tempelplein.

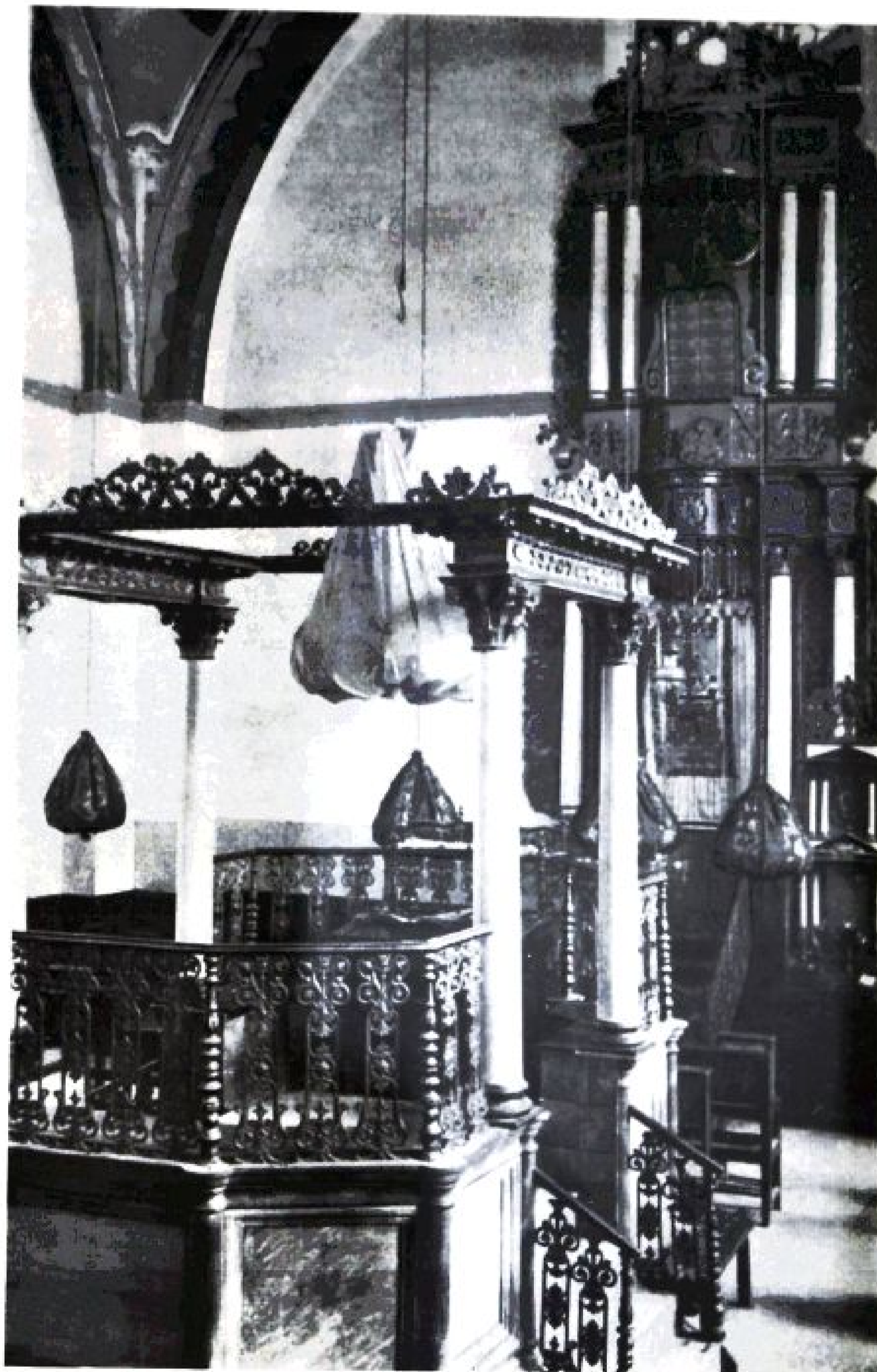
Jeruzalem. De Berg Zion van het Zuiden gezien.

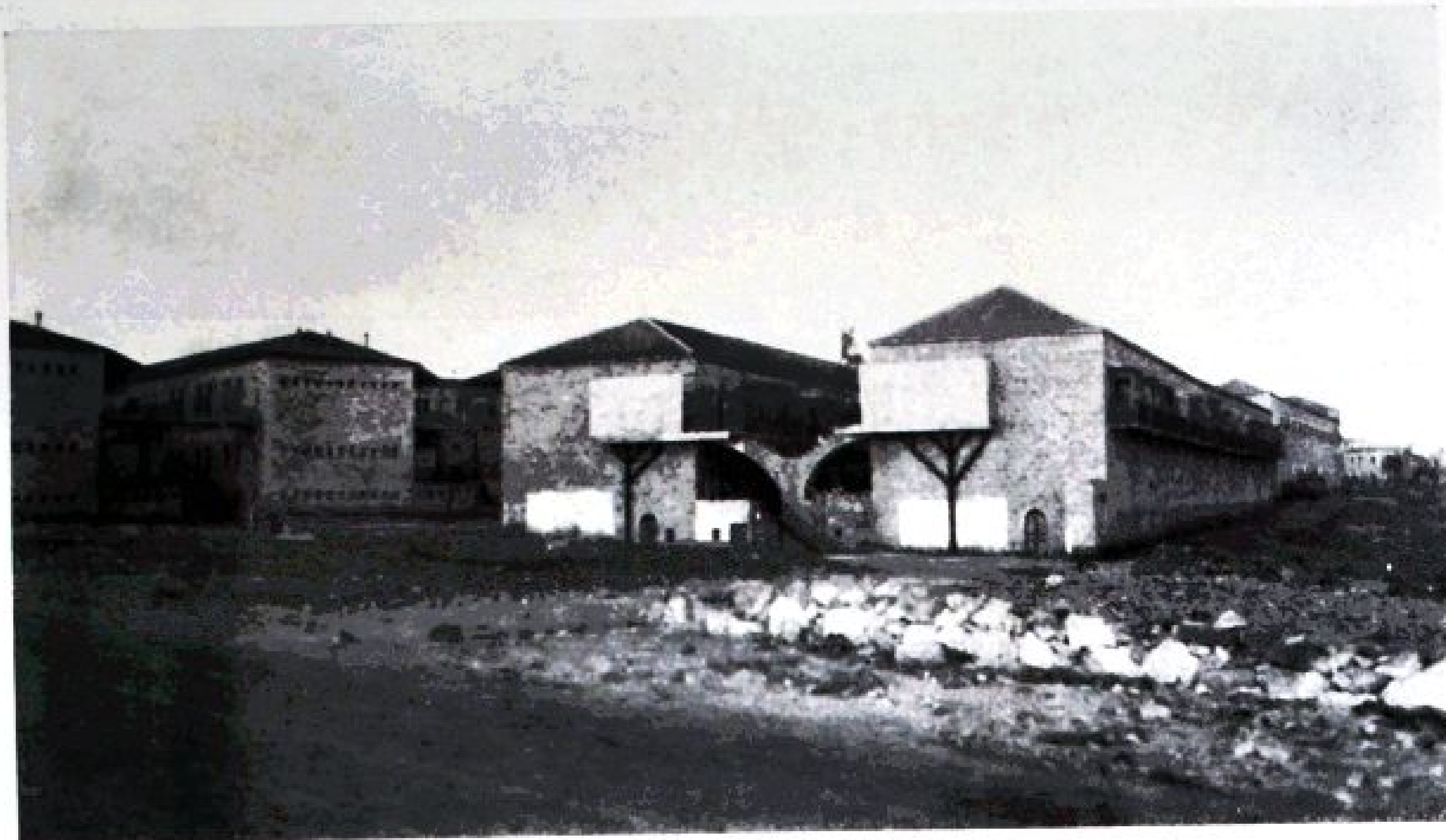
Jeruzalem. Het Hinnom-dal van het Oosten gezien.

Jeruzalem. Gezicht van Casanova op de groote Synagogen.

Jeruzalem. Het inwendige van een Synagoge.

Jeruzalem. De wijk van de Chalucca-joden.

Jeruzalem. De Jaffa-street.

Jeruzalem. De Sultans-vijver.

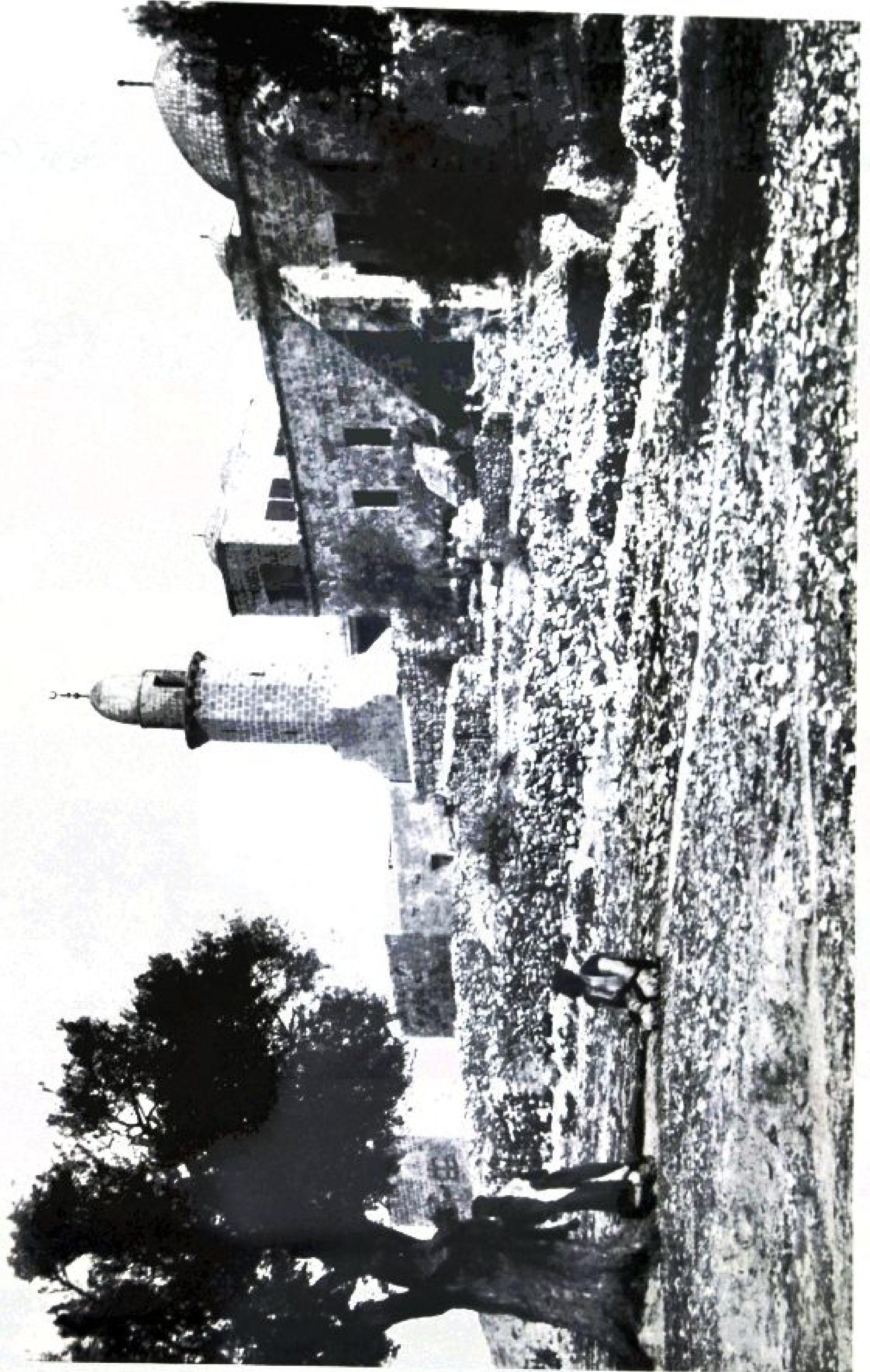
Jeruzalem. Het dorp van den Olyfberg en de Russen-toren.

Jeruzalem. Het Graf van de Profetes Hulda.

Jeruzalem. Plek van de Hemelvaart op den Olyfberg.

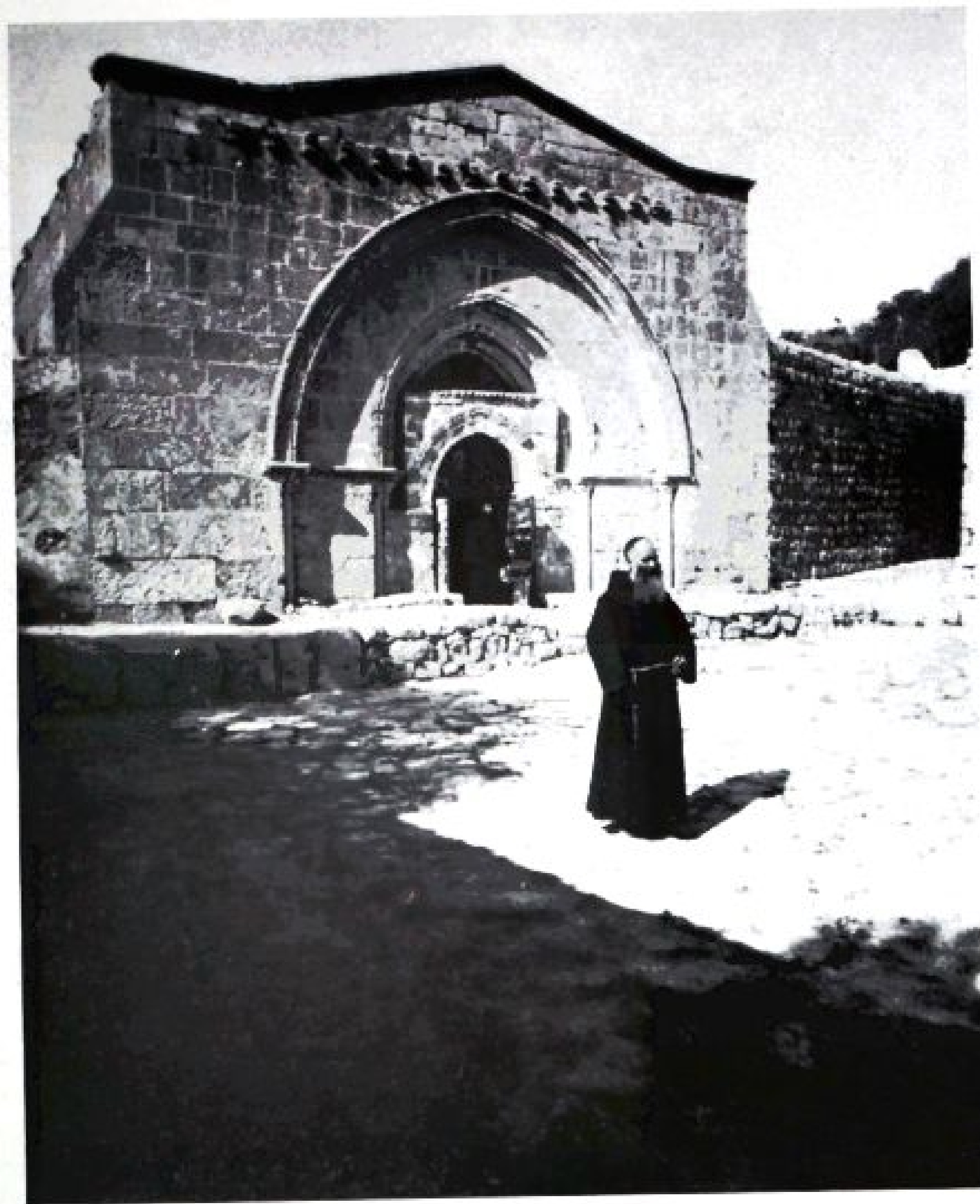
Jeruzalem. Moskee op den Olyfberg (Hemelvaartskerk).

Jeruzalem. De Hof Gethsemane.

Jeruzalem. Oude Olyfboom in den hof Gethsemane.

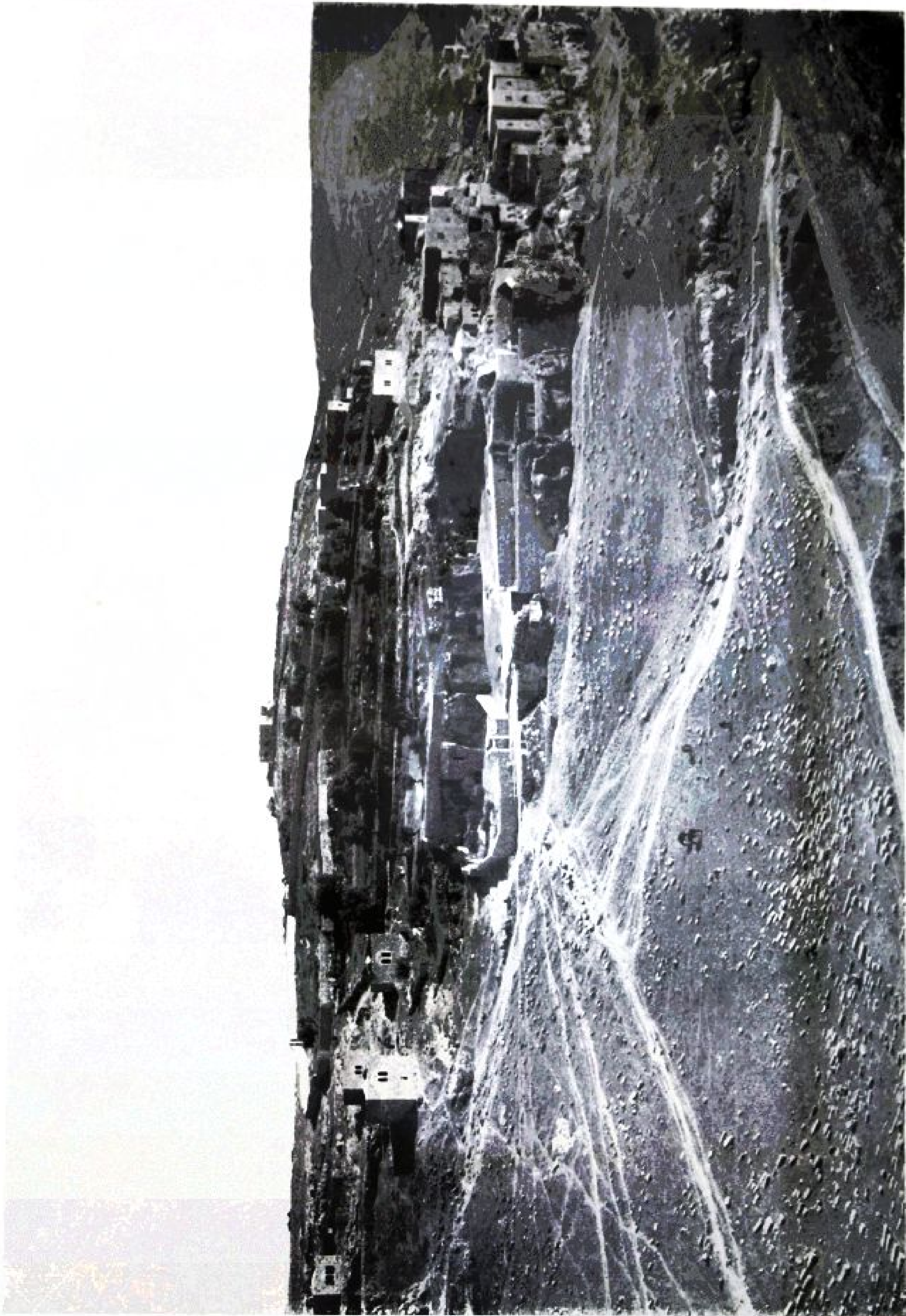
Jeruzalem. Kerk van het graf van Maria in het Kidron-dal.

Jeruzalem. Heilige graven op de Joodsche begraafplaats.

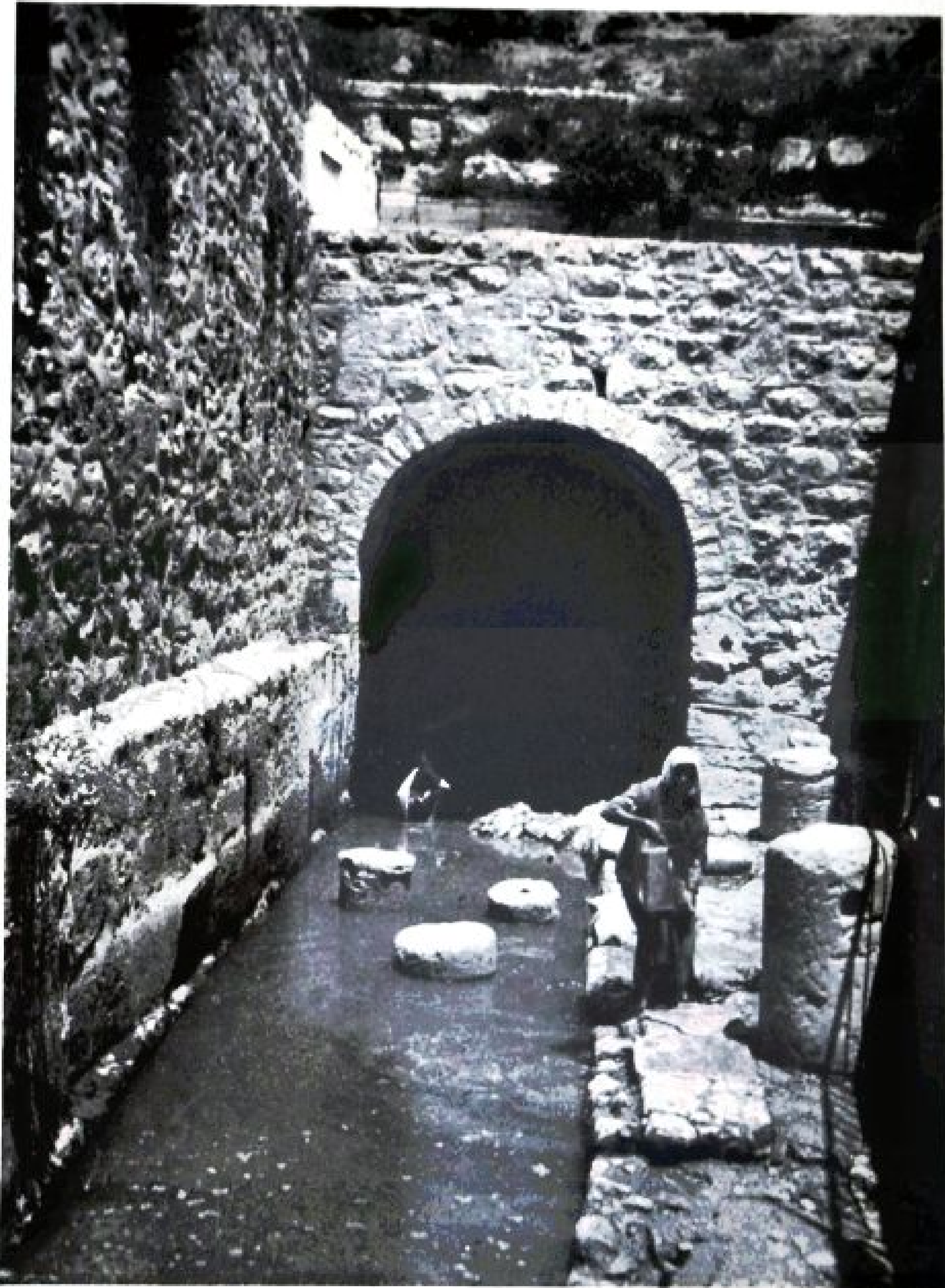
Jeruzalem. Joodsche begraafplaats op den Olijfberg.

Jeruzalem. De berg der Ergernis en het dorp Siloa in het Kidron-dal.

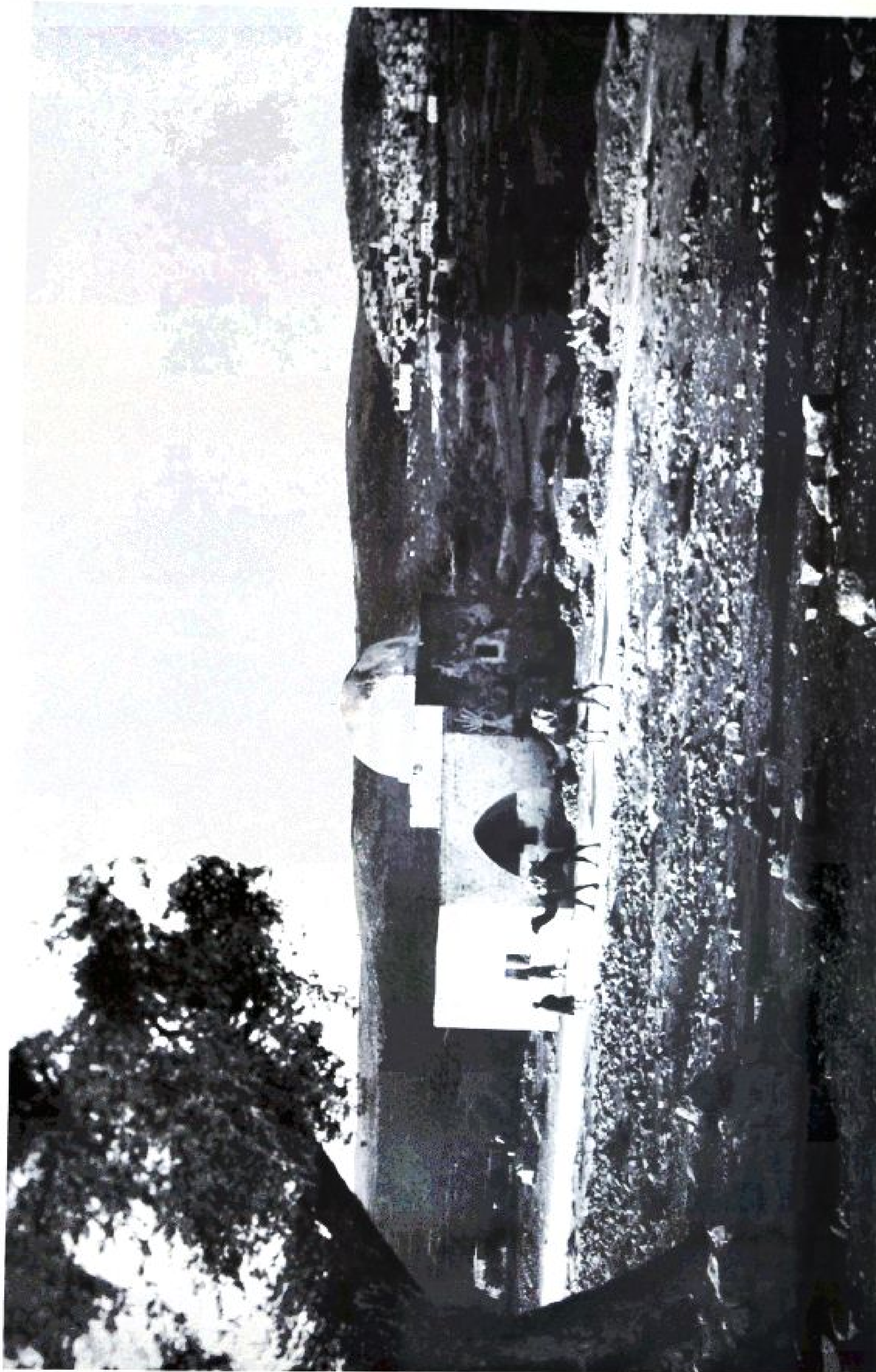
Jeruzalem. Viver van Siloa.

Jeruzalem. Kanaal van Siloa.

Jeruzalem. De Jobs-bron aan den berg van den Boozen Raad.

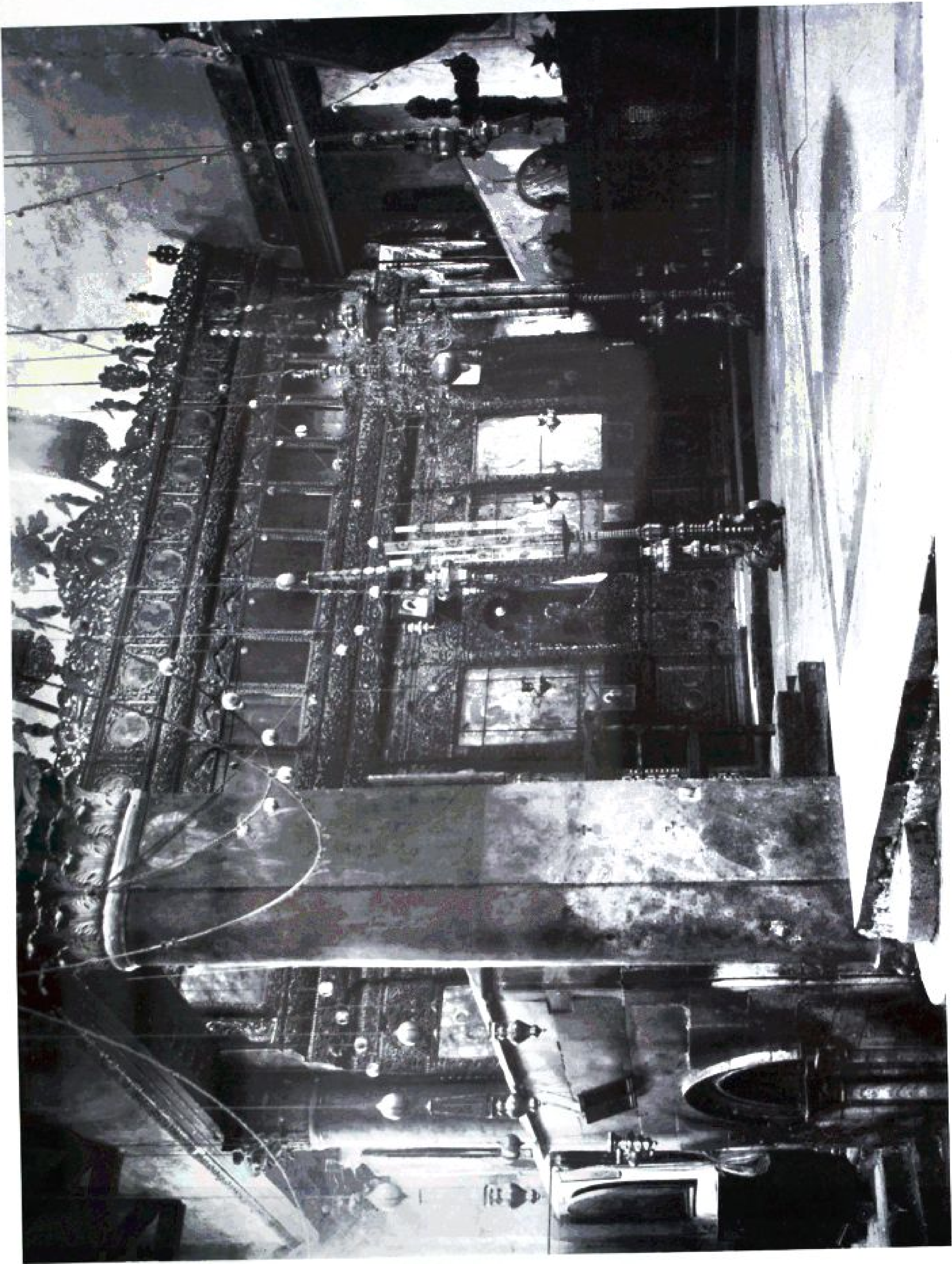
Bethlehem. Het Graf van Rachel bij Bethlehem.

Bethlehem. Gezicht van het Noorden op een deel van Bethlehem.

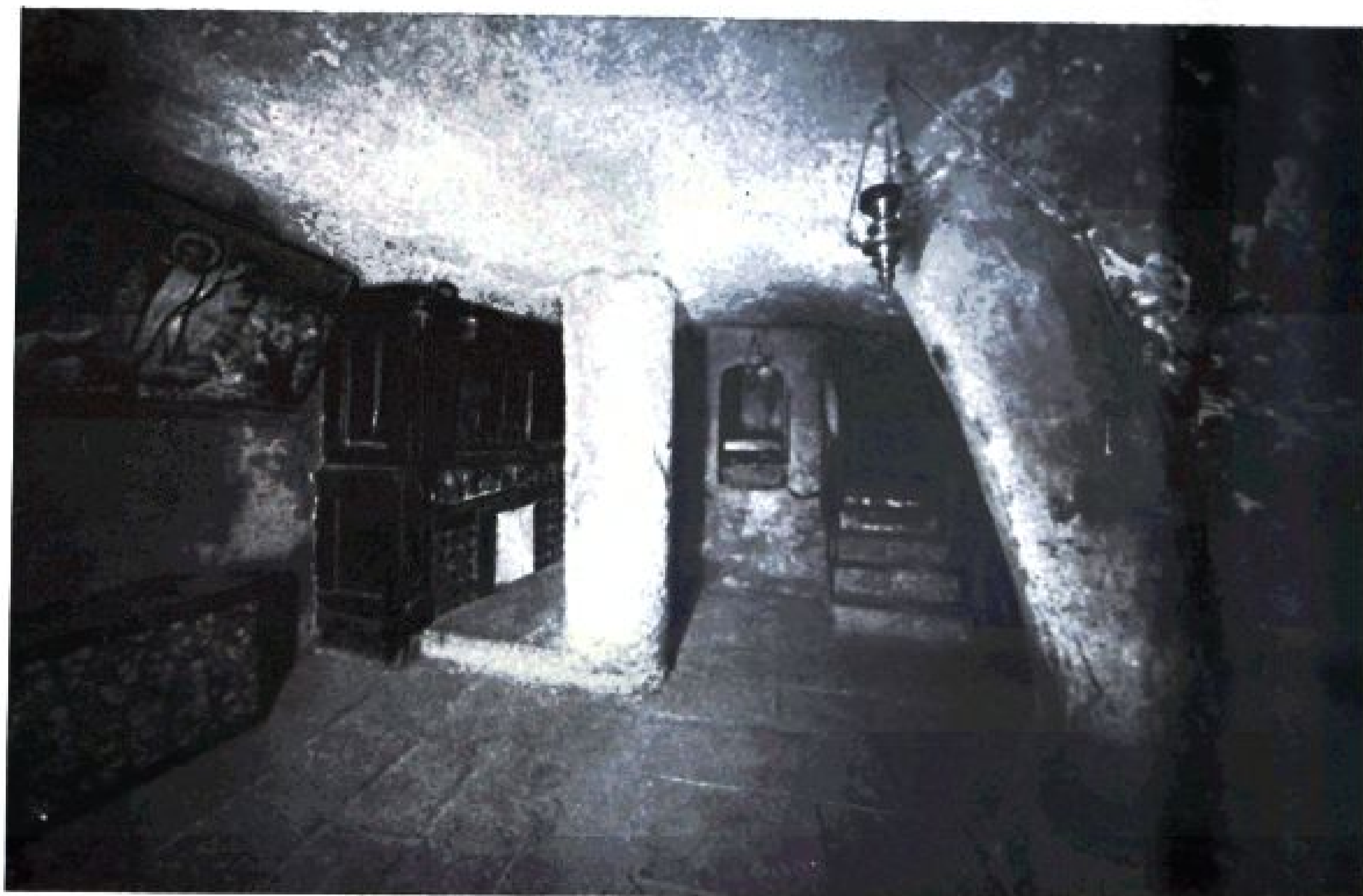
Bethlehem. Marktplein van Bethlehem.

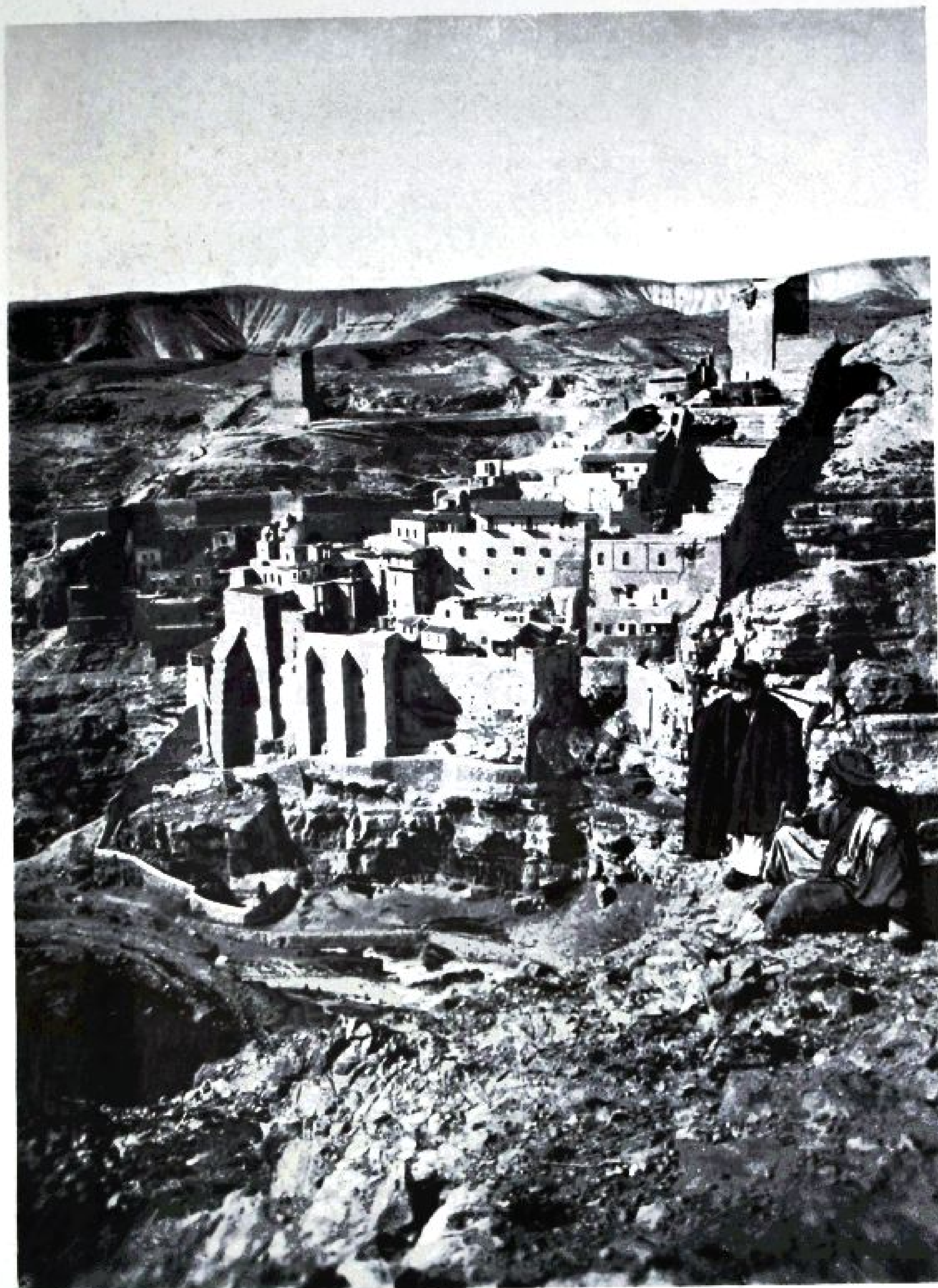
Bethlehem. Het inwendige van de Geboorte-kerk.

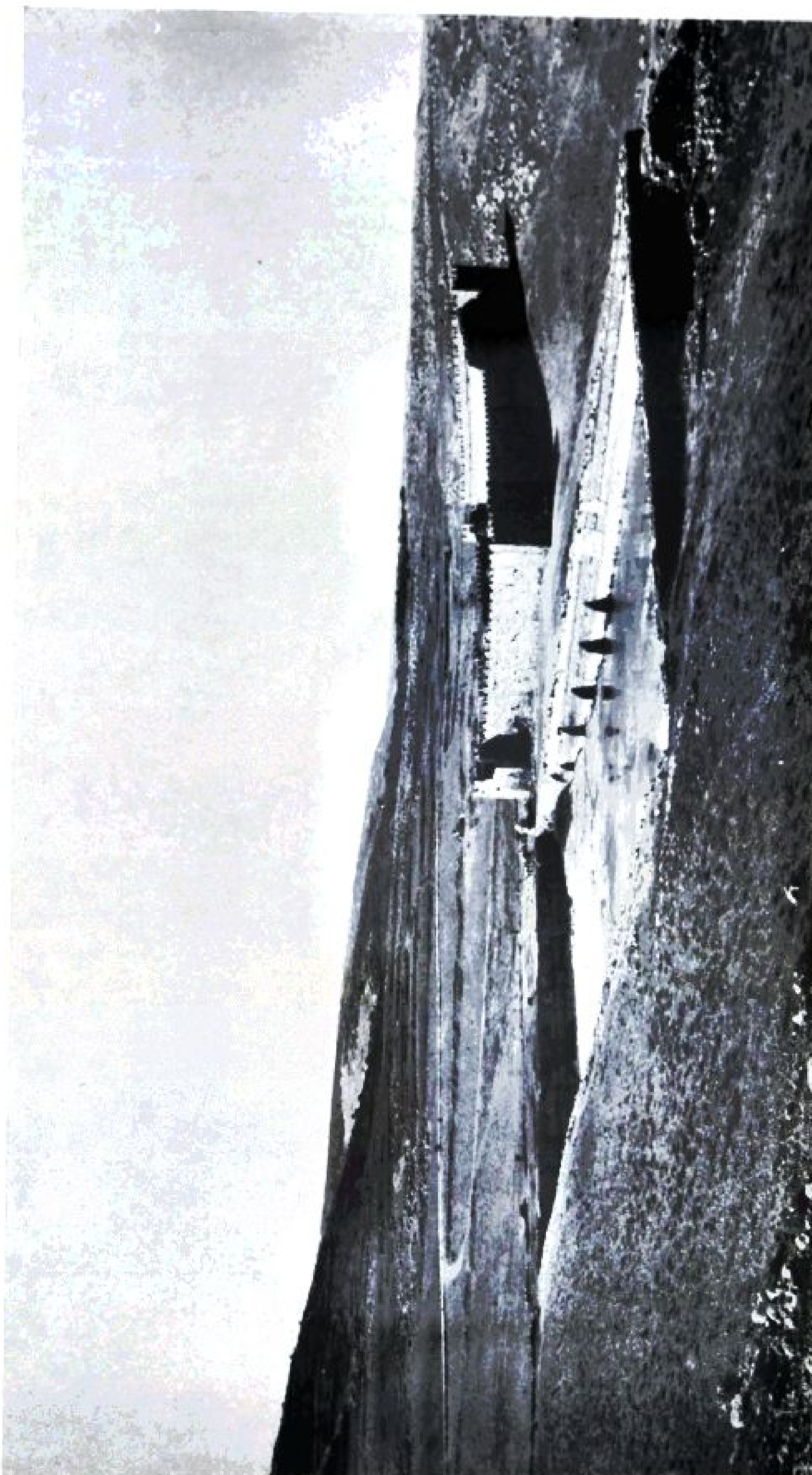
Bethlehem. De Geboorte-kerk.

Bethlehem. De Kapel van den Kindermoord.

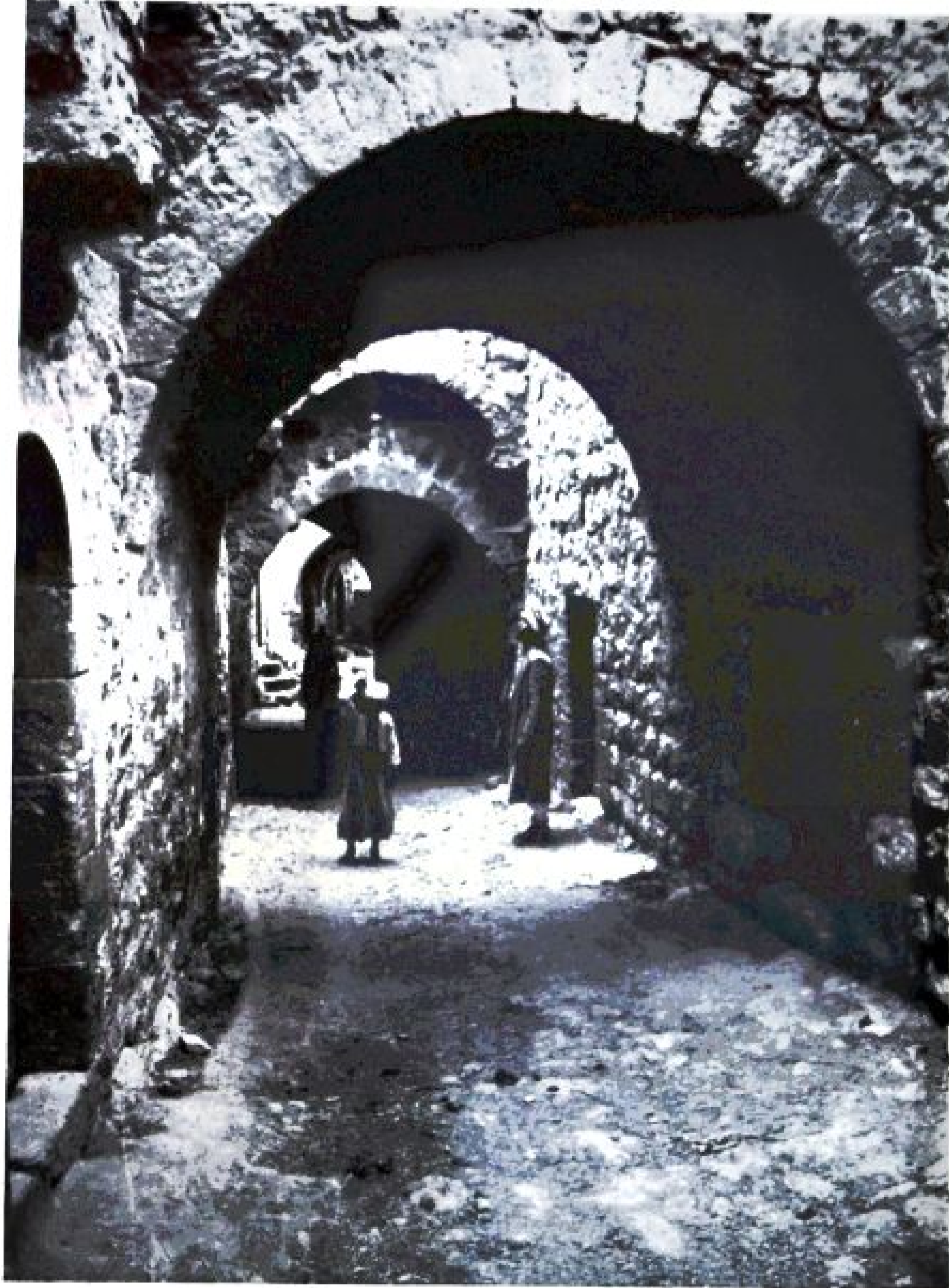
Bethlehem. Het Klooster Mar Saba in het Kidrondal.

Bethlehem. De Vijvers van Salomo

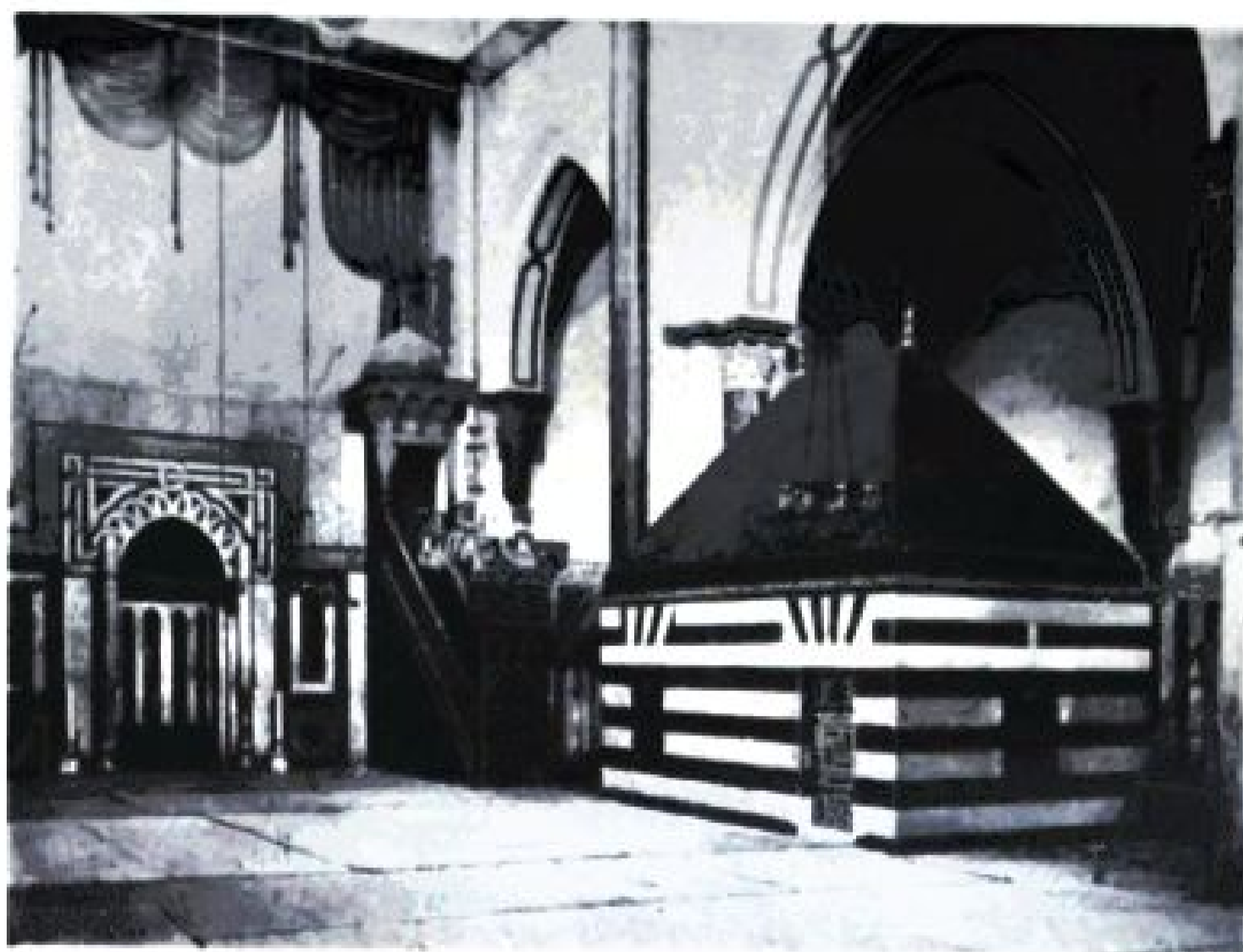
Hebron. Gezicht op Hebron.

Hebron. Overdekte straat.

Hebron. De groote Moskee.

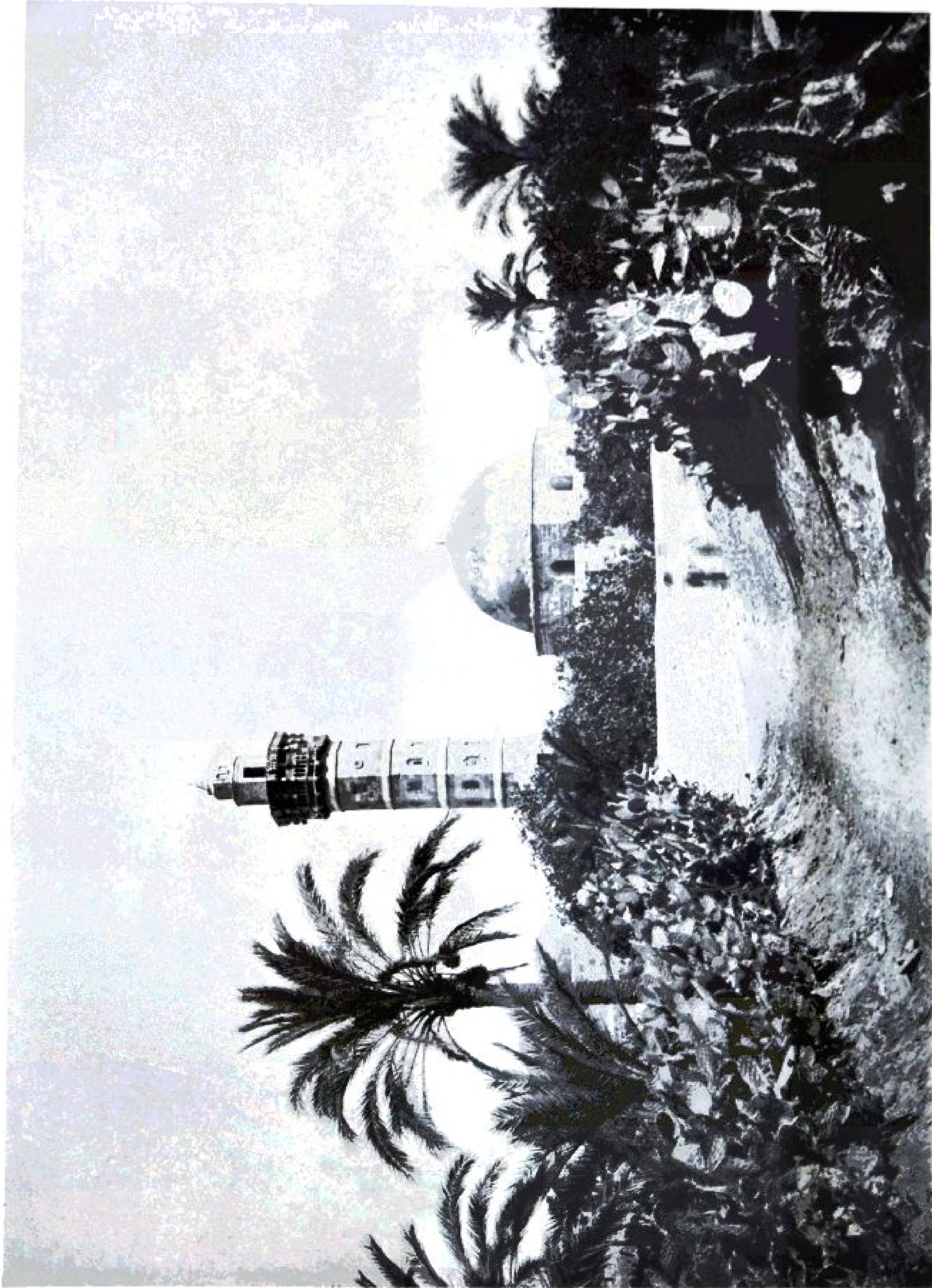
Hebron. Het Graf van Izaak in de Moskee.

Hebron. Het Graf van Sara.

Hebron. De „Abrahams-eik” bij Hebron.

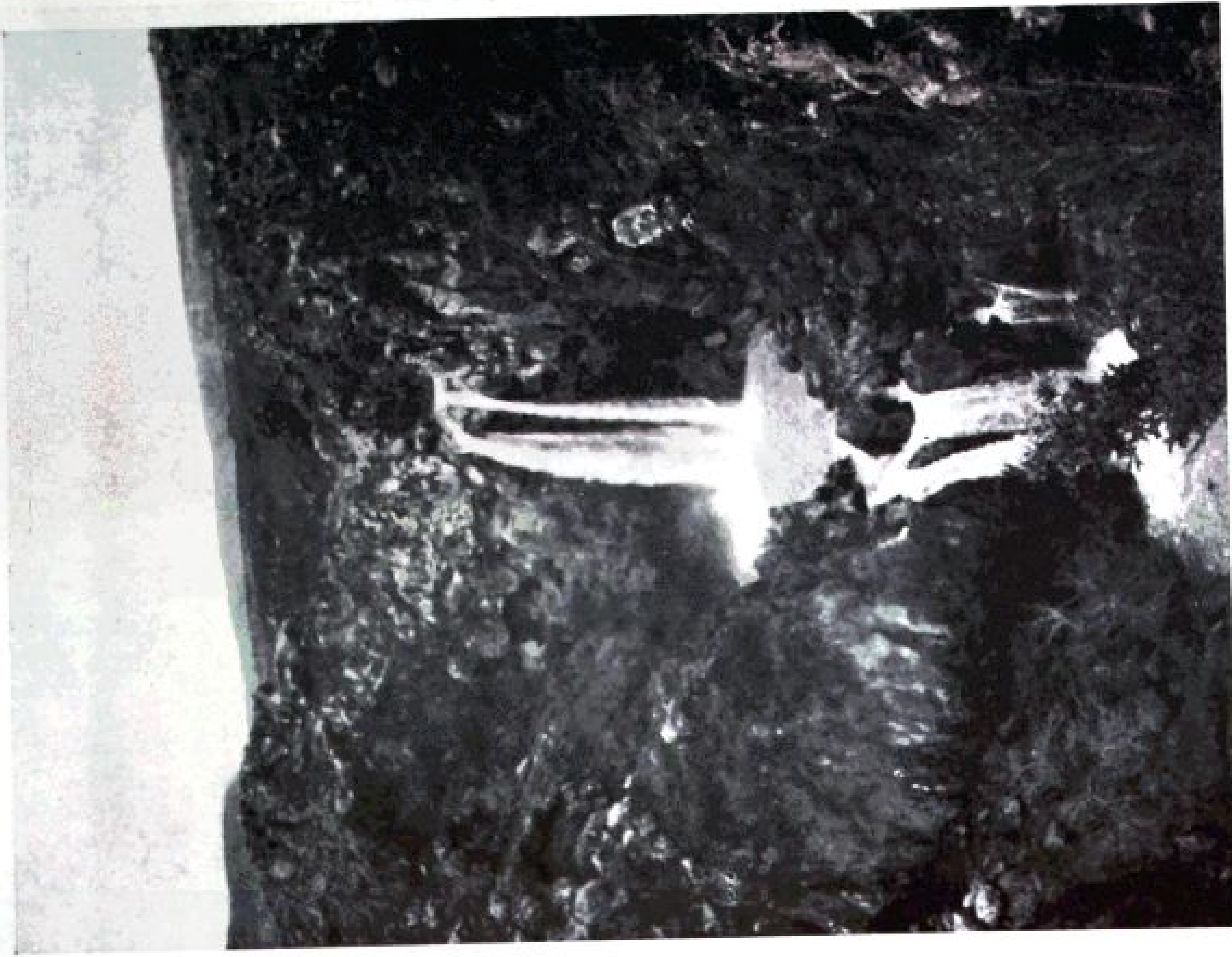
Hebron. Moskee bij Gaza.

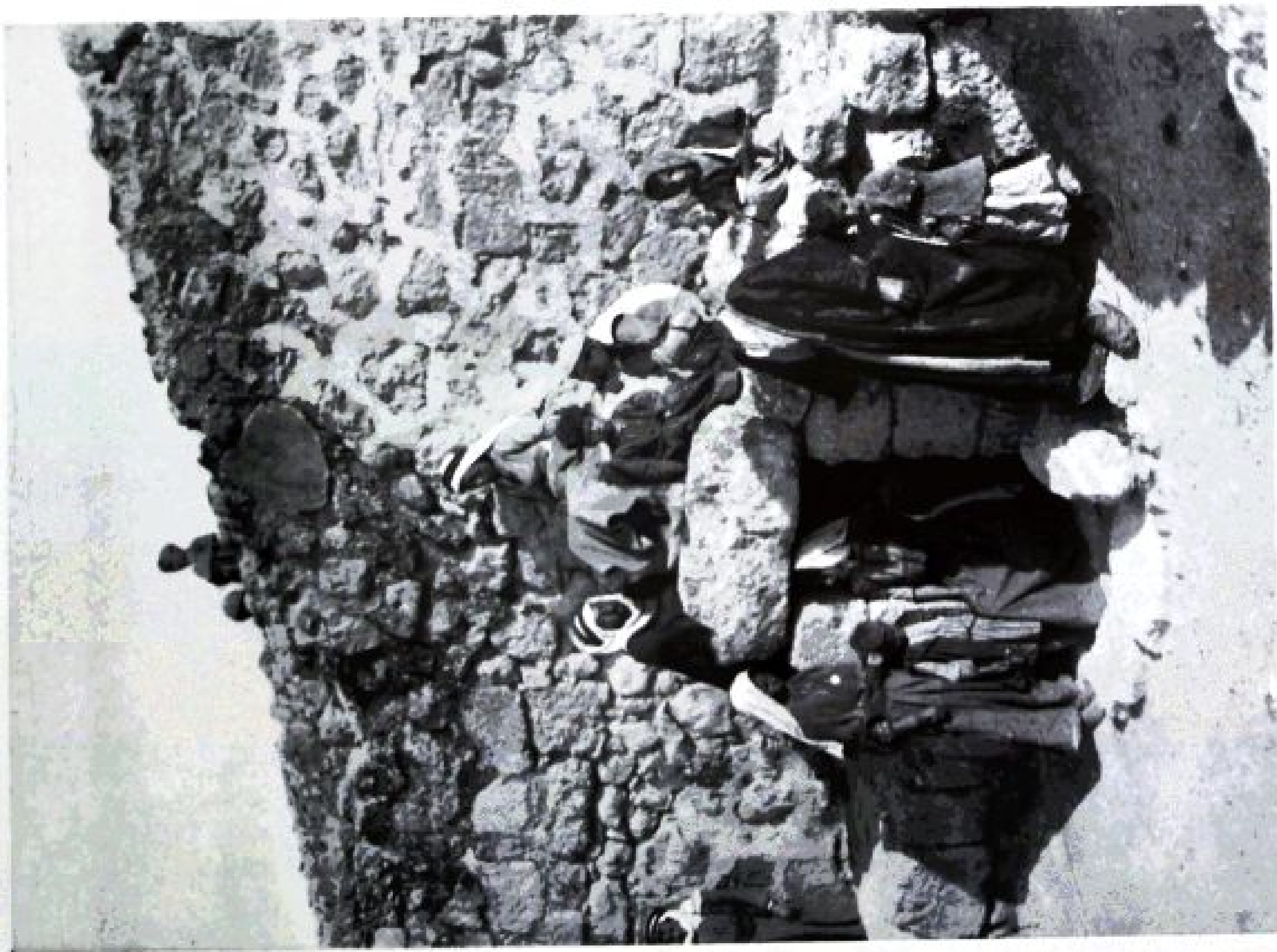
Hebron. Gezicht van den Olyfberg op het Juda-gebirge en de Doode Zee.

Bethanie. Bethanie en de Frankenberg.

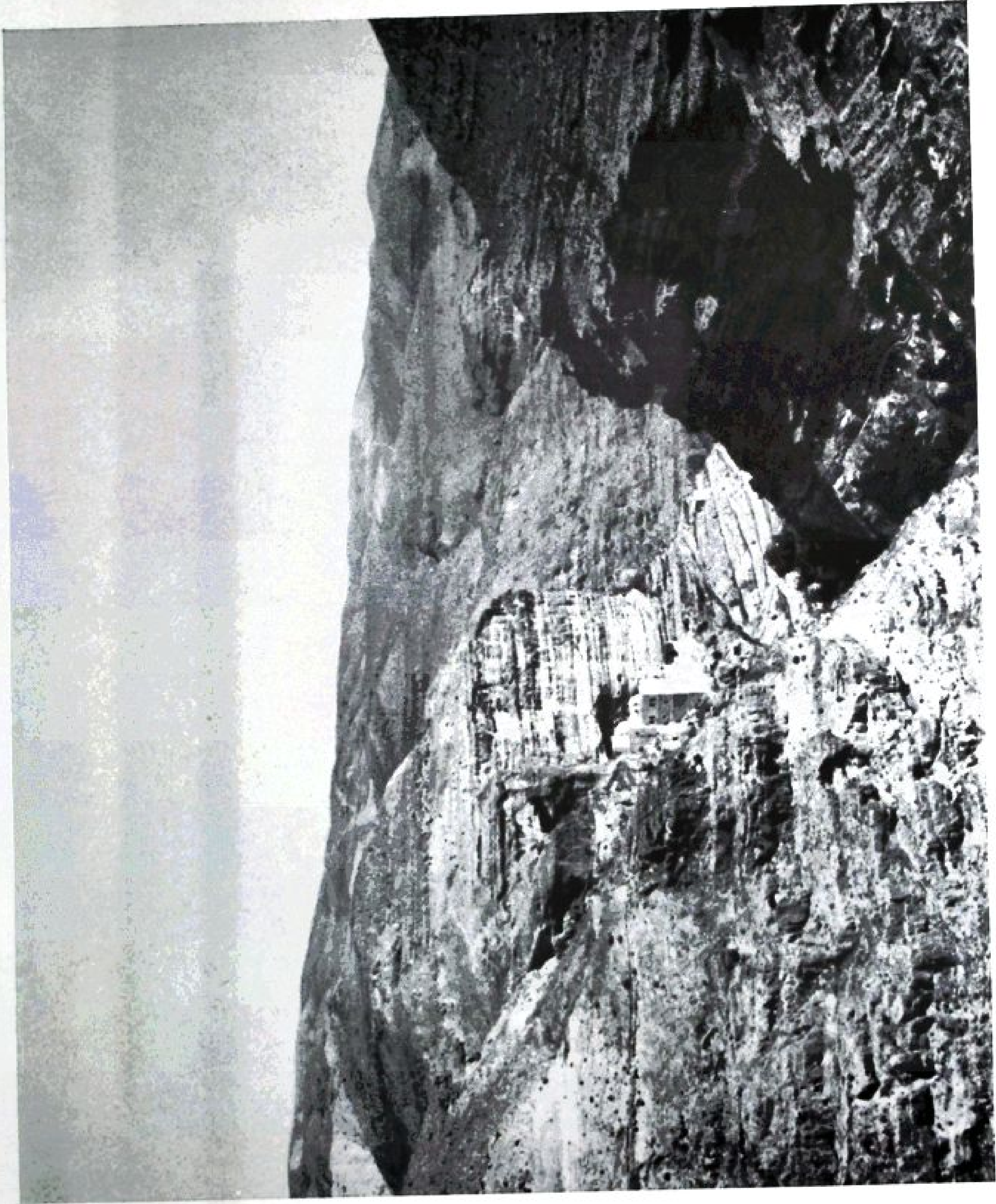
Bethanië. Waterval van de Wadi es Barar.

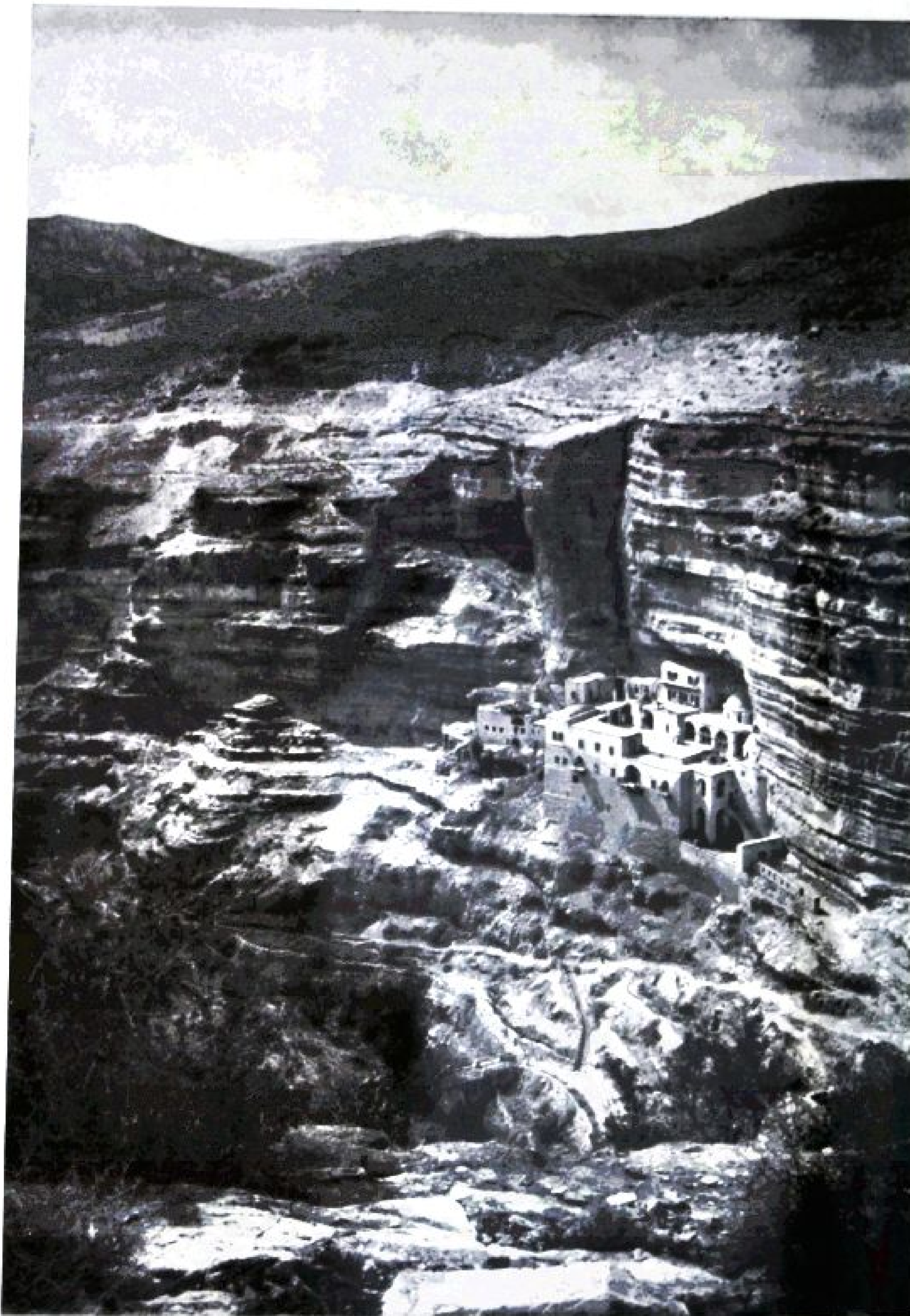
Bethanië. Het Graf van Lazarus in Bethanië.

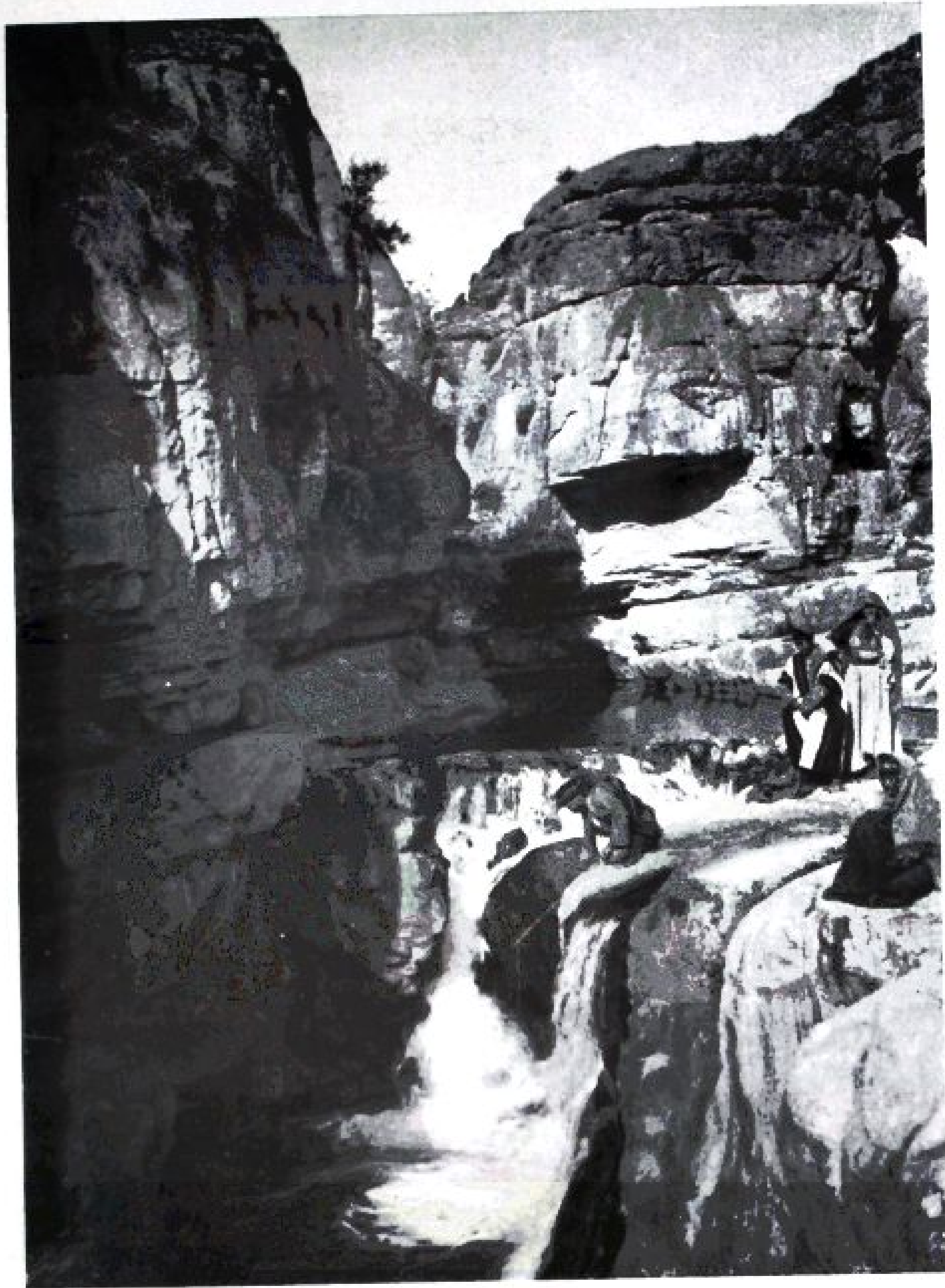
Bethanie. De Wadi Mukellik.

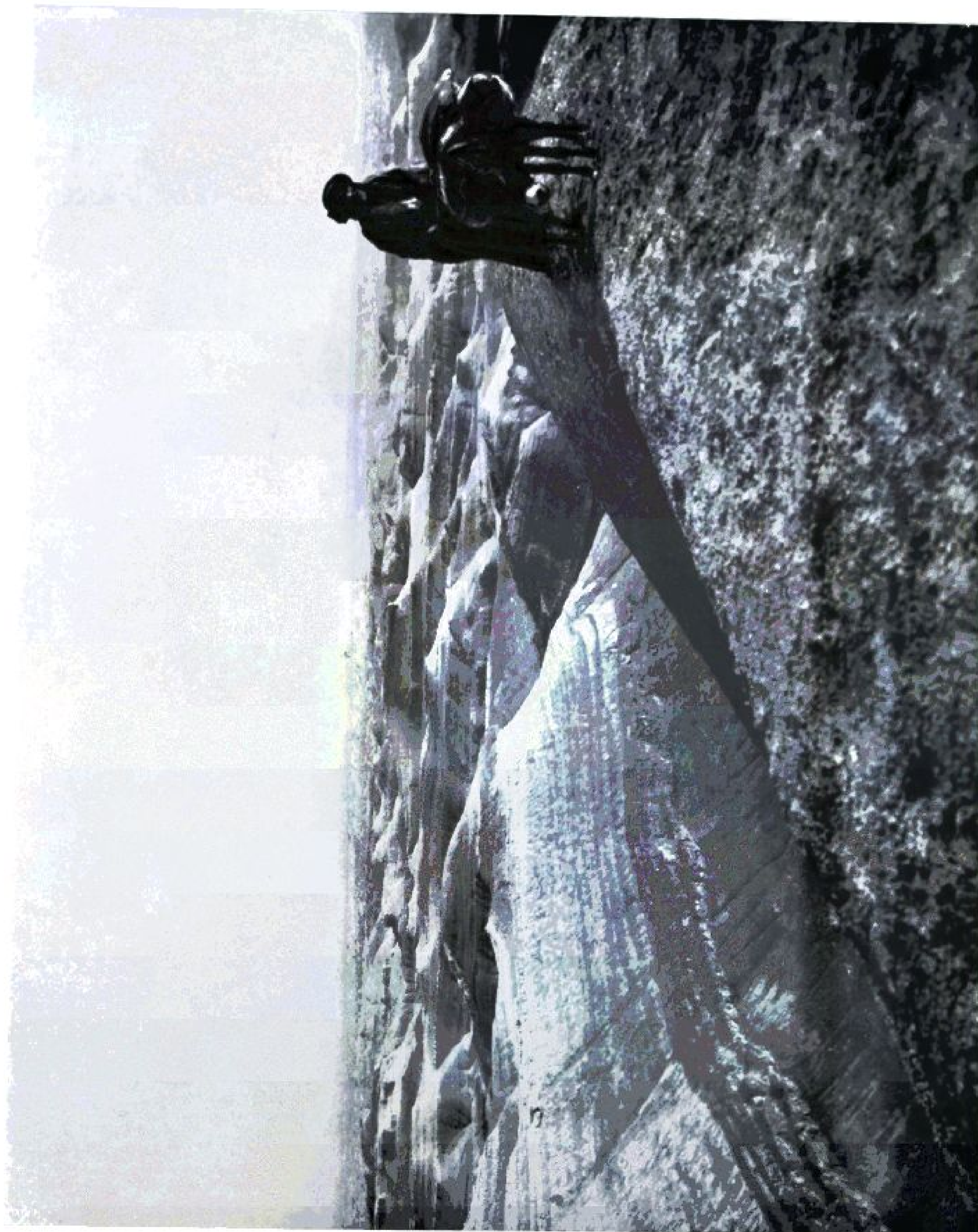
Bethanien. Ravijn van de Wadi Kelt.

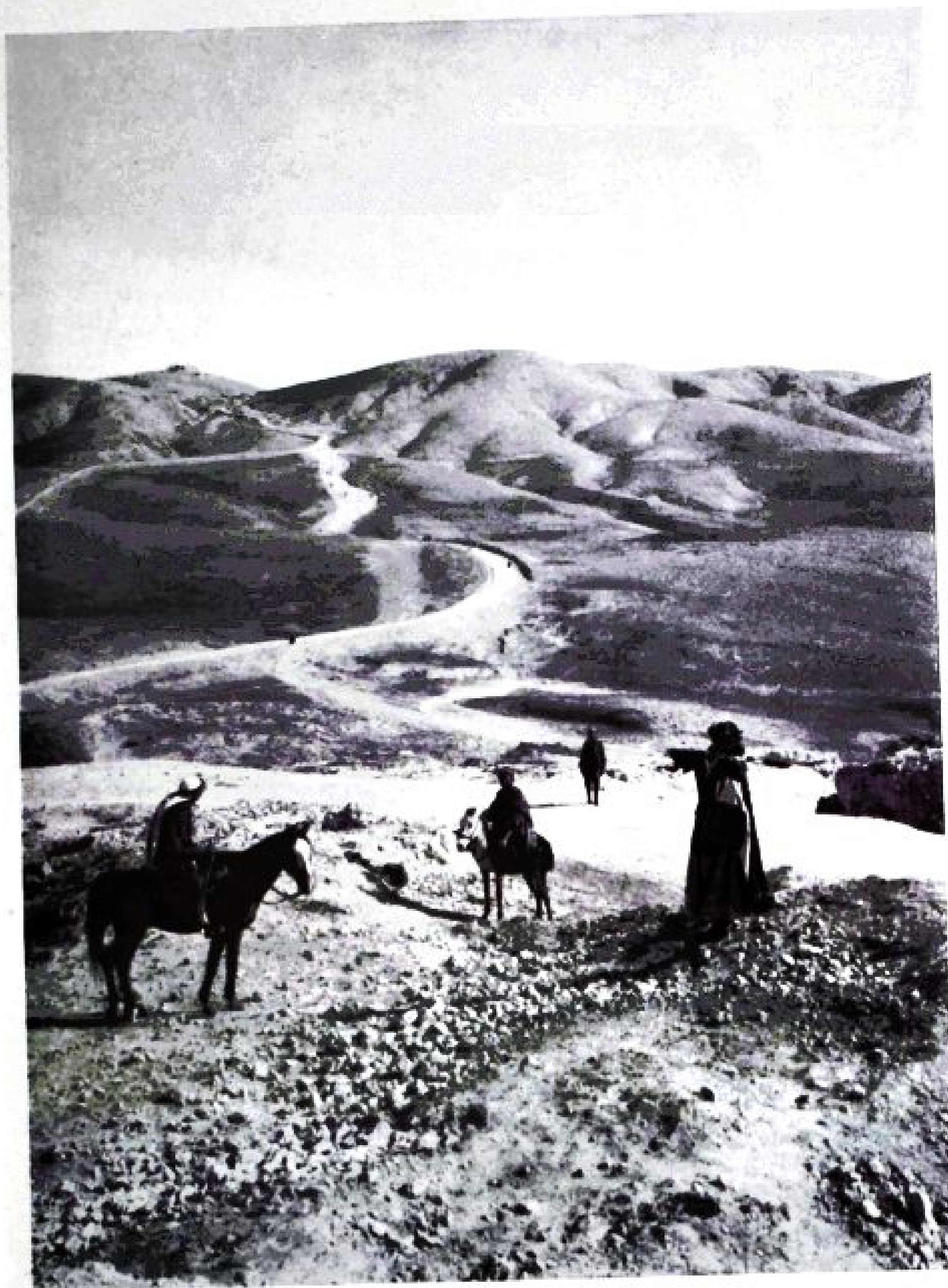
Bethanië. Het Georgsklooster in de Wadi Kelt.

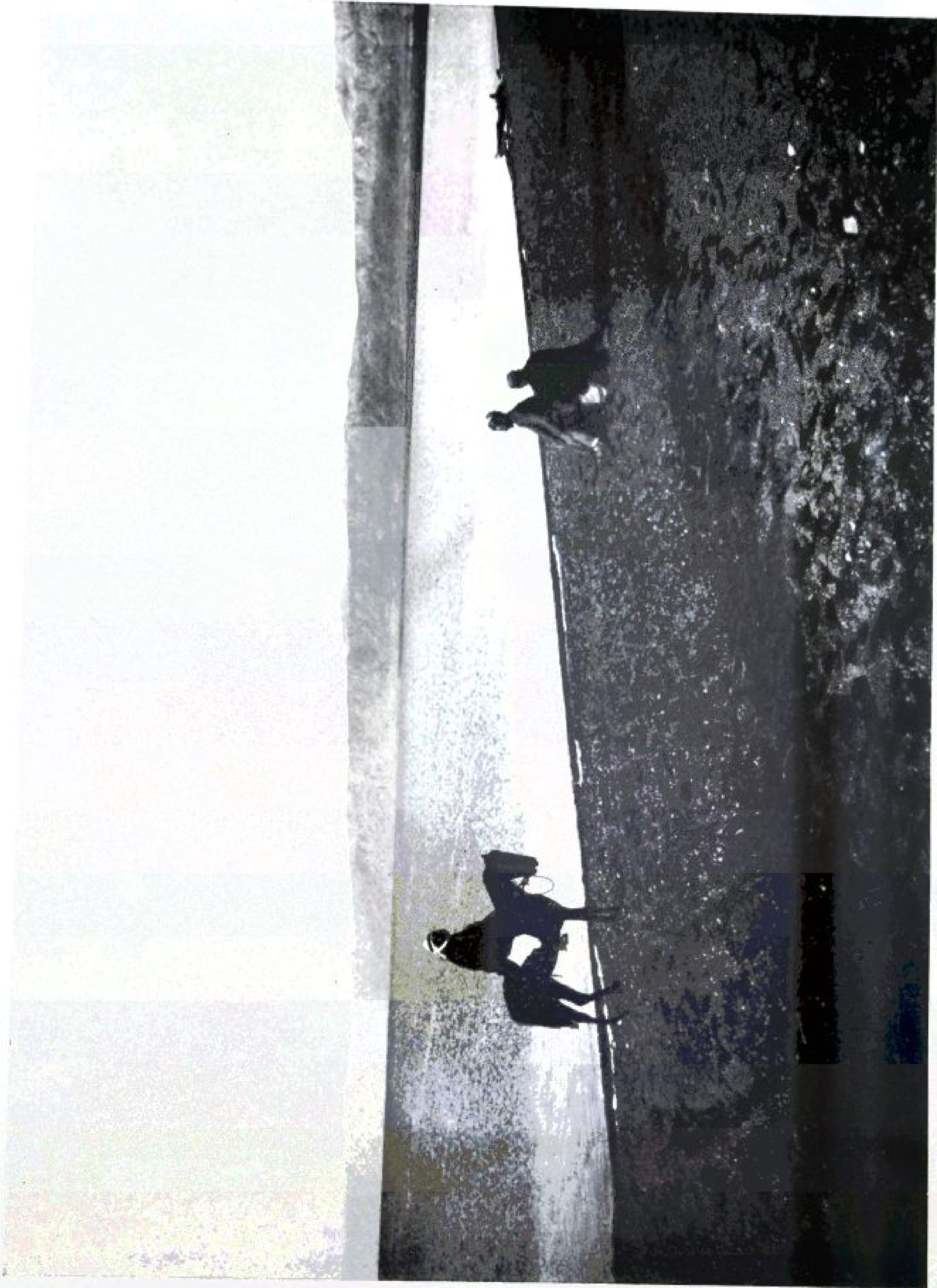
Bethanië. De Wadi Kelt in den regentijd.

Bethanie. De woestijn van Juda.

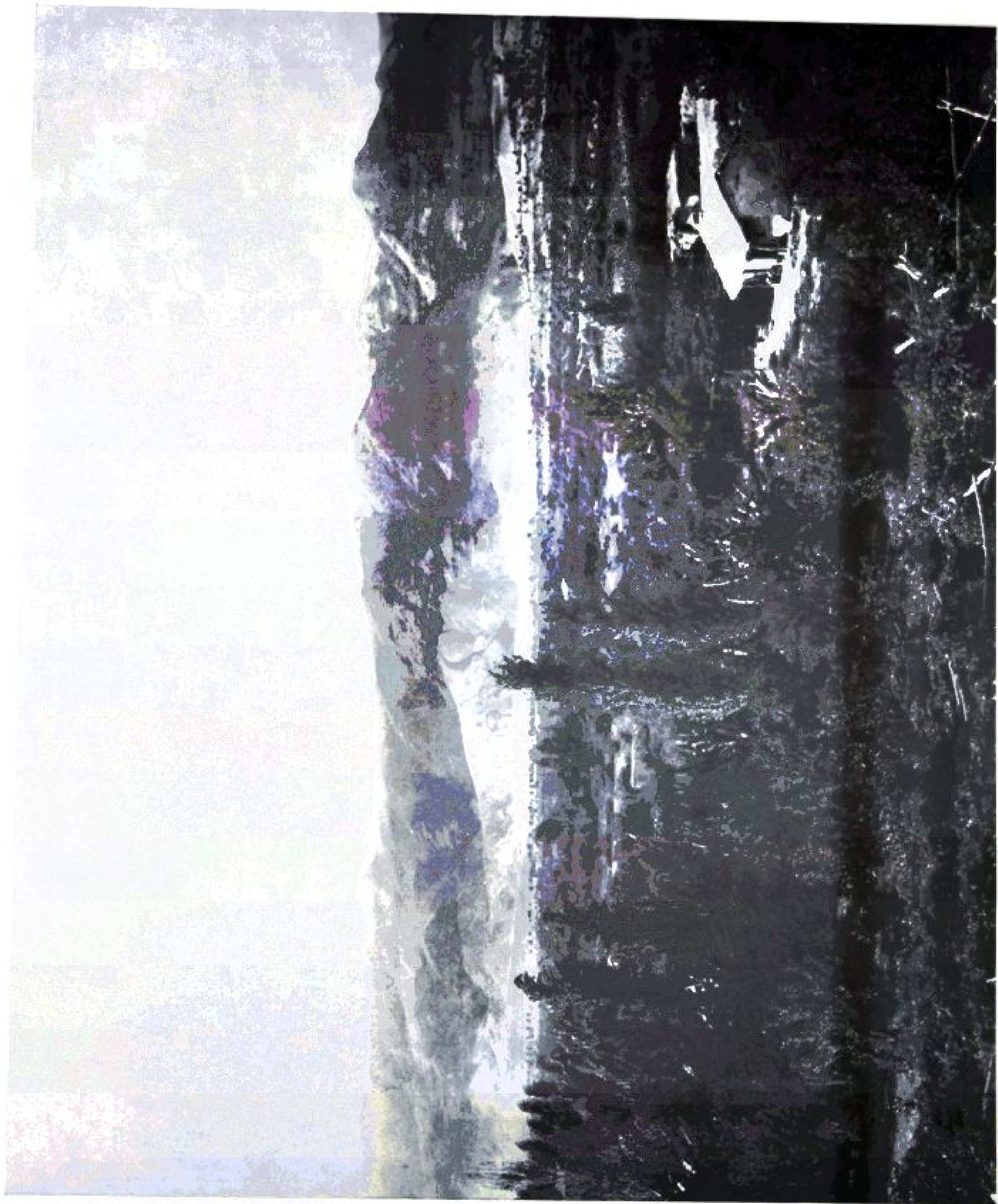
Bethanië. Weg naar de woestijn van Juda.

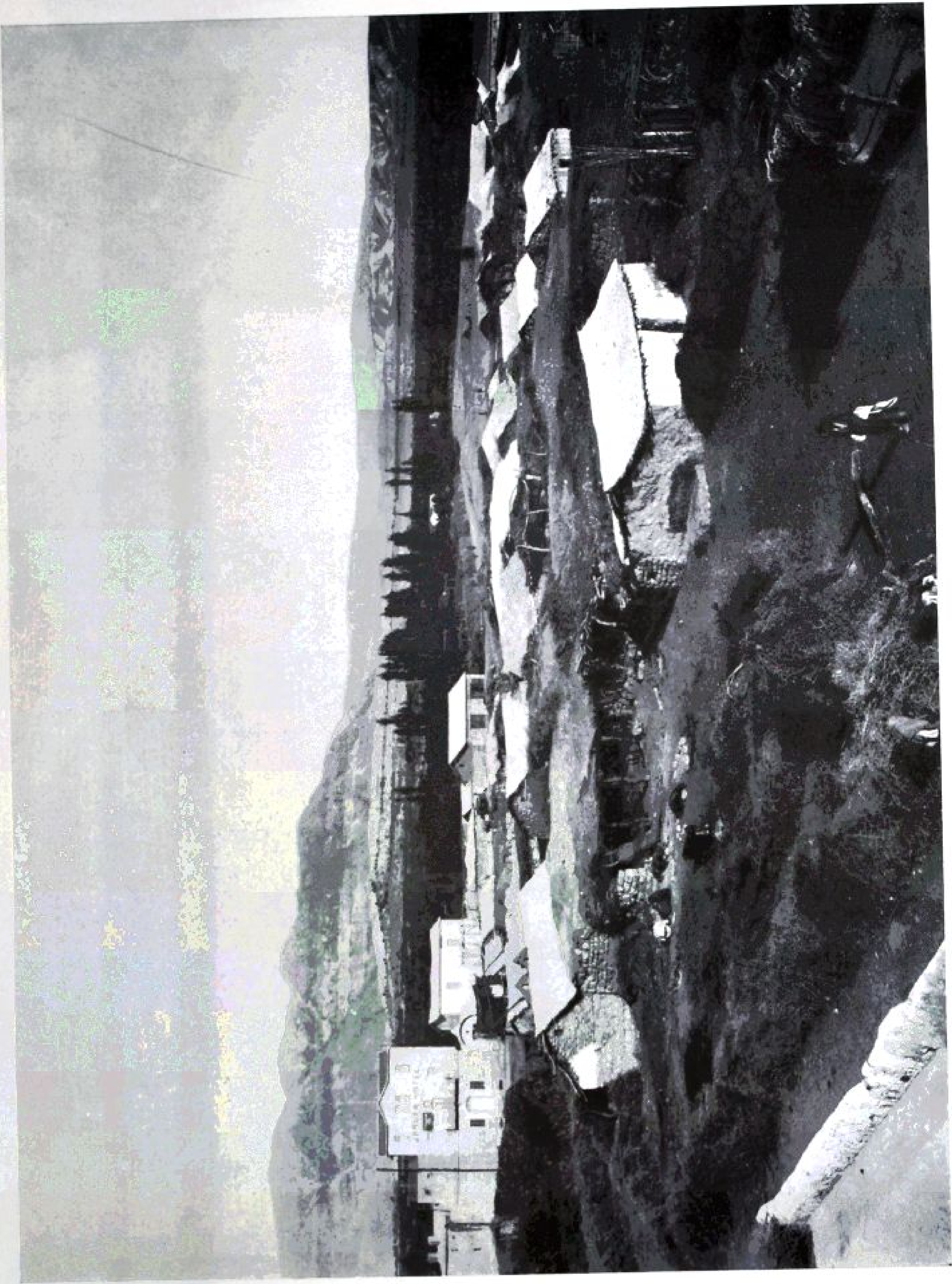
Bethanië. Aan het strand van de Dooide Zee.

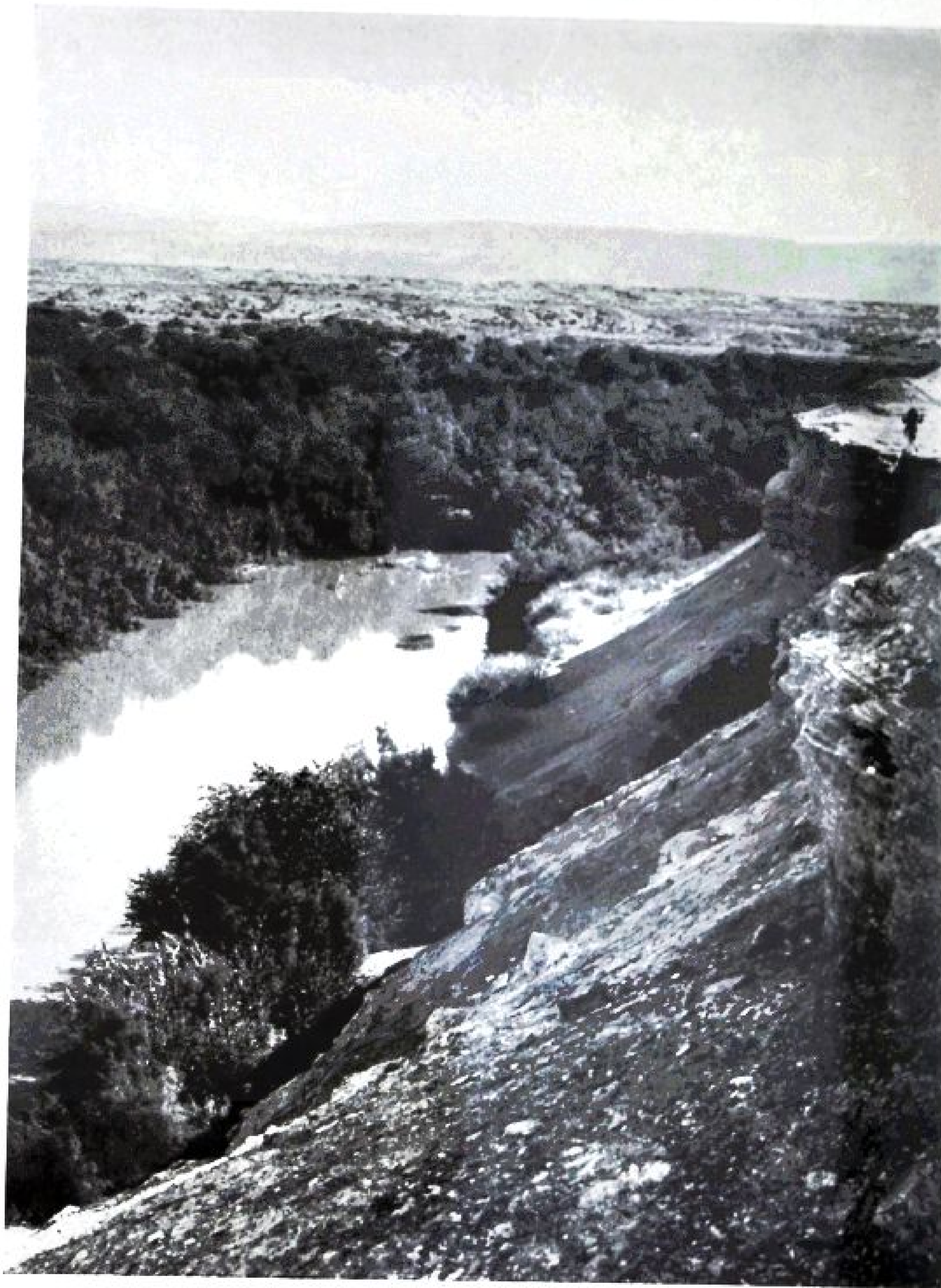
Bethanië. Doopplaats aan den oever van den Jordaan.

Jericho. Tuinen in de vlakte van Jericho.

Jericho.

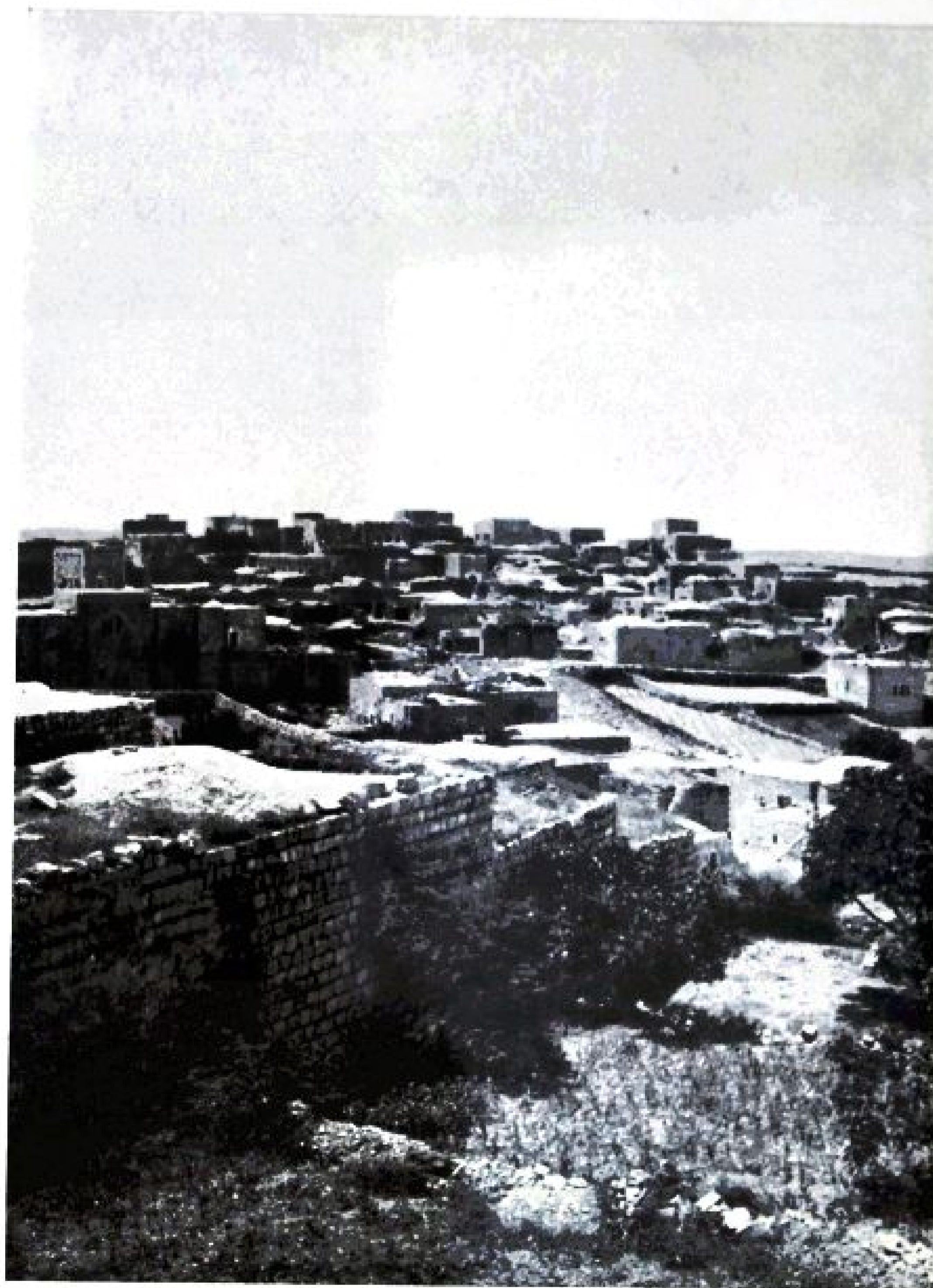
Jericho. Gezicht bij Jericho op den Jordaan stroomopwaarts.

Jericho. Eliza-bron bij Jericho.

Mizpe.

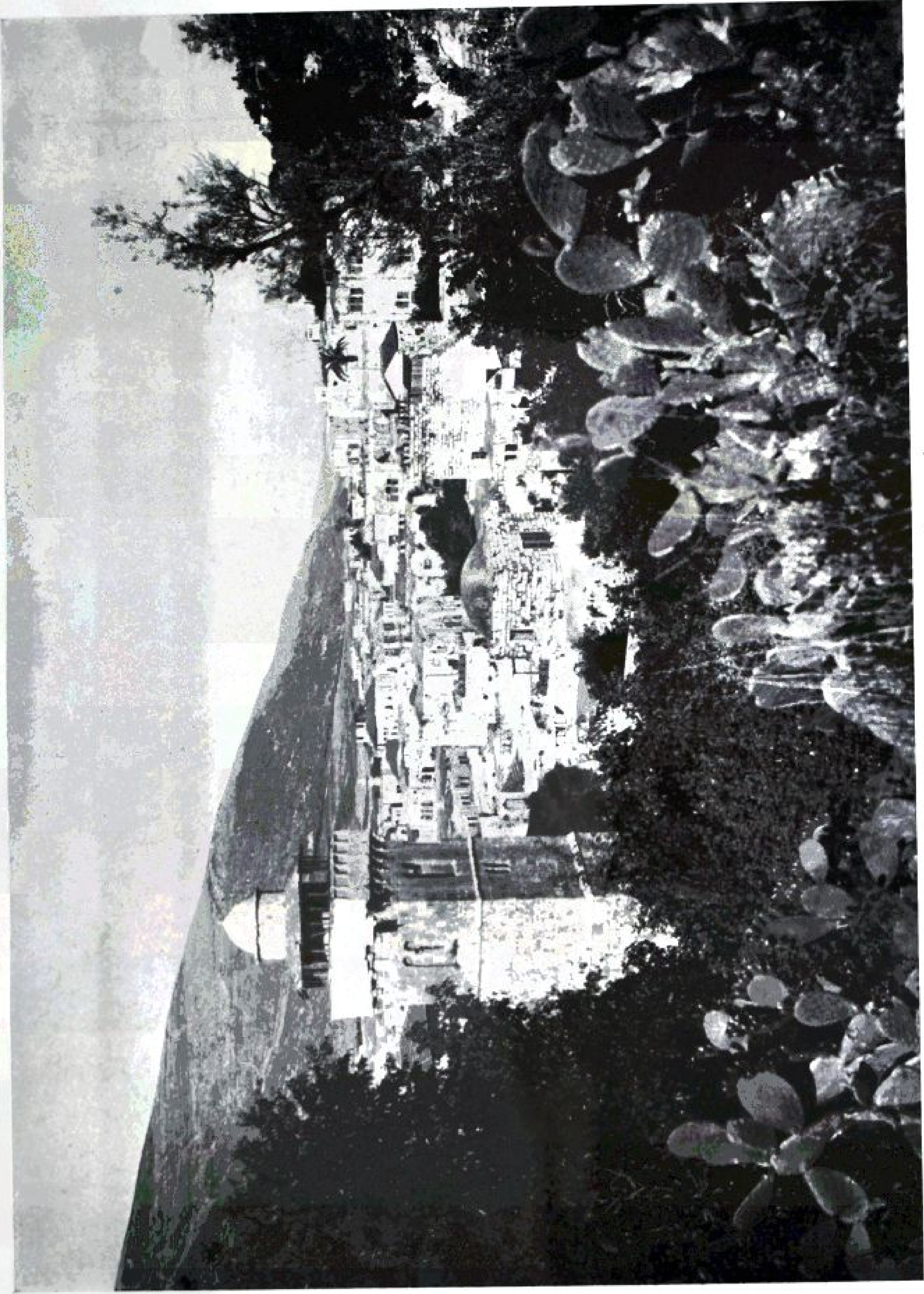
Ramallah.

Samaria. Aanplanting van olijfboomen.

Nablus. Nablus en de berg Gerizim.

Nablus. De Samaritaansche wijk.

Nablus. Arabische begraafplaats.

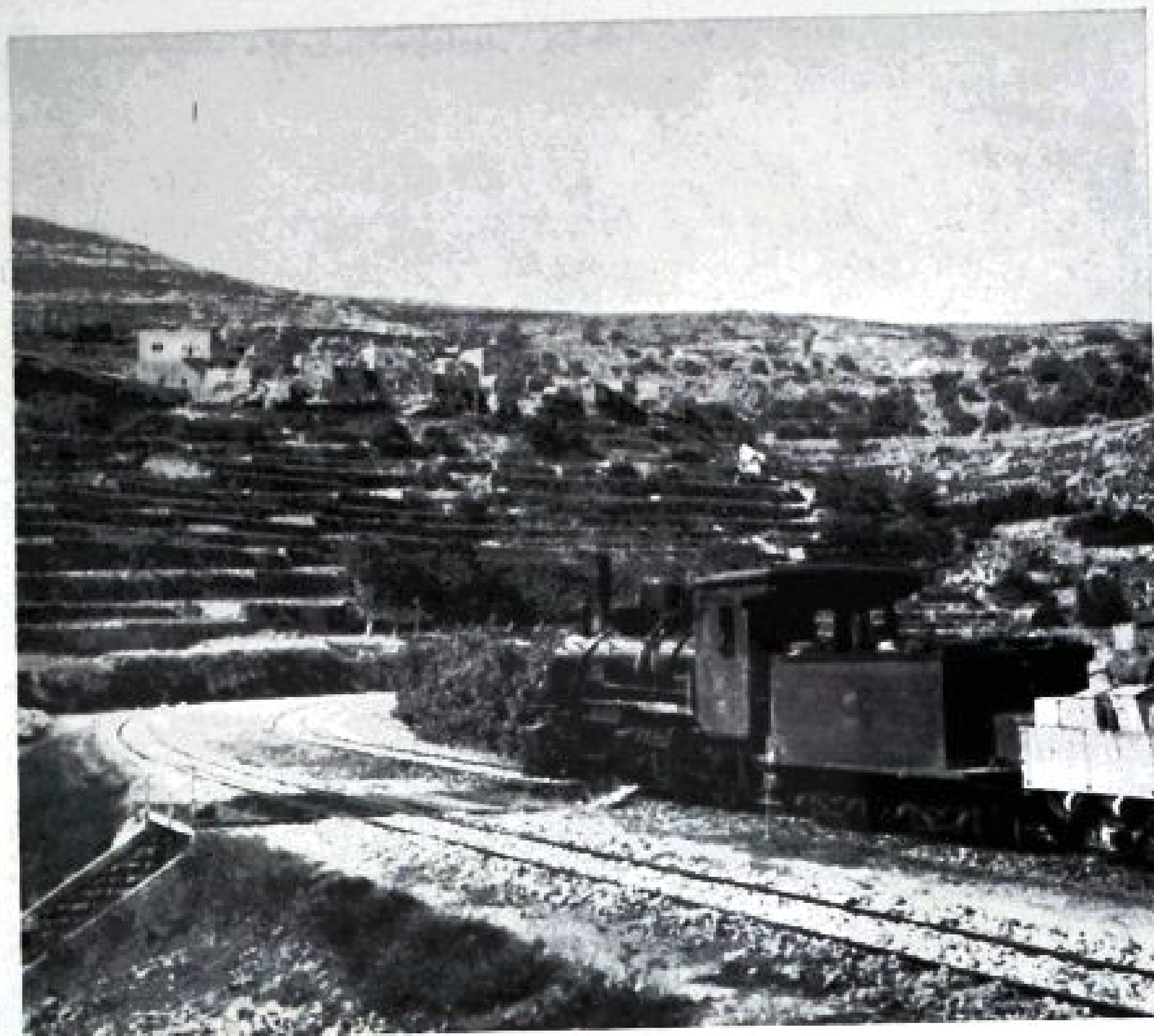
Sebastye.

Djenin. Dorpsstraat.

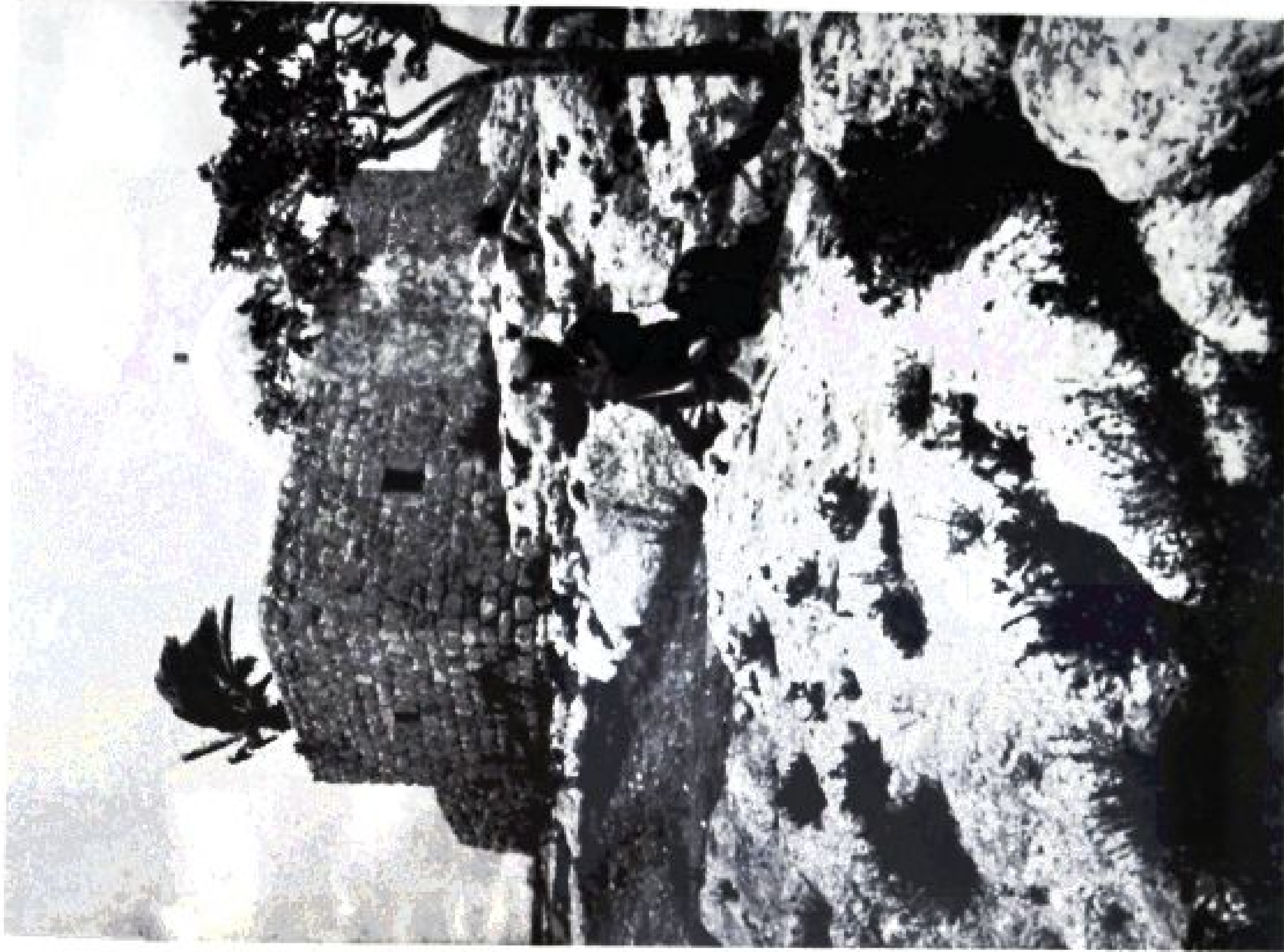
Djenin. Overblijfselen van Terrassen uit de Oudheid.

Bittir.

Bittir. In het Juda-gebergte.

Zarea. Het geboorteland van Simson.

Bittir. Adullam.

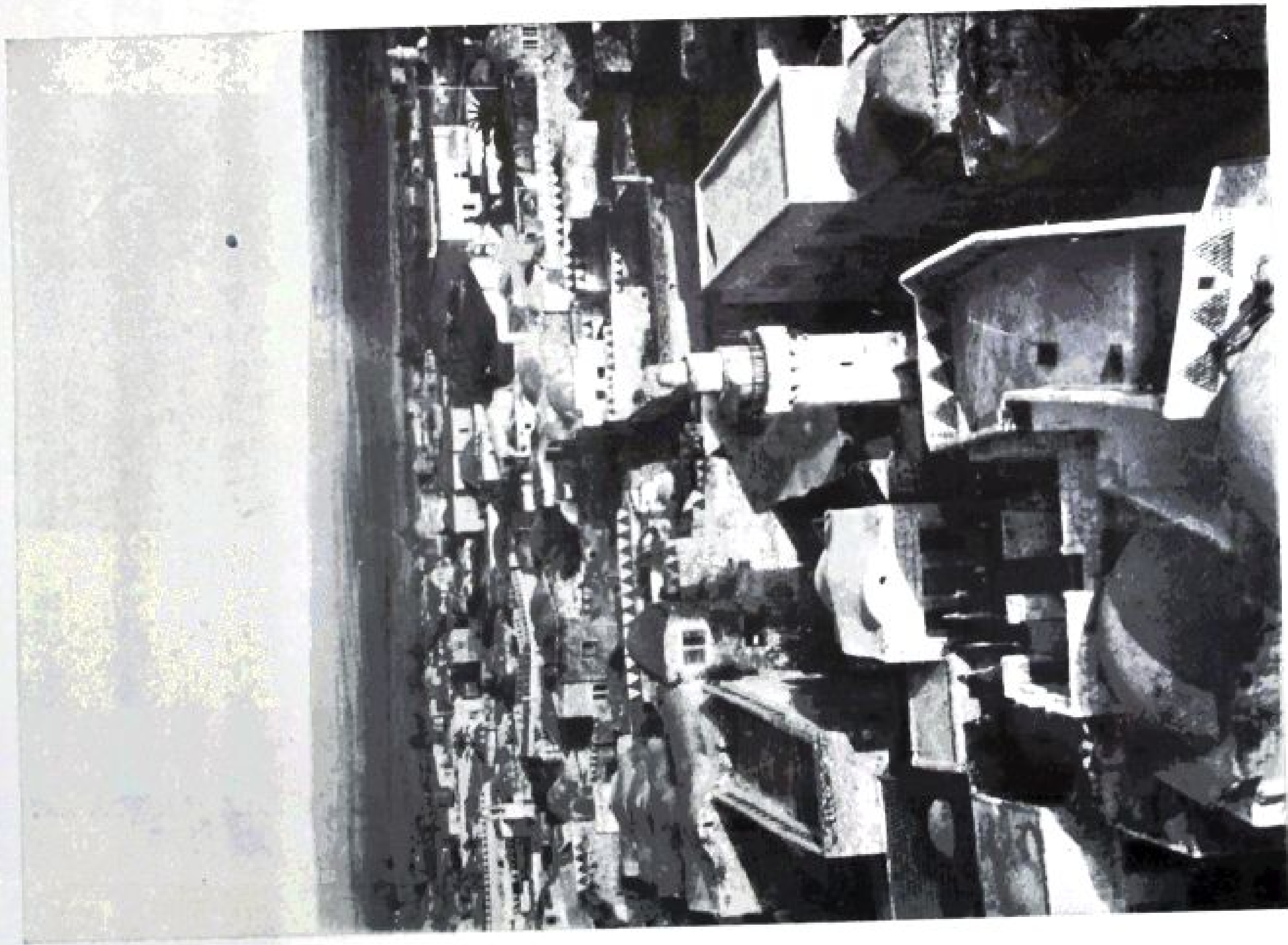
Zarea. Graf in Judea van een Arabischen heilige.

Ramleh. Ramleh en zijn doodenakker.

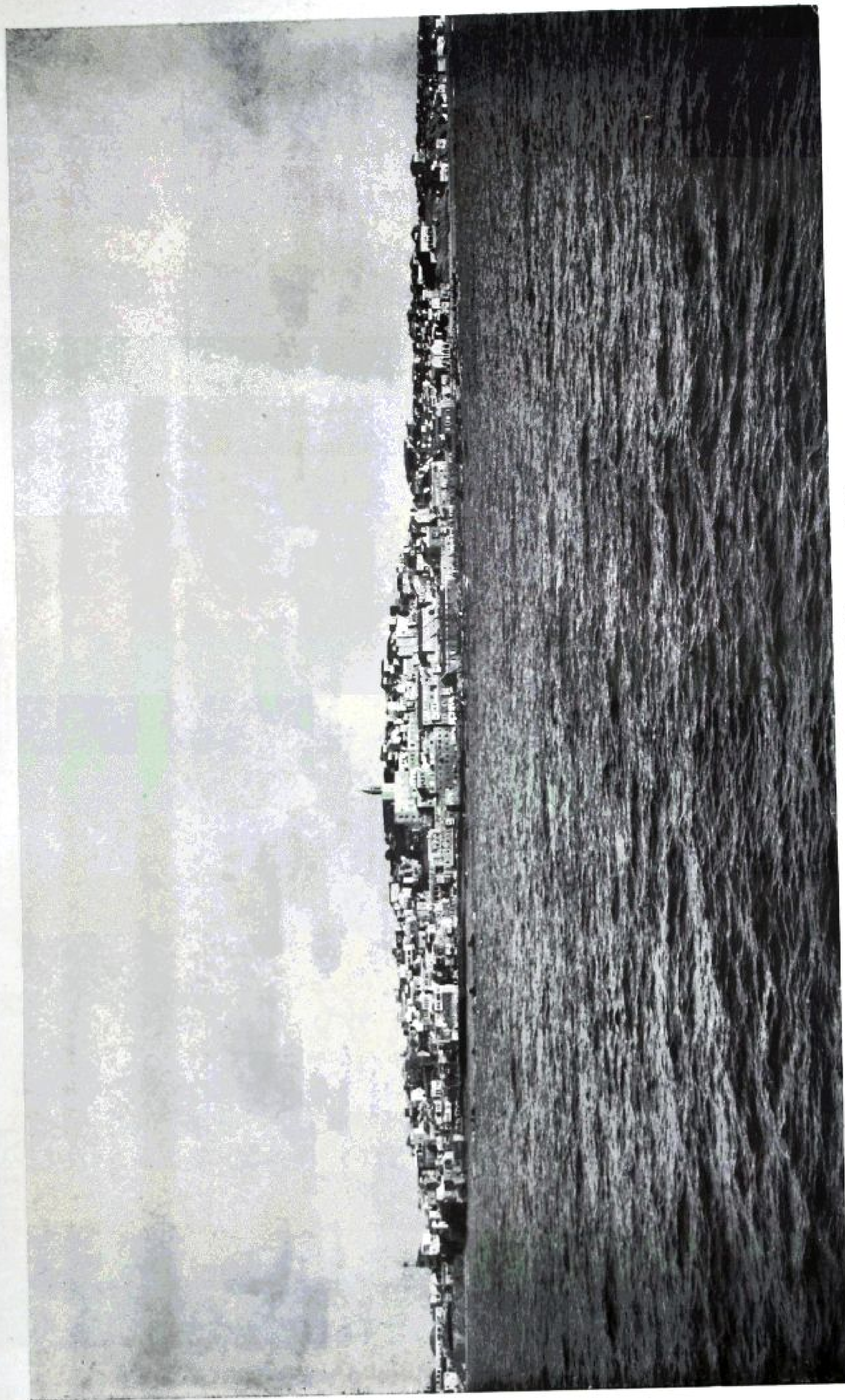
Ludd.

Ramleh. Gezicht op een deel van Ramleh.

Jaffa. Oude Bron bij Jaffa.

Jaffa. Gezicht van de Zee op Jaffa.

Jaffa. Tusschen de klippen.

Jaffa. Ontscheping in de haven van Jaffa.

Jaffa. In de Haven van Jaffa.

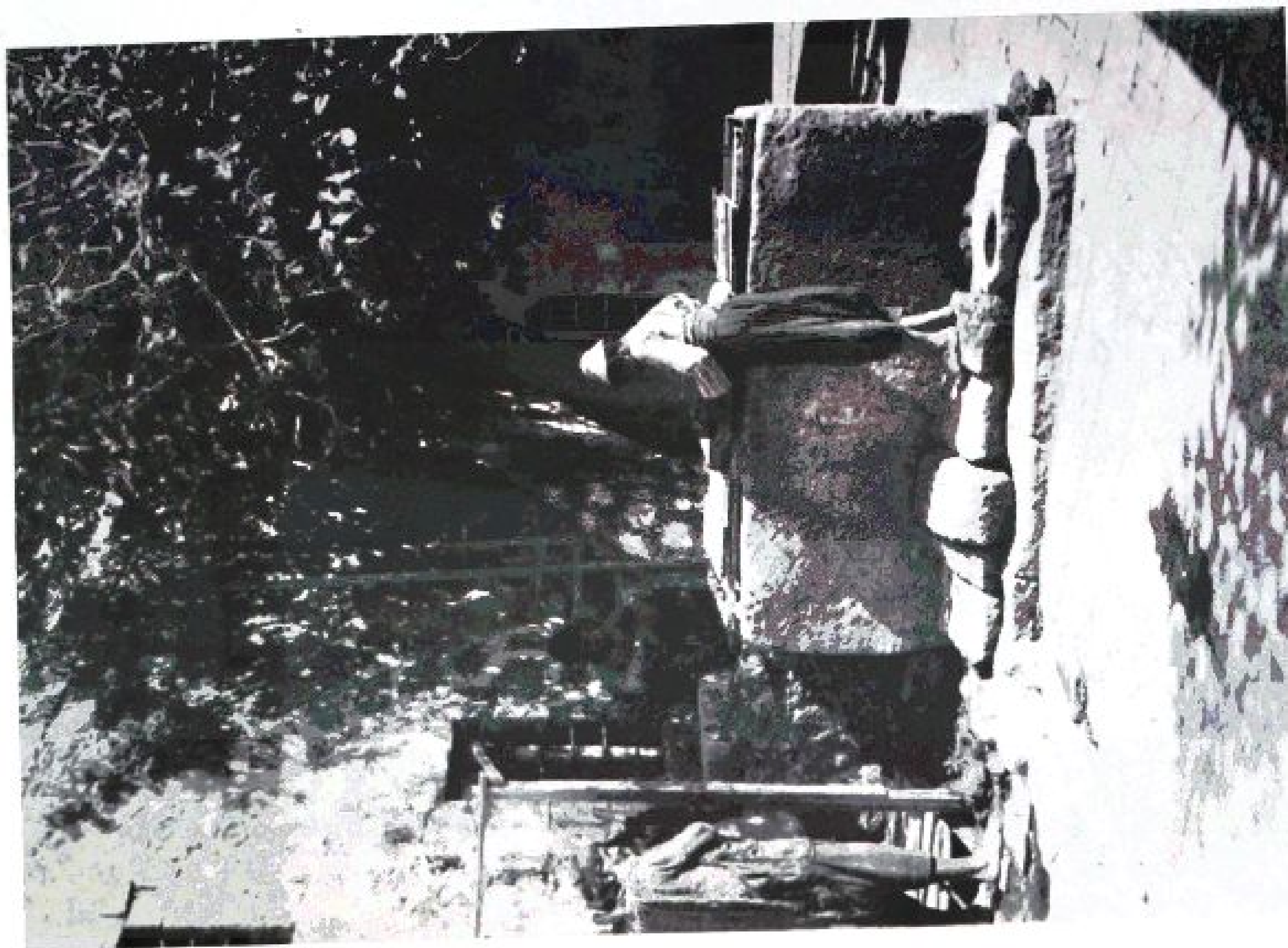
Jaffa. Duitse stadswijk.

Jaffa. Marktplein.

Jaffa. Een straat in Jaffa.

Jaffa. Het huis van Simon den leerlooier.

Jaffa. Bron in Jaffa.

Jaffa. De „Napoleonsheuvel“ in de vlakte van Saron.

Jaffa. Arabisch dorp.

Jaffa. Watermolens aan den Audschah.

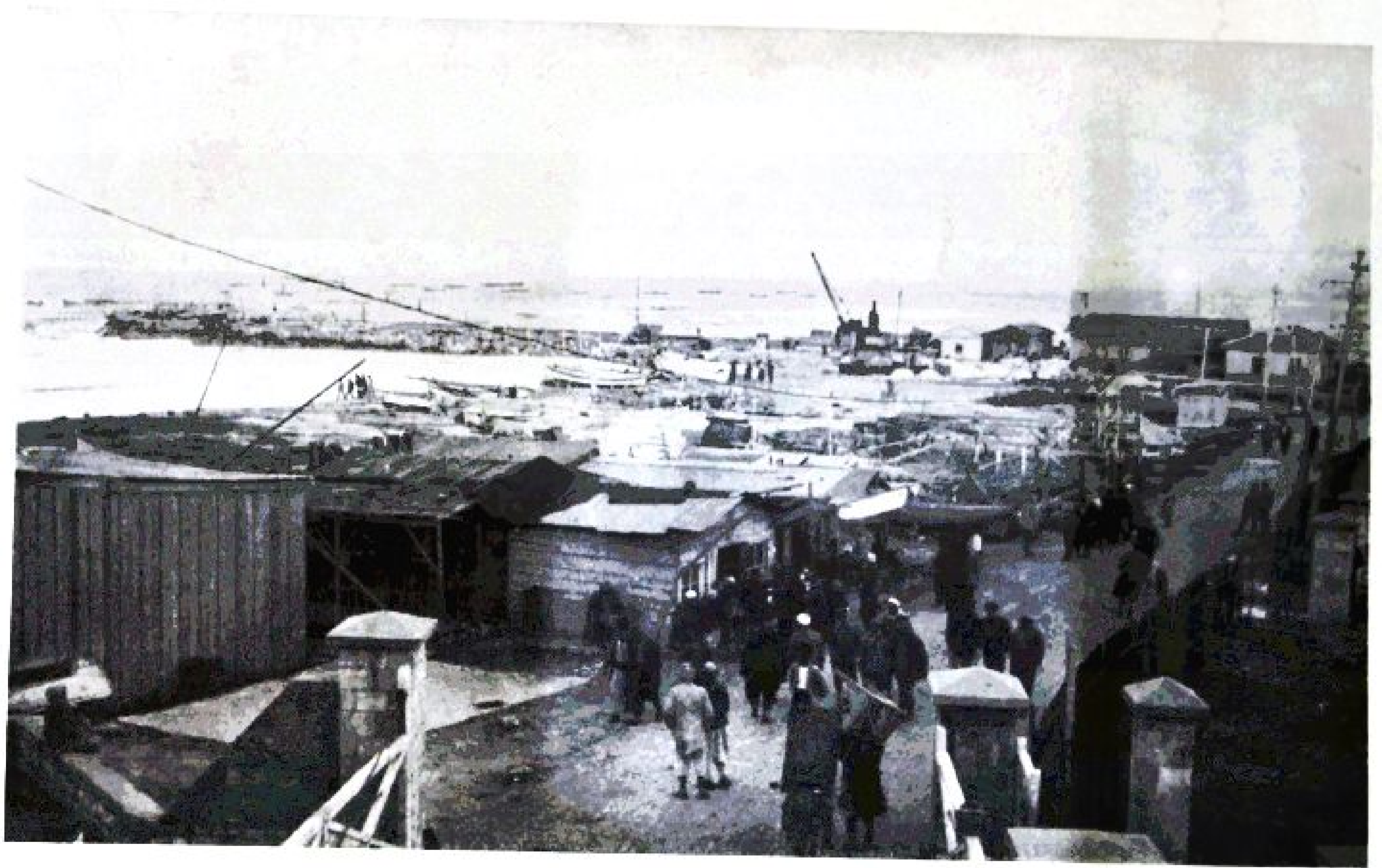
Jaffa. Aan den oever van den Audschah.

Haifa. Gezicht van den Karmel op Haifa en de baai.

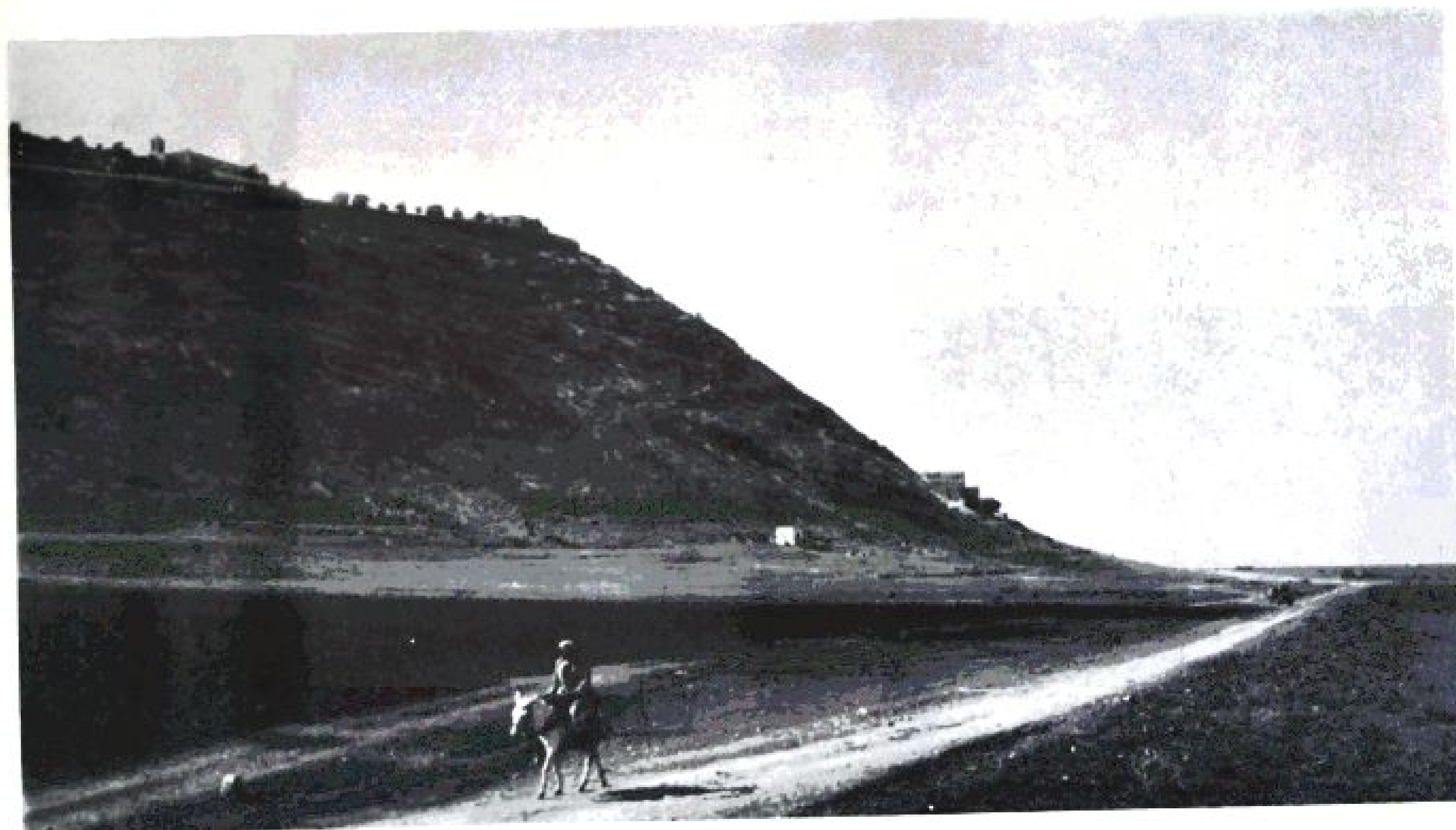
Haifa. Stadswijk aan den Karmel.

Haifa. De oude haven van Haifa.

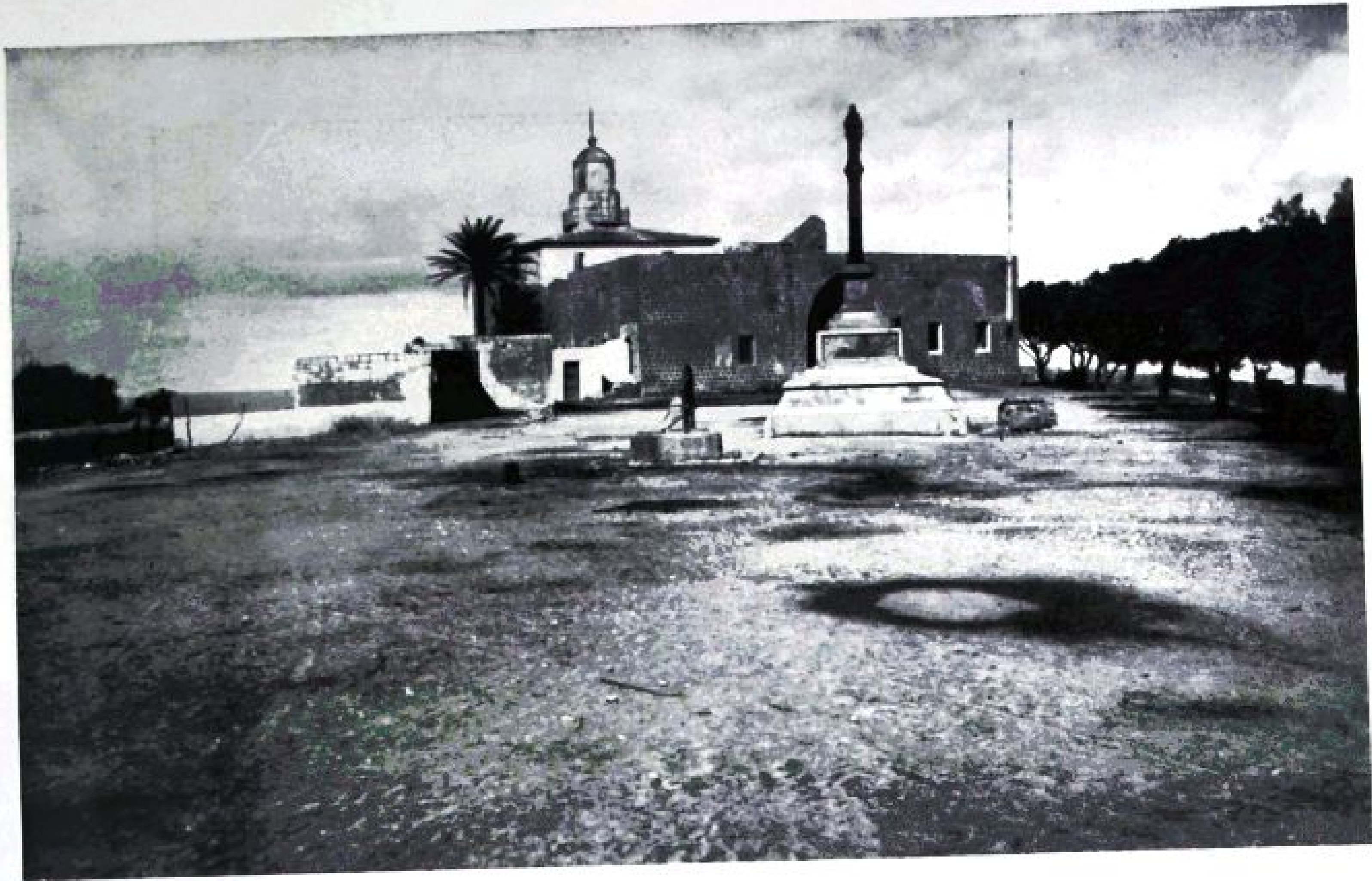
Haifa. Haifa van de zee uit gezien.

Haifa. De berg Karmel.

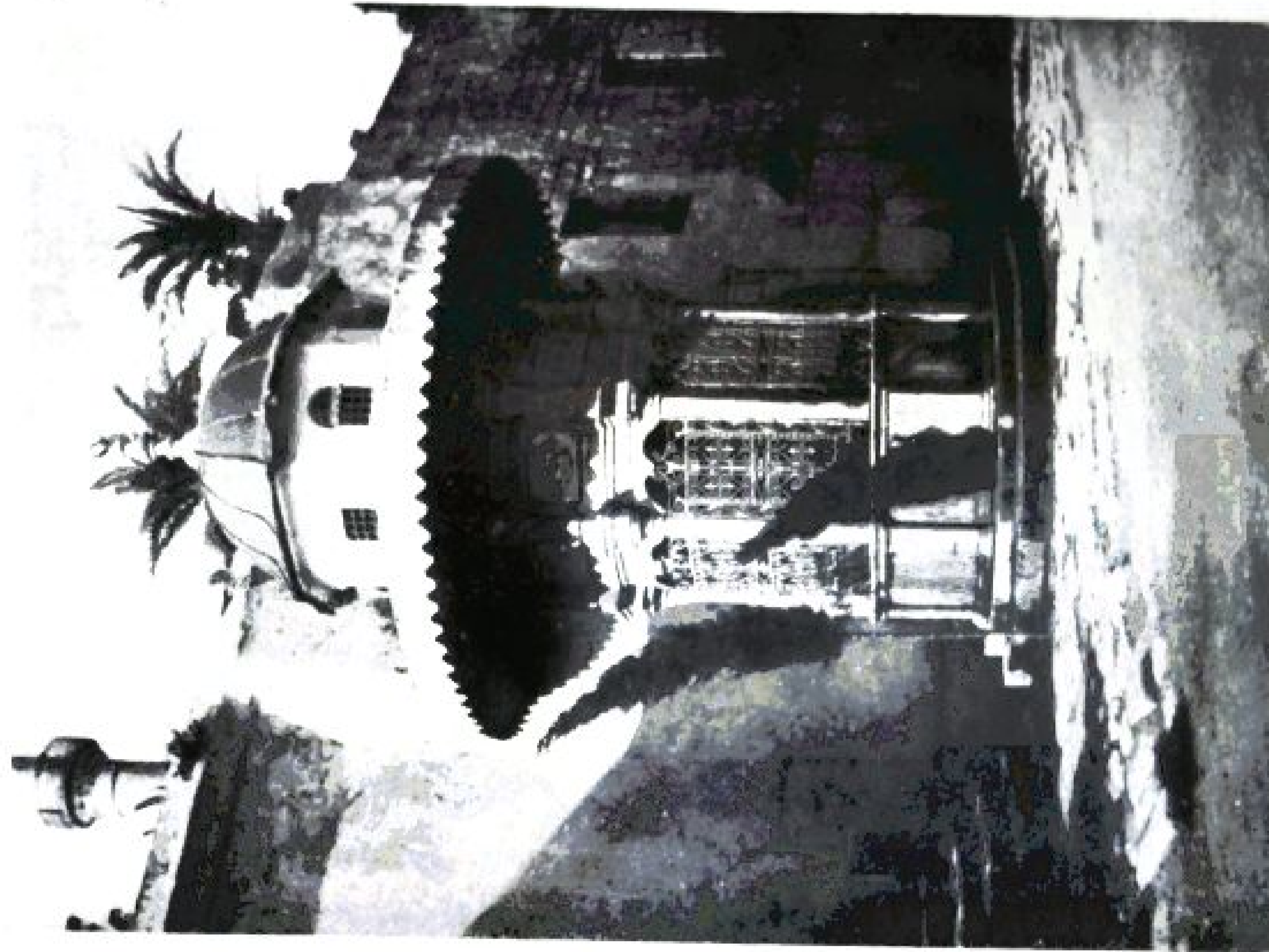
Haifa. Landschap in de nabijheid van den Karmel.

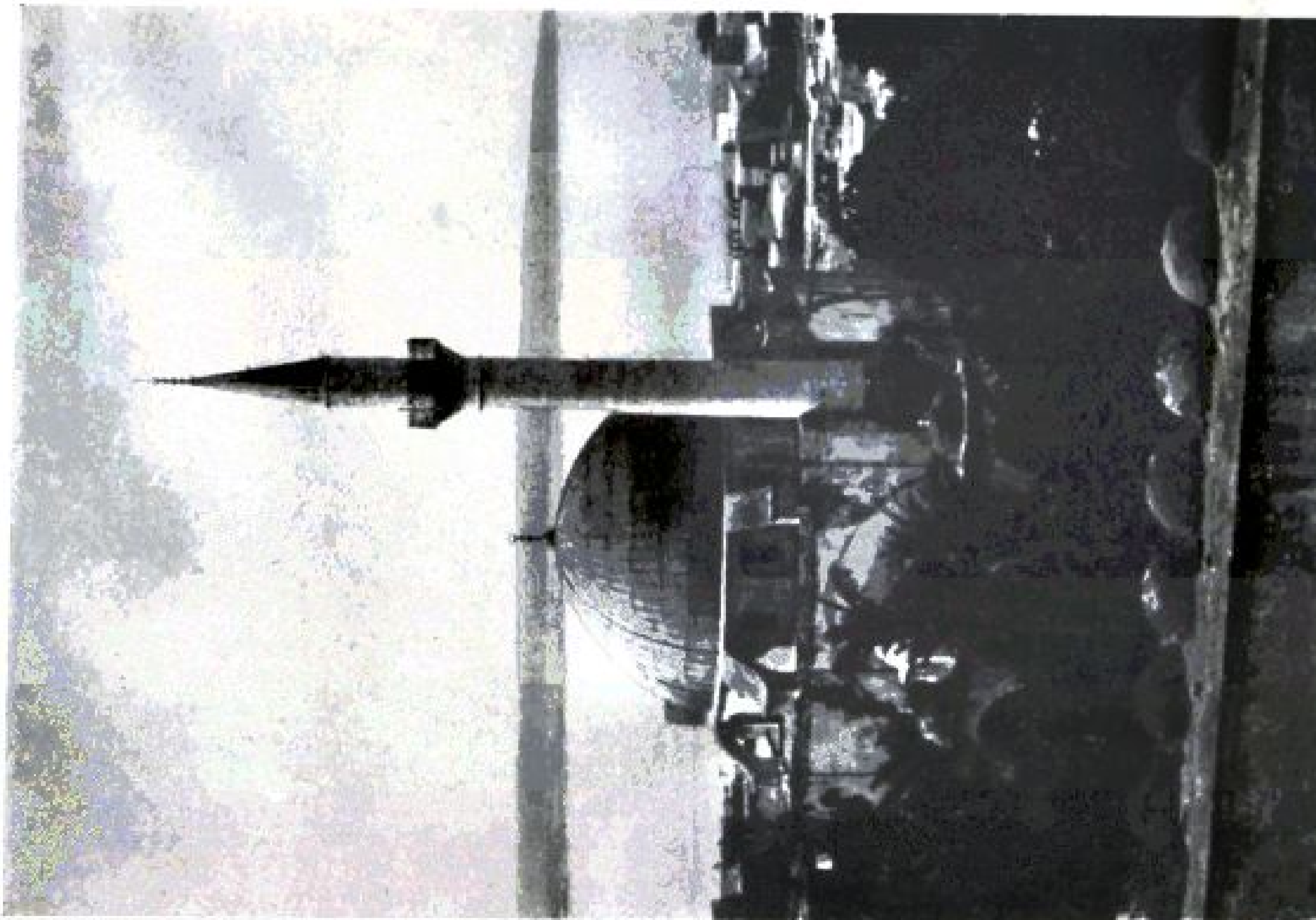
Haifa. Karmelieten-klooster.

Haifa. Oase in de duinen bij Haifa.

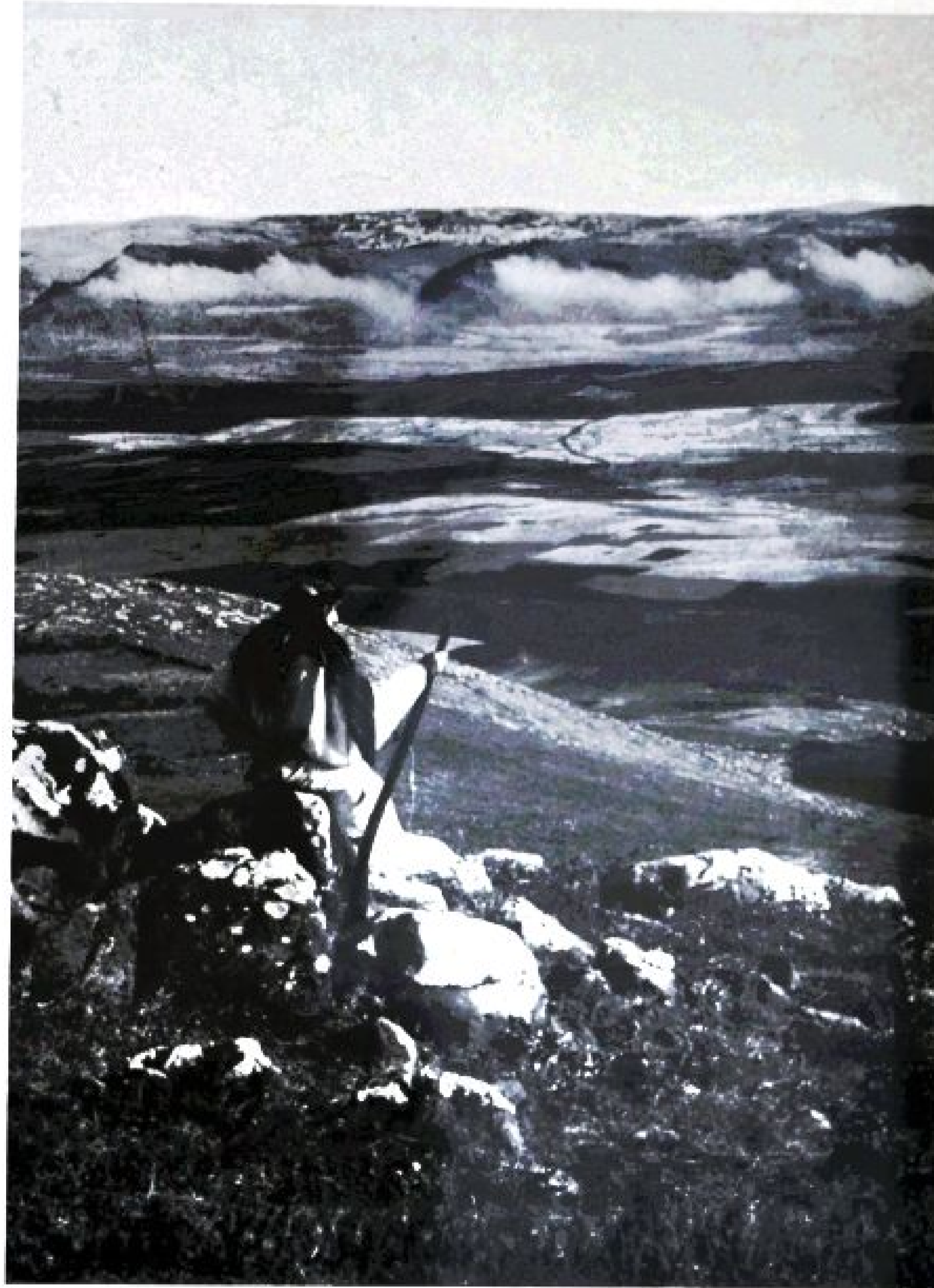
Akko. Bron vóór de Moskee.

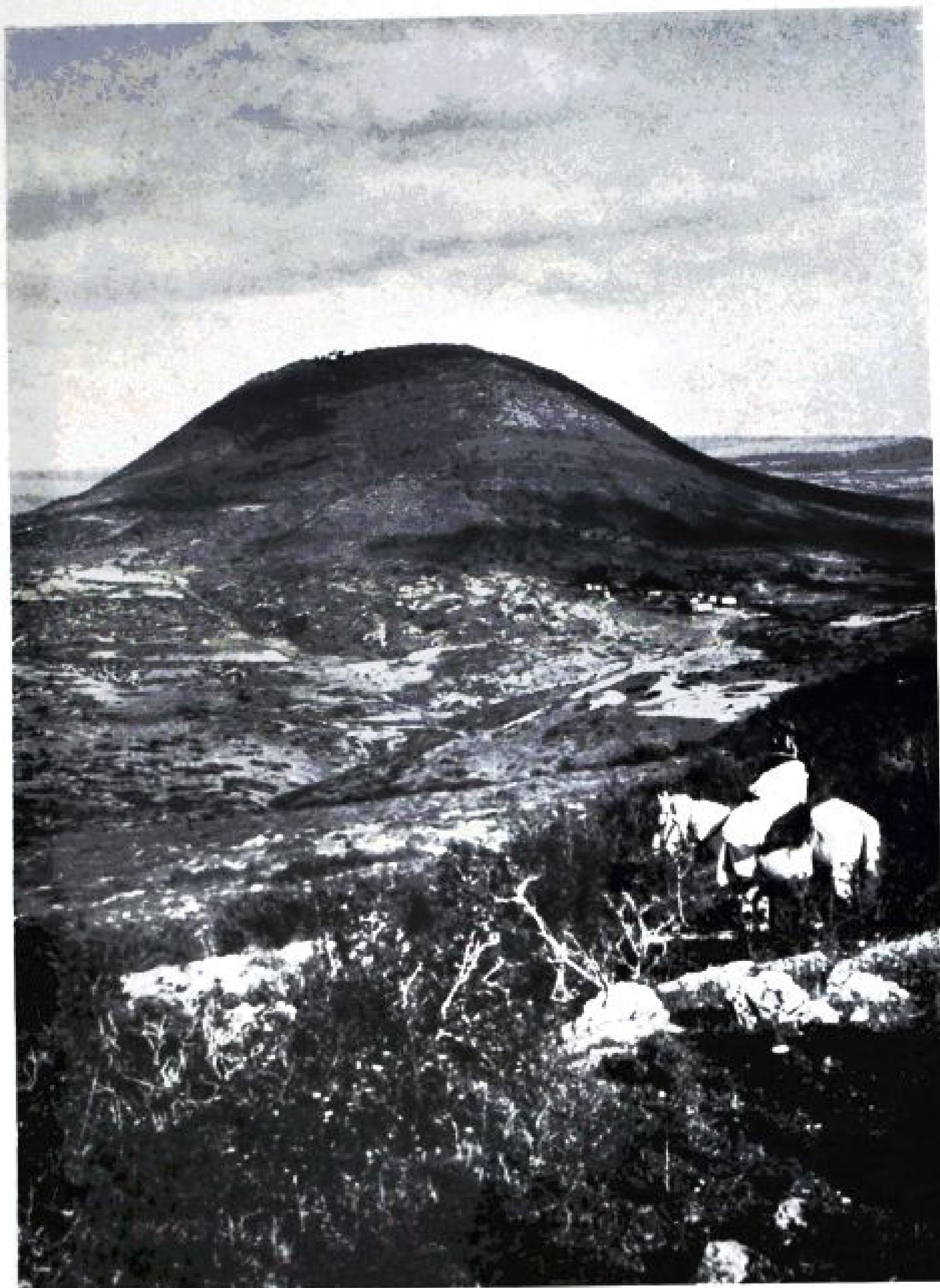
Akko. Moskee van de vesting uit gezien.

Akko. De hof van de Moskee.

Akko. De vlakte van Jezreël.

Akko. De berg Tabor.

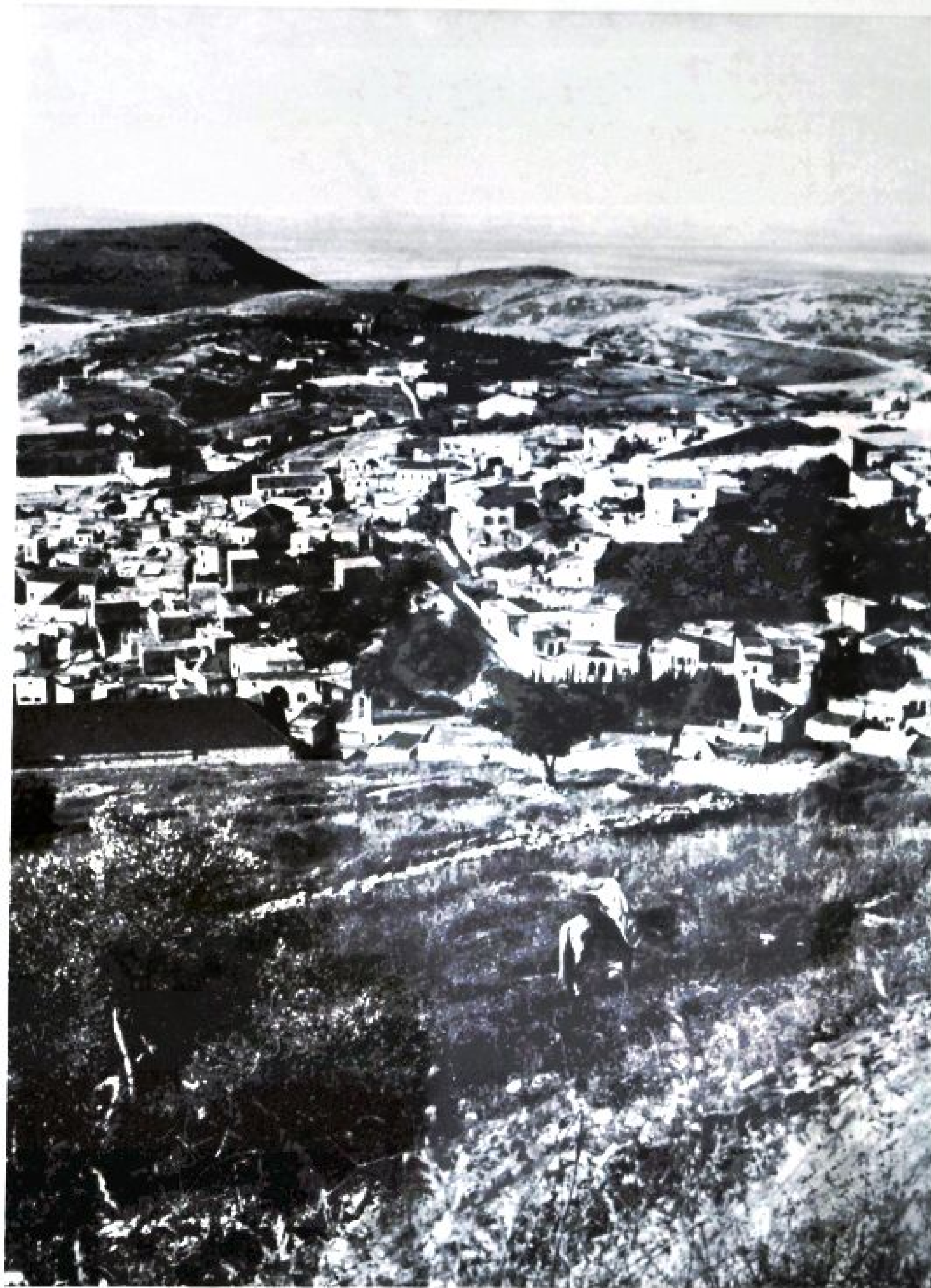
Akko. De beek Kison.

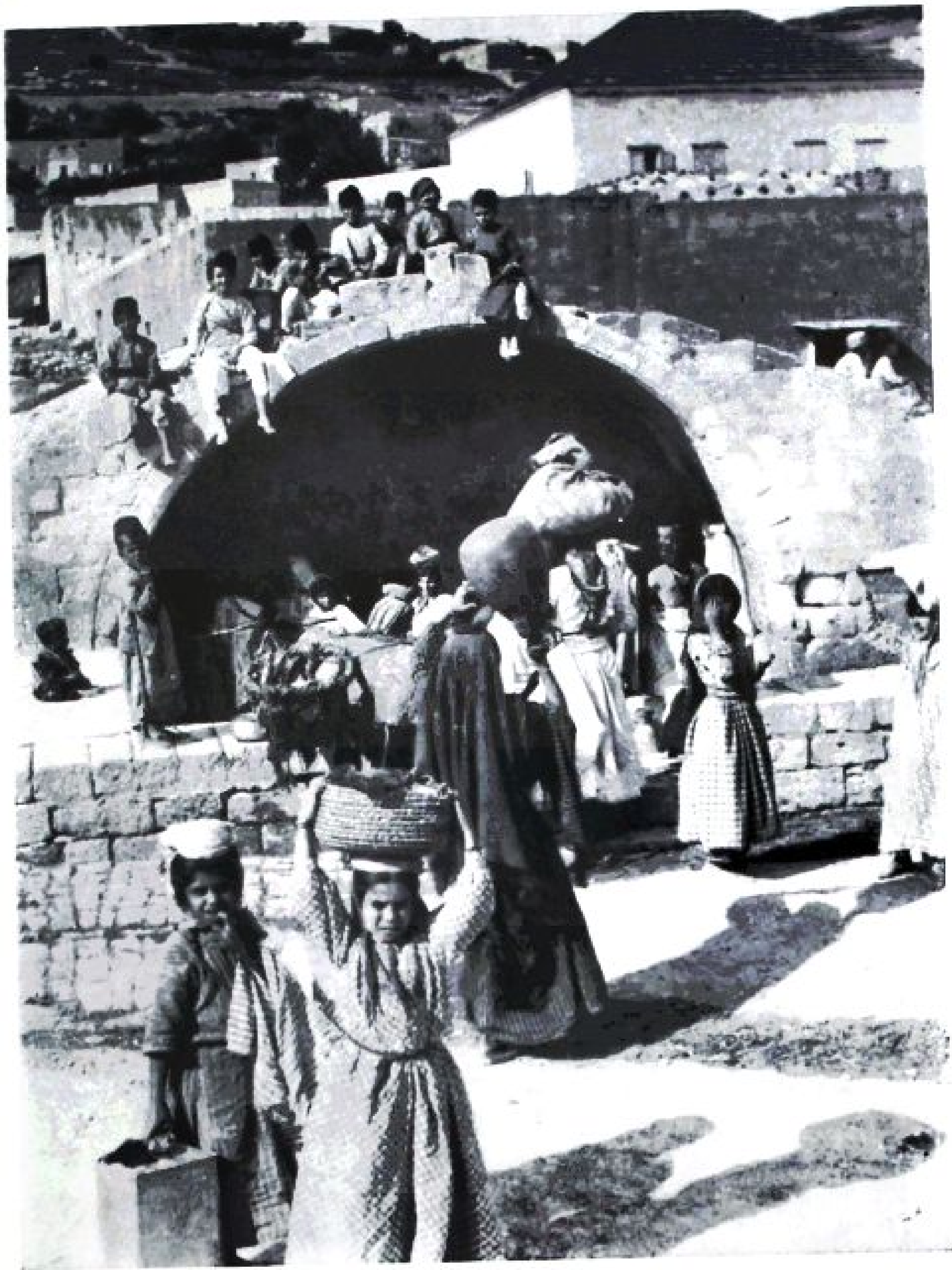
Akko. Het dorp Jezreël.

Endor.

Nazareth. Gezicht op Nazareth.

Nazareth. De Maria-bron.

Nazareth. Waterval van de Jarmuk bij Dsjisr.

Nazareth. Doorwaadbare plaats van den Jordaan bij Dagania.

Tiberias. De Warm-water-baden van Tiberias.

Tiberias. Tiberias van het meer uit gezien.

Tiberias. Tiberias en het meer.

Tiberias. Gezicht op Tiberias.

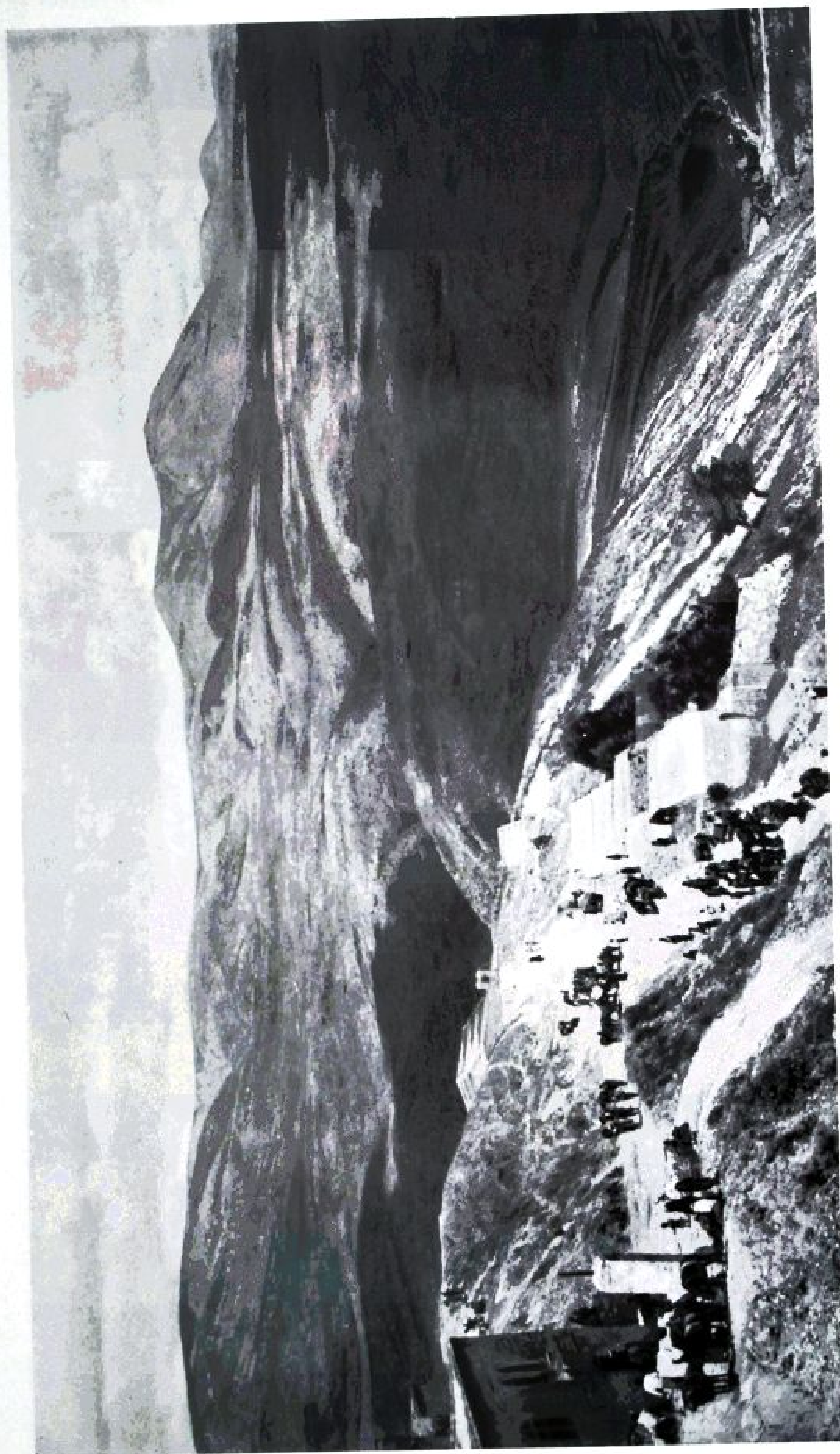
Tiberias. Rotswand met grotten aan den Noordelijken oever van het meer van Tiberias.

Bethsaida.

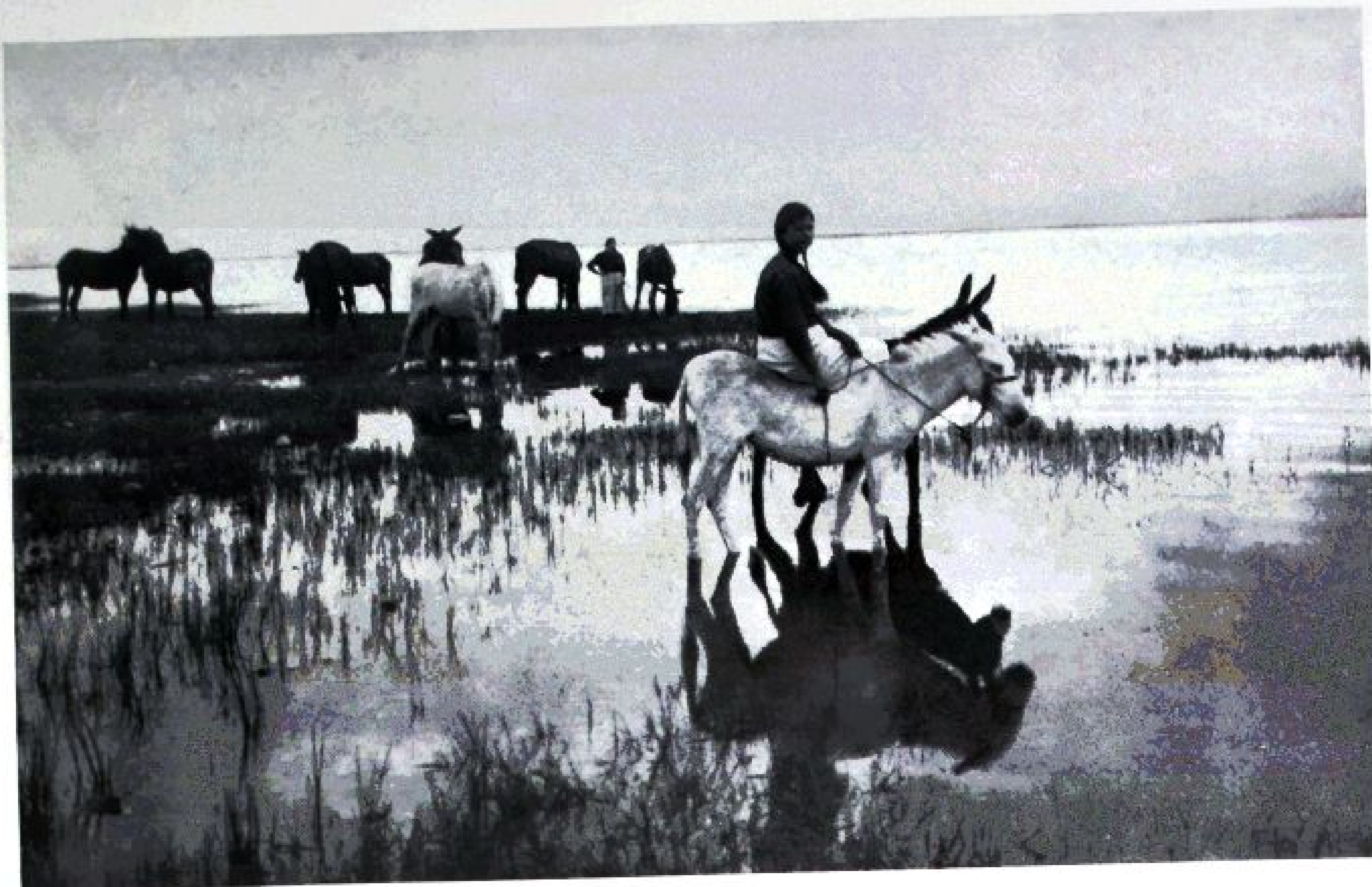
Safed. Gezicht van het Westen.

Safed. Landschap in Boven-Galilea in de omstreken van Safed.

Safed. Het meer van Merom met gezicht op den Hermon.

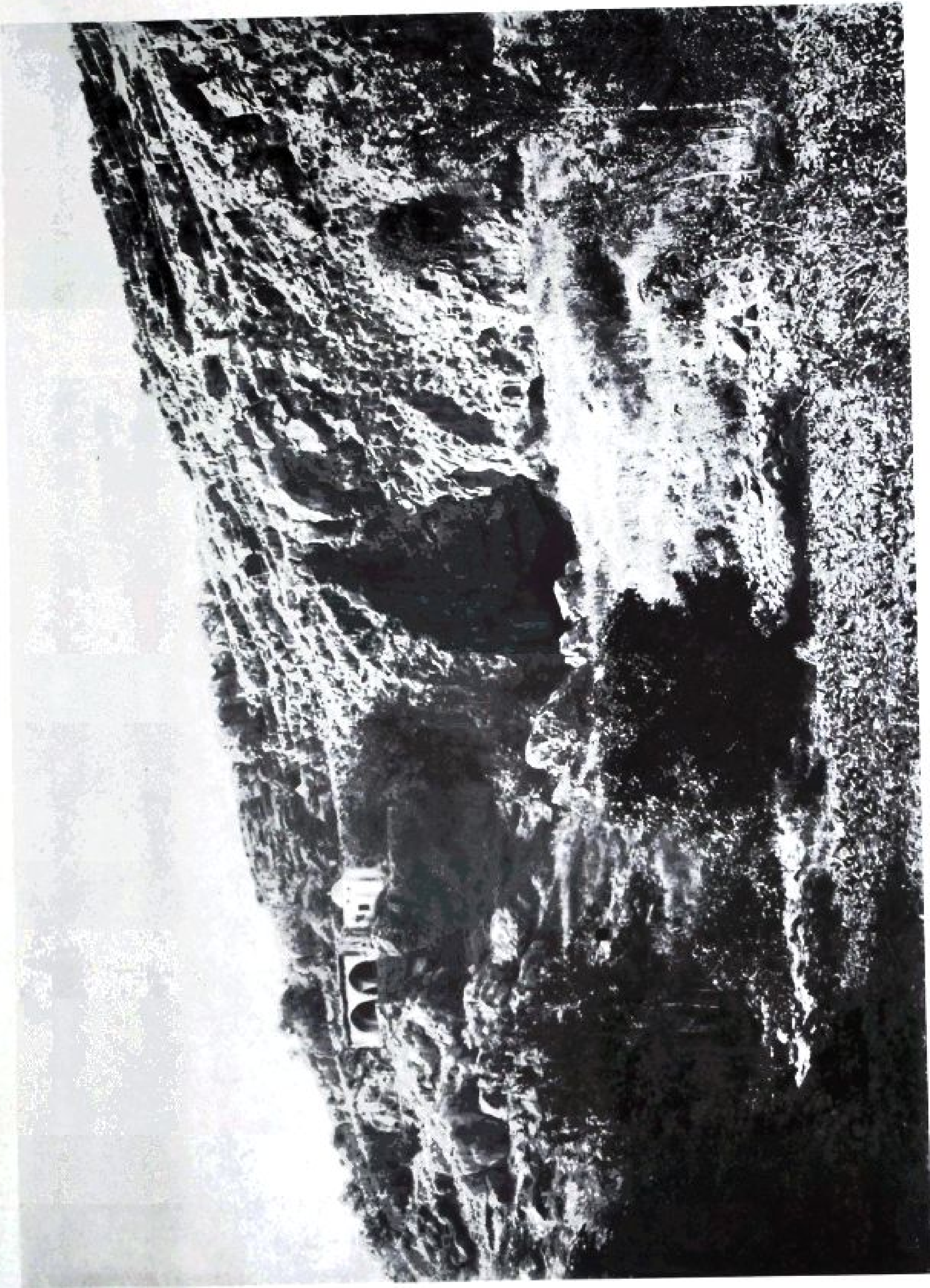
Safed. Aan het meer van Meron.

Safed. Waterval bij Metulla.

Safed. De vlakte van Jion en het dorp Ebl.

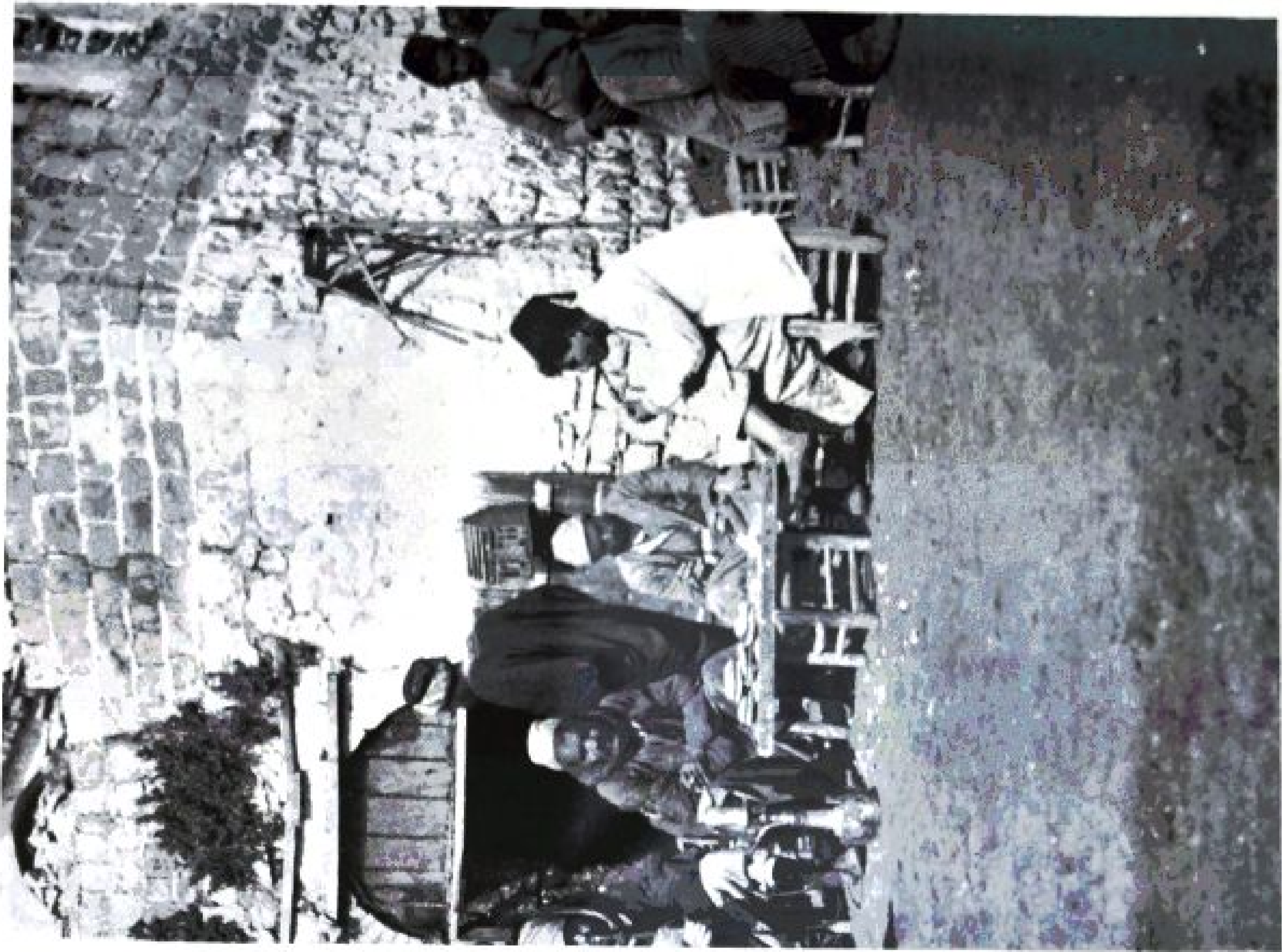
Safed. Bron van den Jordaan bij Banijas.

Safed. Arabische gaarkeuken.

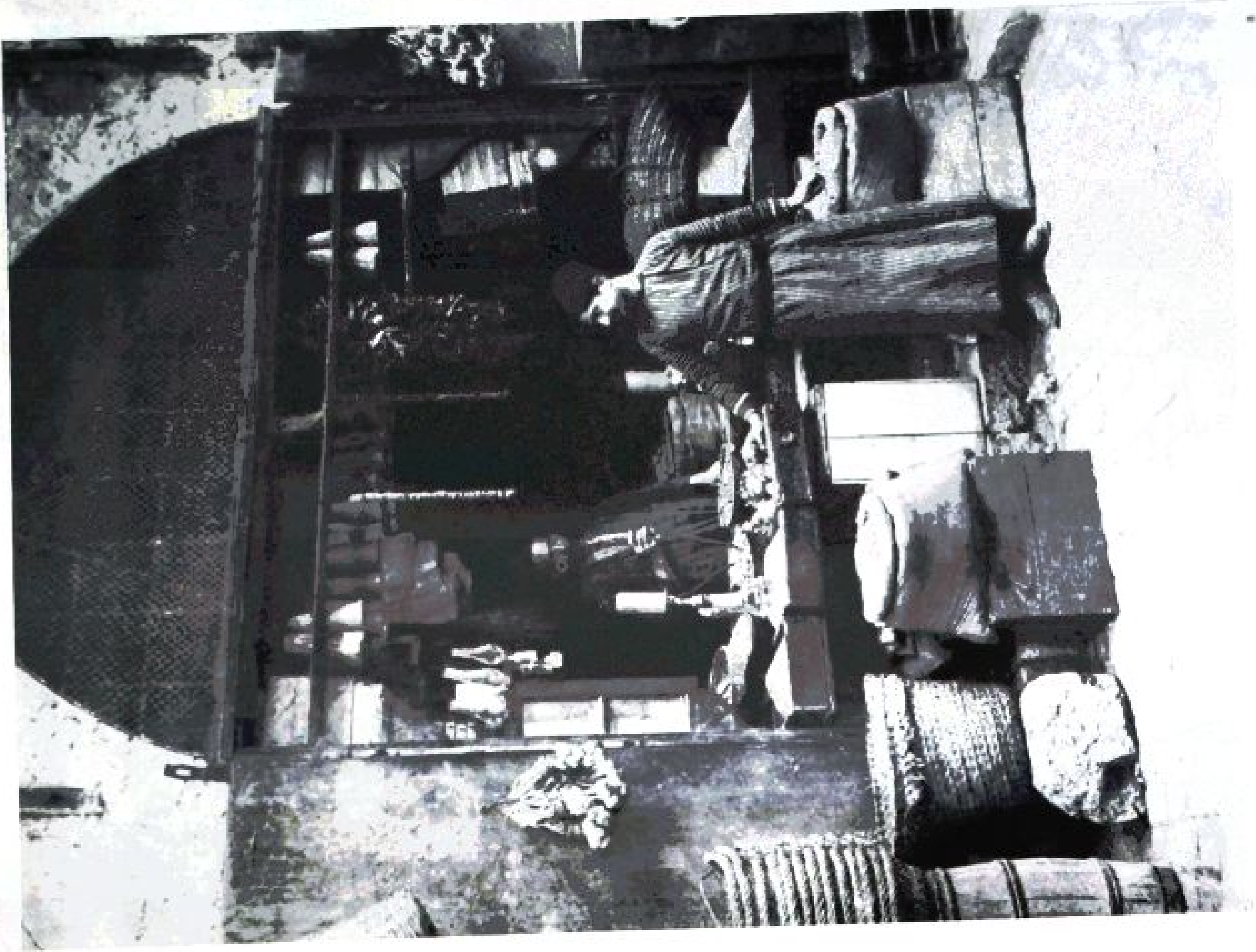
Safed. Jeruzalemsche vogelkoopman.

Safed. Arabisch koffiehuis.

Safed. Broodventer.

Safed. Arabisch kruidenier.

Safed. Koopvrouwen in bloemkool.

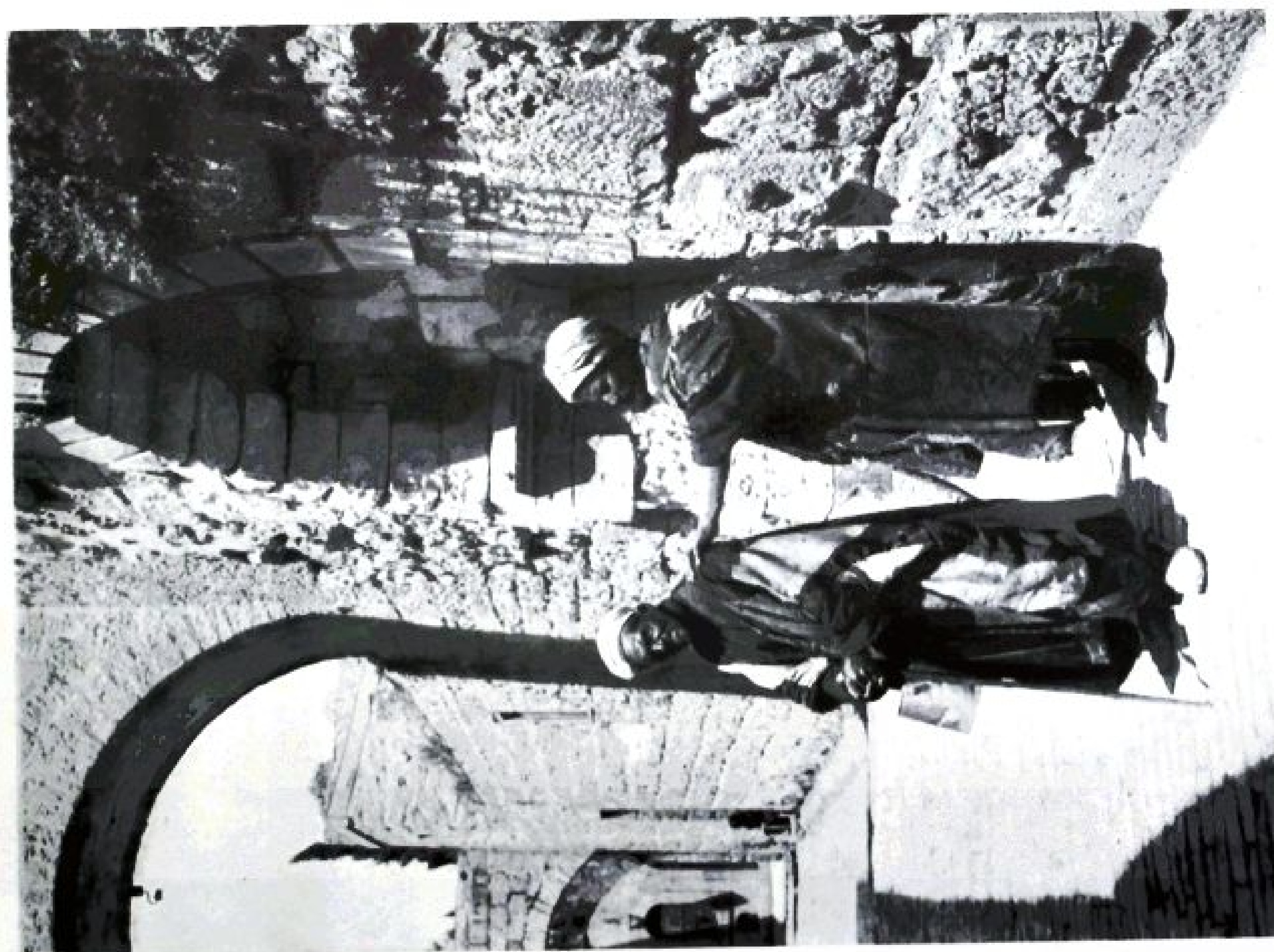
Safed. Limonadeventer.

Safed. Waterdragers met leeren zakken.

Safed. Arabische bedelaars.

Safed. Blindeman.

Safed. Lastdragers.

Safed. Waterdragers bij de bron op het Tempelplein.

Safed. Steedsche Arabische vrouw.

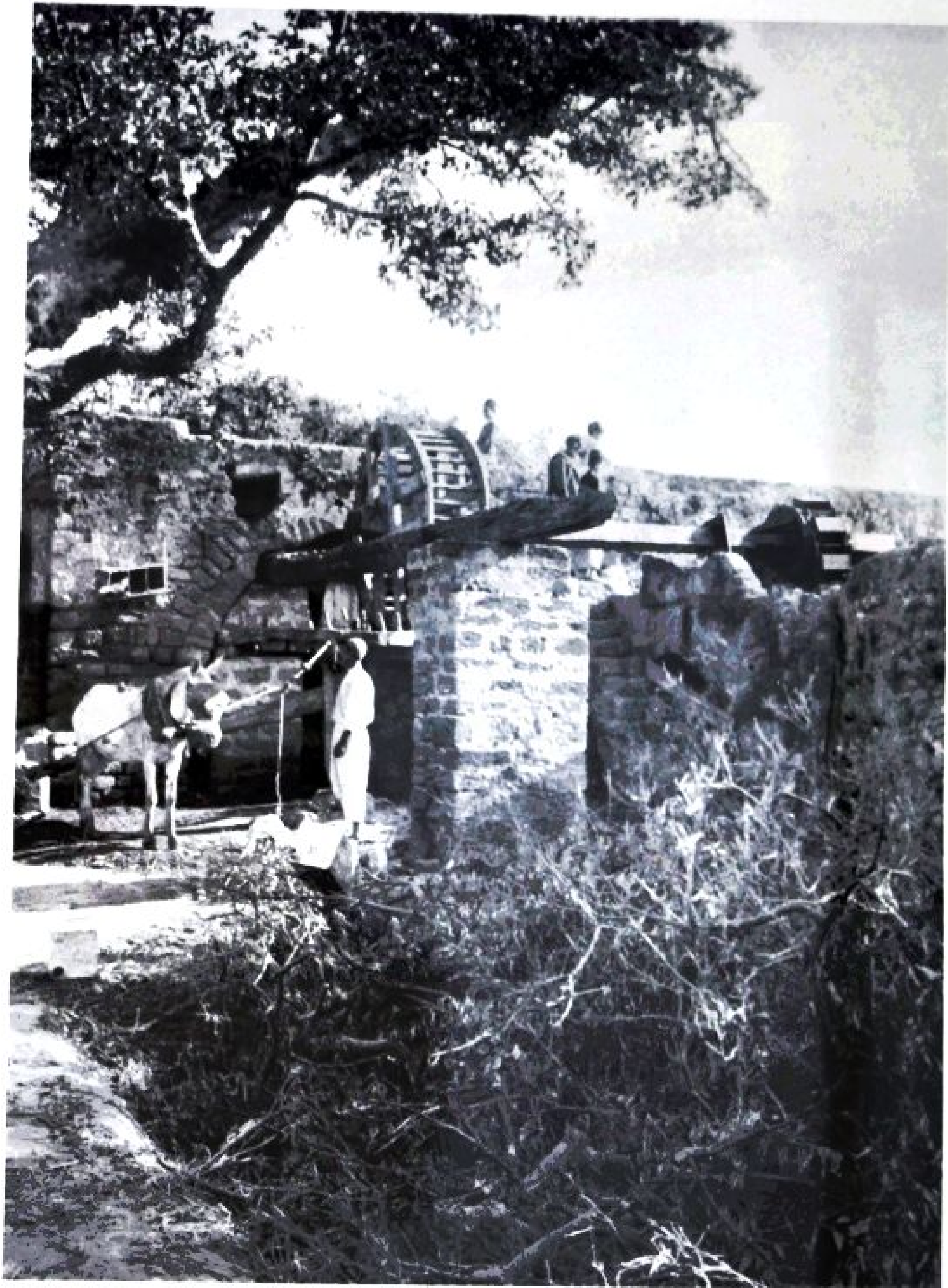
Safed. Processie van Nebi-Musa.

Safed. Zwaard-dans van de mannen van Hebron die deel uitmaken van den stoet.

Safed. Arabische uitspanningsplaats.

Safed. Waterrad.

Safed. Ploegen met os en ezel.

Safed. Tijdens den oogst.

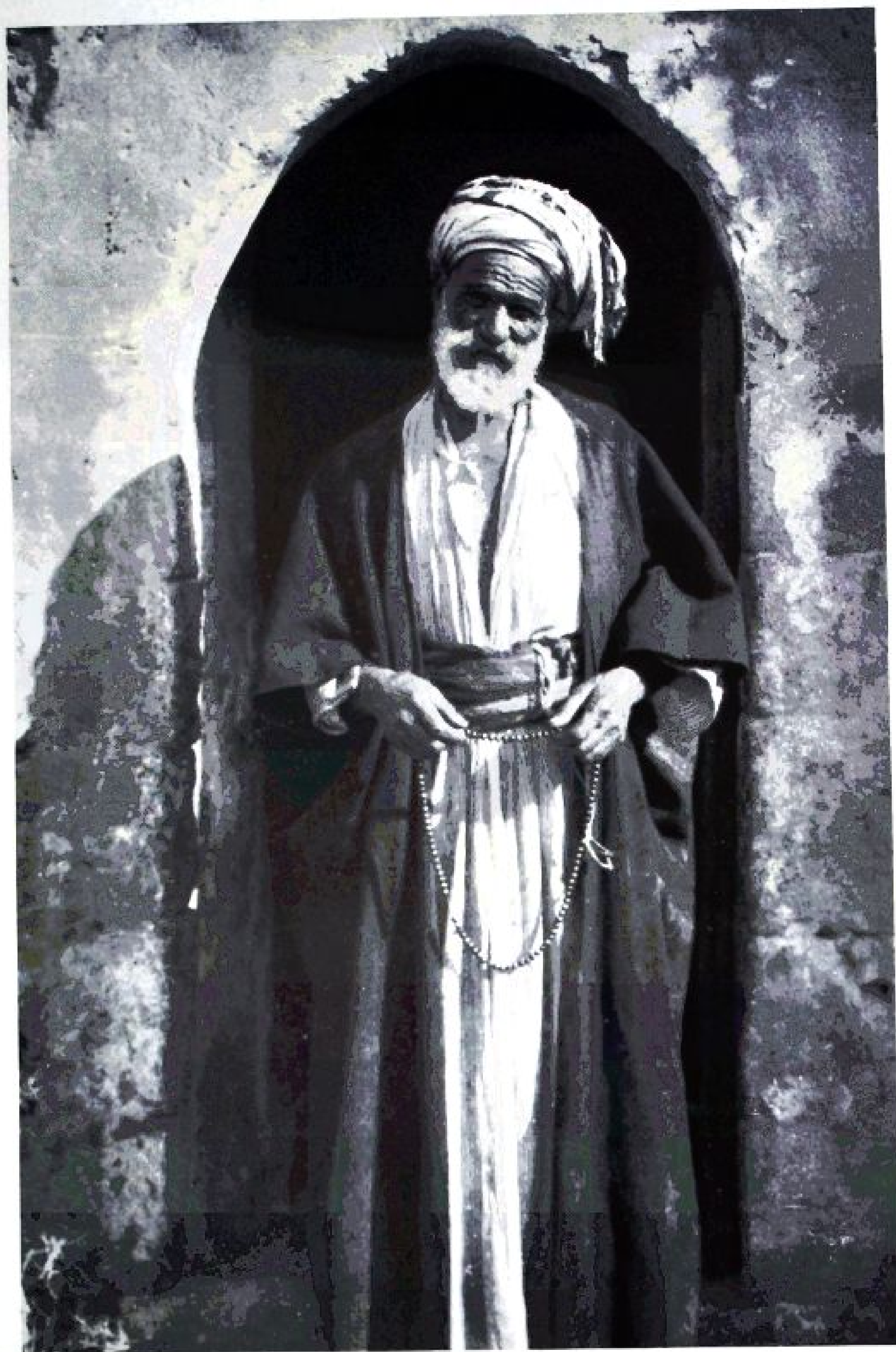
Safed. Kaktusheg aan de grens van het dorp.

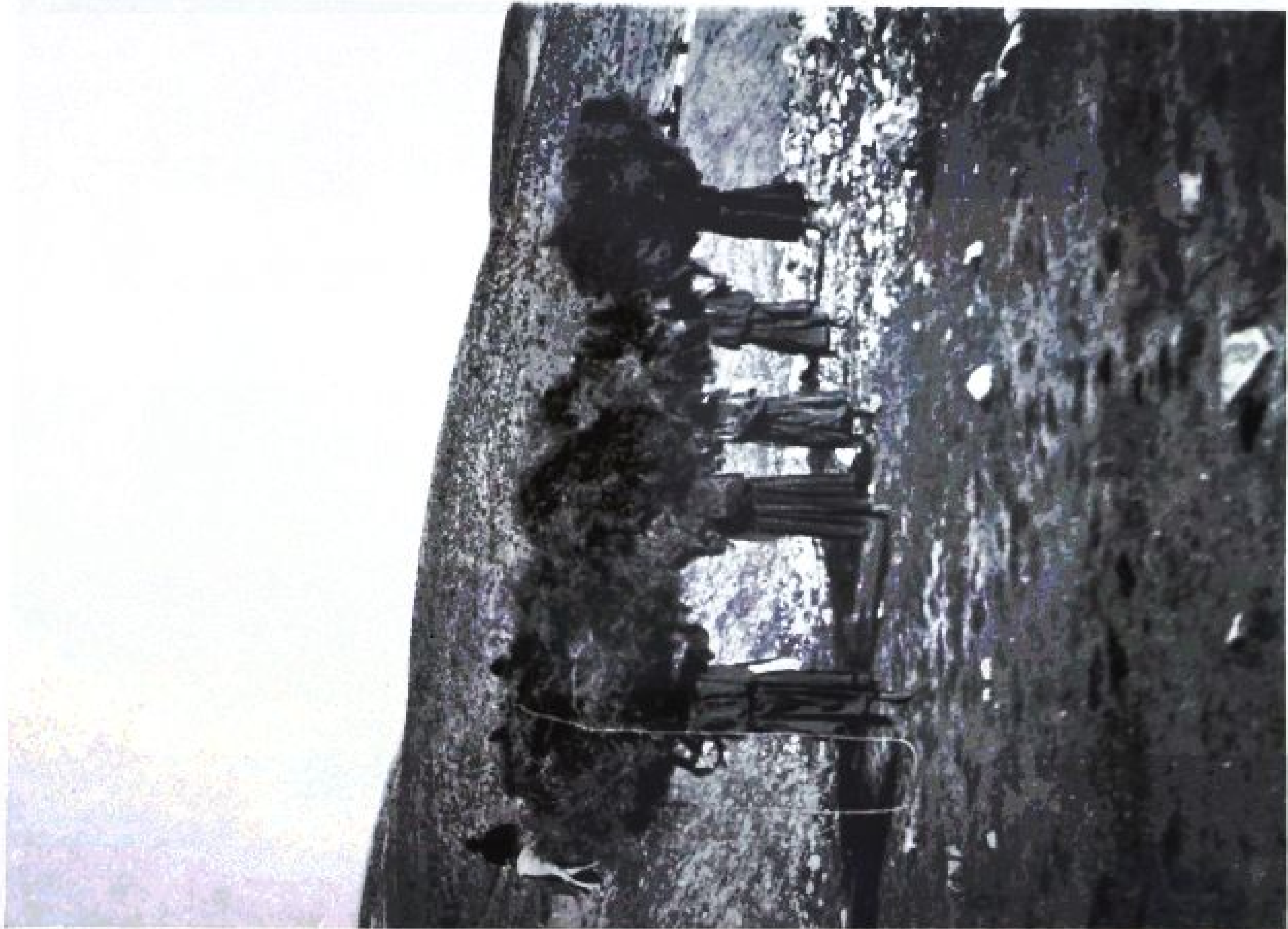
Safed. De olijven-pluk.

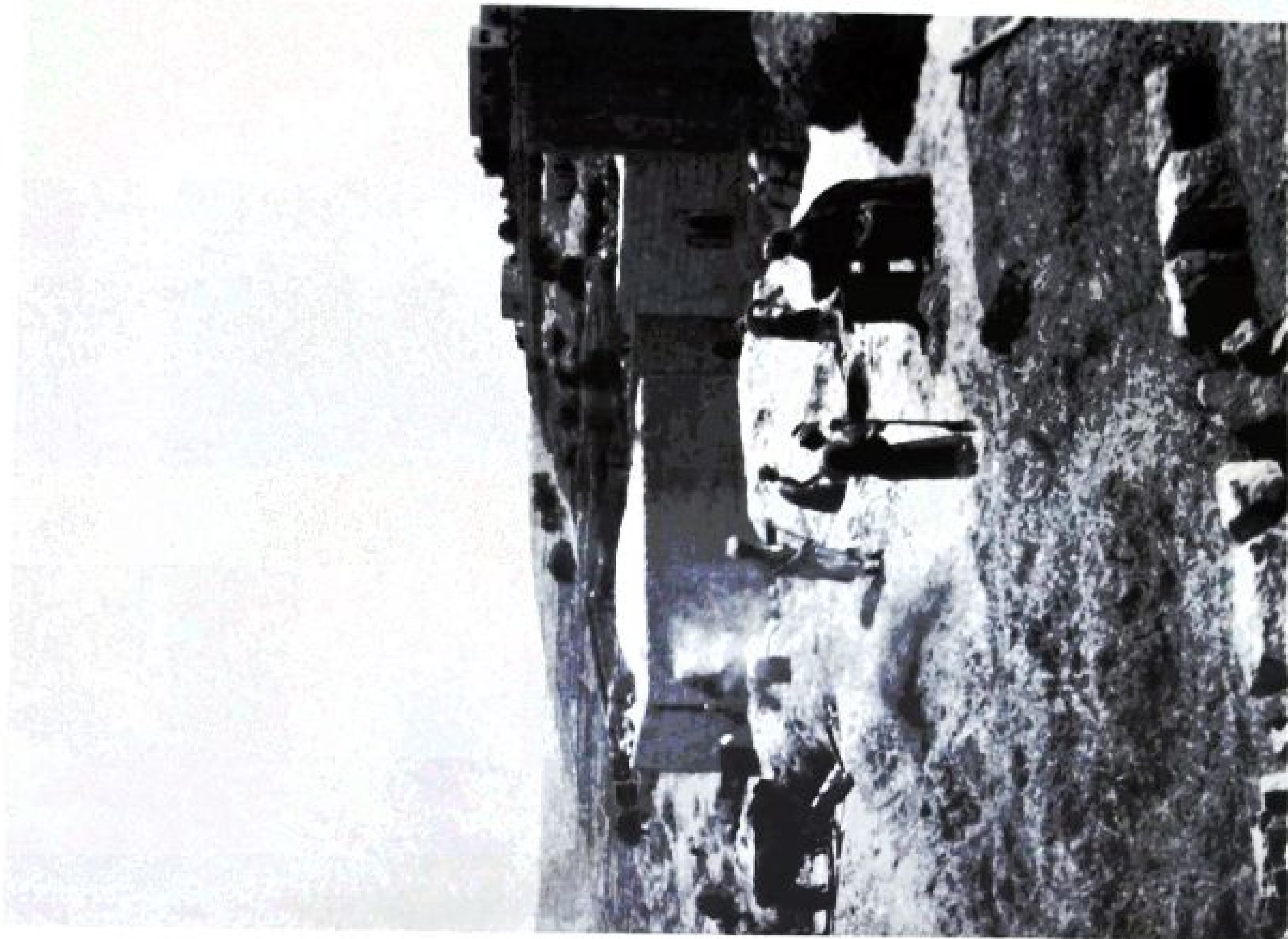
Safed. Op weg naar de bron.

Safed. Sjeik van een dorp.

Safed. Vrouwen met takkebussen.

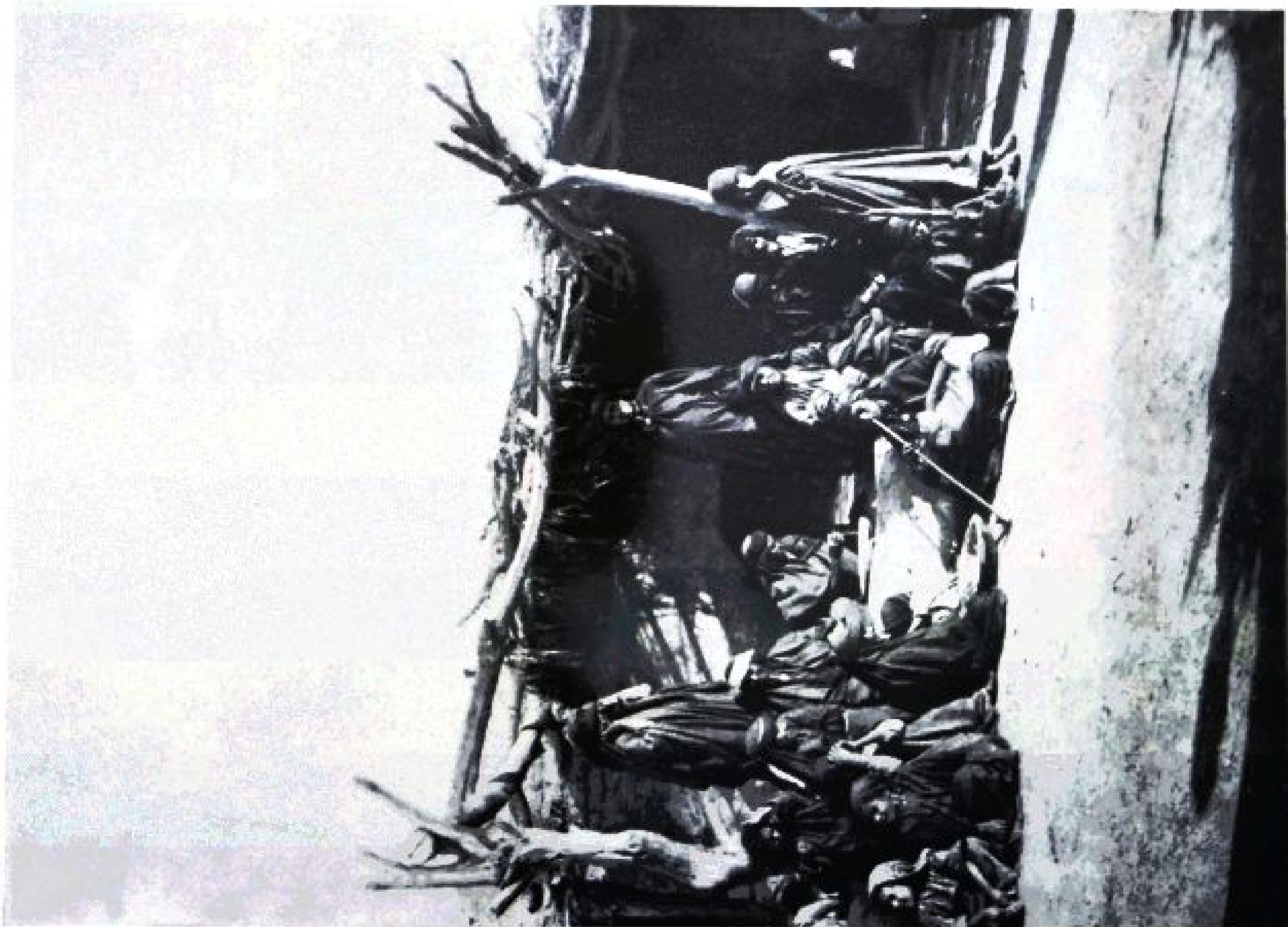
Safed. Dorschende op den deel.

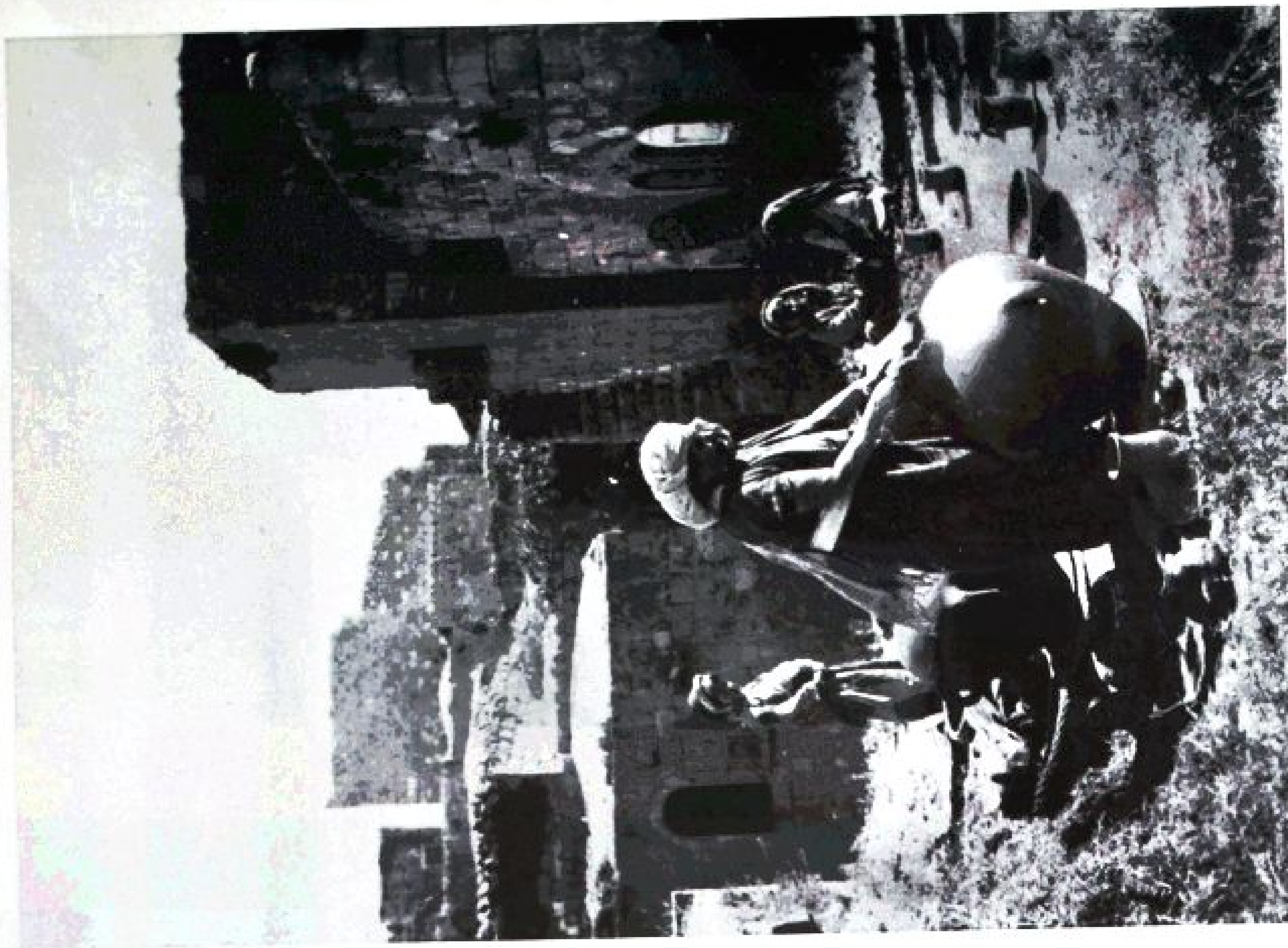
Safed. Rondtrekkende Fellah's.

Safed. Het inwendige van een huis in Ramalla.

Safed. Het inwendige van een huis in Jerticho.

Safed. Pottenbakster.

Safed. De oven van het dorp.

Safed. Waschvrouw.

Safed. Bij den maaltijd.

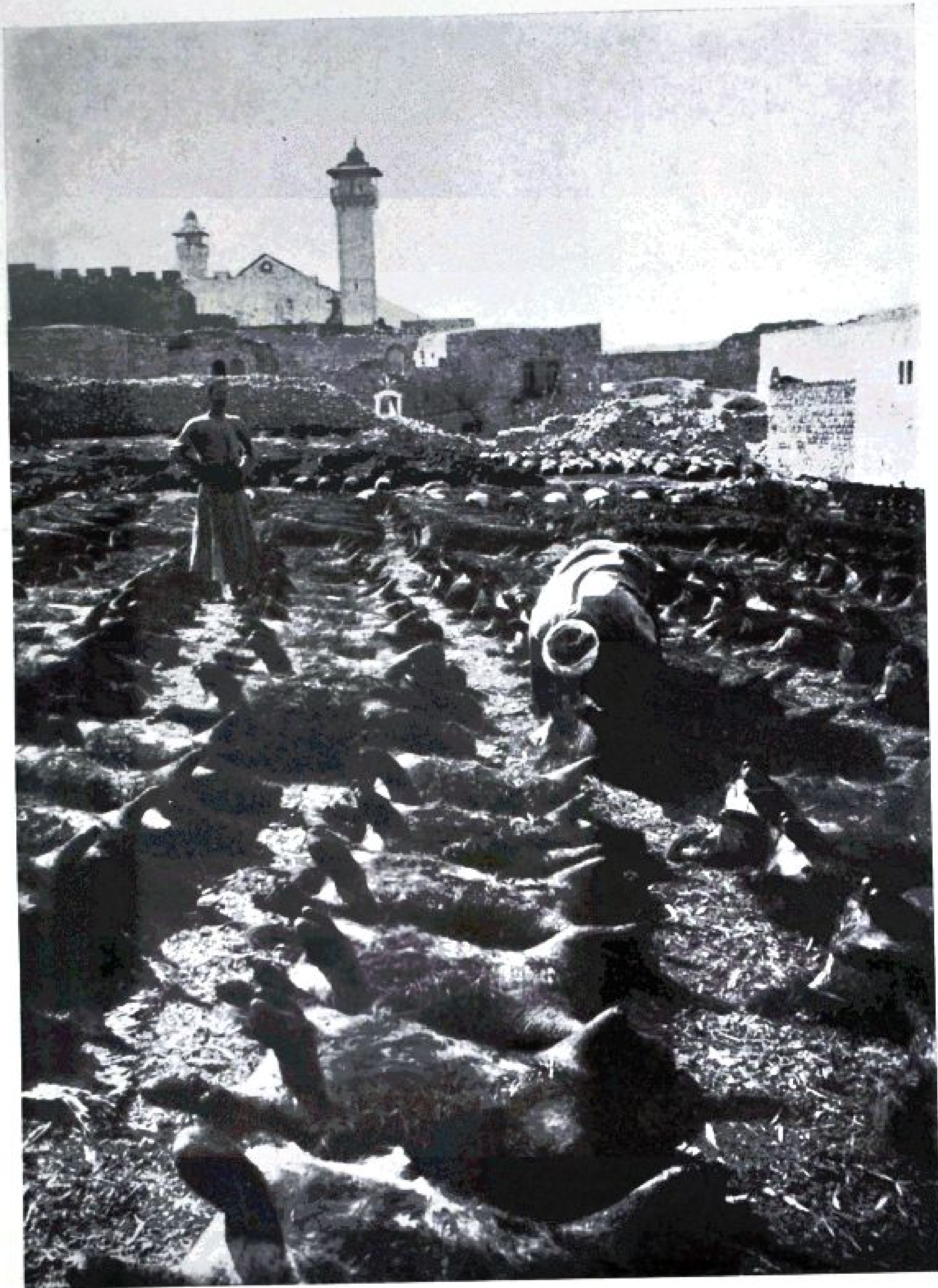
Safed. Vrouwen aan den handmolen.

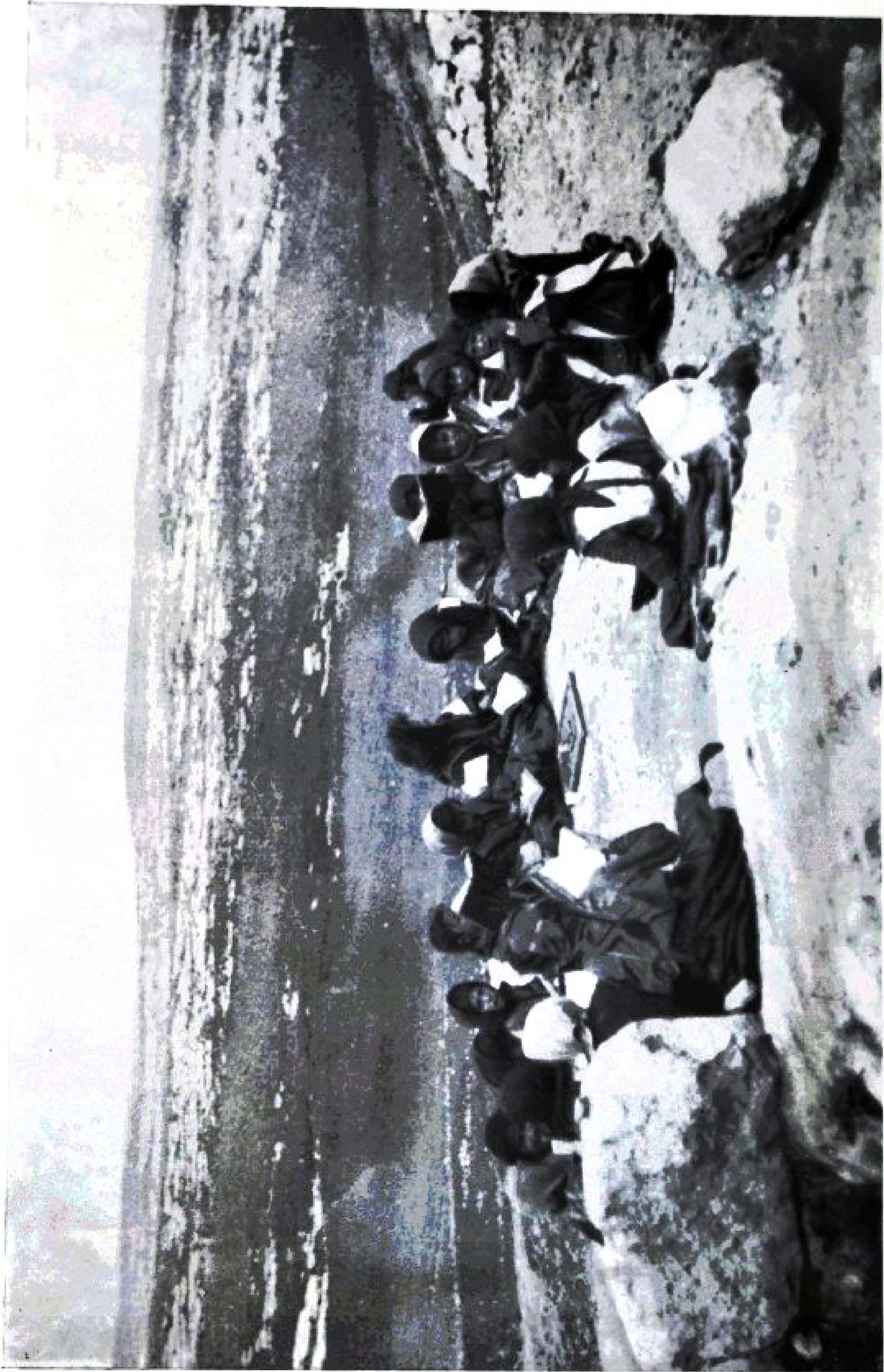
Safed. Bordurende vrouwen.

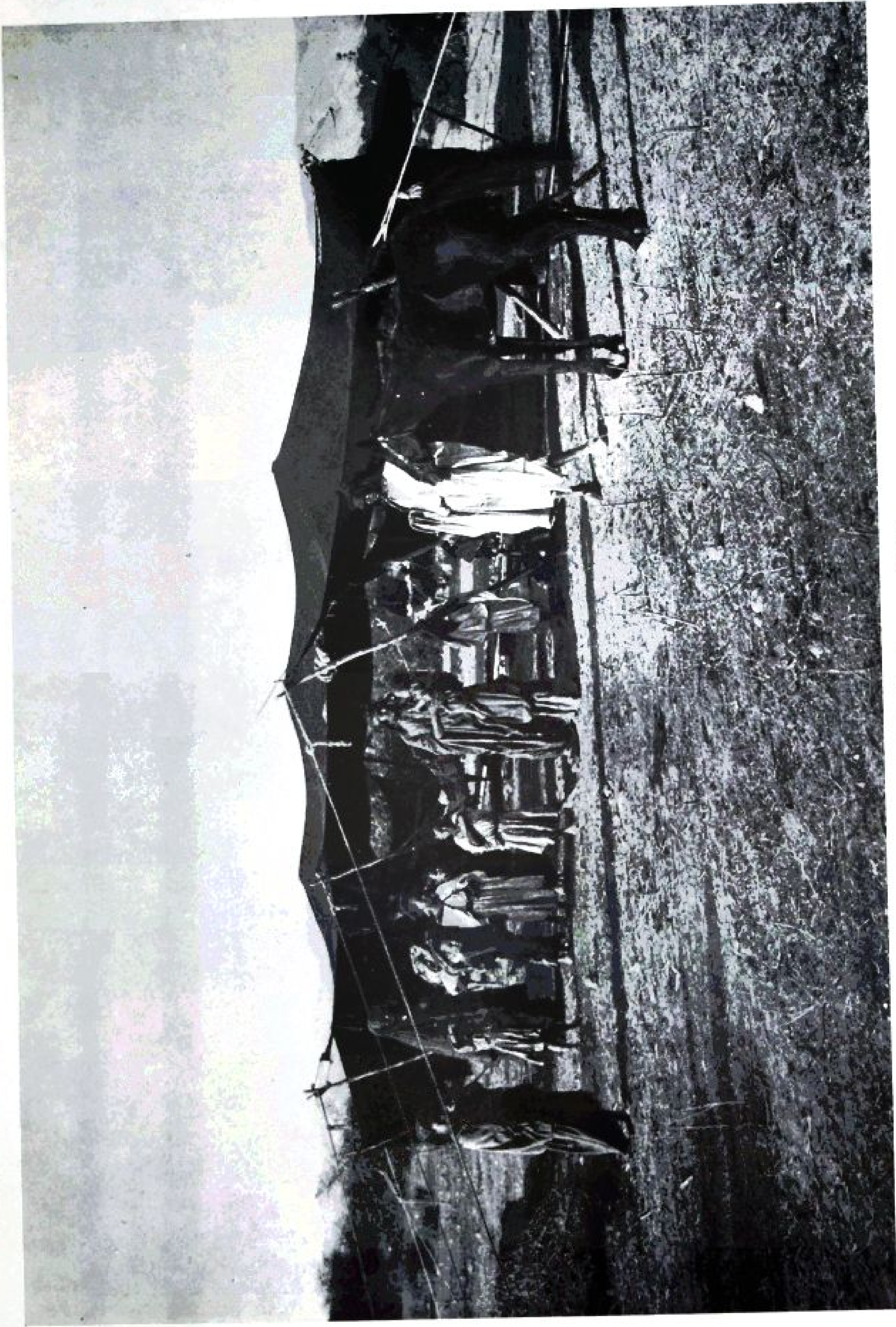
Safed. Oliepers.

Safed. Leerlooterij in Hebron.

Safed. Arabische Dorpsschool.

Safed. Bedouin-tent.

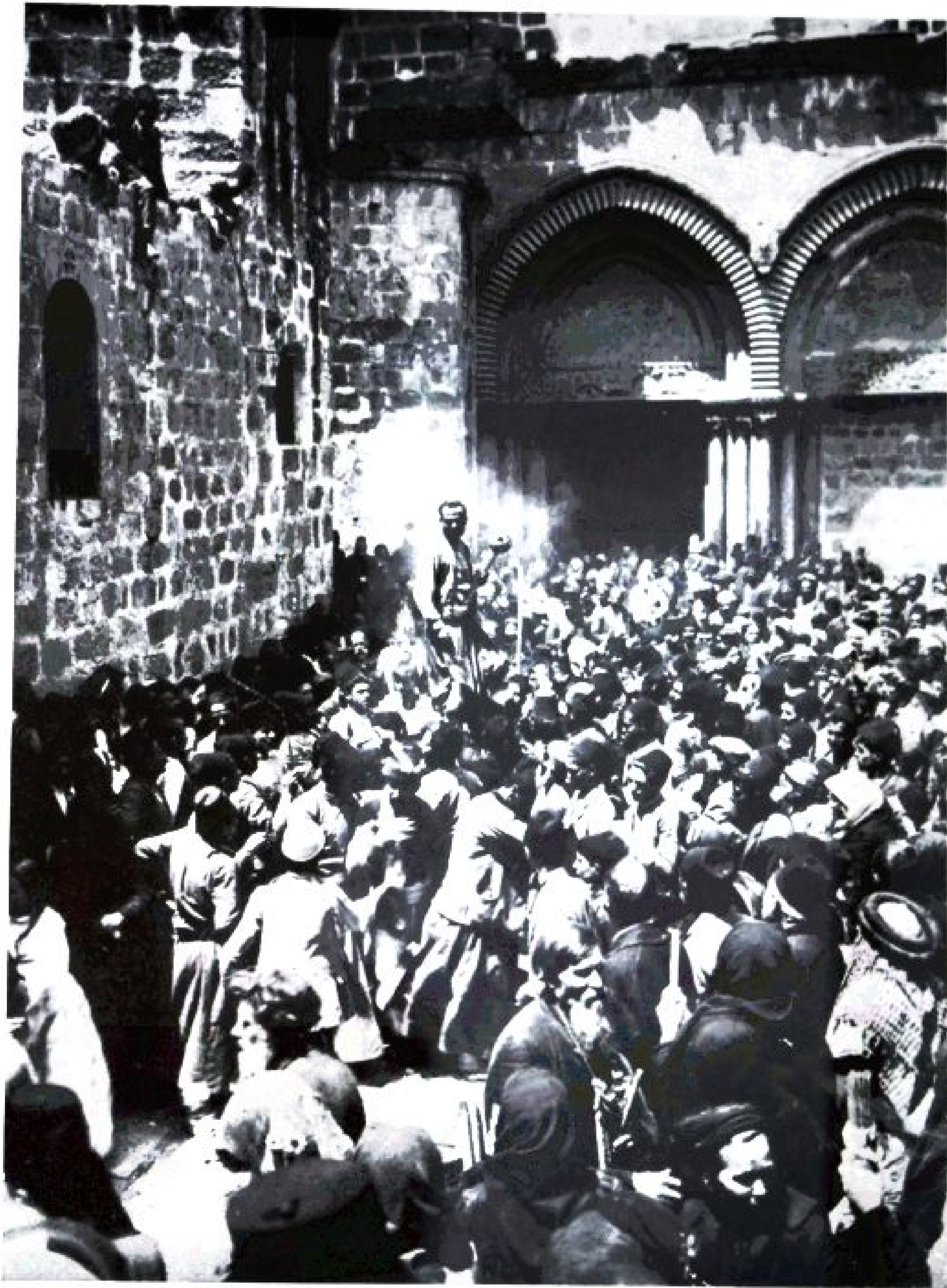
Safed. Tentenkamp.

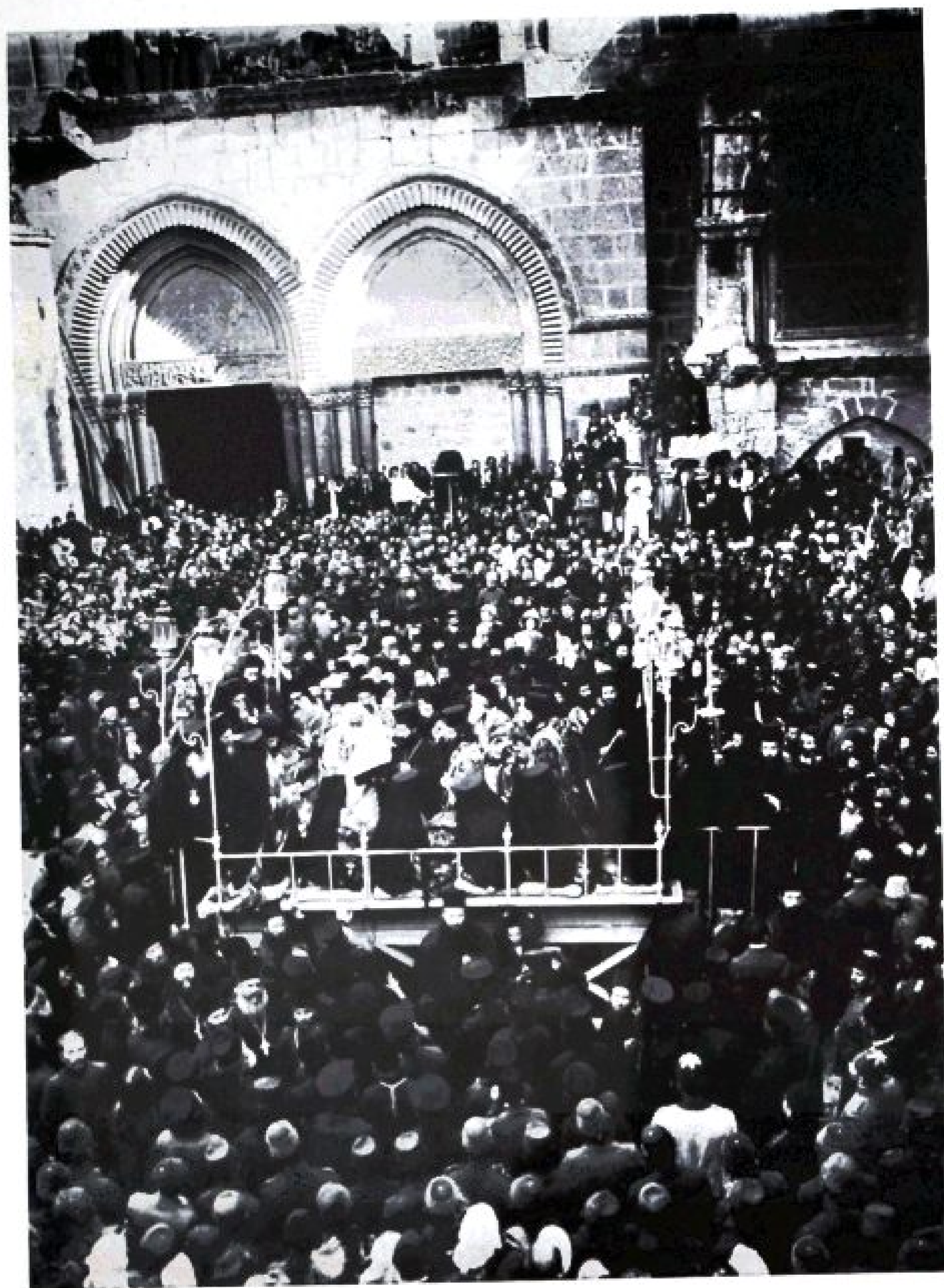
Safed. Kudde schapen.

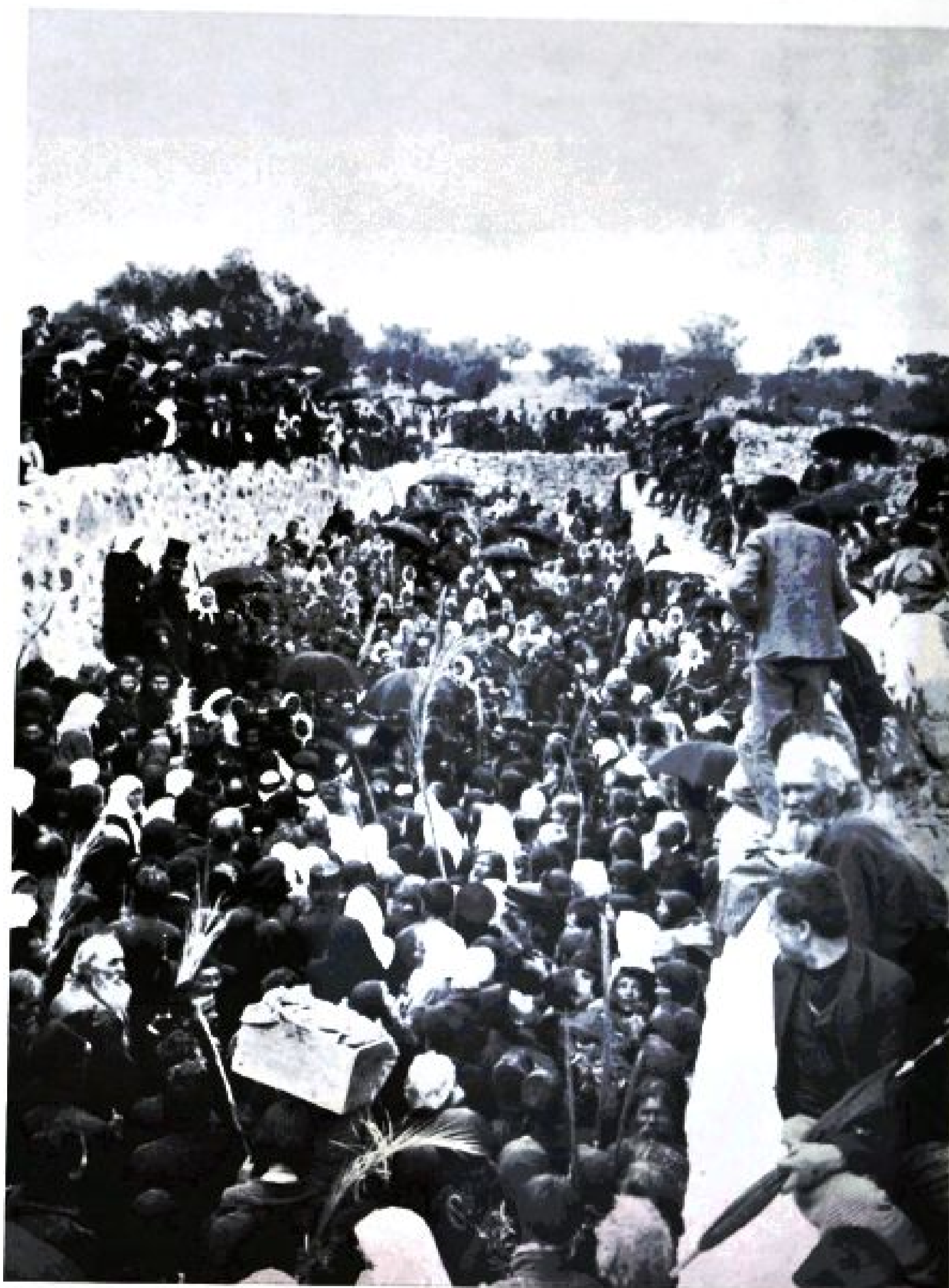
~~Safed~~. Bedoeinen-vrouw.

Safed. Plechtigheid van het heilige vuur vóór de Heilige-Graf-kerk.

Safed. De Voetwassing.

Safed. Palm-optocht op den Olyfberg.

Safed. Drie-koningen-feest aan den Jordaan.

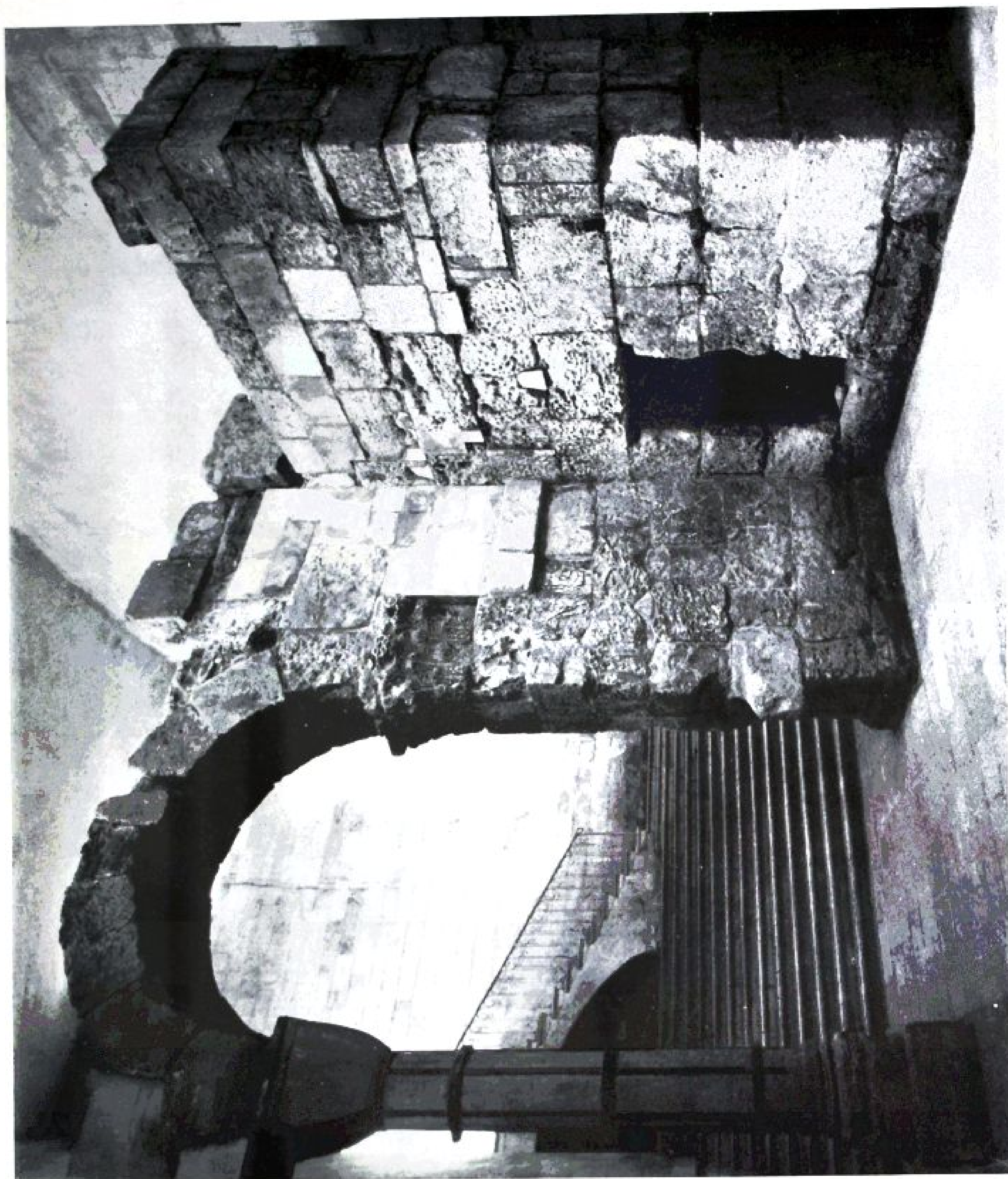
Safed. Kerst-processie van den Griekschen Patriarch in Bethlehem.

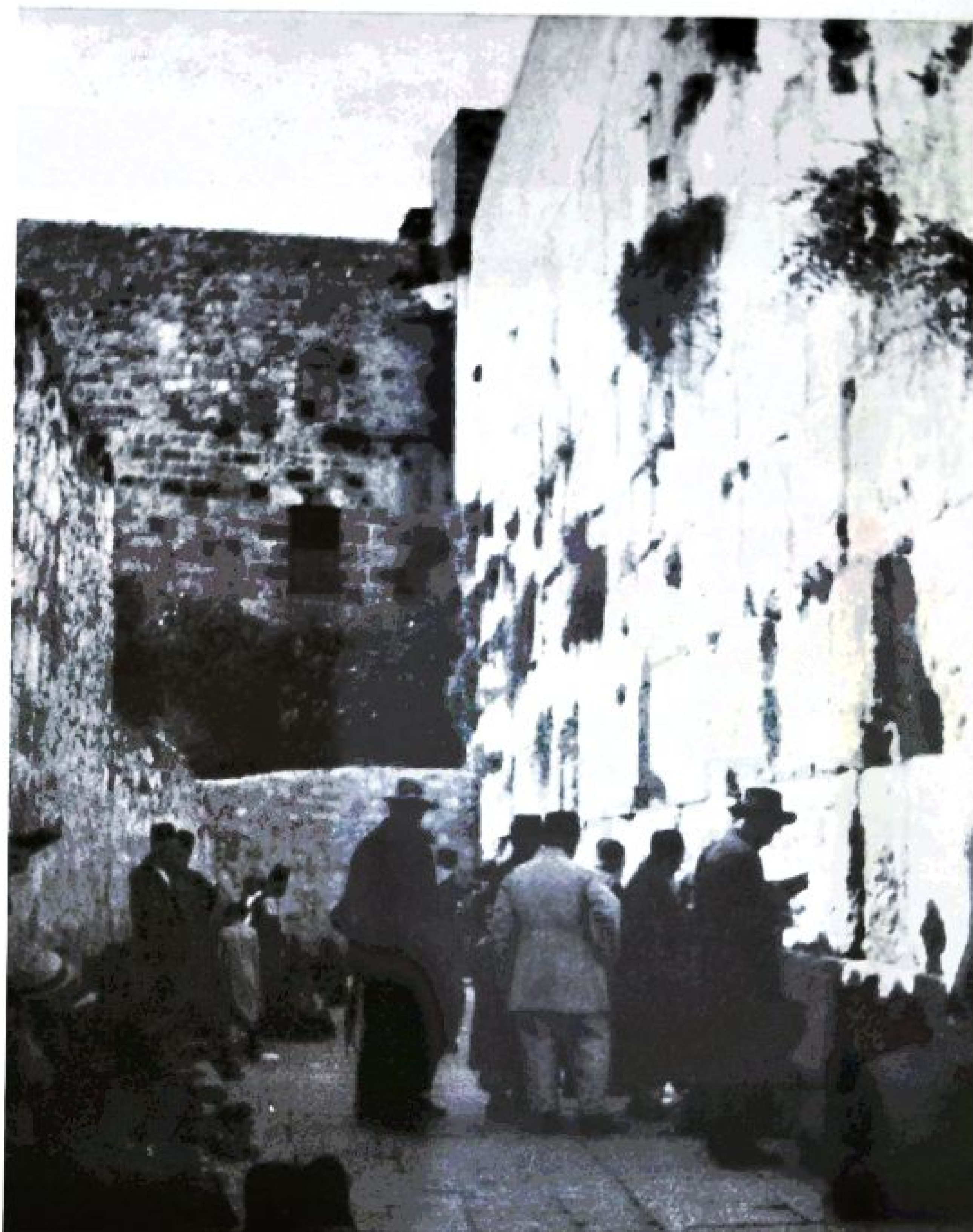
Safed. Oude steenen muur in Judea.

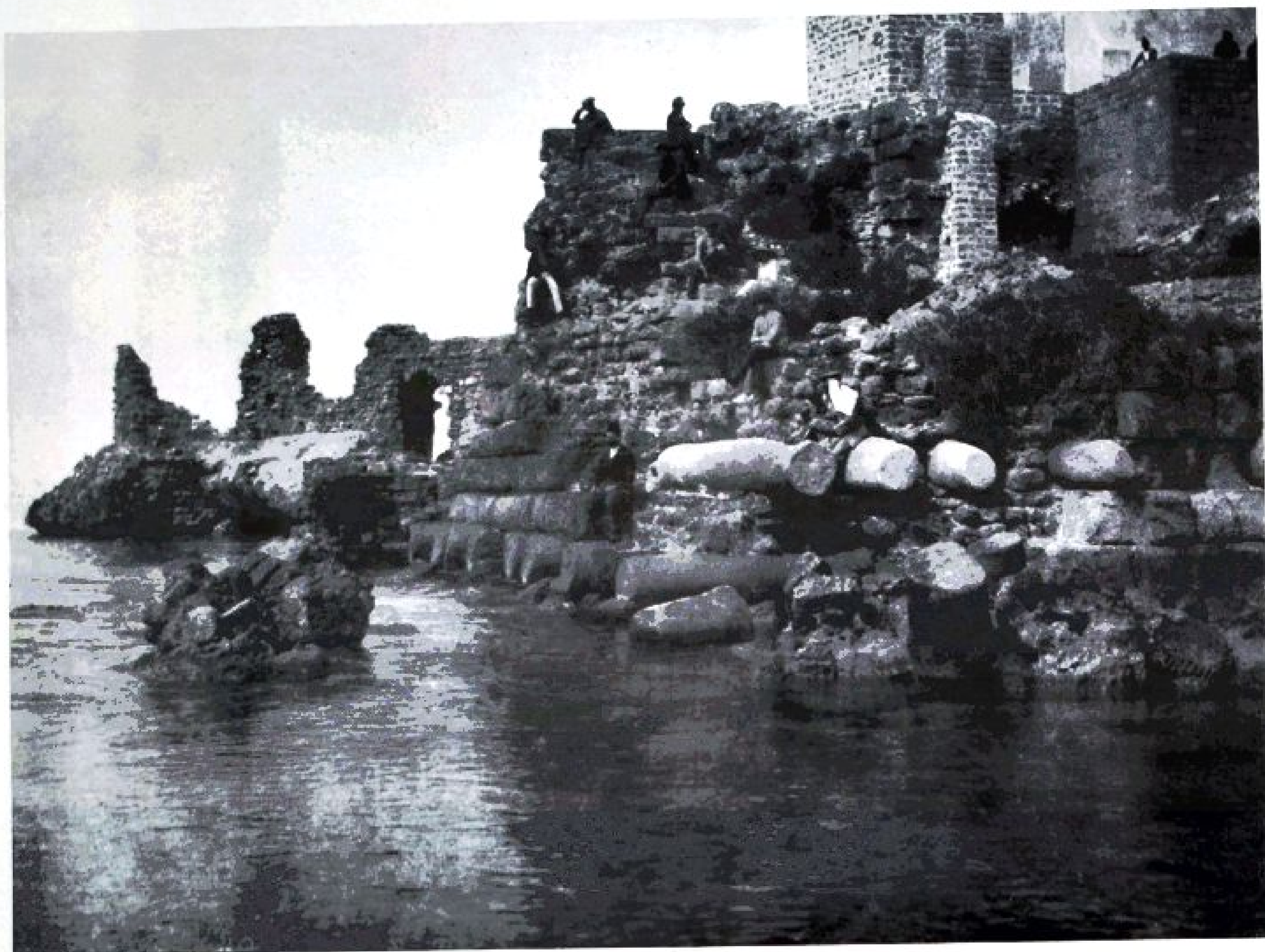
Safed. Punhoopen van Jericho.

Jeruzalem. Poort van den tweeden stadsmuur bij de kerk van het Heilige Graf.

Jeruzalem. De Klagmuur.

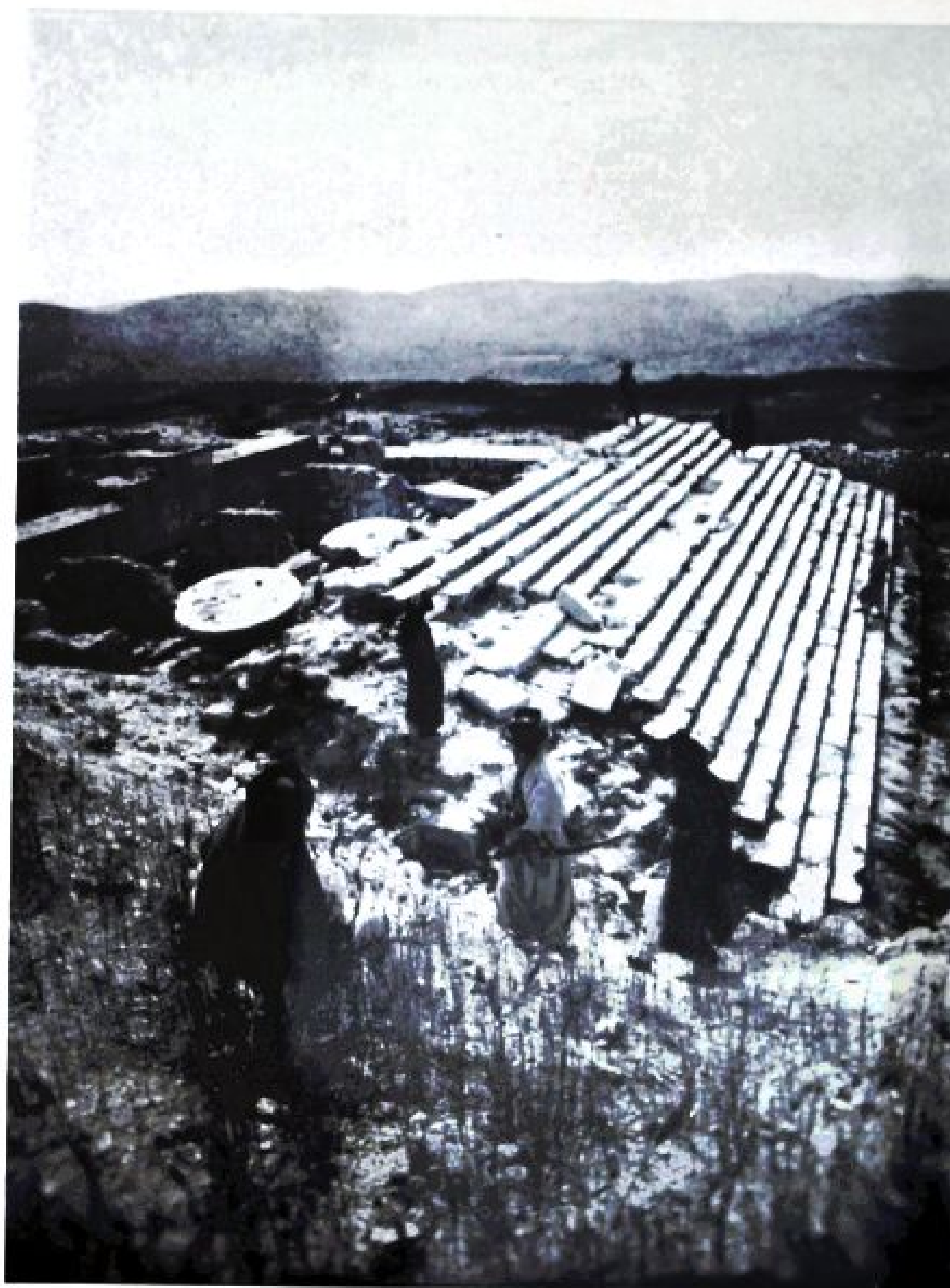
Kisarye. Bouwvallen van het Paleis van Herodes.

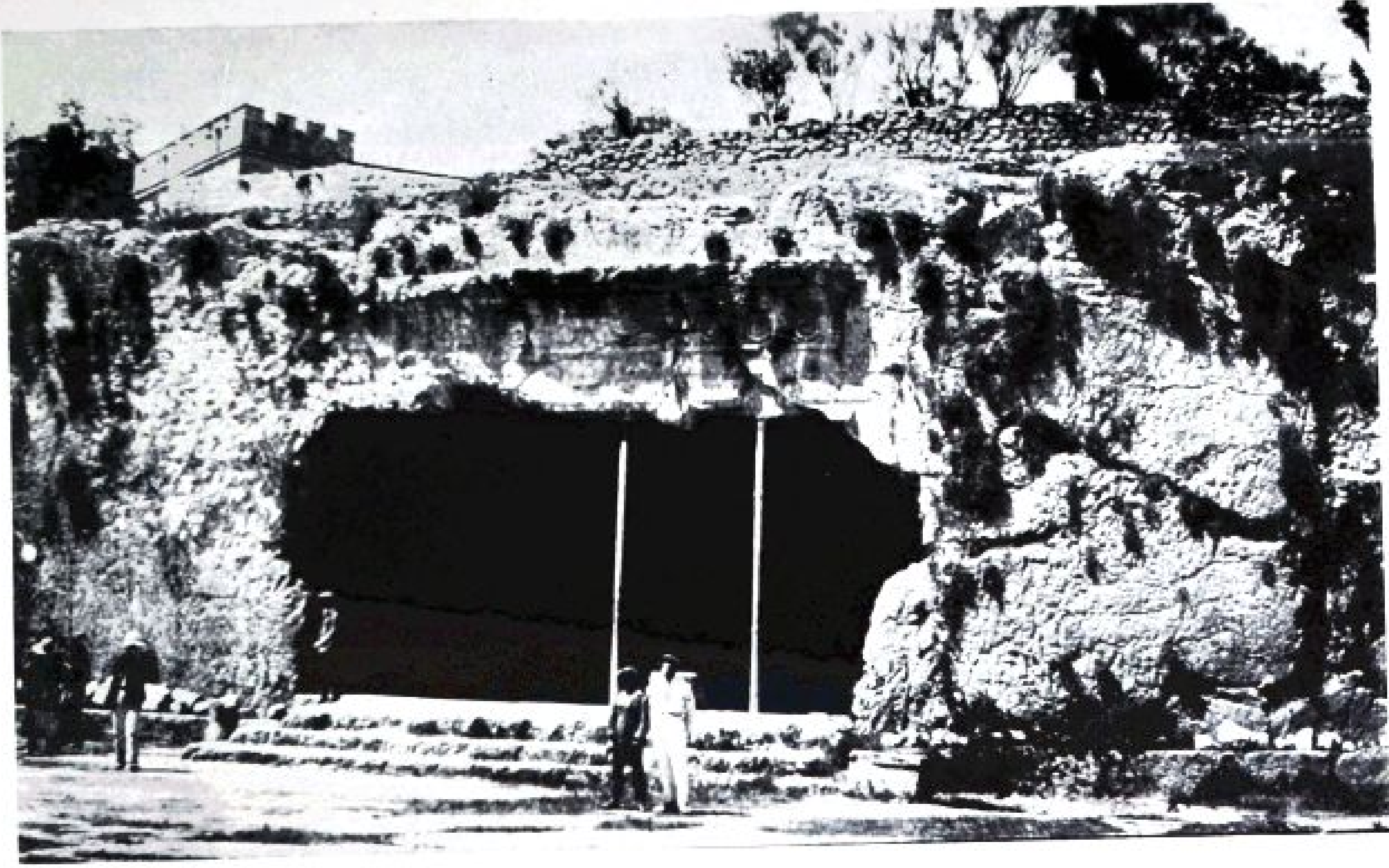
Sebastye. Bouwvallen van het Forum.

Sebaste. Zuilenweg.

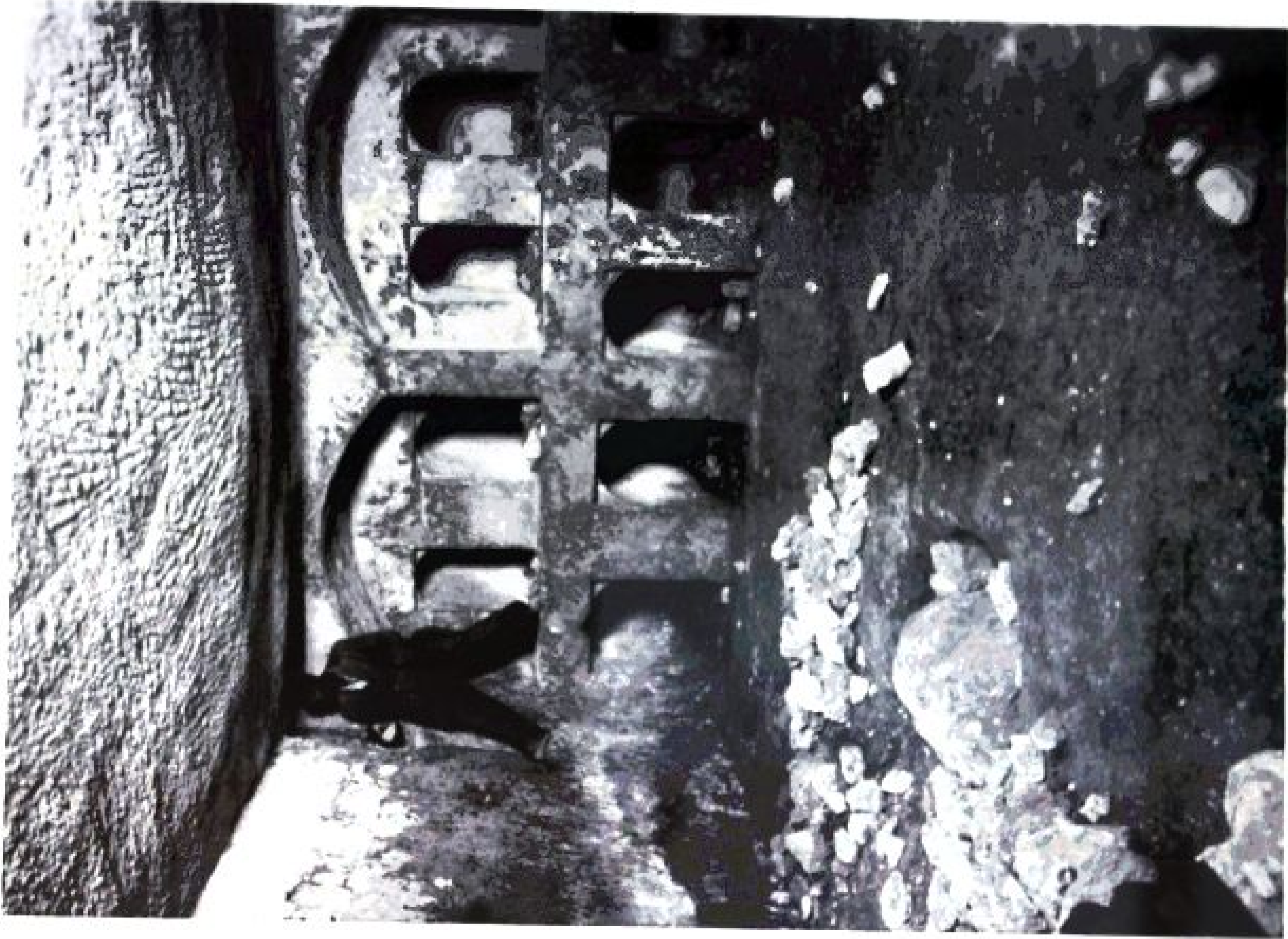
Sebastye. Opgang naar den Tempel van Herodes.

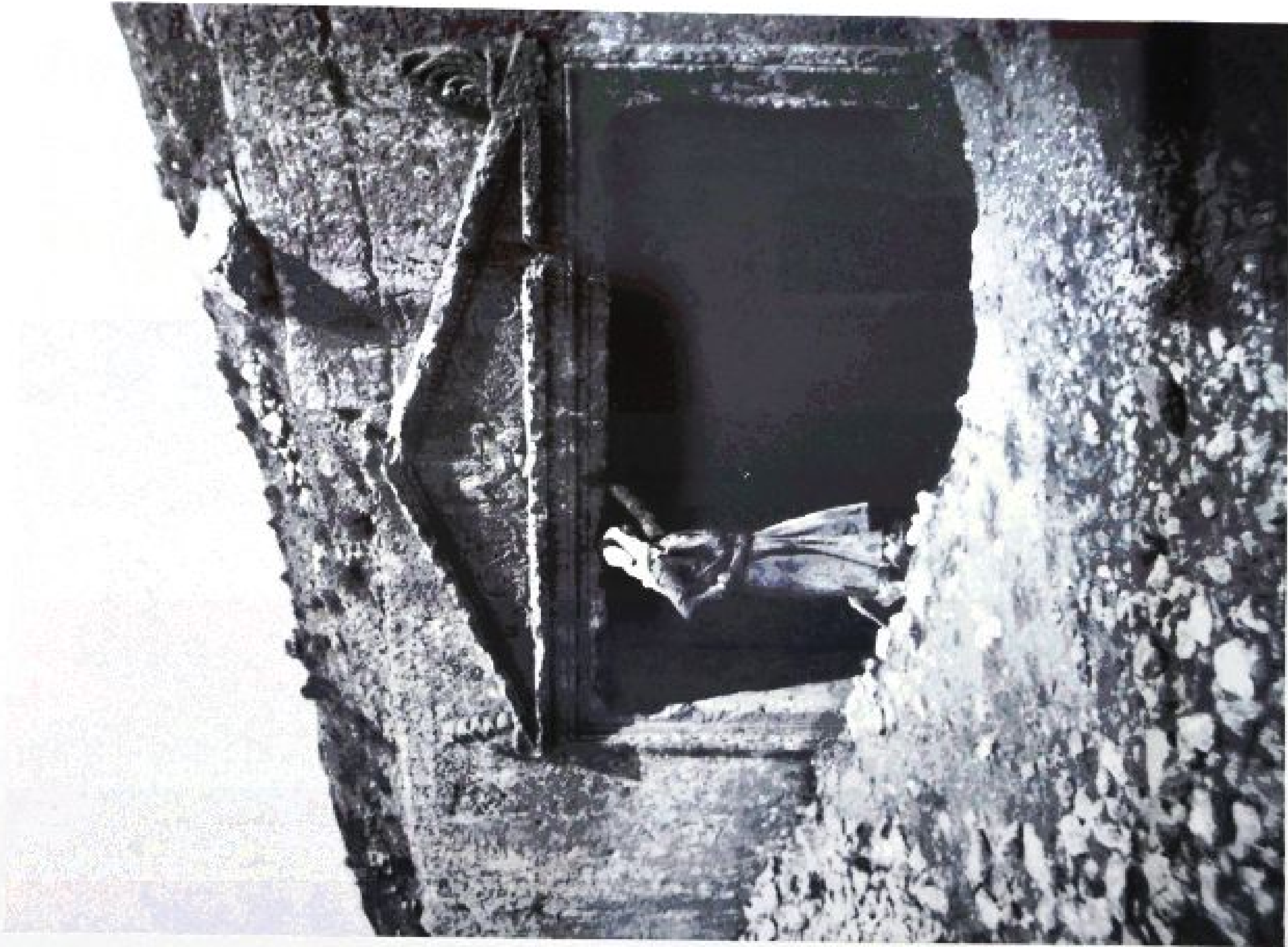
Jeruzalem. Toegang tot de graven van de Koningen.

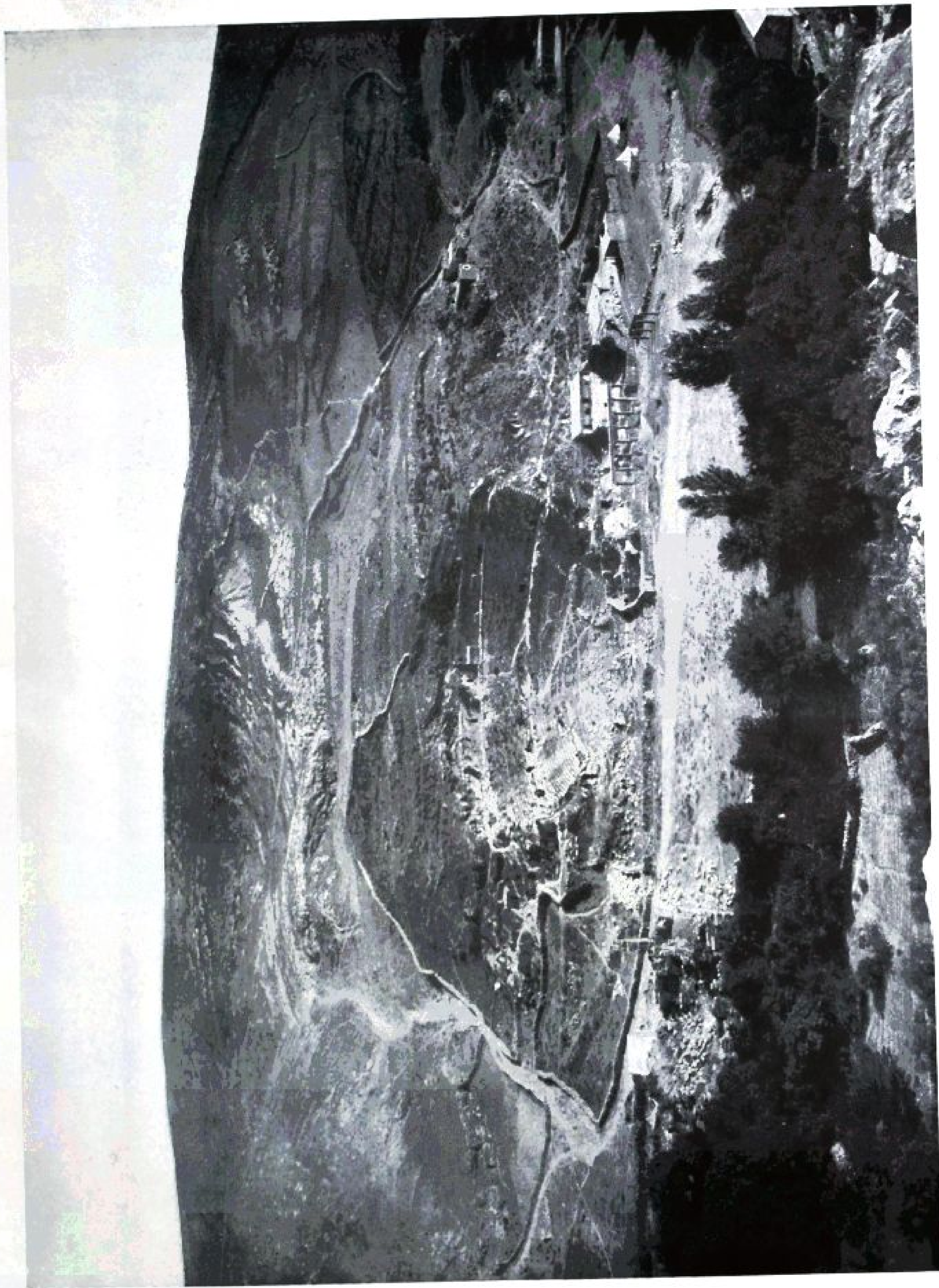
Jeruzalem. Het inwendige van de graven der Koningen.

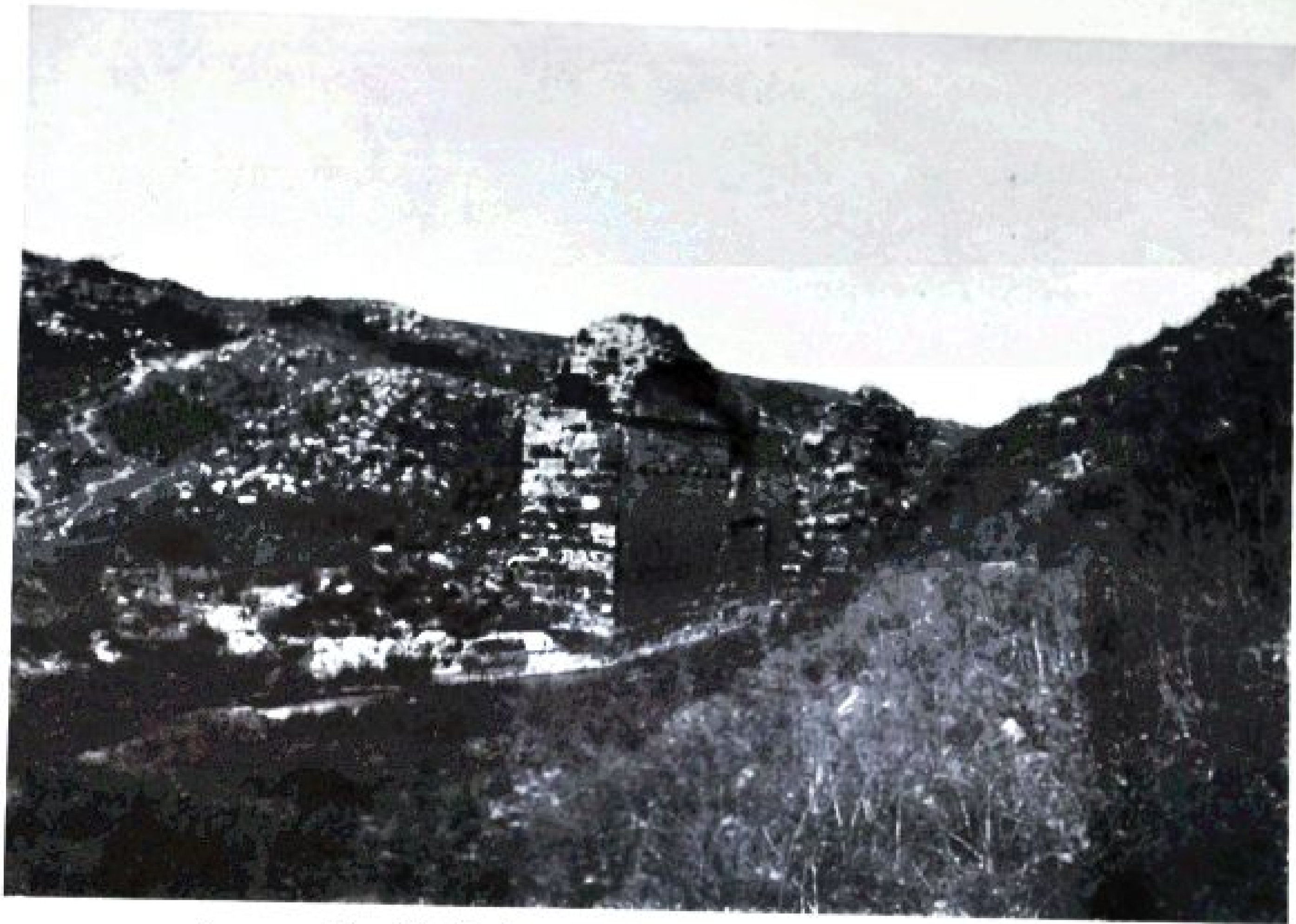
Jeruzalem. Het inwendige van de graven van de Rechteren.

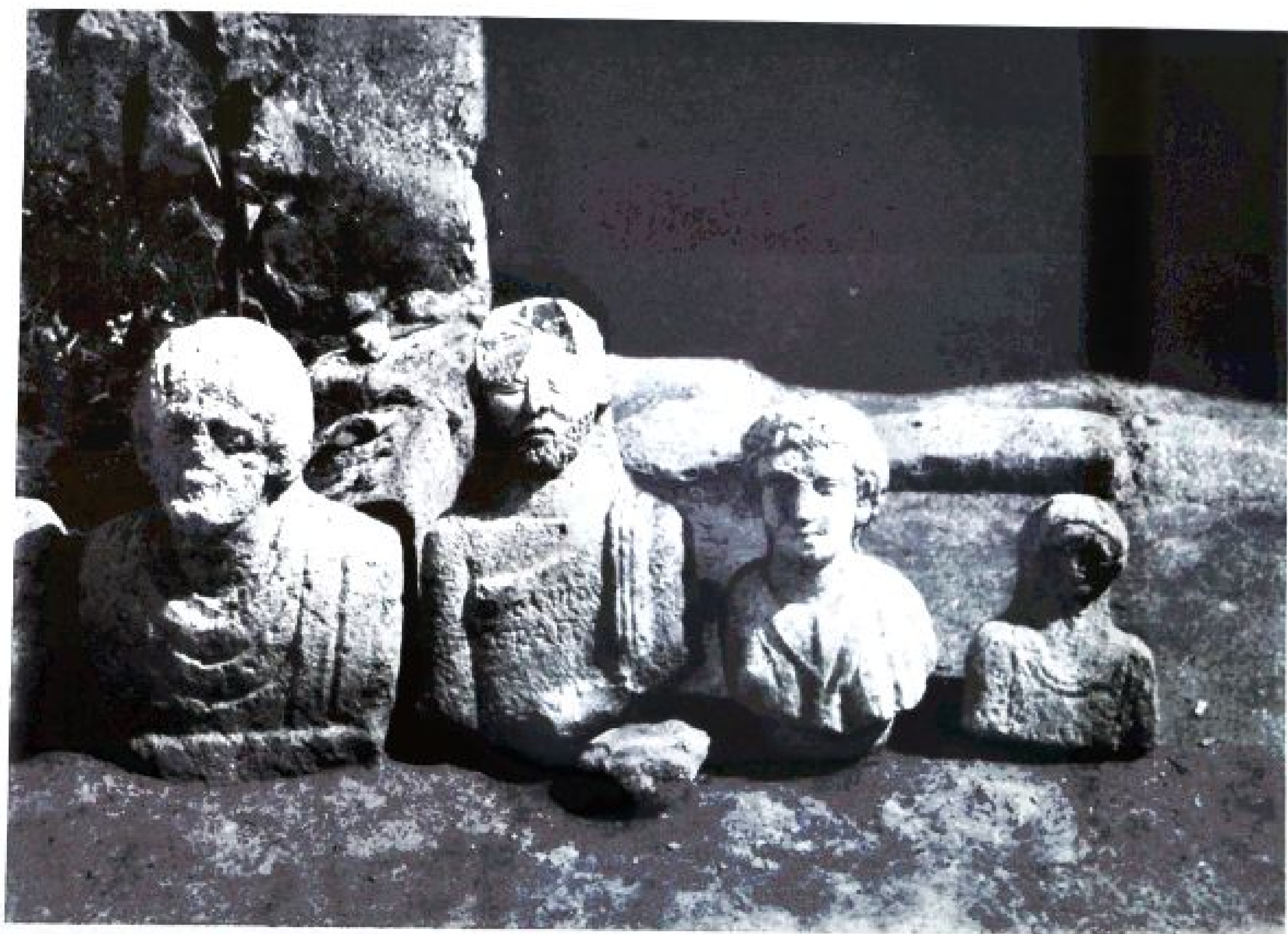
Jeruzalem. De graven van de Rechteren.

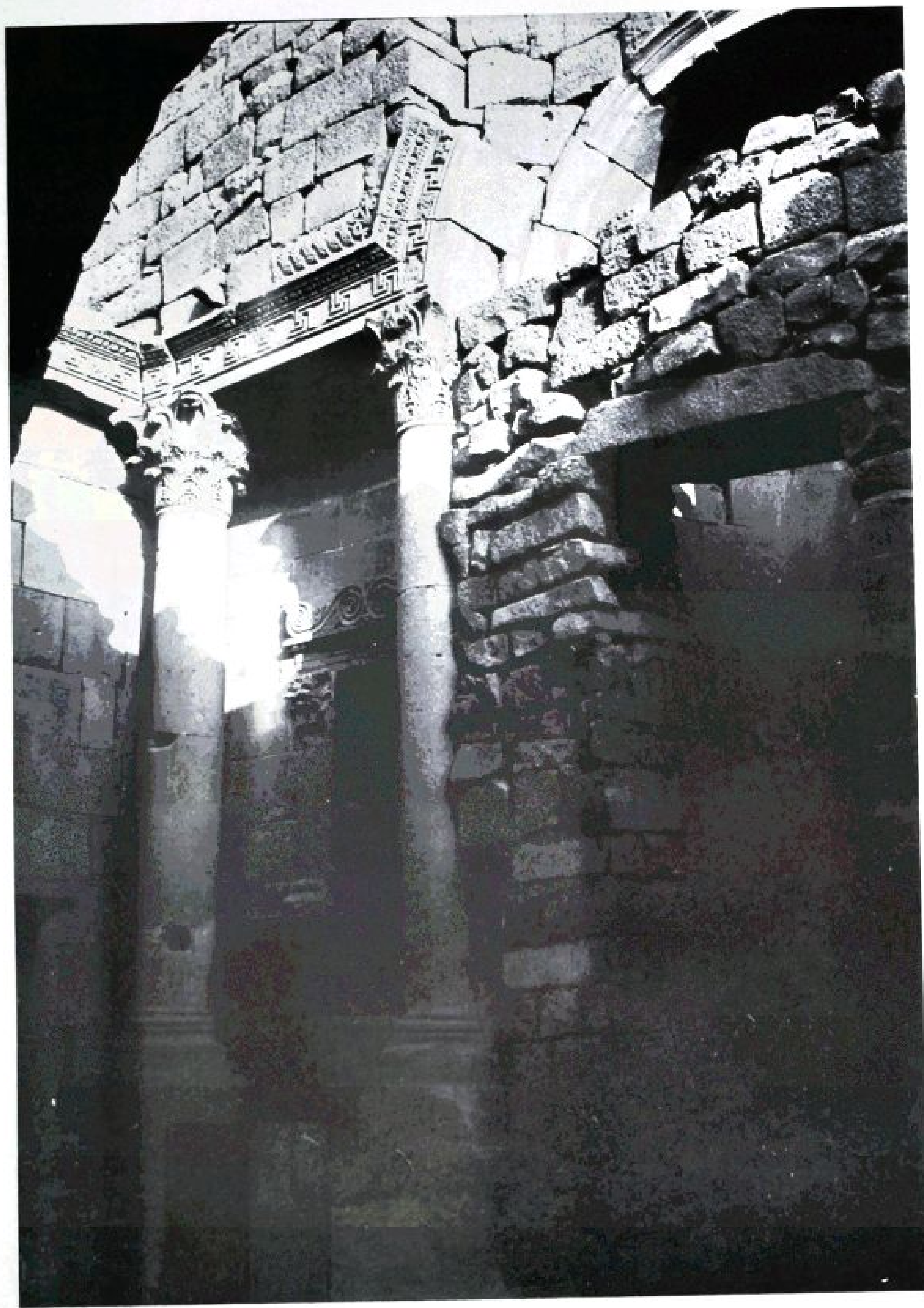
Amman. Gezicht op schouwburg en forum.

Besan. Overblijfsels van de brug van de Romeinen.

Besan. Grafbeelden in het Serail.

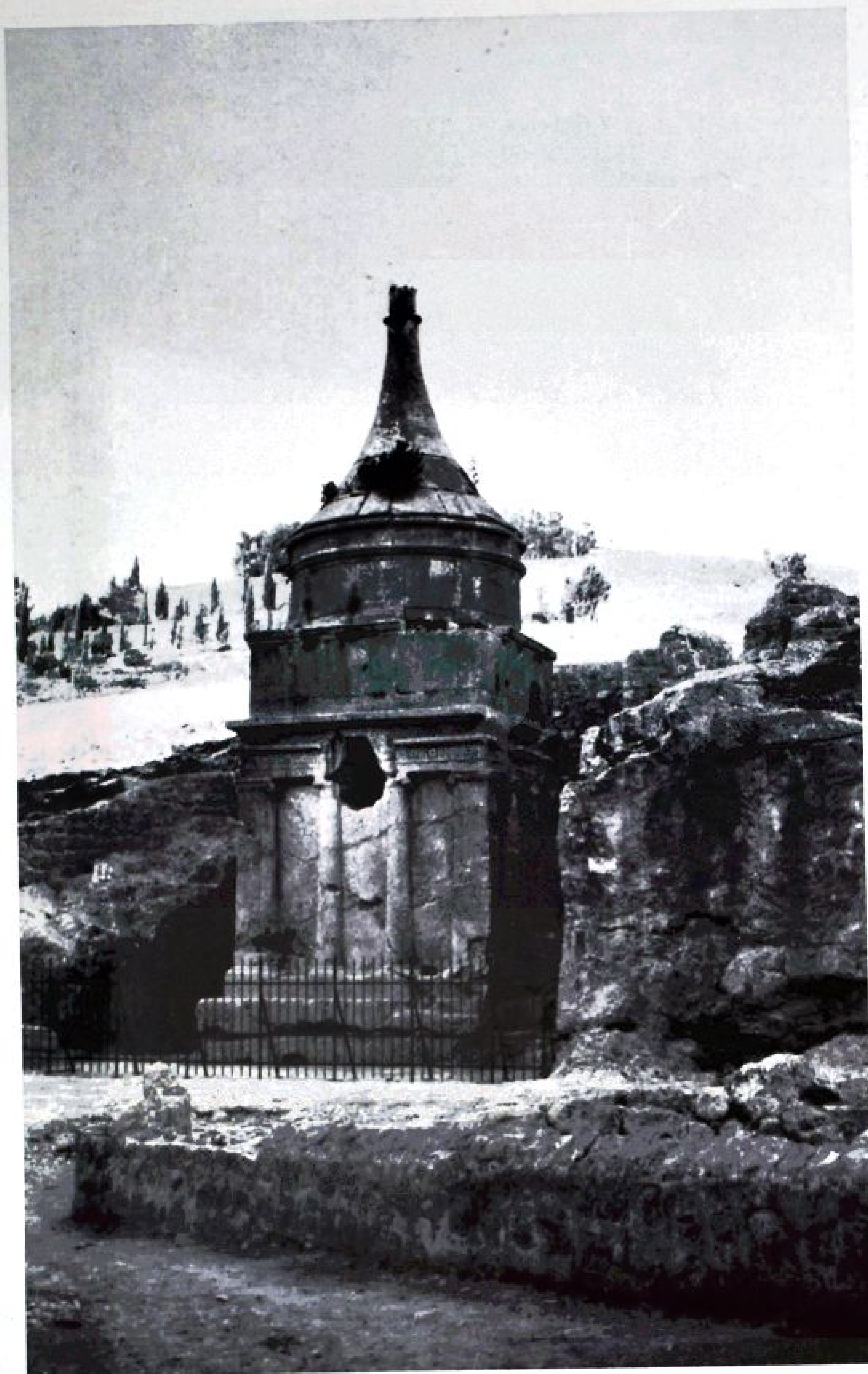
Es-Sanamen. Het inwendige van den Tyche-tempel.

Kades. Rechtsche zijdeur in den muur van den Romeinschen Zonnetempel.

Thaanek.

• Thaanek. Grafteeken van Absolon.

Thaneek. Bouwvallen van den Bacchustempel van Baalbek.

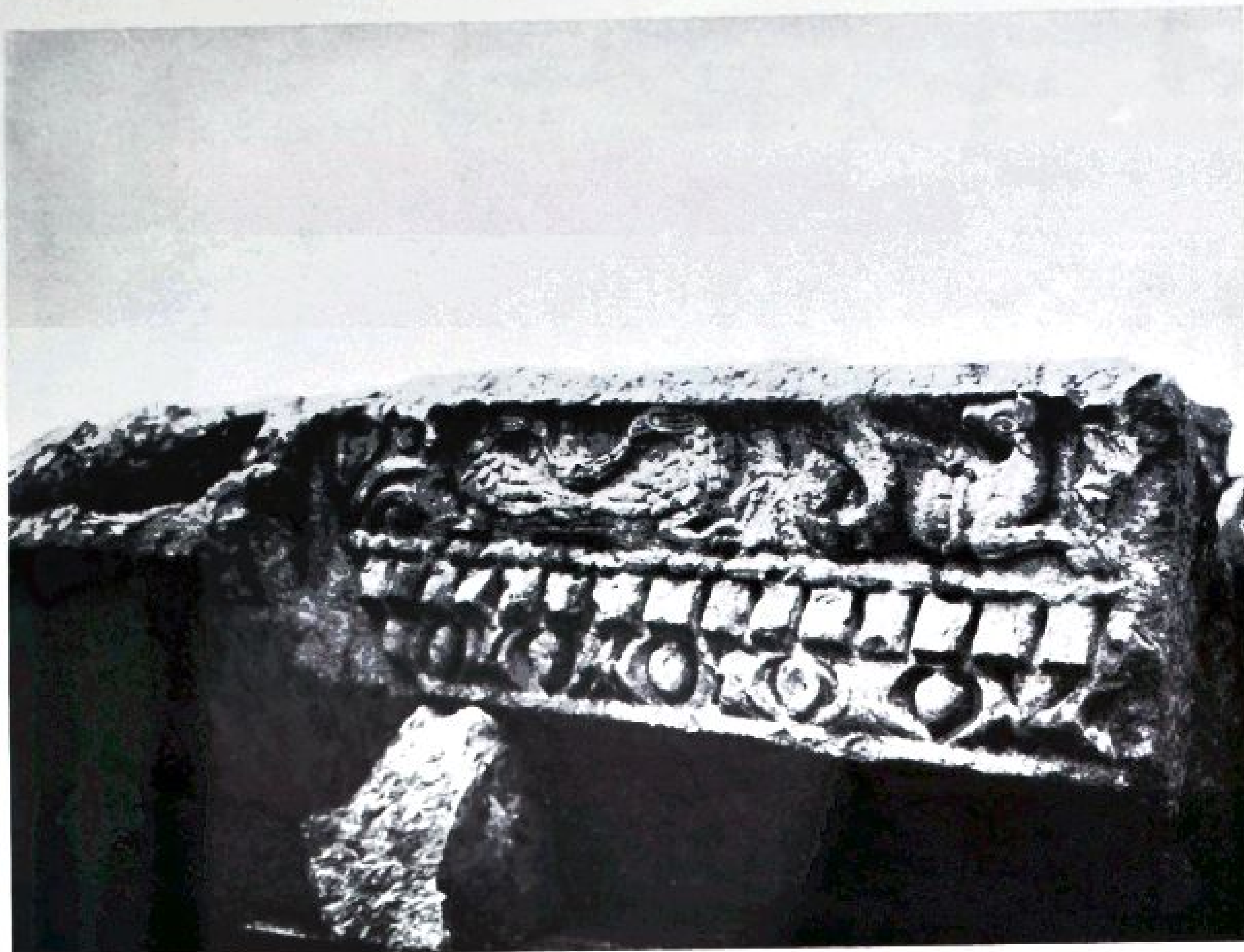
Ed-Dikke. Gezicht van het Zuiden op de bouwvallen van de Synagoge.

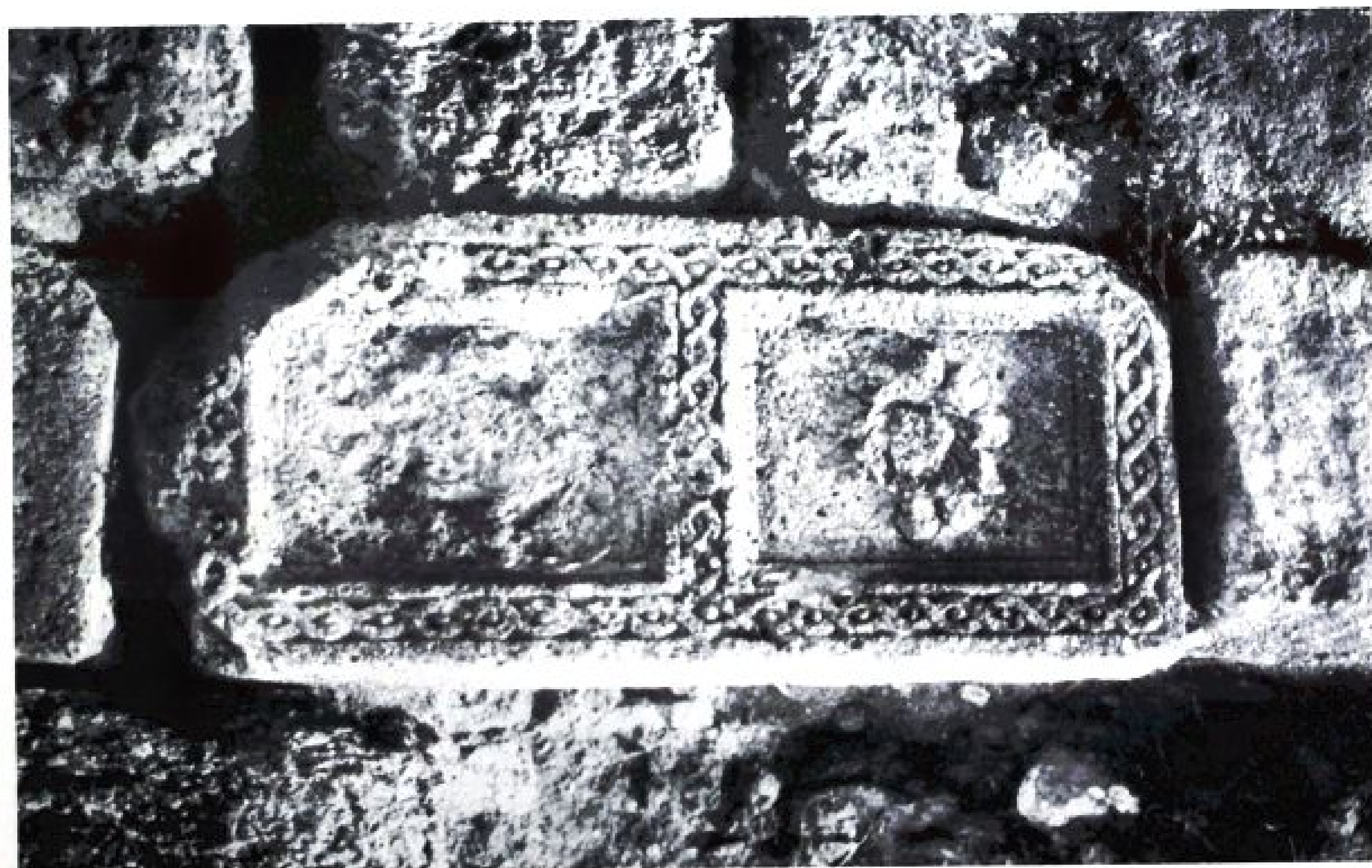
Tel-Hum. Voorgevel van de synagoge.

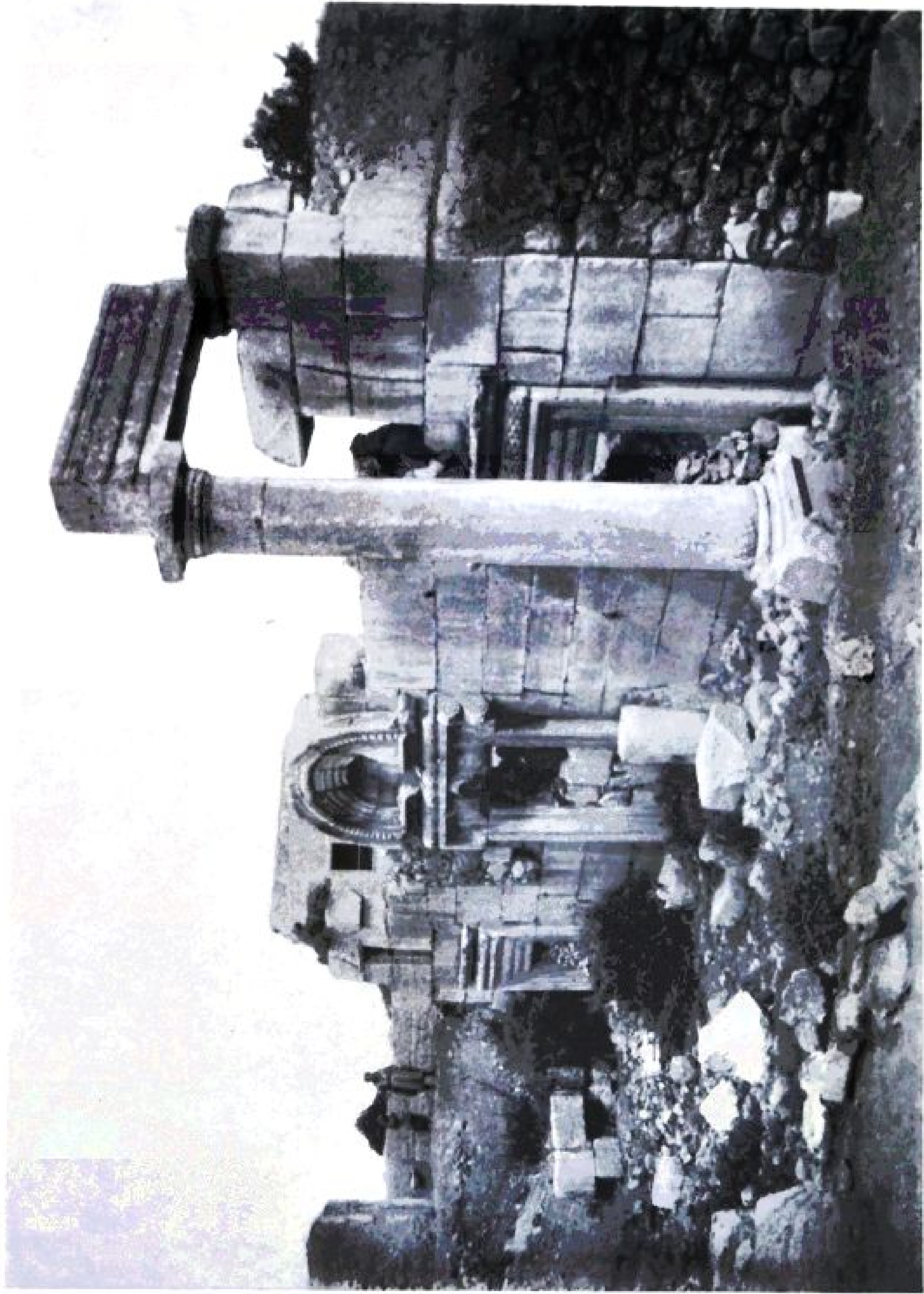
Tel-Hum. Frieslijst met de ster van David.

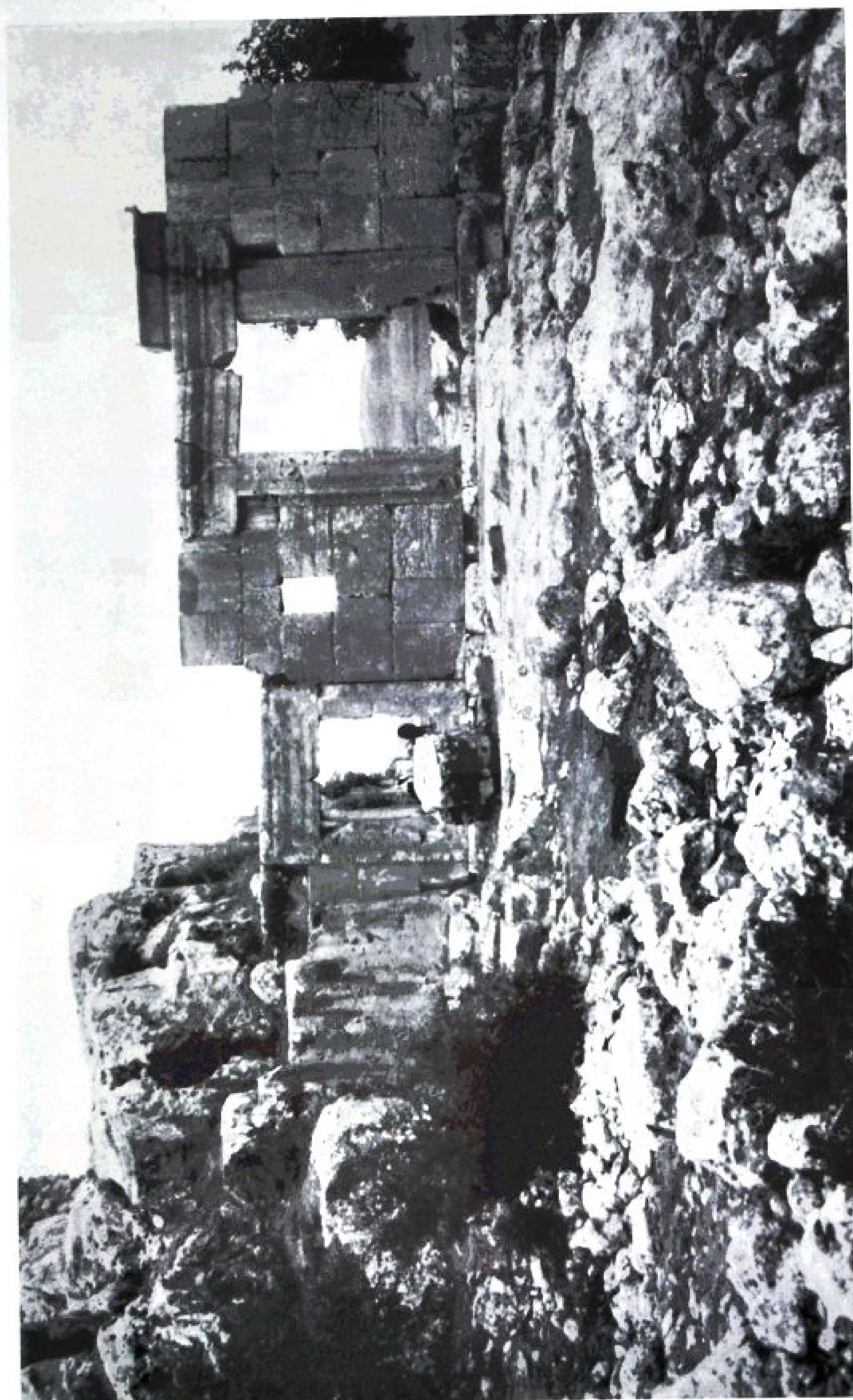
Tel-Hum. Frieslijst.

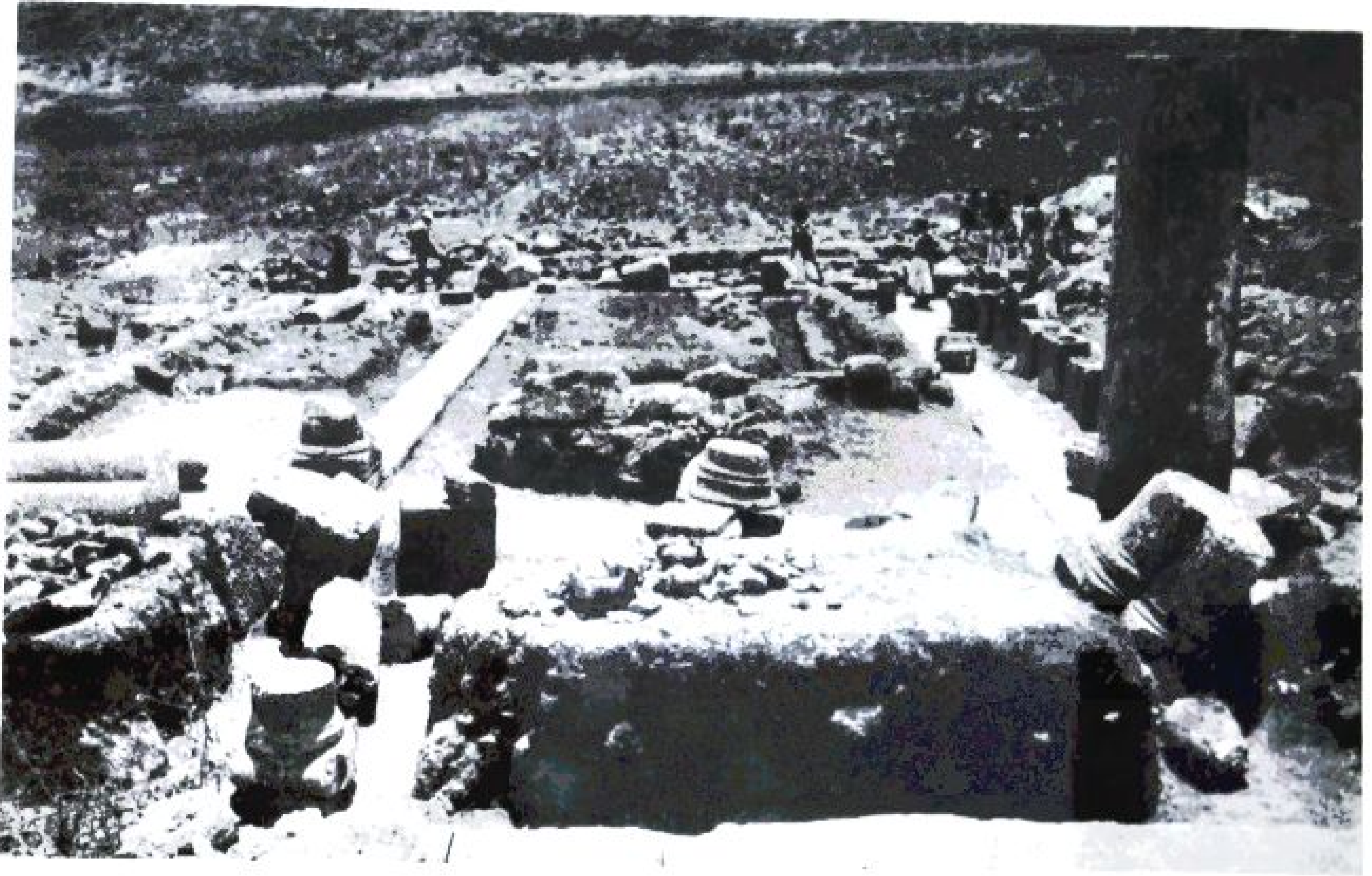
Umm el Amid. Ingebouwde deurlijst.

Umm el Amid. Bouwvallen van de Synagoge van Kefr Birim.

Umm el Amid. Bouwvallen van de Synagoge van Meron.

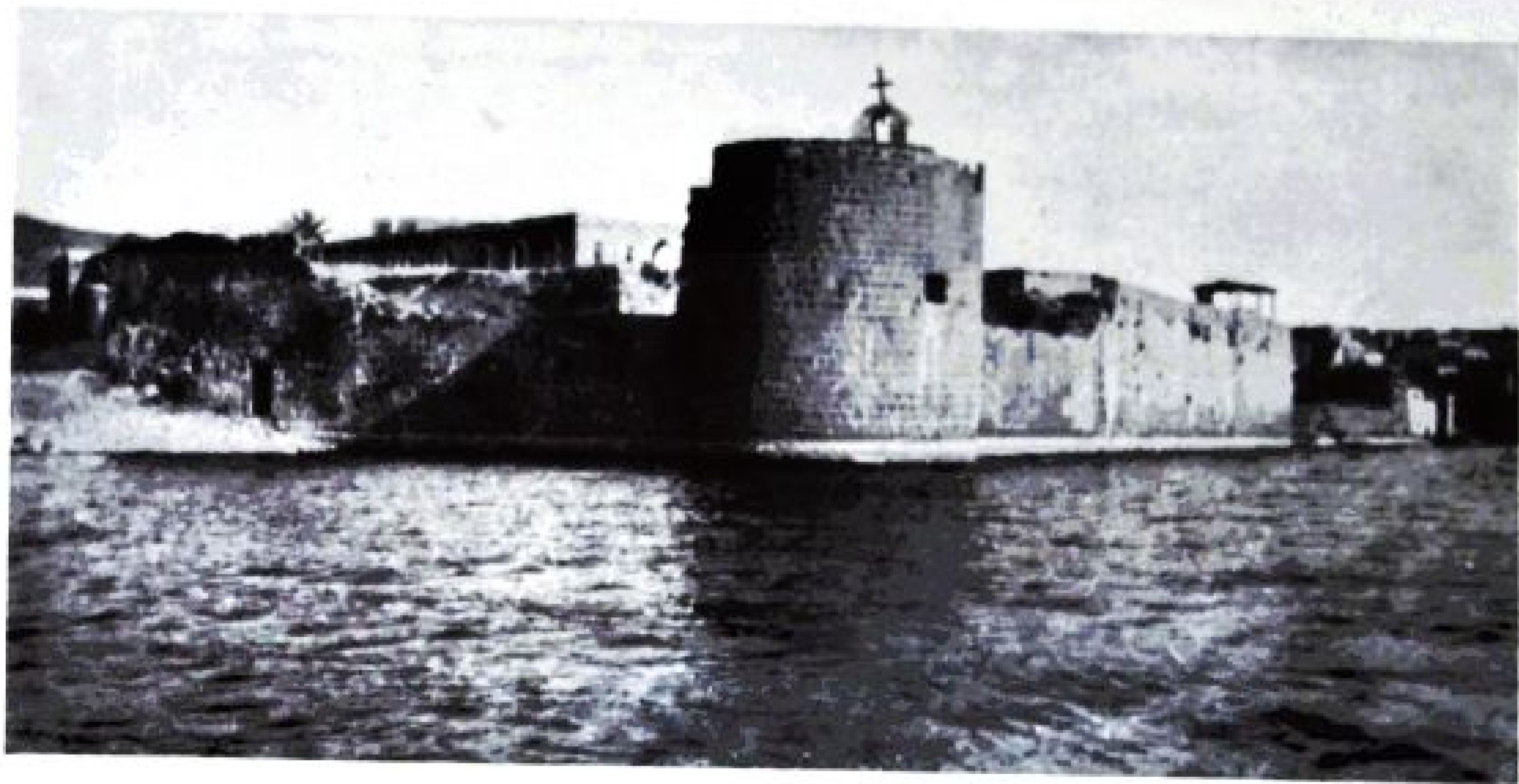
Umm el Amid. Gezicht van het Noorden op de bouwvallen van de Synagoge van Umm el Amed.

Tiberias. Graf van Maimonides.

Ramleh. De Martelaars-toren.

Tiberias. Gezicht van het meer op de muren van de vesting van de Kruisvaarders.

Tiberias. Muren van de vesting van de Kruisvaarders.

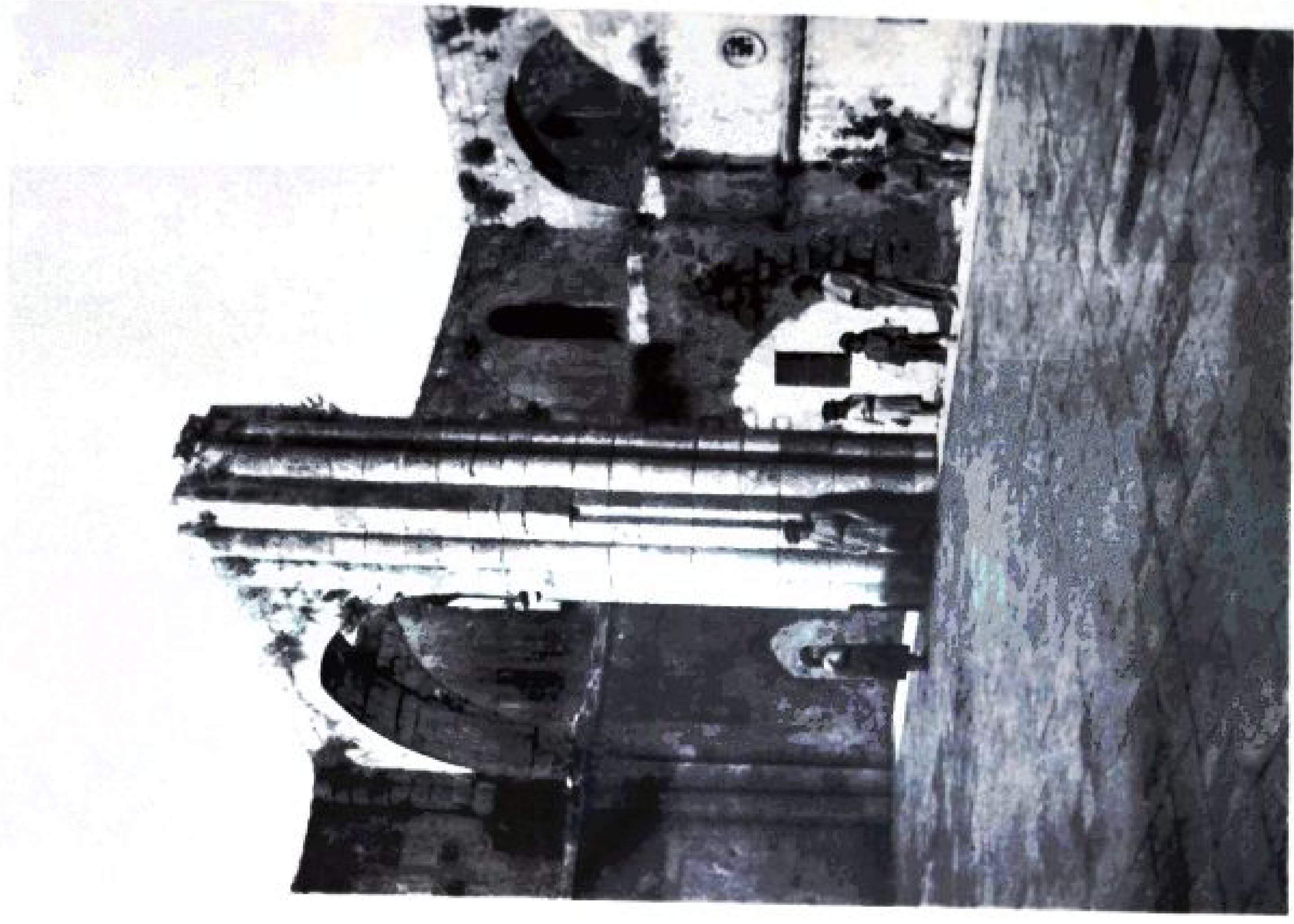
Atlith. Bouwvallen van de vesting van de Kruisvaarders.

Atlith. Bouwvallen van een kruisvaardersburcht te Galilea.

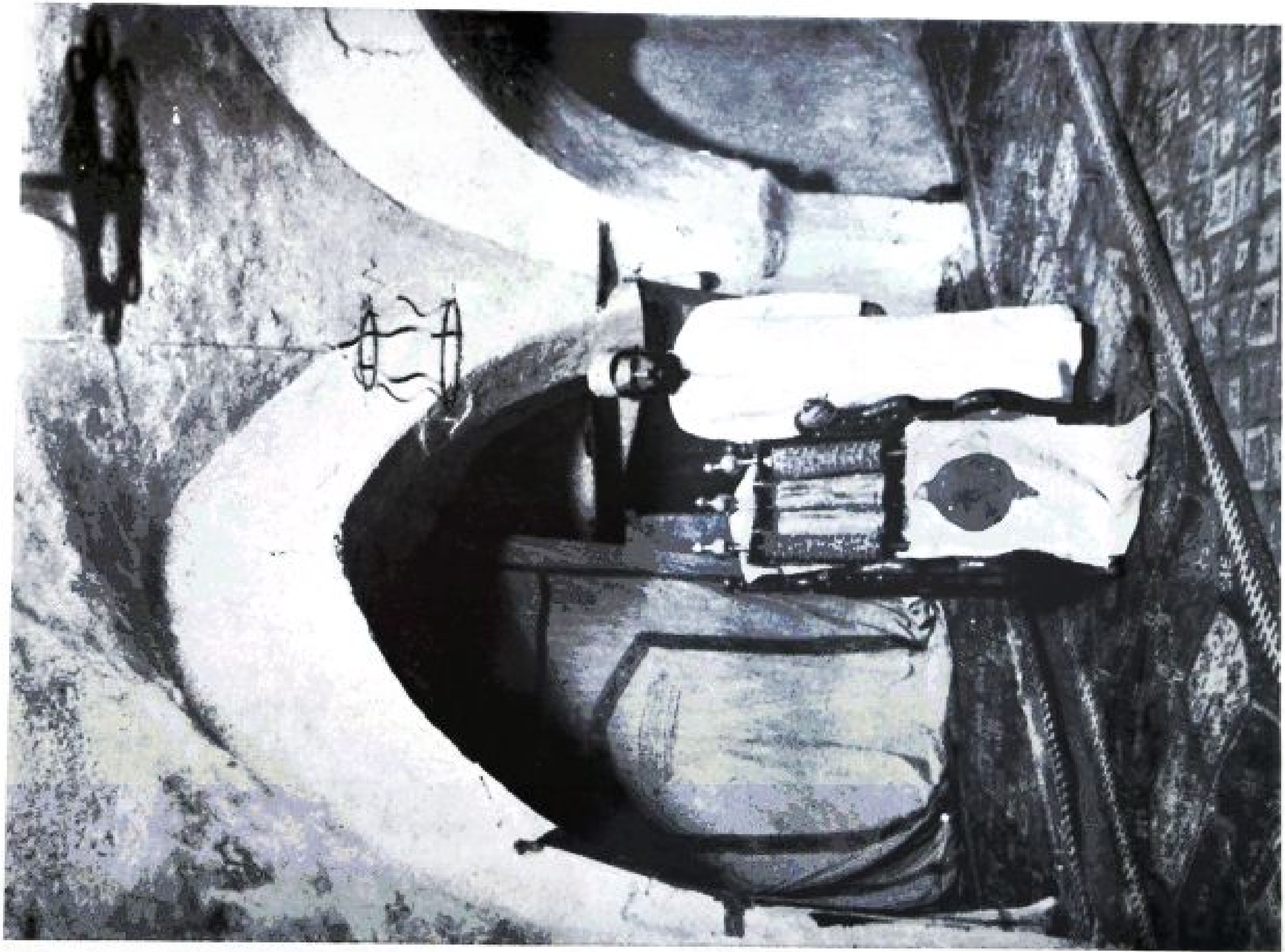
Jeruzalem. Het uitwendige van Gordons Christus-graf.

Sebastye. Punnhoopen van de Johanniter-kerk.

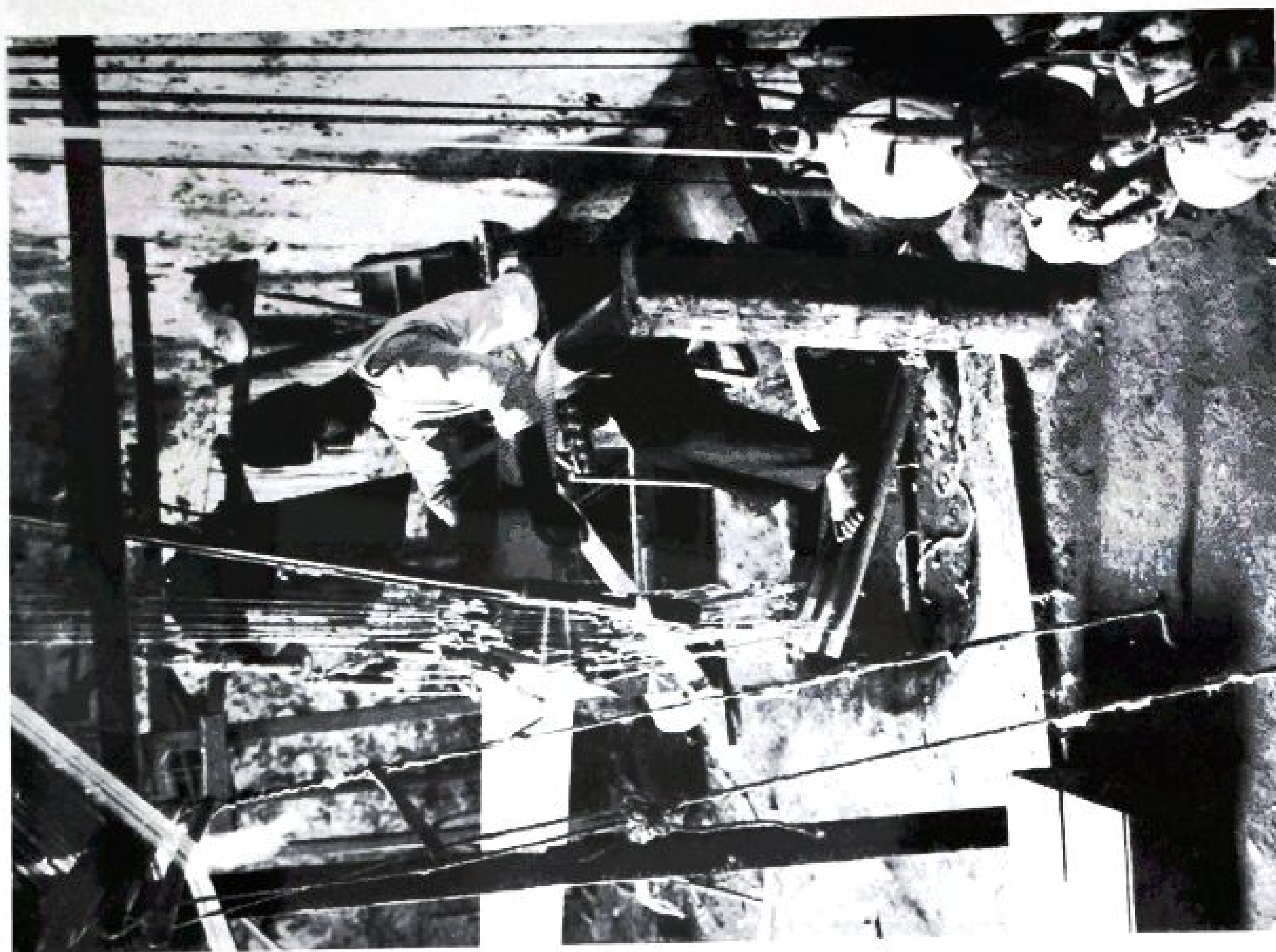
Akko. Bouwvallen van de Kruisvaarders-vesting.

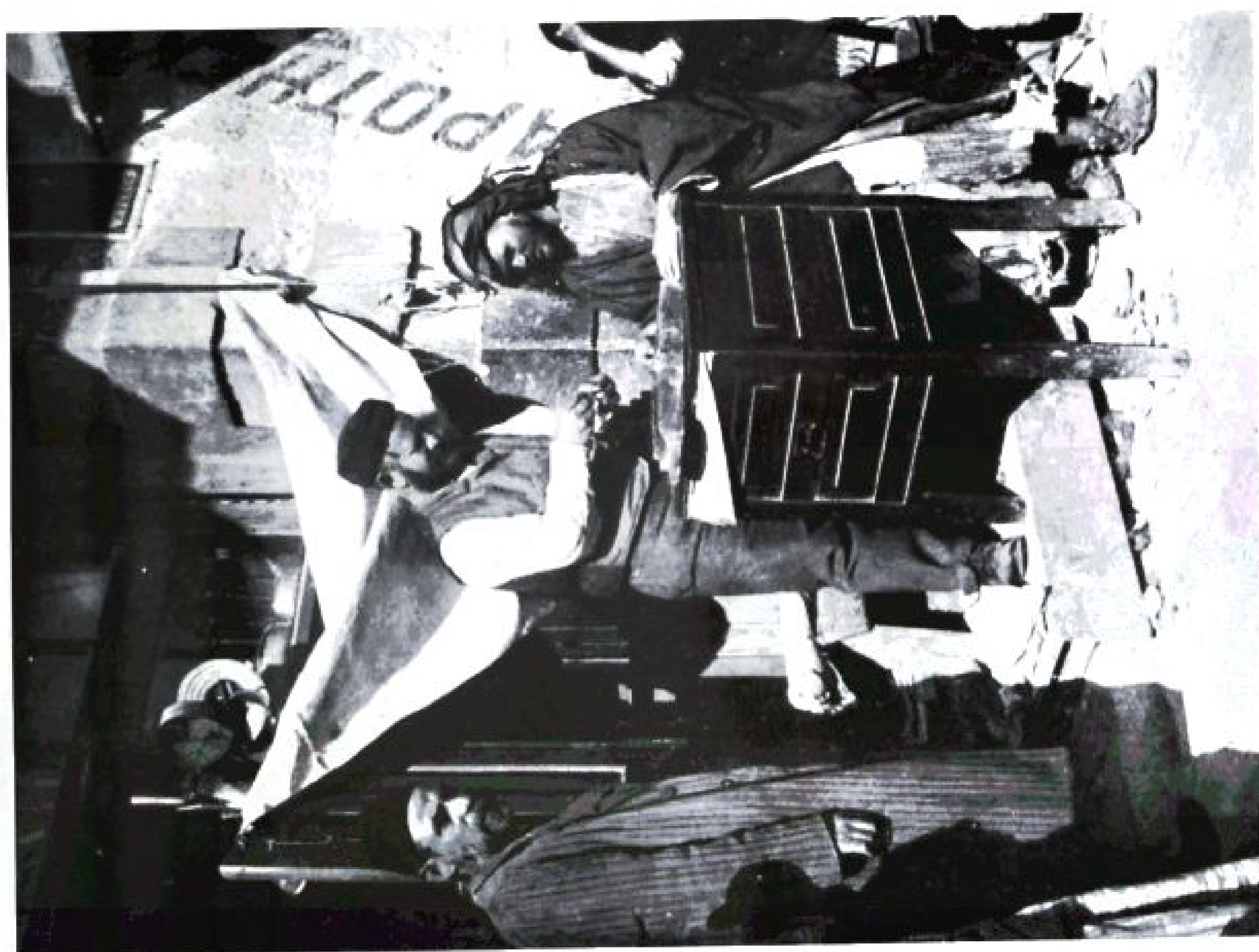
Nablus. Het inwendige van de Samaritaansche Synagoge.

Nablus. De Samaritaansche Hoogepriester met de wetsrol.

Nablus. Wever.

Nablus. Geldwisselaar.

Jeruzalem. Biddende Joden bij den Klaagmuur.

Meron. Talmud-school.

Meron. Bedevaart op weg naar Meron.

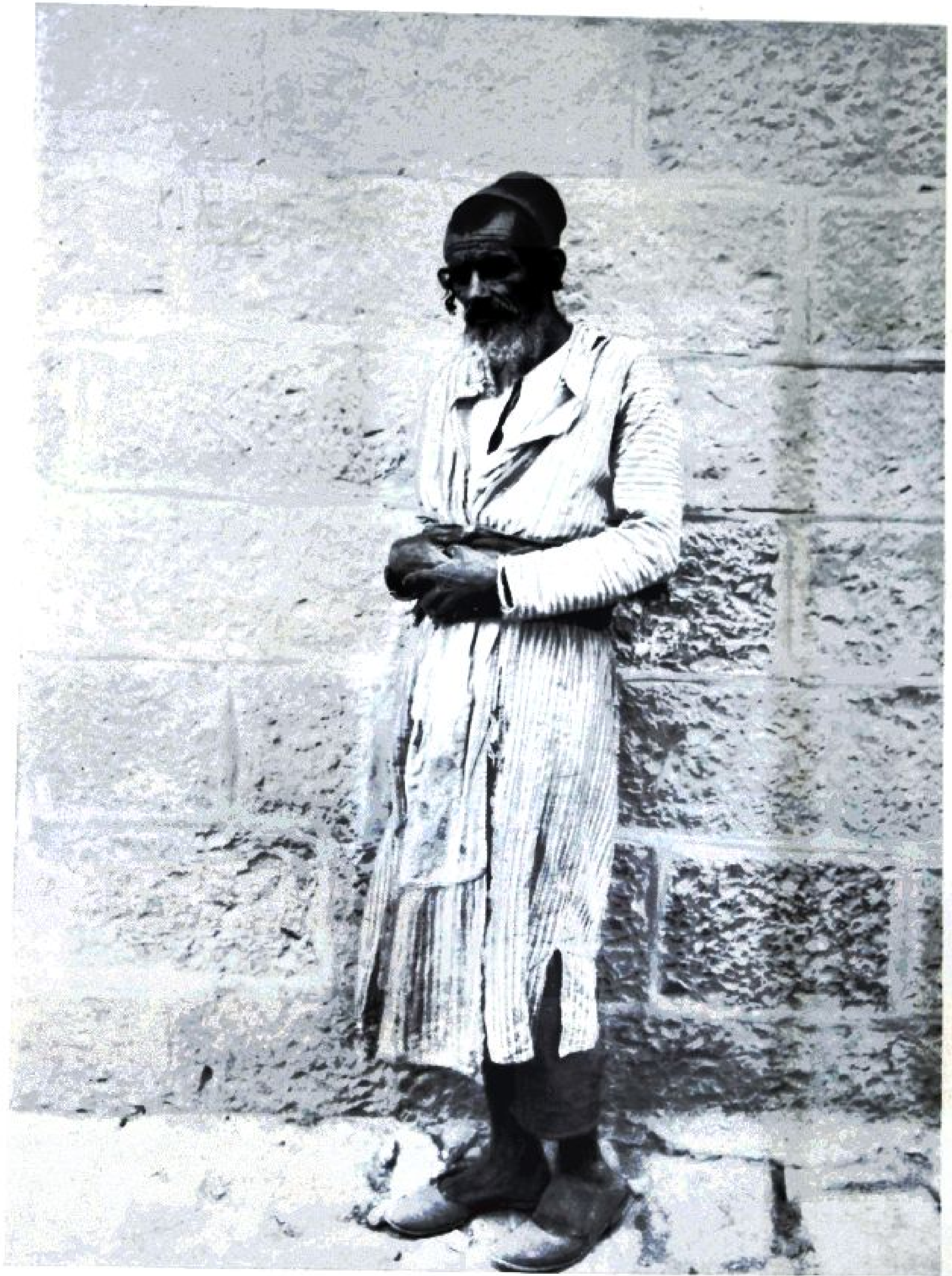
Meron. Dansende Joodsche Pelgrims.

Jeruzalem. Sephardim-rabbijnen.

Jeruzalem. Bedelaarsters.

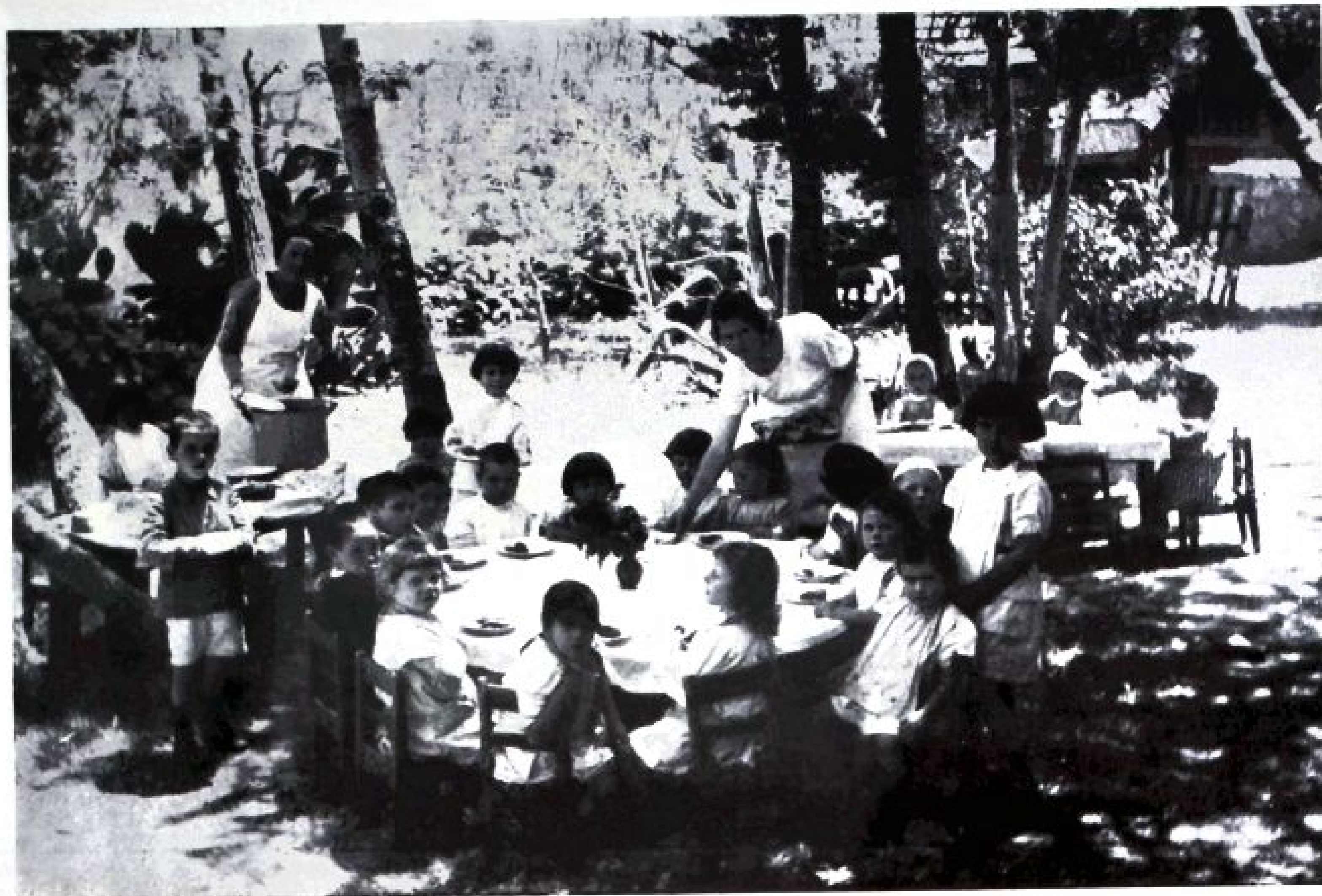
Jeruzalem. Jeminitische jood.

Jeruzalem. Jeminitische school in Jeruzalem.

Jeruzalem. De Joodsche Kunstnijverheids-school Bezalel.

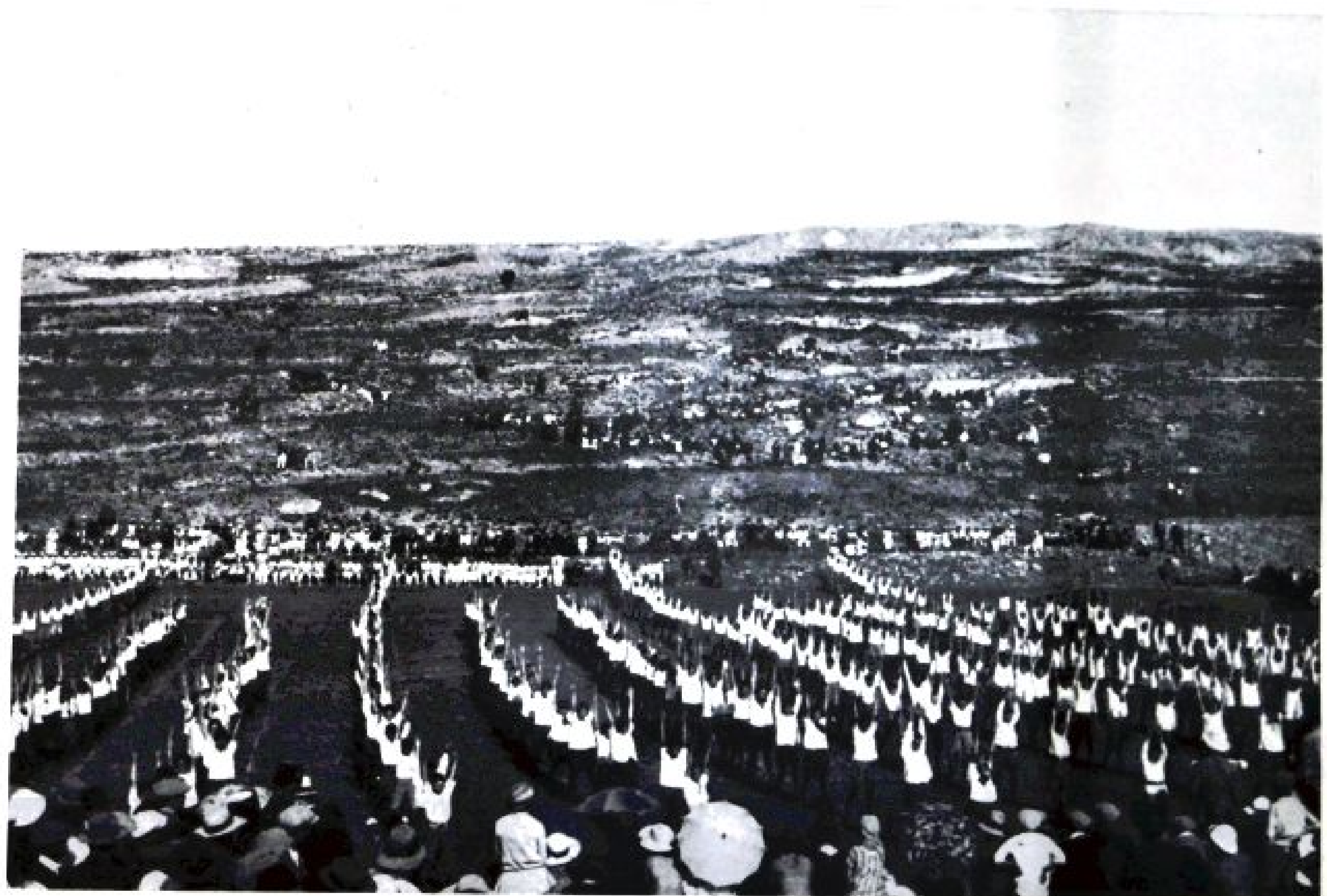
Jeruzalem. Joodsche kinderspeeltuin.

Jeruzalem. Opbouw van de Joodsche voorstad Talpote.

Jeruzalem. De Joodsche voorstad Beth Hakerem.

Jeruzalem. Sportfeest bij Beth Hakerem.

Tel Aviv. Gezicht op Tel Aviv van Jaffa uit.

Tel Aviv. Allenby-sstraat.

Tel Aviv. Rothschild-laan.

Tel Aviv. De oude markt.

Tel Aviv. Het Hebreeuwsche gymnasium.

Tel Aviv. Het eerste raadhuis.

Tel Aviv. Electricische Centrale van Ruthenberg.

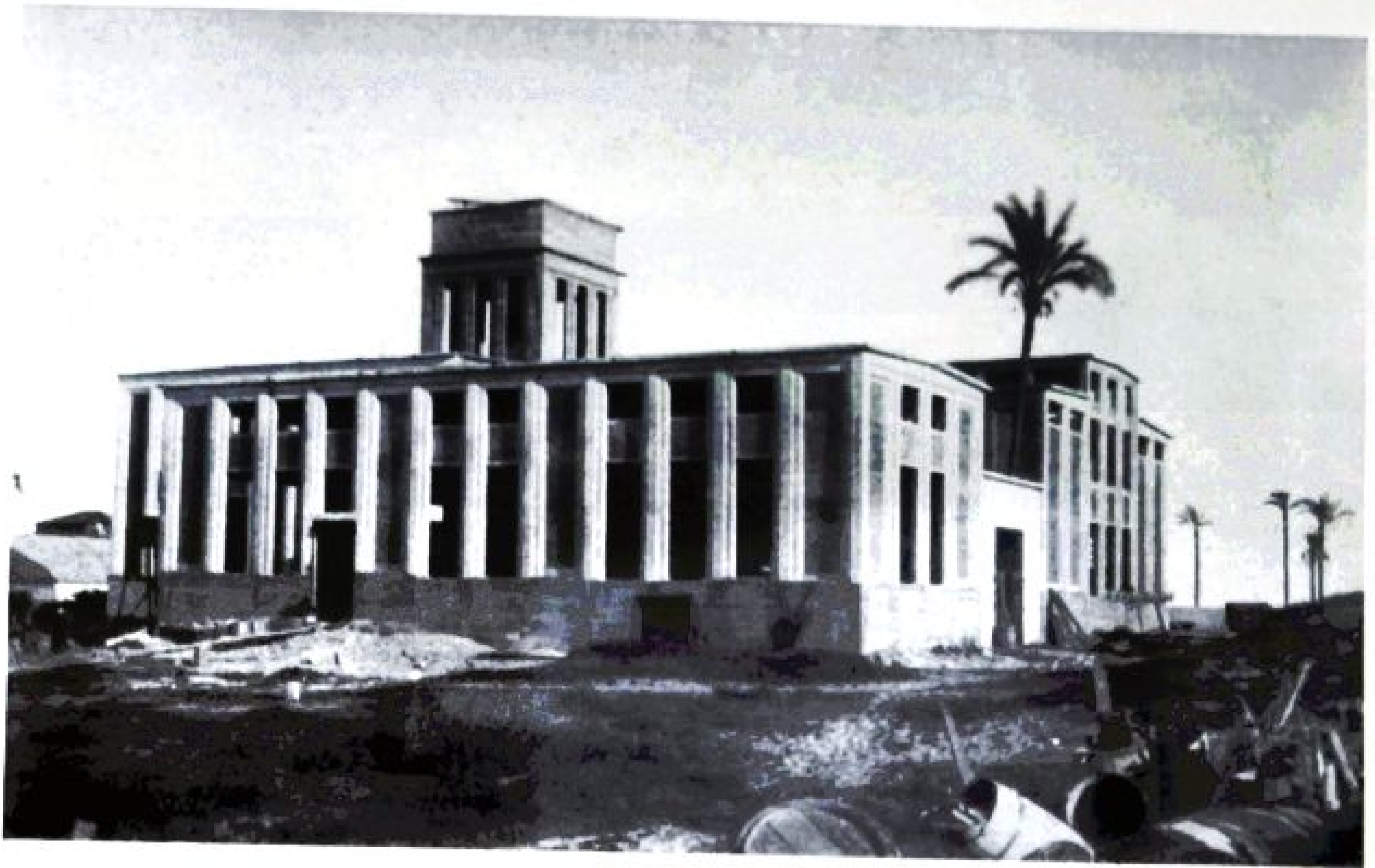
Tel Aviv. Steenbakkerij.

Tel Aviv. Kameelen brengen het zand van de zee naar het bouw-terrein.

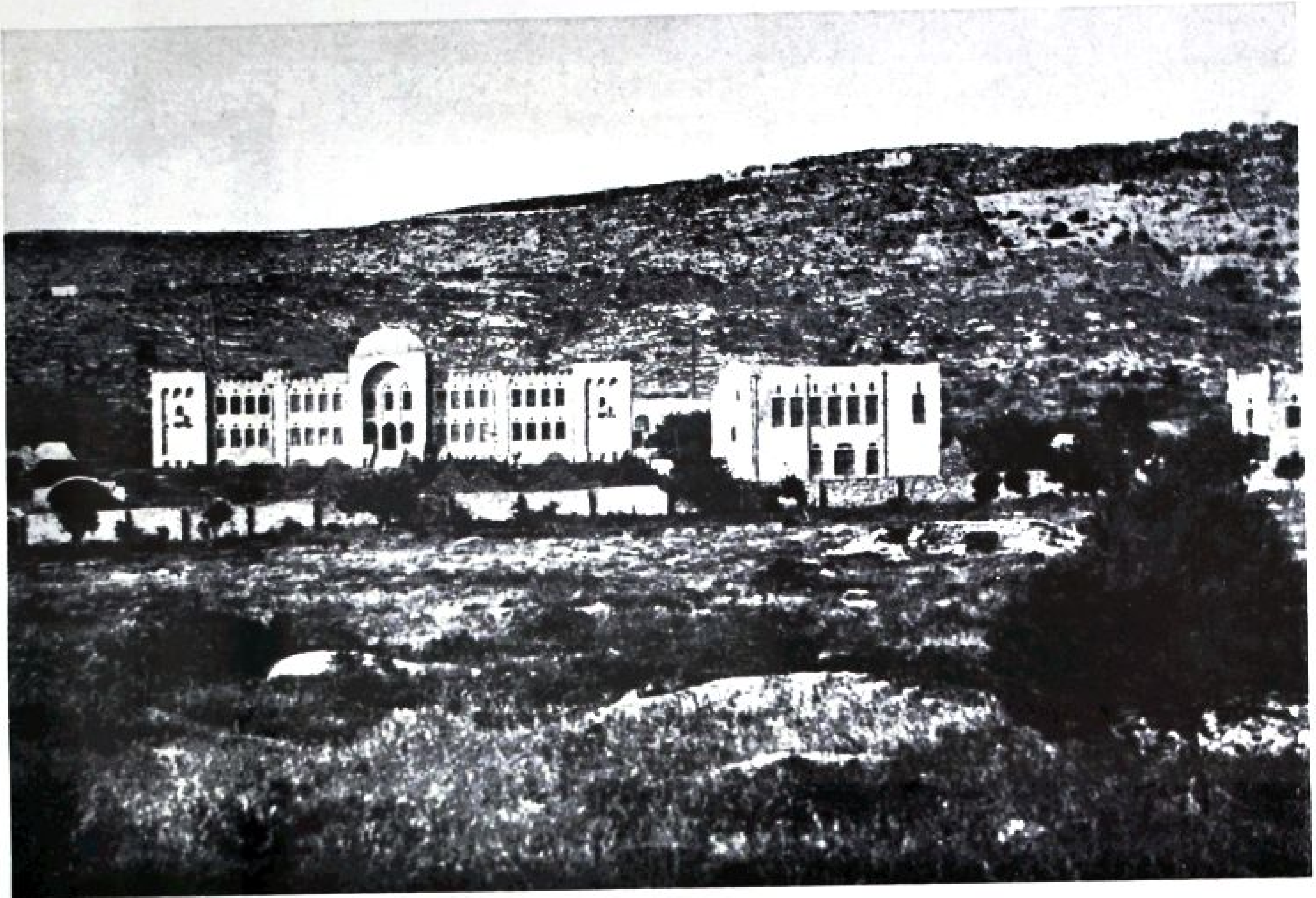
Tel Aviv. Nieuwe arbeiderswijk.

Haifa. Olie-fabriek Sjemen.

Haifa. „De groote Molens van Palestina”.

Haifa. Technische middelbare school.

Kirjath Anavim. Aanleg van terrassen.

Kirjath Anavim. Arbeidende in den wijngaard.

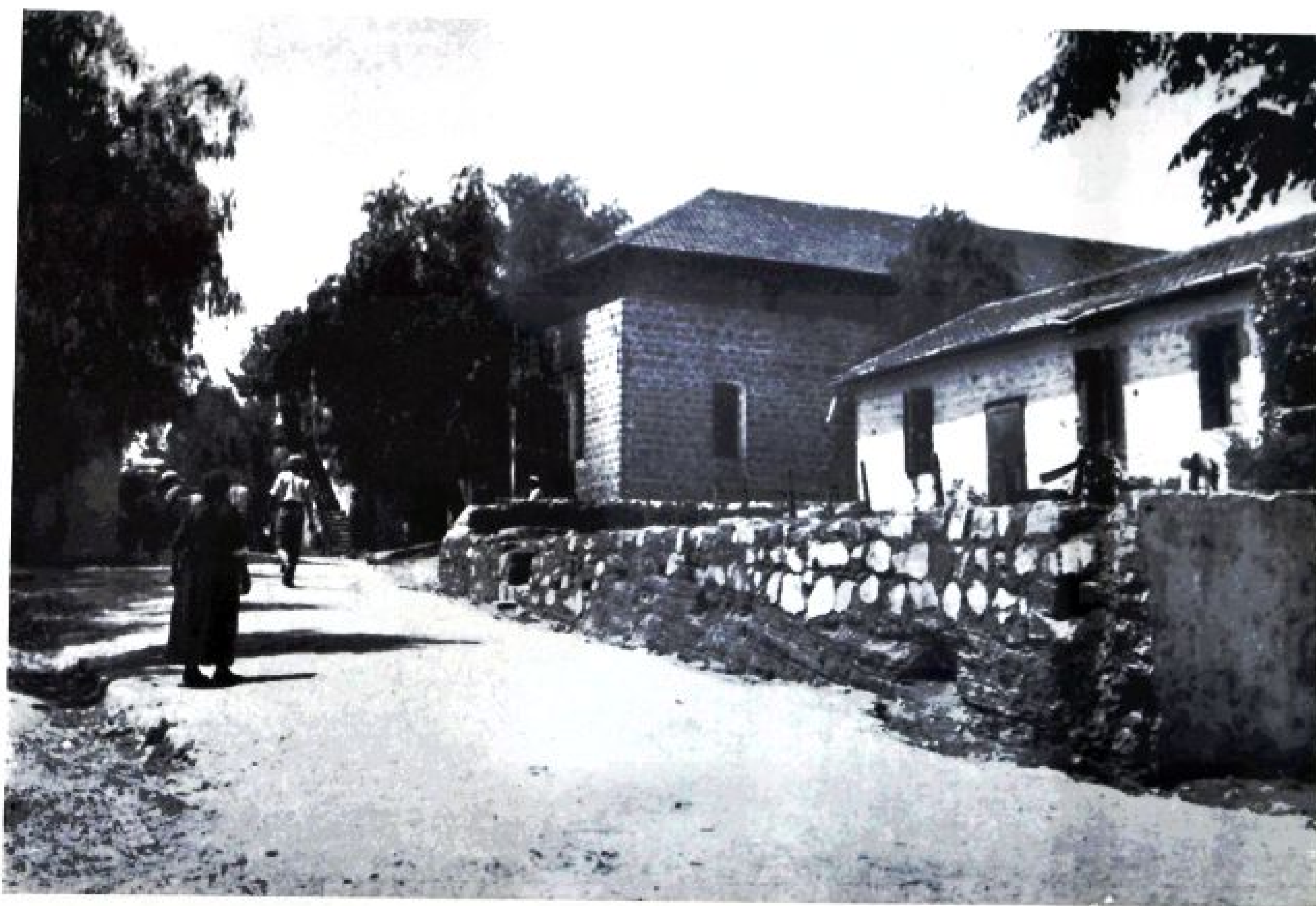
Kirjath Anavim. Het Herzl-bosch bij Hulda.

Kirjath Anavim. Gezicht op de Joodsche kolonie Ness Zionah.

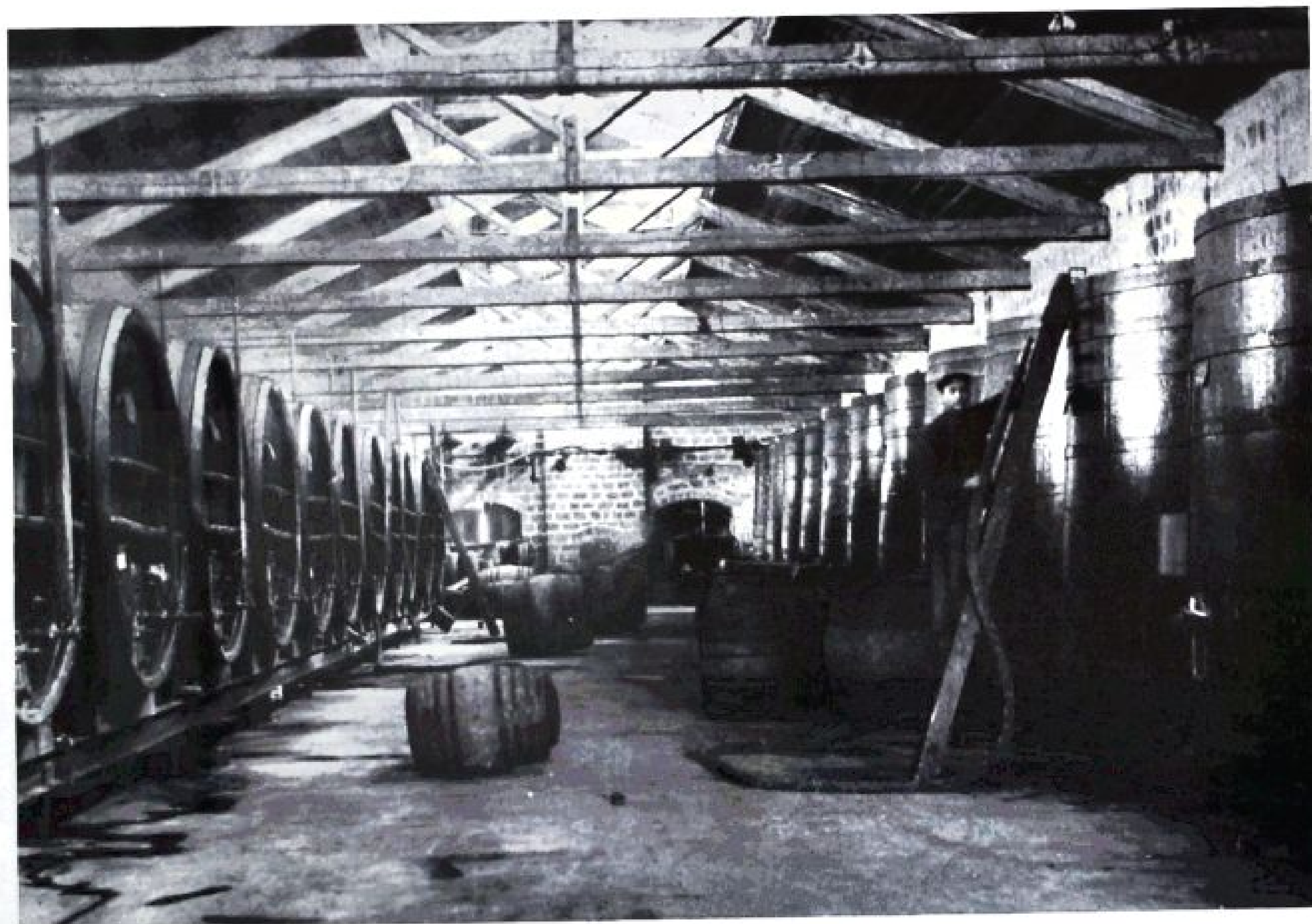
Rechowoth.

Mikweh Jisrael. Straat.

Rischon le Zion. Palmen-laan.

Rischon le Zion. In den wijnkelder.

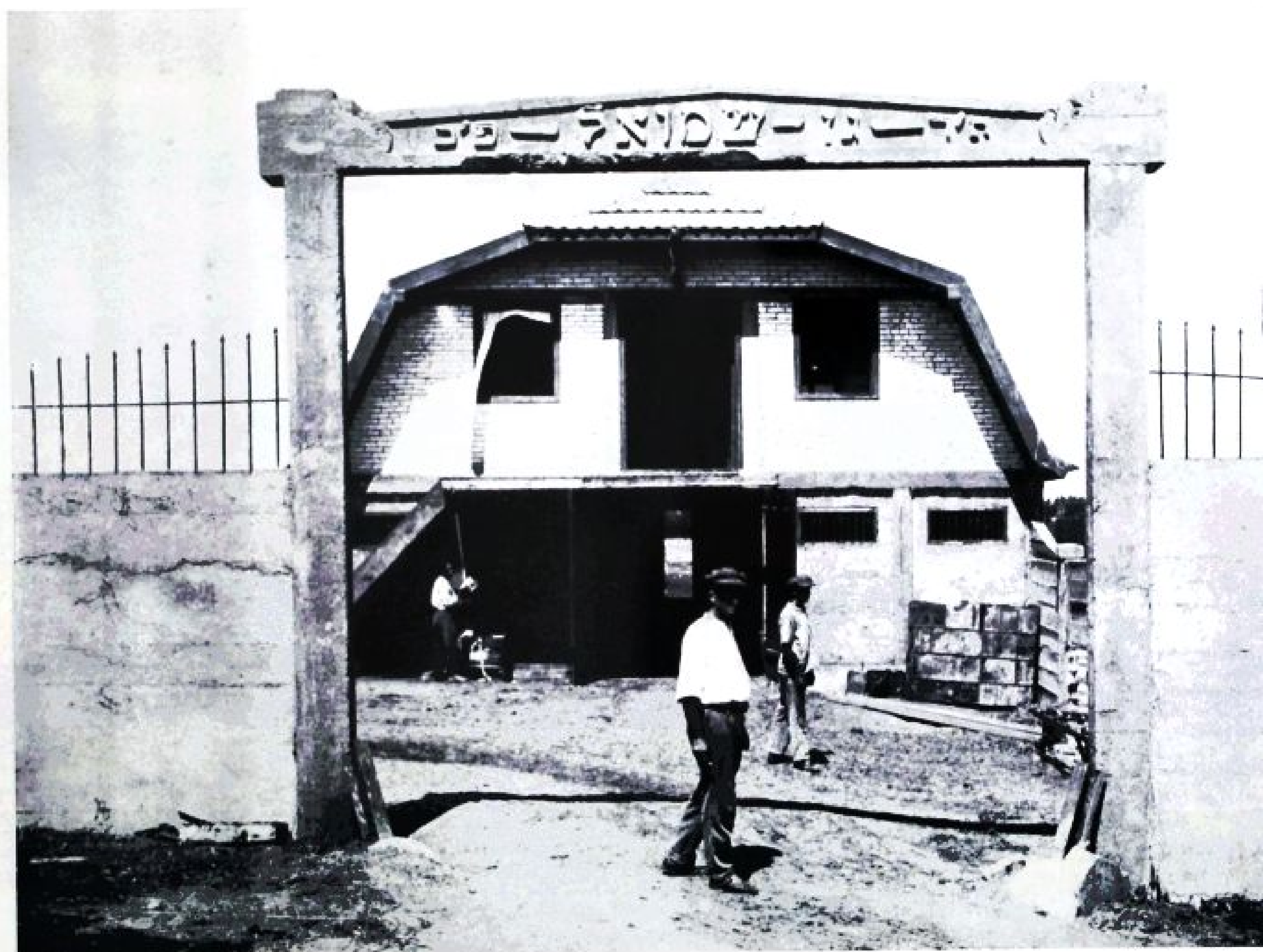
Rischon le Zion. Bepanting van de duinen.

Petach Tikwah. Sinaasappelboomgaarden.

Petach Tikwah. Marktplein.

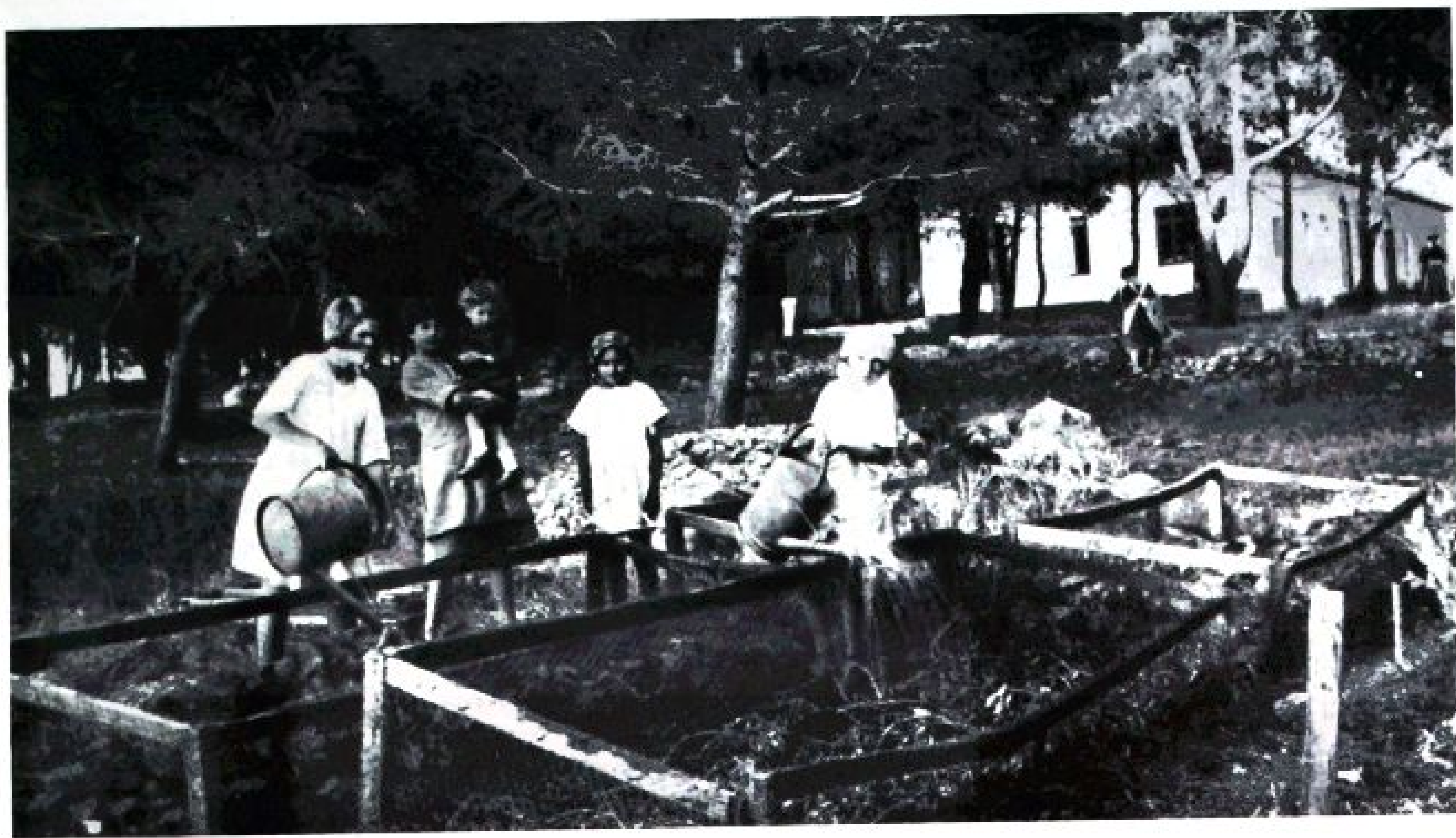
Petach Tikwah. Ingang van de hoeve Gan Schimuel.

Sichron Jaakow. Nederzetting.

Sjeja. Weeshuis.

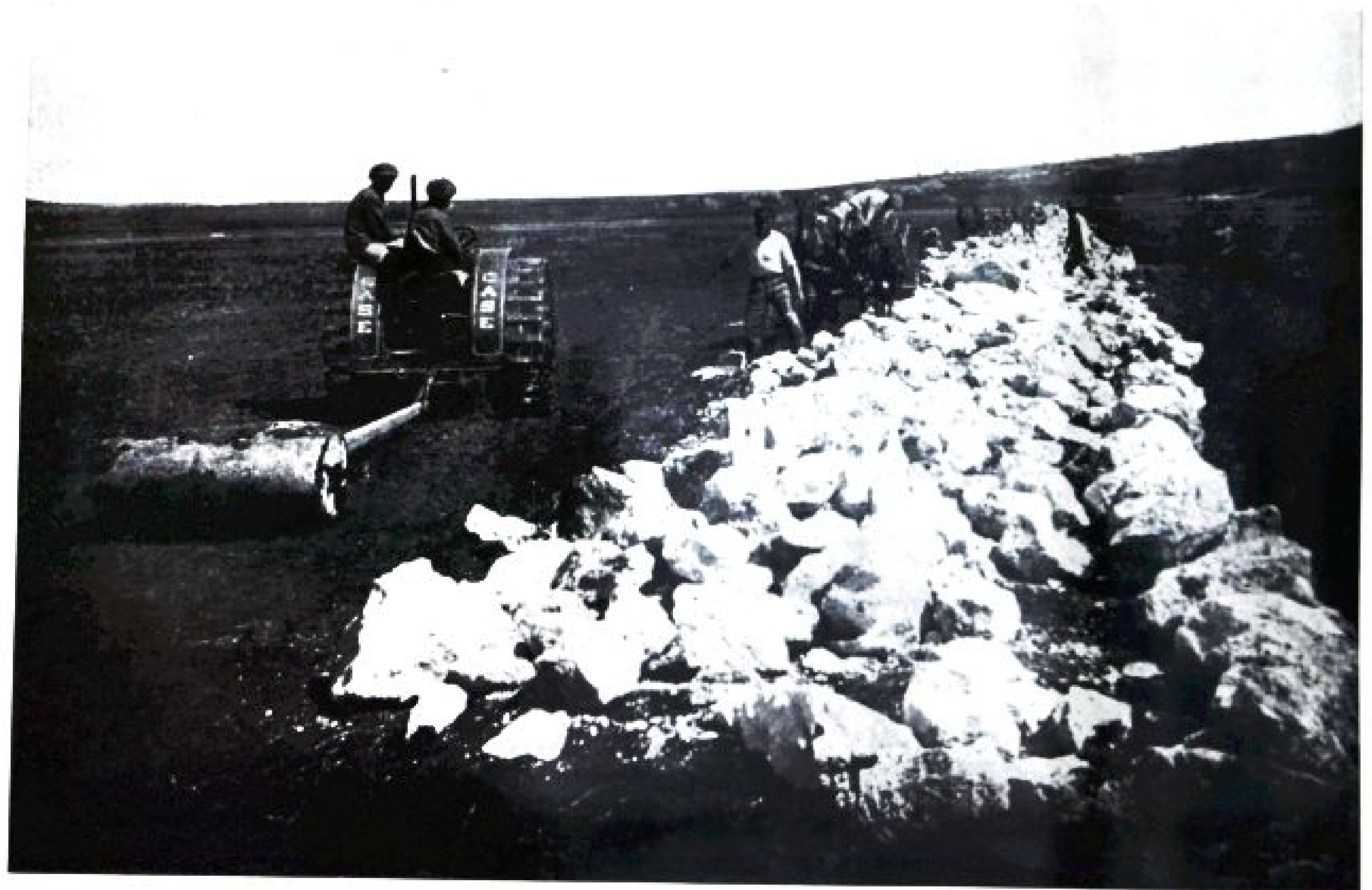
Sjfeja. Kinderen in den tuin.

Nahalal. Gezicht op de Arbeiders-kolonie.

Nahalal. De school.

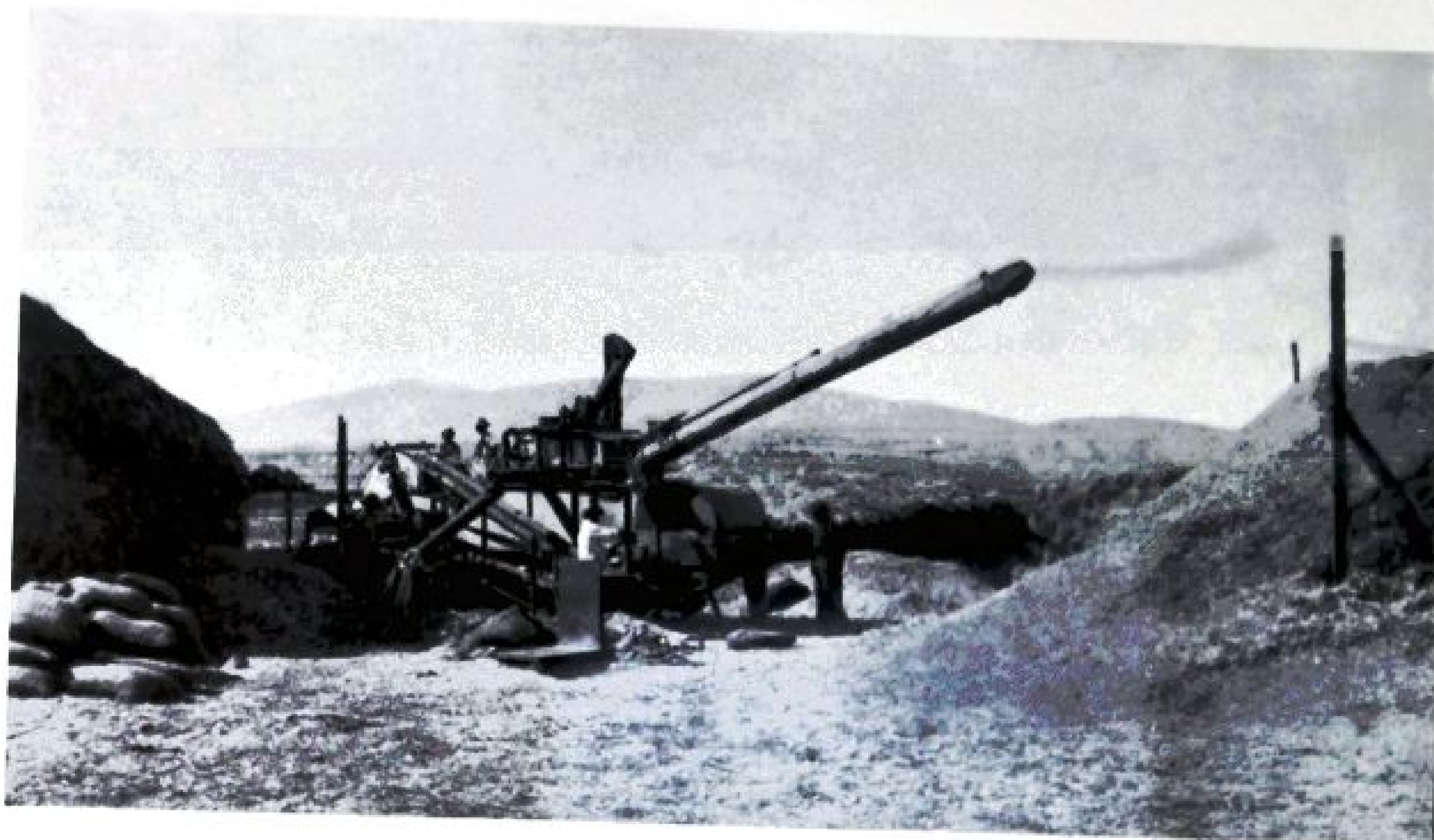
Nahalal. Aanleg van wegen in de vlakte van Jezreël

Ejn Charod. Gezicht op de Arbeiders-kolonie.

Ejn Charod. Drooglegging van de moerassen.

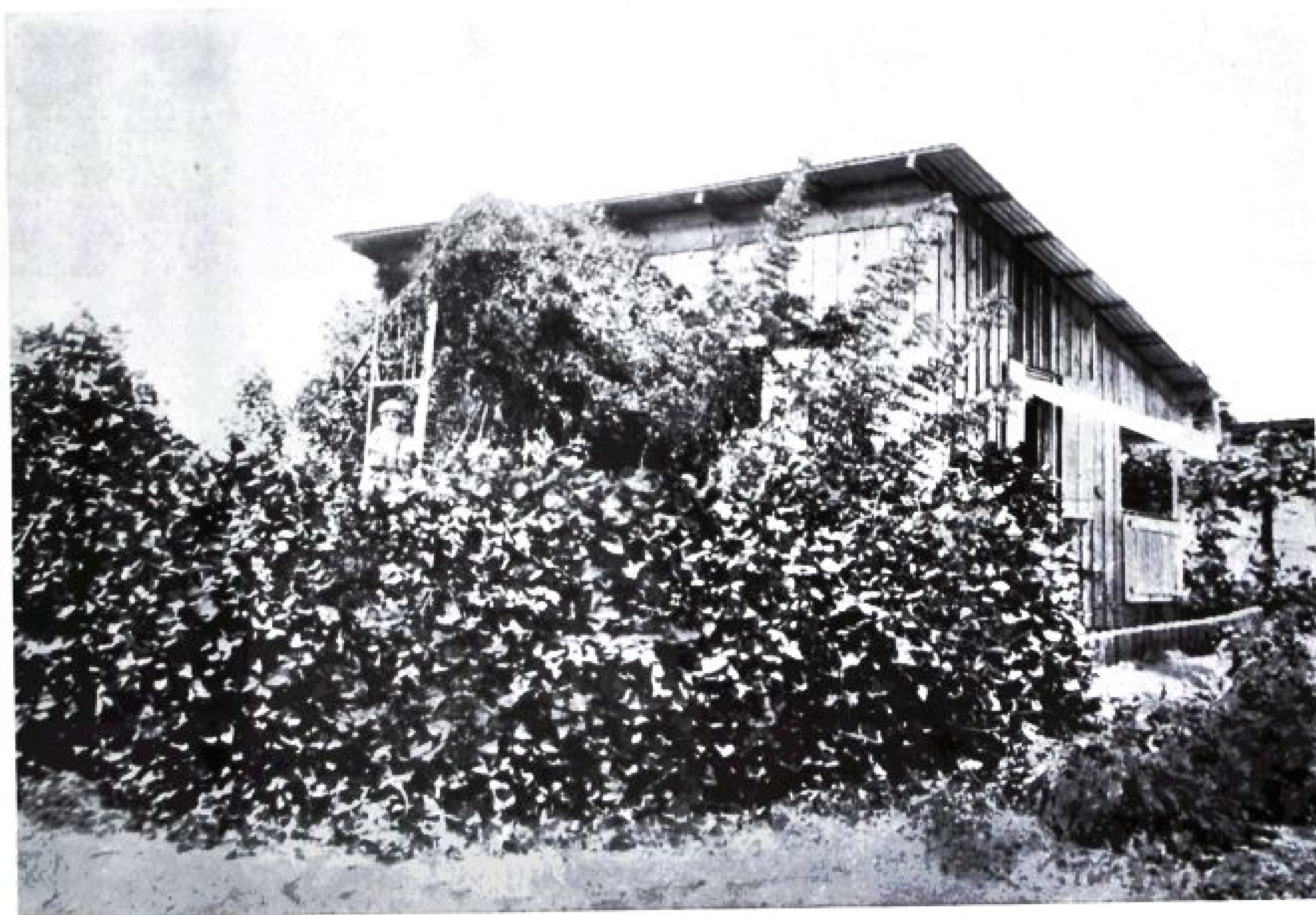
Ejn Charod. Bij het dorschen.

Ejn Charod. Bij het ploegen.

Ejn Charod. Maaiers in het moeras.

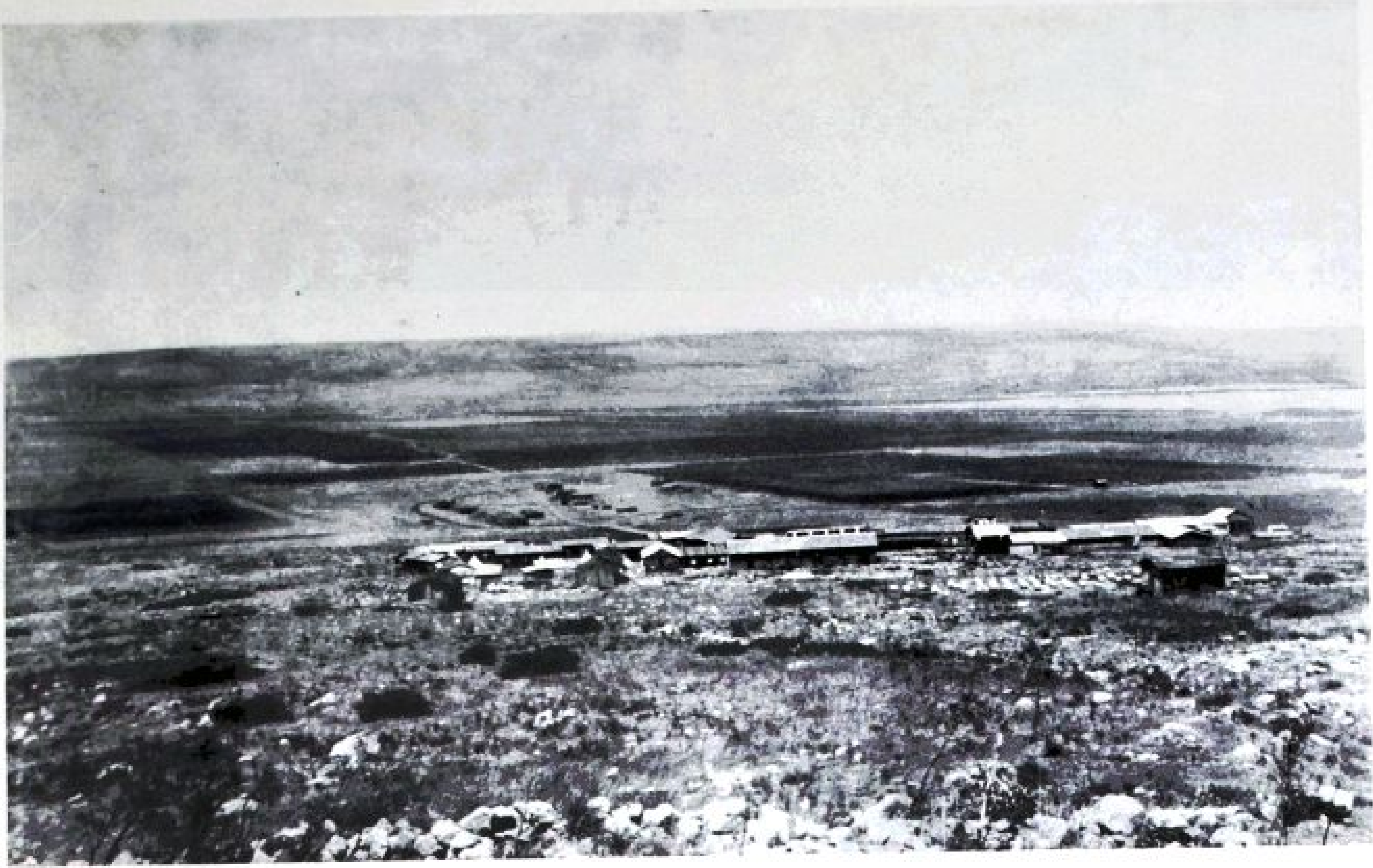
Ejn Charod. Een huis in Kfar Jecheskel.

Tel Jozef. Gezicht op Tel Jozef.

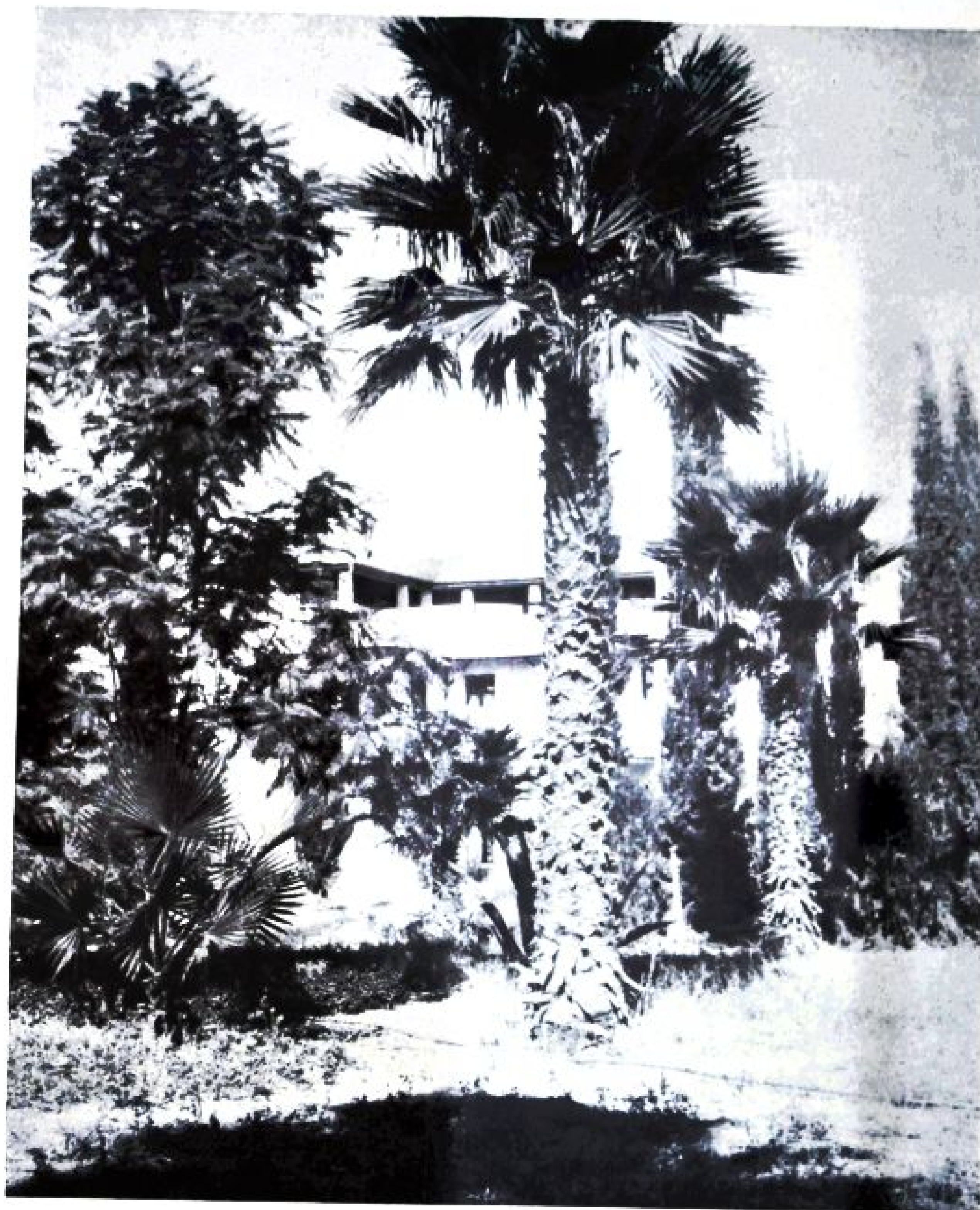
Tel Jozef. Schaapherders.

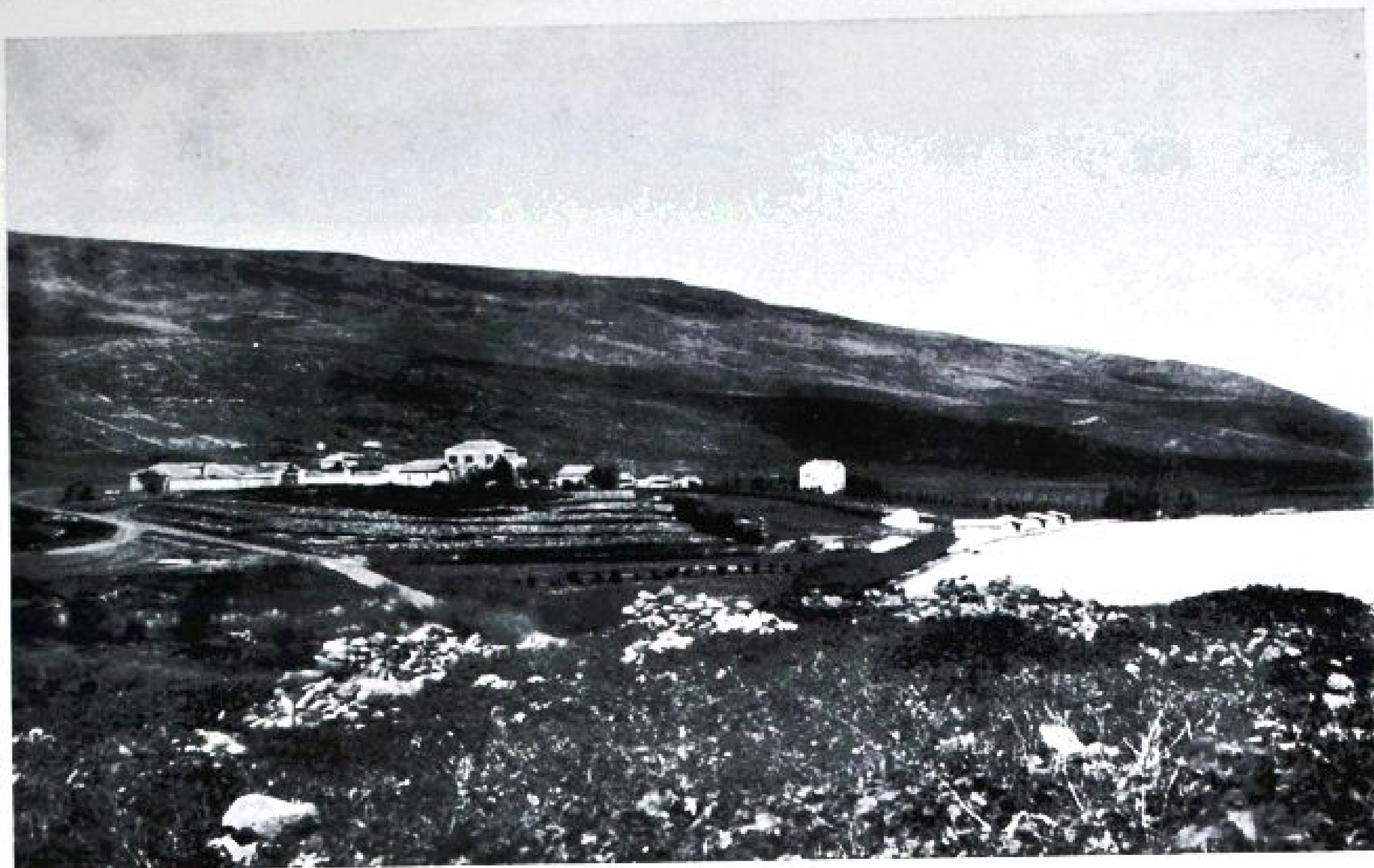
Beth Alfa. Gezicht op Beth Alfa.

Beth Alfa. Banaanstruiken.

Daganiah. Kinder-tehuis.

Kinereth. Aan het meer van Tiberias.

Kinereth. In het Eucalyptus-bosch van Kinereth.

Migdal. Palmenlaan.

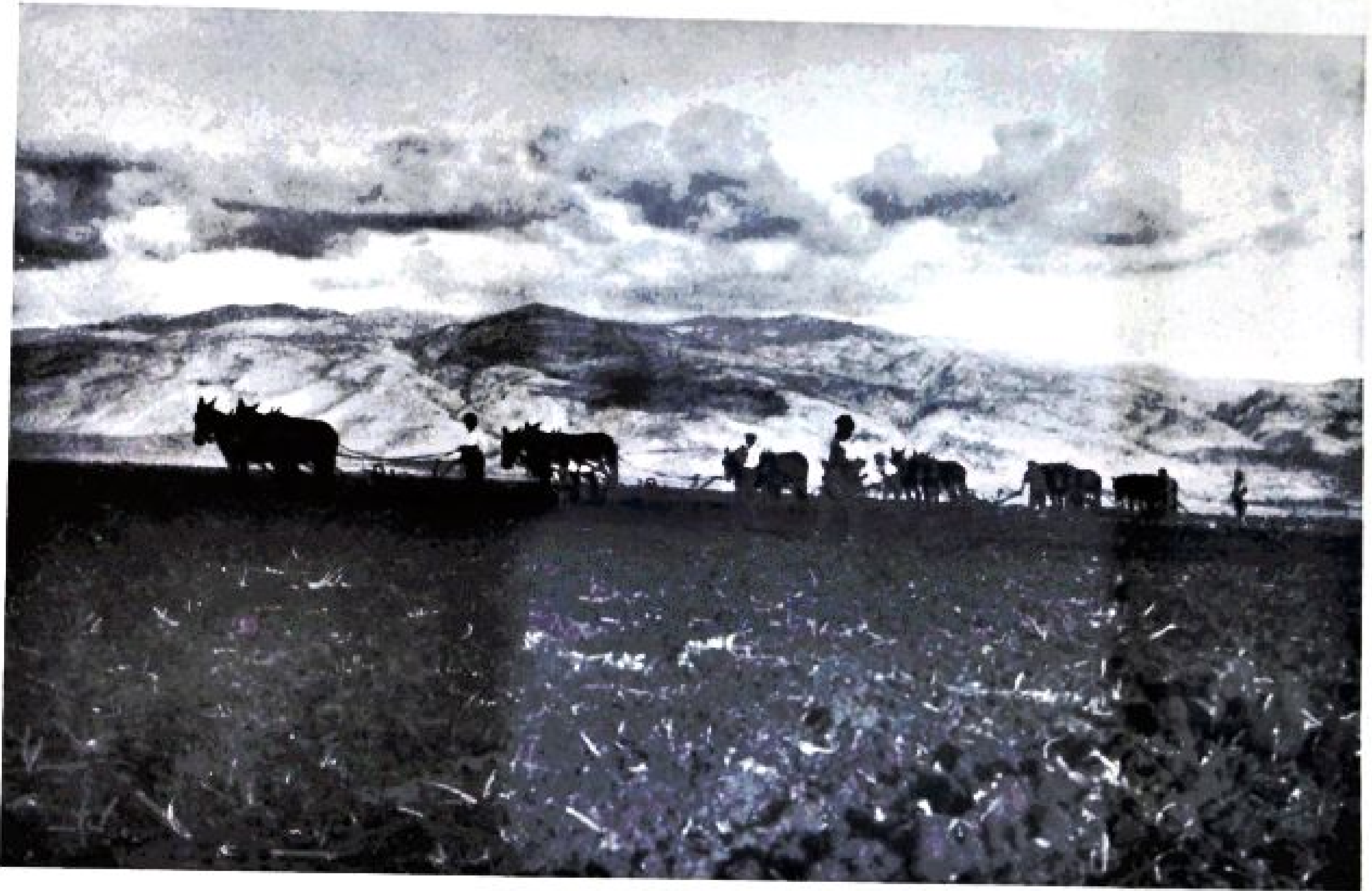

Rosch Pina.

Rosch Pina. Tuin in Kfar Gileadi in Boven-Galilea.

Rosch Pina. Tuin van Chamara met gezicht op den Heron.

Jeruzalem. Het eerste gebouw van de Hebreeuwsche universiteit op den Scopus-berg.